

THE ALCHEMIST

Panlo Coelho

ರಸವಾದಿ

ಅಬ್ದುಲ್ ರಹೀಮ್ ಟೀಕೆ

ರಸವಾದಿ

ಮೂಲ

The Alchemist

ಪಾವ್ಲೊ ಕೊಯ್ಲೊ

ಅನುವಾದ

ಅಬ್ದುಲ್ ರಹೀಮ್ ಟೀಕೆ

SALMA BAVA FOUNDATION
EDUCATION TO ALL

RASAVADI

Kannada Translation of
The Alchemist

By

Abdul Raheem Teekay

Casa Grande

Sturrock Road

Mangaluru-575001, Karnataka, INDIA

Published by

Salma Bava Foundation

Shah Complex, Bendoorwell

Mangaluru-575001, Karnataka, INDIA

Phone: +91 824 243 6564

Fax: +91 824 425 6564

salmabavafoundation@gmail.com

First Impression : March 2015

Second Impression : June 2015

Price : ₹ 250

Pages : XIV+170

Paper used : 80 gsm NS Maplitho

Original Tittle: "O Alquimista"

Copyright: © 1988 by Paulo Coelho

© Copyright (Kannada 2015) by Salma Bava Foundation

Cover Design concept

Suhail Usman Moidu

Creation

Karthik, RP Graphics, Mangaluru

Page Layout

Kallur Nagesh

Printed at

Aakrithi Prints

Light House Hill Road, Mangaluru - 575001

All rights reserved

This edition was published by arrangements with
Sant Jordi Asociados Agencia Literaria S.L.U.

Barcelona, Spain

www.santjordi-asociados.com

<http://paulocoelhoblog.com>

With reverence

dedicated to

Paulo Coelho

the living legend of global literature
a humanitarian par excellence
and the original author of
The Alchemist

***

ಬದುಕಲ್ಲಿ ಏಳುಬೀಳುಗಳನ್ನು
ಸಮಾನವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸು. ಏಕೆಂದರೆ,
ಏಳುಬೀಳುಗಳು ಶಾಪವಲ್ಲ, ವರ.

– ಪಾವ್ಲೊ ಕೊಯ್ಲೊ

ರಸವಾದಿ / 5

ನೆನಪು

ತಾಯಿ

ಸಲ್ಮಾ

ಹಾಗೂ

ತಂದೆ

ಬಾವಾ ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದರ್

ರಸವಿದ್ಯೆ ಎಂದರೇನು?

ರಸವಿದ್ಯೆ ಅಥವಾ ಅಲೆಮಿ (Alchemy) ಆರ್ಷೇಯ (Hermetic) ಸಂಪ್ರದಾಯದ, ಮೌಕಿಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಒಂದು ಪುರಾತನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ. ಆಧುನಿಕ ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಬುನಾದಿಯೆಂದು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೂ, ರಸವಿದ್ಯೆಯು ನಿರ್ವಿವಾದವಾಗಿ ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಿಂದಿರುವ ವಸ್ತುವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿಸಿದ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂಬುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರಸವಿದ್ಯೆಗೆ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಿದ್ದರೂ ದೇವರು, ಧರ್ಮ, ಮಂತ್ರ, ಶಕುನ, ರಹಸ್ಯ ಸಂಕೇತಗಳು ಮತ್ತು ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳಂತಹ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳು ಇದರ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇದು ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಕೂಡಾ.

ರಸವಿದ್ಯೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಅಂಶ, ಮೇರು ಆವಿಷ್ಕಾರ. ಇದನ್ನು The Master's Work ಅಥವಾ Magnum Opus ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು, ಒಂದು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಂತ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮದ ಮೂಲಕ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಮೇರು ಸಾಧನೆ. ರಸವಾದಿಗಳು (ರಸವಿದ್ಯೆಯ ಸಾಧಕರು ಅಥವಾ Alchemists) ತಮ್ಮ ಪೂರ್ತಿ ಜೀವಮಾನವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸವೆಸಿ ಈ ಮೇರು ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಲೋಹವನ್ನು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಸಿದಾಗ ಅದು ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂಲ ಗುಣಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಉಳಿಯುವುದು ವಿಶ್ವಾತ್ಮವೆಂದು ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಅಂಶ ಘನ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶ ದ್ರವದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಈ ಆವಿಷ್ಕಾರವನ್ನು ಅವರು 'ಮೇರು ಆವಿಷ್ಕಾರ'ವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದರು.

ಮೇರು ಆವಿಷ್ಕಾರದ ಘನರೂಪವಾದ, ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಶಿಲೆ ಅಥವಾ

ಸ್ವರ್ಶಮಣಿ (Philosopher's Stone) ಯಾವುದೇ ಲೋಹವನ್ನು ಚಿನ್ನವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಶಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ, ದ್ರವ ರೂಪವಾದ ಸಿದ್ಧರಸ ಸಂಜೀವಿನಿ (Elixir of Life) ಸರ್ವರೋಗ ನಿವಾರಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿತ್ತು. ಇಂದಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ರಸವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪುರಾವೆಗಳ ಸಹಿತ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇದನ್ನೊಂದು ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆ ಎಂಬ ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ಹಚ್ಚಿ ಕಡೆಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ರಸವಿದ್ಯೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಜಗತ್ತಿನ ವಿವಿಧೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ರಸವಿದ್ಯೆಯು ಇಂದಿಗೂ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ.

'ರಸವಾದಿ' ಬ್ರಿಝಲ್ ಮೂಲದ ಪೋರ್ಚುಗಿಸ್ ಲೇಖಕ ಪಾವ್ಲೊ ಕೊಯ್ಲೊ ಬರೆದ ದಿ ಅಲ್ಕೆಮಿಸ್ಟ್ (The Alchemist) ಕಾದಂಬರಿಯ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ. ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟ, ಸ್ಟೇನ್ ದೇಶದ ಆಂಡಾಲೂಸಿಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಸಾಂಟಿಯಾಗೊ ಎಂಬ ಕುರುಬ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನ ಸಾಹಸ ಯಾತ್ರೆಯ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಕಥಾನಕ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕಥಾವಸ್ತು. ತಾನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಗುಪ್ತನಿಧಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಆಂಡಾಲೂಸಿಯಾದ ಬಯಲುಗಾವಲಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಮೊರಾಕ್ಕೋ ದೇಶದ ಟಾನ್ಜಿಯರ್, ಅಲ್ಲಿಂದ ದುರ್ಗಮ ಸಹಾರಾ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪಯಣಿಸಿ, ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಕೈರೋ ಸಮೀಪದ ಅಲ್-ಫಯ್ಯೂಮ್ ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ಮೂಲಕ ಗೀಝಾದ ಪಿರಮಿಡ್ ತಲುಪುವ ಕುರುಬ ಹುಡುಗ ಸಾಂಟಿಯಾಗೊ, ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣದುದ್ದಕ್ಕೂ ಭೇಟಿಯಾದ ವಿಭಿನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಕಂಡ ಅಪರಿಚಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳು, ಕಲಿತ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳು, ಅಲ್ಲಿಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಅನುಸರಿಸಿದ ಶಕುನಗಳು, ಎದುರಿಸಿದ ಸವಾಲುಗಳು, ಕಷ್ಟ-ನಷ್ಟಗಳು ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವು ವಿಷಯಗಳ ಮೂಲಕ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ ಹಾಗೂ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ಈ ಕತೆಯನ್ನು ಹೆಣೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕತೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಥಾವಸ್ತು ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ, ಓದುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಓದುಗ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಸ್ವಯಂ ಒಂದು ಪಾತ್ರವಾಗಿ ಲೀನನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಇಂದಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಶಕುನಗಳು ಮತ್ತು ಕನಸುಗಳು ಅಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಕಥಾವಸ್ತು ಹುಸಿನಂಬಿಕೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವಂತೆ ಕಂಡರೂ, ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ಈ ಕೃತಿಯು ಒಂದು

ಅಪ್ರತಿಮ ಜೀವನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸಾರುವುದರೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಗಾಢವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೇ ಬದುಕಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ದೇವರ ಕಲ್ಪನೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಮನುಜಕುಲಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ದೇವರು ಸೀಮಾತೀತ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಾತೀತ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸರ್ವವೂ ಅವನ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿದೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಜೀವಾತ್ಮನೊಡನೆ ಬೆಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಅವಳಿ ಆತ್ಮವಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ನಿಕೃಷ್ಟವಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅದರದೇ ಆದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾತ್ರವಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪಾತ್ರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ 'ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ' (ಮಕ್ನುಬ್). ಸೃಷ್ಟಿಯೊಂದರ ಇಹ ಅಥವಾ ಭವದ ಯಶಸ್ಸು ಸ್ವಪ್ನಯತ್ನ ಮತ್ತು ಆ ಕಾಣದ ಕೈಯ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಮೂಲ ಲೇಖಕ ಪಾವ್ಲೊ ಕೊಯ್ಲೊರವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಅಲ್ಫೆಮಿಸ್ಟ್ ಕಾದಂಬರಿಯ ಸಾರ - "ಬದುಕಲ್ಲಿ ಏಳುಬೀಳುಗಳನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸು. ಏಕೆಂದರೆ, ಏಳುಬೀಳುಗಳು ಶಾಪವಲ್ಲ, ವರ." ಬಹುಶಃ ಏಕದೇವ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವೇನೋ ಎಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಕತೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದುವರೆಗೆ, ದಿ ಅಲ್ಫೆಮಿಸ್ಟ್ ಕಾದಂಬರಿಯ ವಿಶ್ವದ 80ಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದವಾಗಿ, ಸುಮಾರು 190 ಮಿಲಿಯ ಪ್ರತಿಗಳು ಮಾರಾಟವಾಗುವ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡ ಪುಸ್ತಕವೆಂದು 'ಗಿನ್ನೆಸ್' ಜಾಗತಿಕ ದಾಖಲೆ' ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿದೆ.

ಅಲ್ಫೆಮಿಸ್ಟ್‌ನ ಆಂಗ್ಲ ಅನುವಾದ ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದು 1998ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ. ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲಸದ ಒತ್ತಡದ ನಡುವೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮರೆತೇ ಹೋಗಿತ್ತು. ಕಳೆದ ಎಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜನ್ಮದಿನದಂದು ನನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗ ಇತರ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ The Alchemistನನ್ನೂ ನನಗೆ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಟ್ಟು, ನಾನಿದನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಓದಲೇಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ್ದ. ದಶಕದ ನಂತರ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಓದಿದಾಗ, ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಾಢವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತು.

ನನ್ನ ಸುದೀರ್ಘ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಹಳಷ್ಟು

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಡನೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಕನಸು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಛಲದ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಕೊರತೆ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಯಾವತ್ತೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುವ ಕೊರತೆ ಕಂಡದ್ದಿಲ್ಲ. ಪಾವ್ಲೊ ಕೊಯ್ಲೊರವರ ಅಲ್ಟಿಮಿಸ್ಟಾನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದರಿಂದ, ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪಡೆಯುವಂತಾಗಲು, ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವಿತರಿಸುವ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶದೊಂದಿಗೆ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ.

ಈ ಕೃತಿಯ ರಚನೆಯ ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲೂ ತನ್ನ ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳ ಮೂಲಕ ಸಹಕರಿಸಿದ ಗೆಳೆಯ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಕುಳಾಯಿಯವರಿಗೆ ನಾನು ಆಭಾರಿ. ಅವರ ಸಹಕಾರದ ಭರವಸೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಅನುವಾದದ ಈ ಸಾಹಸಕ್ಕೇ ನಾನು ಕೈ ಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ.

ಅನುವಾದದ ಮೂಲಪ್ರತಿಯನ್ನು ಓದಿ, ಕೃತಿಗೊಂದು ಬೆನ್ನುಡಿ ಬರೆದು, ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿದ ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಯ ಲೇಖಕ, ಸ್ನೇಹಿತ ಬೊಳುವಾರು ಮುಹಮ್ಮದ್ ಕುಂಞಿಯವರಿಗೆ ನಾನು ಆಭಾರಿ. ನನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಉಮರ್ ಟೀಕೆ ಮತ್ತು ಅಸಿಫ್ ಟೀಕೆಯವರಿಗೂ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞ.

ತನ್ನ ಕೃತಿಯ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದದ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಮನಗಂಡು ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿ ಅನುಮತಿಕೊಟ್ಟ ವಿಶ್ವ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕದ ಜೀವಂತ ದಂತಕತೆ ಪಾವ್ಲೊ ಕೊಯ್ಲೊರವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಅರ್ಪಿಸಲು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗಳಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಗೆಳೆಯ, ಗ್ಲೋಬಲ್ ಟಿ.ವಿ. ಇದರ ಆಡಳಿತ ನಿರ್ದೇಶಕ ಎನ್.ವಿ. ಪಾವ್ಲೋಸ್ ಇವರಿಗೆ ನಾನು ಸದಾ ಋಣಿ.

ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಕಾಲಿಕ ಲೇಖನದೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಪ್ರಚಾರಕೊಟ್ಟು ಕೈಜೋಡಿಸಿದ, ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ಪತ್ರಕರ್ತ ಹಾಗೂ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಮಂಗಳೂರು ಶಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುರಾಮರವರಿಗೂ ನಾನು ಆಭಾರಿ.

ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಆಕೃತಿ ಪ್ರಿಂಟ್‌ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಕಲ್ಲೂರು ನಾಗೇಶ್, ಸುಂದರವಾದ ಮುಖಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸಿದ ಆಪ್ತ ಬಂಧು ಸುಹೃತ್ ಉಸ್ಮಾನ್‌ರವರಿಗೂ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞ. ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಸಲ್ಮಾಬಾವಾ ಫೌಂಡೇಶನ್‌ಗೆ ನನ್ನ ಅನಂತ ವಂದನೆಗಳು.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಪುಸ್ತಕ ಅನುವಾದದ ಸುಮಾರು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ನನ್ನನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡ ಪತ್ನಿ ಫಾತಿಮಾ ಹಾಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳಾದ ರಾಹಿಲ್ ಮತ್ತು ಹಸೀಬ್ ಟೀಕೆ ಇವರಿಗೂ ನಾನು ಋಣಿ. ನನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಈ ರಸವಾದಿಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ನನ್ನ ಕನಸು ಬಹುಶಃ ಕನಸಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತೇನೋ.

ಕೃತಿ ಇದೀಗ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಸಲಹೆ, ಸೂಚನೆಗಳ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಿದ್ದೇನೆ.

ಮಂಗಳೂರು

ಅಬ್ದುಲ್ ರಹೀಮ್ ಟೀಕೆ

ಮಾರ್ಚ್ 10, 2015

ಶ್ರೀಶೈಲವನಿ

ಕರವಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ತಂದಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕವೊಂದನ್ನು ರಸವಾದಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ. ಆ ಪುಸ್ತಕದ ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನು ನಾರ್ಸಿಸಸ್‌ನ ಕುರಿತಾದ ಒಂದು ಕತೆಯನ್ನು ಕಂಡ.

ರಸವಾದಿಗೆ ನಾರ್ಸಿಸಸ್‌ನ ದಂತಕಥೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನಾರ್ಸಿಸಸ್ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ತರುಣ. ಪ್ರತಿದಿನ ಸರೋವರವೊಂದರ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೋಣಕಾಲೂರಿ ಕುಳಿತು, ಆ ಸರೋವರದ ಶುದ್ಧ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಿಂಬವನ್ನೇ ತನ್ಮಯನಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಅದೆಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಿತನಾಗಿದ್ದನೆಂದರೆ ಒಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಮೈಮರೆತು ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮುಳುಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದ. ಅವನು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಾರ್ಸಿಸಸ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಹೂವೊಂದು ಹುಟ್ಟಿತು.

ಆದರೆ, ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಲೇಖಕ ಕತೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಲ್ಲ.

ಲೇಖಕ ಮುಂದೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆಂದರೆ, ನಾರ್ಸಿಸಸ್ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾದ ಅರಣ್ಯ ದೇವತೆಗಳು ಸಿಹಿನೀರಿನ ಆ ಸರೋವರವು ಕಣ್ಣೀರಿನ ಉಪ್ಪು ಸರೋವರವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡರು.

“ನೀನು ಯಾಕೆ ಅಳುತ್ತಿರುವಿ?” ದೇವತೆಗಳು ಸರೋವರವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

“ನಾನು ನಾರ್ಸಿಸಸ್‌ಗಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.” ಸರೋವರ ಉತ್ತರಿಸಿತು.

“ನೀನು ನಾರ್ಸಿಸಸ್‌ಗಾಗಿ ಅಳುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ದಿನವೂ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ತೀರಾ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದವಳು ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ತಾನೇ?”

“ಆದರೆ, ನಾರ್ಸಿಸಸ್ ಸುಂದರನಾಗಿದ್ದನೇ?” ಸರೋವರ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿತು.

“ಅದು ನಿನಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೇರಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಅವನು ನಿನ್ನ ದಂಡೆ

ಯಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯ ಮೋಣಕಾಲೂರಿ ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ತನ್ನಯತೆ ಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದು?” ದೇವತೆಗಳು ಕೇಳಿದರು.

“ನಾನು ನಾರ್ಸಿಸ್‌ಗಾಗಿ ಅಳುತ್ತೇನೆ; ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವನ ಸೌಂದರ್ಯ ವನ್ನು ನಾನು ಗಮನಿಸಿದ್ದರಲೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದ ಸರೋವರ, ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಮೌನದ ಬಳಿಕ ಹೇಳಿತು. “ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಯೂ ನನ್ನ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಮೋಣಕಾಲೂರಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ, ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳ ಆಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೆನೆದು ನಾನು ಅಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

ಎಂತಹ ಸುಂದರ ಕಥನ, ರಸವಾದಿ ಯೋಚಿಸಿದ.

ಭಾಗ ೨೦೮

ಆ ಹುಡುಗನ ಹೆಸರು ಸಾಂಟಿಯಾಗೋ.

ಕುರಿಮಂದೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಆ ಪಾಳುಬಿದ್ದ ಇಗರ್ಜಿಯ ಆವರಣದೊಳಗೆ ಅವನು ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಕತ್ತಲು ಕವಿಯತೊಡಗಿತ್ತು. ಹಳೆಯ ಇಗರ್ಜಿಯ ಛಾವಣಿ ಅದೆಂದೋ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿತ್ತು. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಇಗರ್ಜಿಯ ಉಗ್ರಾಣವಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅಂಜೂರದ ಬೃಹತ್ ಮರವೊಂದು ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿತ್ತು. ಆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯುವುದೆಂದು ಹುಡುಗ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಮಂದೆಯ ಕುರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಇಗರ್ಜಿಯ ಶಿಥಿಲವಾದ ಗೇಟಿನ ಮೂಲಕ ಆವರಣದ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವು. ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆ ಅವುಗಳು ಮಂದೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಹೋಗದಂತೆ ಅಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕೆಲವು ಹಲಗೆಗಳನ್ನು ಗೇಟಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿಟ್ಟು ಭದ್ರಪಡಿಸಿದ. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತೋಳಗಳ ಭಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೂ ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ಕುರಿಗಳು ಮಂದೆಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕಷ್ಟ ಏನೆಂಬುದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ದಪ್ಪ ಜಾಕೀಟನ್ನು ಕಳಚಿ, ಅದರಲ್ಲೇ ನೆಲ ರುಾಡಿಸಿ ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡಿ, ಚೀಲದೊಳಗಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ತಲೆದಿಂಬಾಗಿ ಸಿ ಮಲಗಿದ. 'ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಓದಲು ಹೆಚ್ಚು ದಪ್ಪಗಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೇ ಖರೀದಿಸಬೇಕು. ಪುಸ್ತಕ ದಪ್ಪವಿದ್ದಷ್ಟು ದೀರ್ಘ ಸಮಯ ಓದಬಹುದು ಮತ್ತು ತಲೆದಿಂಬಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಆರಾಮವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು'. ಹುಡುಗ ತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಇನ್ನೂ ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಧ ಬಿದ್ದು ಹೋದ ಛಾವಣಿಯ ಮೇಲಿಂದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಅವನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

'ಇನ್ನೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಮಲಗಬೇಕಿತ್ತು' ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸಿದ. ಆದರೆ, ಒಂದು ವಾರದ ಹಿಂದೆಯೂ ಇಂತಹದ್ದೇ ಕನಸು ಬಿದ್ದಿದ್ದು, ಕನಸು ಮುಗಿಯುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಇದೇ ರೀತಿ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡಿದ್ದ.

ಎದ್ದು ಕುಳಿತು, ಅಲ್ಲೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕೇಲನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಮಲಗಿಯೇ ಇದ್ದ ಕೆಲವು ಕುರಿಗಳನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹೆಸರು ಕರೆದು ಎಬ್ಬಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅವನು ಏಳುವಾಗಲೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕುರಿಗಳು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಹೊರಡಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದವು. ಕಳೆದರೆಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಊರಿಂದೂರಿಗೆ ಆ ಕುರಿಗಳೊಡನೆ ಅಲೆಯುತ್ತಾ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುತ್ತಾ, ನೀರುಣಿಸುತ್ತಾ ಜೀವನ ಕಳೆದುದರಿಂದ ಕುರಿಗಳು ಮತ್ತು ಹುಡುಗನ ನಡುವೆ ಯಾವುದೋ ರೀತಿಯ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸಂಬಂಧವೊಂದು ಬೆಸೆದುಬಂದಿತ್ತು.

‘ಈ ಕುರಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ದಿನಚರಿ ಅದೆಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ? ಅಥವಾ... ನನ್ನ ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಇವುಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ನಾನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಬಹುದೇನೋ?’ ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸಿದ.

ಕುರಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗಳು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಖಚಿತ ನಂಬಿಕೆ ಅವನಿಗಿತ್ತು. ಅದೆಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ತಾನು ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕೆಲವು ರೋಚಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೆ ಓದಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಹಾಗೆಯೇ ನಿರ್ಜನ ಗುಡ್ಡಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕುರುಬನೊಬ್ಬನ ಒಂಟಿತನ ಹಾಗೂ ಆ ಒಂಟಿತನದಲ್ಲೂ ಅಡಗಿರುವ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕುರಿಗಳ ಜತೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗಲ್ಲಾ ಕುರಿಗಳು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಆಲಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ, ಕಳೆದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕುರಿಗಳೊಡನೆ ಅವನು ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಮಾತ್ರ. ಅವೆಲ್ಲವೂ, ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ತಲುಪಲಿರುವ ಗ್ರಾಮದ ತುಪ್ಪಟ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗಳ ಕುರಿತಾಗಿದ್ದವು.

ಈ ಹಿಂದೆ ಅವನು ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದದ್ದು ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ. ಆ ತುಪ್ಪಟ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಕಚ್ಚಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಅಂಗಡಿಯೊಂದರ ಮಾಲಕ. ಕುರುಬರಿಂದ ಮೋಸಹೋಗದಿರಲು, ಅವರು ತನ್ನ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆಯೇ ಕುರಿಗಳಿಂದ ತುಪ್ಪಟವನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುವುದು ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಶರತ್ತು. ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬನಿಂದ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಹುಡುಗ, ಈ ಮೊದಲೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಕುರಿಗಳೊಡನೆ ಆ ಅಂಗಡಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಅಂದಿನ ಆ ಭೇಟಿ ಅವನಿಗಿನ್ನೂ ಹಸಿರು ನೆನಪು.

* * *

“ನನಗೊಂದಿಷ್ಟು ತುಪ್ಪಟ ಮಾರಬೇಕಾಗಿತ್ತು.” ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತ ಹುಡುಗ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಿರಾಕಿಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಅವನನ್ನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದವರೆಗೆ ಕಾಯುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದ ಹುಡುಗ, ಅಲ್ಲೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೈಚೀಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕವೊಂದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಓದಲಾರಂಭಿಸಿದ.

“ಕುರುಬನಿಗೂ ಓದಲು ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ನನಗಿದುವರೆಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ”. ಬೆನ್ನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೇಳಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣು ಧ್ವನಿಯೊಂದು ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿತು. ಕುತೂಹಲದಿಂದ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಆ ಹುಡುಗಿ ಆಂಡಾಲೂಸಿಯಾ ಪ್ರದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗಿಯರಂತೆ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಕರಿ ನೀಳ ಕೇಶರಾಶಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳ ಹೊಳಪು ಉತ್ತರ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಮೂರಿಷ್ ವೀರರನ್ನು ನೆನಪಿಸುವಂತಿತ್ತು.

“ಹೌದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಿಂತ ನಾನು ಈ ಕುರಿಗಳಿಂದ ಕಲಿತದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚು” ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಉತ್ತರಿಸಿದ ಹುಡುಗ, ಕುತೂಹಲದಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದ, “ಅಂದ ಹಾಗೆ ನೀನು ಯಾರು?”

“ಈ ಅಂಗಡಿಯ ಮಾಲಕನ ಮಗಳು.”

“ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿ?”

“ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ತಾನೇ ಮಾಡುವುದು? ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ದಿನಗಳೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುತ್ತವೆ. ನಿನ್ನೆಯಂತೆ ಇಂದು ಮತ್ತು ಇಂದಿನಂತೆ ನಾಳೆ. ಹೊಸತನವೆಂಬುವುದೇ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಬದುಕು ಇಲ್ಲಿ!”

ಹುಡುಗನೀಗ ಉತ್ಸಾಹಿತನಾದ. ತಾನು ಹಾದು ಬಂದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ರೋಚಕ ವಿವರಗಳನ್ನು, ಕುರುಬನಾಗಿ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ರಸವತ್ತಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳ ತೊಡಗಿದ.

“ಅದಿರಲಿ, ನೀನು ಓದು ಬರಹ ಕಲಿತದ್ದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ?” ಕುತೂಹಲ ದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು ಹುಡುಗಿ.

“ಏಕೆ? ಎಲ್ಲರೂ ಕಲಿಯುವ ಹಾಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ!”

“ಓದು ಬರಹ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೇಕೆ ಕುರುಬನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿ?” ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು ಹುಡುಗಿ.

ತಾನು ಕೊಡುವ ಉತ್ತರವನ್ನು ಆಕೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರಳೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ಹುಡುಗ, ಉತ್ತರಿಸುವ ಬದಲು, ಒಂದರೆಗಳಿಗೆಯ ಮೌನದ

ಬಳಿಕ ವಿಷಯಾಂತರಿಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣದ ಕತೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದ. ಅವನು ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಹುಡುಗಿಯ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಒಮ್ಮೆ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಭಯದಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅರಳಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನಿಗಂತೂ ಕುರಿಗಳ ಜತೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹುಡುಗಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಆಹ್ಲಾದಕರವೆನಿಸಿತ್ತು. ಹುಡುಗಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಯ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, 'ಈ ದಿನವು ಇನ್ನೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ದೀರ್ಘವಾಗಬಾರದೇ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ತಂದೆ ಕನಿಷ್ಠ ಮೂರು ದಿನಗಳಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಲು ತಡಮಾಡಬಾರದೇ' ಎಂದು ಹುಡುಗನ ಮನಸ್ಸು ಆಸೆಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಅಲೆಮಾರಿ ಬದುಕು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದೆಡೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲೆಸಬೇಕೆಂದು ತಾನಿದುವರೆಗೂ ಯೋಚಿಸದೇ ಇದ್ದ ಸುಪ್ತವಾದ ಬಯಕೆಯೊಂದು ಹುಡುಗನೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟತೊಡಗಿತ್ತು. ನೀಳಗೂದಲಿನ ಚೆಲುವೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಳೆದ ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದ, ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳು ಎಂದೂ ಹಿಂದಿನಂತಿರದು ಎಂಬುದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಖಾತರಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು, ಕುರಿಗಳ ತುಪ್ಪಟ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಕತ್ತರಿಸಿದ ತುಪ್ಪಟವನ್ನು ತೂಗಿ, ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಮತ್ತೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಹುಡುಗನನ್ನು ಸಾಗಹಾಕಿದ.

* * *

ವರ್ಷವೊಂದು ಕಳೆಯಿತು. ಆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ತಲುಪಲು ಇನ್ನುಳಿದಿರುವುದು ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳು. ಉತ್ಸಾಹದ ಜತೆಗೆ ಹುಡುಗ ಒಂದಿಷ್ಟು ಆತಂಕಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ. 'ಬಹುಶಃ ಆ ಹುಡುಗಿ ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಮರೆತಿರಲೂಬಹುದು. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನನ್ನಂತಹ ಅದೆಷ್ಟೋ ಕುರುಬರು ಆಕೆಯ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಆಕೆಯ ತಂದೆಯ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆಕೆ ಇನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?'

"ಮರೆತಿದ್ದರೆ ಮರೆಯಲಿ. ಅದೇನೂ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವಲ್ಲ" ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಕುರಿಗಳೊಡನೆ ಹೇಳಿದ. "ಇತರ ಕಡೆ ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪರಿಚಿತ ಹುಡುಗಿಯರಿದ್ದಾರೆ."

ಆಕೆ ಮರೆತಿದ್ದರೆ ಅದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯವಲ್ಲವೆಂಬ ವಾಸ್ತವ ಹುಡುಗನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ನಾವಿಕರಂತೆ, ಸಂಚಾರಿ ಸರಕು ಮಾರಾಟಗಾರರಂತೆ ಕುರುಬರು ಕೂಡಾ ತಮ್ಮ ತಿರುಗಾಟದ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಬದುಕಿನ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿ ಒಂದೆಡೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತಹ ಸಂಗಾತಿಯೊಬ್ಬಳ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ವಾಸ್ತವ ಹುಡುಗನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

ಸೂರ್ಯ ಮೇಲೇರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಸೂರ್ಯನ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೇ ಕುರಿಗಳ ಜೊತೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದ. 'ಈ ಕುರಿಗಳಿಗಾದರೋ ಯಾವುದರ ಗೊಡವೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ನನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆದರೆ ಸಾಕು. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕ್ಕೆ ಕಾಳಜಿ. ಸೂರ್ಯೋದಯದಿಂದ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಾನದವರೆಗಿನ ನಿರಂತರವಾದ ಮತ್ತು ಒಂದೇ ತೆರನಾದ ಅವುಗಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ನನ್ನಂತೆ ಯಾವತ್ತೂ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿಲ್ಲ. ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ದೃಶ್ಯಗಳಾಗಲೀ, ಮುಂದೆ ತಲುಪಲಿರುವ ಊರಿನ ಕುರಿತ ನನ್ನ ವಿವರಣೆಗಳಾಗಲೀ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೇವು ಮತ್ತು ನೀರು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವುಗಳು ನನ್ನ ಸಂಗಾತಿಗಳು. ನಾನು ಕೊಡುವ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವು ನನ್ನ ಸಂಗಾತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಧಾರಾಳವಾಗಿ ತುಪ್ಪಟವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಾಂಸವನ್ನು ಕೂಡಾ.'

'ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನಿಂದು ಕಟುಕನಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೂ, ಪಾಪ, ಈ ಮಂದೆಯ ಕೊನೆಯ ಸದಸ್ಯನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವವರೆಗೂ ಇವುಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತ್ಯ ಗೊತ್ತಾಗಲಾರದು. ಇವುಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಮರೆತು ಬಿಡುವಷ್ಟು ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿವೆ.'

ಅವನ ಯೋಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೇ ಅಚ್ಚರಿಯೆನಿಸಿತು.

ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಪಾಳುಬಿದ್ದ ಇಗರ್ಜಿ ಹಾಗೂ ಅದರೊಳಗೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದಿರುವ ಅಂಜೂರದ ಮರ ಮತ್ತು ಇದೀಗ ಸತತ ಎರಡನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಅದೇ ಬಗೆಯ ಕನಸು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಬಹುಶಃ ಹುಡುಗನ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಸಂಗಾತಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಸಿಟ್ಟಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದೇನೋ. ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿ ಊಟದ ನಂತರ ಕುಡಿದು ಉಳಿದಿದ್ದ ಮದ್ಯವನ್ನು ಒಂದಿಷ್ಟು

ಹೀರಿ ಜಾಕೀಟನ್ನು ಧರಿಸಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಮೇಲೇರುತ್ತಾನೆ. ಬಿಸಿಲ ತಾಪಕ್ಕೆ ಕುರಿ ಹಿಂಡನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿಸುವುದು ತ್ರಾಸದಾಯಕ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಗಲಿನ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆಯನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಇಡೀ ಸ್ಟೇನ್ ದೇಶವೇ ಮಲಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ತಾನು ಮಾತ್ರ ಈ ಭೀಕರ ಸೆಖೆಯಲ್ಲೂ ಭಾರವಾದ ಜಾಕೀಟನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಡೆಯಬೇಕು. ಜಾಕೀಟಿನ ತೂಕದ ಬಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷೇಪ ವ್ಯಕ್ತವಾದಾಗ, ಮುಂಜಾವಿನ ತತ್ತರಿಸುವ ಚಳಿಯಿಂದ ಅದು ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದನ್ನೂ ನೆನೆದು ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟುಕೊಂಡ.

ಜಾಕೀಟಿನ ತೂಕ ಮತ್ತು ಬೆಚ್ಚಗಿರಿಸುವ ಅದರ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ನಾವೂ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಿರಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದ ಹುಡುಗ, ತನ್ನ ಜಾಕೀಟಿನ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೆನೆಯುತ್ತಾ, ಅದರ ತೂಕವನ್ನು ಮರೆತು ಕೃತಜ್ಞನಾದ.

ಆ ಜಾಕೀಟಿನಂತೆ ಹುಡುಗನ ಬದುಕಿಗೂ ಒಂದು ನಿಚ್ಚಿತವಾದ ಉದ್ದೇಶ ವಿತ್ತು. ಹುಡುಗನ ಬದುಕಿನ ಸದ್ಯದ ಧೈಯವೆಂದರೆ ಪ್ರಯಾಣ. ಮುಂದಿನ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ್ಕುಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಂಡಾಲೂಸಿಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮ, ನಗರಗಳ ಜನಜೀವನ, ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವುದು.

ತನ್ನ ಈ ಬಾರಿಯ ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಕುರುಬನೊಬ್ಬ ಹೇಗೆ ಓದು ಬರಹ ಕಲಿತನೆಂಬುವುದನ್ನು ಆ ತುಪ್ಪಟ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದ. ತನ್ನ ಹದಿನಾರನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೂ ತನ್ನೂರಿನ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದ. ಹುಡುಗನ ಪೋಷಕರು ಅವನೊಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಕುರಿಗಳಂತೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗನ ಬಡ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮಗನೊಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿಯಾಗುವುದು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಜೊತೆಗೆ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಮತ್ತು ಸ್ಪಾನಿಷ್ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಹುಡುಗ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ, ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರಪಂಚದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದ.

* * *

“ನಾನು ಪಾದ್ರಿಯಾಗಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಲೋಕಸಂಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.”
ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದವನು ಇದ್ದಬದ್ಧ
ಧೈರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿಸಿ ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ.

“ಏಶ್ವದ ನಾನಾ ಕಡೆಯಿಂದ ಜನರು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ನೋಡಲೂ
ಬರುತ್ತಾರೆ” ತಂದೆ ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ. “ಅವರೆಲ್ಲಾ ಹೊಸ
ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಕನಸು ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.
ಇಲ್ಲಿಯ ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಳಿದು, ಹಳೆಯದಾದ ಕೋಟೆ ಮತ್ತು ಮುರಿದುಬಿದ್ದ
ಕಟ್ಟಡಗಳ ನಡುವೆ ಅಲೆದಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ
ಕಾಲವು ಇಂದಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಏನೊಂದೂ
ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೋ ಅದೇ
ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಮರಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮೈ ಮತ್ತು ಕೂದಲ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ
ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಾಕಿಯೆಲ್ಲಾ ಅವರು ನಮ್ಮಂತಹ ಮನುಷ್ಯರೇ..”

“ಆದರೆ ಅಪ್ಪ, ಅವರು ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ನಗರಗಳ ಕೋಟೆ, ಕೊತ್ತಲ
ಗಳನ್ನು ನನಗೆ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.” ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಆಸೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ.

“ಆ ಪ್ರವಾಸಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಇಲ್ಲೇ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ
ನೆಲೆಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲ?” ತಂದೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಅವರು ನೆಲೆಸಿರುವ ಭೂಭಾಗವನ್ನು
ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ.” ಹುಡುಗ ಖಚಿತ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಆ ಪ್ರವಾಸಿಗಳು ಬಹಳ ಶ್ರೀಮಂತರಂತೆ ಕಂಡು
ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಂಪತ್ತಿರಬಹುದು. ನಾವು ಬಡವರು. ನಮ್ಮ
ಪೈಕಿ ಯಾರಾದರೂ ಅವರ ರೀತಿ ಲೋಕ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ,
ಕುರುಬರಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು.”

“ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಕುರುಬನಾಗುತ್ತೇನೆ.” ಹುಡುಗ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರ
ಪ್ರಕಟಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ!

ತಂದೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಲು ಬೇರೇನೂ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮೂರು ಸ್ಪಾನಿಷ್ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳಿದ್ದ ಒಂದು
ಚಿಕ್ಕ ಥೈಲಿಯನ್ನು ಹುಡುಗನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, “ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ
ಗದ್ದೆ ಉಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಈ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದವು. ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ
ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಂದೀತೆಂದು ಜೋಪಾನವಾಗಿರಿಸಿದ್ದೆ. ಇದರಿಂದ ನೀನು
ಕುರಿಮಂದೆಯನ್ನು ಖರೀದಿಸು. ನಮ್ಮ ಈ ಪ್ರದೇಶವೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮತ್ತು

ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿಯರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಸುಂದರಿಯರೆಂದು ನಿನಗೊಂದು ದಿನ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಿನ್ನ ಆಶೆಯಂತೆ ಲೋಕಸಂಚಾರ ಮಾಡು.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಗನನ್ನು ಹರಸಿದ್ದ.

ಬದುಕಿನ ಜಂಜಾಟದ ಭಾರದಲ್ಲಿ ನಲುಗಿಹೋಗಿದ್ದ, ಅದರೆ ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದ ವಿಶ್ವ ಸುತ್ತಾಟದ ತನ್ನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಅದುಮಿಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವಿತ ಪೂರ್ತಿ ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿಯನ್ನೂ ಒಂದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮಲಗಲು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ನತದೃಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹತಾಶೆ ಮತ್ತು ಇಂದು ತನ್ನ ಕನಸು ತನ್ನ ಮಗನಿಂದಾದರೂ ಸಾಕಾರಗೊಳ್ಳುವ ಸಂತಸ; ಎರಡನ್ನೂ ಆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಗುರುತಿಸಿದ್ದ.

* * *

ದಿಗಂತ ಕೆಂಪೇರಿ ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ. ತಂದೆಯ ಜೊತೆಗಿನ ಅಂದಿನ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡ ಹುಡುಗ ಸಂತಸಗೊಂಡ.

ಅವನು ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳಷ್ಟು ನಗರಗಳನ್ನು, ಕೋಟಿ ಕೊತ್ತಲಗಳನ್ನು, ಸುಂದರಿಯರಾದ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದ. (ಆದರೆ ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯೂ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗಳಷ್ಟು ಸುಂದರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ). ಇಂದು ಹುಡುಗನ ಬಳಿ ತನ್ನನ್ನು ಬೆಚ್ಚಗಿಡಲು ಒಂದು ಜಾಕೀಟು, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕುರಿಮಂದೆ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಕಳೆಯಲು ಪುಸ್ತಕವಿತ್ತು. ಪುಸ್ತಕ ಓದಿ ಮುಗಿದೊಡನೆ ಮುಂದಿನ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಪುಸ್ತಕದ ಜೊತೆ ಅದನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಕಂಡ ಕನಸಿನಂತೆ ಬದುಕಲು ಹುಡುಗನಿಗಿಂದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

‘ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಆಂಡಾಲೂಸಿಯಾದ ಬಯಲು ಭೂಮಿಯ ಜೀವನದಿಂದ ಬೇಸತ್ತರೆ ತನ್ನ ಕುರಿಮಂದೆಯನ್ನು ಮಾರಿ ಸಮುದ್ರಯಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಮುದ್ರಯಾನವೂ ಸಾಕೆನ್ನಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನಗರಗಳನ್ನು, ಬಹಳಷ್ಟು ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗಿಸಬಹುದು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಬದುಕನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಳೆಯಲು ಬೇಕಾದ ಇತರ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನೂ ಹುಡುಕಿ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆ ಧರ್ಮಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣಲಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ.’ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹುಡುಗ ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹೊಸ ಹೊಸ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಹುಡುಗ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಸಂಚರಿಸಿದ್ದರೂ ಆ ಪಾಳುಬಿದ್ದ ಇಗರ್ಜಿಗೆ ಹುಡುಗ ಎಂದೂ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗನ ಜಗತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಾಲವೂ ಸುಂದರವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಕೆಲವೊಂದು ಬಾರಿ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಪಾಡಿಗೆ ನಡೆಯಲು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ವಿಷಯಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ಕುರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿ ದಿನ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹೊಸ ದಾರಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಲೀ, ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಋತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಲೀ ಯಾವುದೇ ಗಮನವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀರು ಮತ್ತು ಮೇವು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವುಗಳು ಬೇರಾವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ.

‘ಬಹುಶಃ ಮನುಷ್ಯರ ಬದುಕೂ ಇದೇ ತೆರನಾಗಿರಬಹುದು. ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದ ಬಳಿಕ ನಾನು ಕೂಡಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಹುಡುಗಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ’ ಎಂದುಕೊಂಡ ಹುಡುಗ ಸೂರ್ಯ ನೆತ್ತಿಗೆಯ ಮೊದಲು ತಾರಿಫಾ ನಗರ ತಲುಪಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ತಲುಪಿದೊಡನೆ ಓದಿ ಮುಗಿಸಿರುವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ವಿನಿಮಯಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಖಾಲಿ ಸೀಸೆಯಲ್ಲಿ ಮದ್ಯ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು, ಕ್ಷೌರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಭೇಟಿಯ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಬೇಕಿತ್ತು. ತನಗಿಂತ ಮೊದಲು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕುರುಬ ತನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾದ ಕುರಿಮಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವಳ ಗ್ರಾಮ ತಲುಪಿ, ಆಕೆಯ ಹೃದಯ ಗೆಲ್ಲುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಯೋಚನೆಯೂ ಅವನಿಗೆ ಅಪ್ರಿಯವಾಗಿತ್ತು.

‘ಕನಸುಗಳು ನನಸಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೇ ಜೀವನವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ’ ಎಂದುಕೊಂಡ ಹುಡುಗ ಸೂರ್ಯನ ಪಥವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗಮನಿಸಿ ತನ್ನ ಗುರಿಯತ್ತ ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯತೊಡಗಿದ. ತಾರಿಫಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕನಸುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಫಕ್ಕನೆ ನೆನಪಾಯಿತು.

* * *

ಆ ಮುದುಕಿಯು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಗೆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದಳು. ಬಣ್ಣದ ಮಣಿಗಳಿಂದ ನೇಯ್ದ ಒಂದು ಪರದೆಯು ಮನೆಯ ಛಾವಡಿಯಿಂದ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿತ್ತು. ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೇಜು,

ಎರಡು ಕುರ್ಚಿ ಮತ್ತು ಏಸು ಸ್ವಾಮಿಯ ಒಂದು ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರಾವುದೇ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮುದುಕಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹುಡುಗನನ್ನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಬಳಿಕ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಹುಡುಗನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏನೋ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅವನಿಗೆ ಅದು ಜಿಪ್ಪಿಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಪ್ರಯಾಣದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹಲವು ಬಾರಿ ಜಿಪ್ಪಿಗಳ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ಜಿಪ್ಪಿಗಳು ಕೂಡಾ ತನ್ನಂತೆ ಸಂಚಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಬಳಿ ಸರಕುಗಳಾಗಲೀ, ಕುರಿಮಂದೆಗಳಾಗಲೀ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದಾರಿಹೋಕರಿಗೆ ಮೋಸಮಾಡಿ ಅವರು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಜನರಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಿಪ್ಪಿಗಳು ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳ ಆರಾಧಕರಾಗಿದ್ದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ತಮ್ಮ ನಿಗೂಢ ಶಿಬಿರಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಜನರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೂ ಕೇಳಿದ್ದ. ಜಿಪ್ಪಿಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಯಾರೆಂಬ ಭಯ ಹುಡುಗ ಸಣ್ಣವನಿದ್ದಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೀಗ ಮುದುಕಿ ಕೈ ಹಿಡಿದಾಗ, ಬಾಲ್ಯದ ಭೀತಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮರುಕಳಿಸ ತೊಡಗಿತು.

ಆದರೆ, ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ ಏಸುವಿನ ಪ್ರತಿಮೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೇನೂ ಕೆಟ್ಟದು ಸಂಭವಿಸಲಾರದೆಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಕೈಗಳು ನಡುಗಿ ತಾನು ಹೆದರಿದ್ದೇನೆಂಬುದು ಮುದುಕಿಯ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುವುದು ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿದ್ದ, ‘ಓ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ತಂದೆಯೇ’ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಹುಡುಗ ಮೌನವಾಗಿ ಜಪಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ.

“ಬಹಳ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿದೆ” ಹುಡುಗನ ಹಸ್ತಗಳನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ ಮುದುಕಿ ಮತ್ತೆ ಮೌನಿಯಾದಳು. ಹುಡುಗನ ಭಯ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಕೈಗಳು ಈಗ ಜೋರಾಗಿ ಕಂಪಿಸತೊಡಗಿದವು. ಮುದುಕಿಯೂ ಅದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಳು. ಹುಡುಗ ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಆಕೆಯ ಕೈಗಳಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡ.

“ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಹಸ್ತ ಓದಿಸಲು ಬಂದಿಲ್ಲ.” ಹುಡುಗ ಸಿಡುಕಿ ಹೇಳಿದ. ಅವನಿಗೀಗಾಗಲೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮರುಕಳಿಸುವ ಕನಸಿಗೆ ಅನವಶ್ಯಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಮುದುಕಿಯ ಶುಲ್ಕ ತೆತ್ತು ತೆರಳುವುದೇ ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

“ನೀನು ಹೇಗೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಿ. ನಿನ್ನ ಕನಸಿನ ಕುರಿತು ತಿಳಿದೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗು” ಎಂದ ಮುದುಕಿ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ, “ಕನಸುಗಳು ದೇವರ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ದೇವರು ಮನುಷ್ಯರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ನಾನದನ್ನು ನಿನಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬಲ್ಲೆ. ದೇವರು ಆತ್ಮದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ನೀನು ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ. ಅದೇನೇ ಇದ್ದರೂ ಕೊಡುವ ಸಲಹೆಗಾಗಿ ನಿನ್ನಿಂದ ನಾನು ಶುಲ್ಕ ಪಡೆಯಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.” ಇದು ಮುದುಕಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ತಂತ್ರವೆಂದು ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸಿದ. ಏನೇ ಆಗಲಿ; ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಯೇ ಬಿಡುವುದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ.

ಕುರುಬರು, ತೋಳ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಲೆಯಾಡಿಕೊಂಡೇ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವವರು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೇ ಅವರ ಜೀವನ ಅಷ್ಟೊಂದು ರೋಮಾಂಚಕವಾಗಿರುವುದು.

“ನಾನು ಅದೇ ಕನಸನ್ನು ಸತತ ಎರಡುಬಾರಿ ಕಂಡಿದ್ದೆ” ಹುಡುಗ ಕನಸನ್ನು ಮುದುಕಿಗೆ ವಿವರಿಸತೊಡಗಿದ. “ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಂದೆಯ ಜೊತೆ ಒಂದು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಆಗ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಮಗು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕುರಿಗಳೊಡನೆ ಆಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾನದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಪರಿಚಿತರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬೆದರಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೆದರಿಸದೆಯೇ ಅವುಗಳ ಜೊತೆ ಆಡಬಲ್ಲವಾಗಿದ್ದವು. ಇದು ಹೇಗೆಂದು ಮಾತ್ರ ಇದುವರೆಗೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರ ವಯಸ್ಸು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆಂಬುದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.”

“ನಿನ್ನ ಕನಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳು. ನನ್ನ ಅಡುಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಬಾಕಿಯಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ನೀನು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನೂ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಹಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.” ಮುದುಕಿ ನಿಷ್ಕರವಾಗಿಯೇ ನುಡಿದಳು.

“ಆ ಮಗು ಕುರಿಗಳೊಡನೆ ಆಡುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿತು” ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದಲೇ ಹುಡುಗ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದ. “ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಆ ಮಗು ಆಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಎರಡೂ ತೋಳುಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಈಜಿಪ್ತಿನ ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳ ಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿತು.”

ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳೆಂದರೆ ಏನೆಂಬುದು ಮುದುಕಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ

ಎಂದರಿಯಲು ಹುಡುಗ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಆದರೆ ಮುದುಕಿ ಏನೊಂದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರದೆ ಮೌನವಾಗಿಯೇ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮುದುಕಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲೆಂದು ಬೇಕೆಂದೇ, 'ಈಜಿಪ್ತಿನ ಪಿರಮಿಡ್‌ನ ಮುಂದೆ' ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಮಾಡಿ ಮುಂದುವರಿಸಿದ. "ಈಜಿಪ್ತಿನ ಪಿರಮಿಡ್‌ನ ಮುಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೇಳಿತು, 'ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ ನಿನಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಗುಪ್ತ ಸಂಪತ್ತು ಸಿಗಬಹುದು.' ಇನ್ನೇನು ಆ ಮಗು ಸಂಪತ್ತು ಅಡಗಿರುವ ನಿಖರವಾದ ಸ್ಥಳ ನನಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಎರಡು ಬಾರಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಯಿತು."

ಮುದುಕಿ ಒಂದಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮೌನವಾದಳು. ಬಳಿಕ ಹುಡುಗನ ಹಸ್ತ ಬಿಡಿಸಿ ರೇಖೆಗಳನ್ನು ತೀರಾ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡತೊಡಗಿದಳು. "ನಾನೀಗ ನಿನ್ನಿಂದ ಯಾವುದೇ ಶುಲ್ಕ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಂಪತ್ತು ನಿನ್ನ ಕೈವಶವಾದಾಗ ಅದರ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶ ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕು." ಶರತ್ತೊಂದನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಳು. ಹುಡುಗ ಸುಮ್ಮನೆ ನಕ್ಕ. ಈ ಶರತ್ತಿನಿಂದ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವ ಅಲ್ಪ ಸಂಪತ್ತಿಗೇನೂ ಕುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಂತುಷ್ಟನಾದ. "ಸರಿ. ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಅರ್ಥ ಹೇಳು." ಹುಡುಗ ಅವಸರ ತೋರಿದ.

"ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುವ ಸಲಹೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಿನಗೆ ಸಿಗಲಿರುವ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡು." ಮುದುಕಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು.

ಹುಡುಗ ಹಾಗೇ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದಳು. ಹುಡುಗ ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ.

"ನಿನ್ನ ಕನಸು ವಿಶ್ವದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದೆ" ಮುದುಕಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದಳು. "ನಿನ್ನ ಕನಸನ್ನು ನಾನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ವಿವರಣೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪಾಲನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿರುವುದು. ನನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ನಿನ್ನ ಕನಸಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೆಂದರೆ; ನೀನು ನೇರವಾಗಿ ಈಜಿಪ್ತಿನ ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ನಾನು ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಗು ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆಯೆಂದಾದರೆ

ಅವುಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇರಲೇ ಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ನಿನಗೊಂದು ನಿಧಿ ದೊರಕುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ನಿಧಿಯು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡೆಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.”

ಅವಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕೇಳಿ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯ ಜೊತೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ ಮುದುಕಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಸಲಹೆಗೆ ತಾನೇನೂ ಪಾವತಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಗೊಂಡ. ಆದರೂ ಹೇಳಿದ, “ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅನವಶ್ಯಕ ನನ್ನ ಸಮಯ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ.”

“ನಿನ್ನ ಕನಸು ಕ್ಲಿಷ್ಟಕರವೆಂದು ನಾನು ನಿನಗೆ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯಗಳು ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥರಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಕೇವಲ ಈ ಹಸ್ತ ಸಾಮುದ್ರಿಕೆ ವಿದ್ಯೆ ಮಾತ್ರ ಕಲಿತೆ.”

“ಸರಿ, ಅದಿರಲಿ. ನಾನು ಈಜಿಪ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಲುಪುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ, ಅದನ್ನಾದರೂ ಹೇಳು.”

“ಅದೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕನಸನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುವ ವಿದ್ಯೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ನಾನಿನ್ನೂ ನನ್ನ ಹೇಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇನೆ.”

“ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಈಜಿಪ್ಟಿಗೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ?” ಹುಡುಗ ಅನುಮಾನಿಸಿ ಕೇಳಿದ.

“ತುಂಬಾ ಸರಳ. ನಿನಗಾಗಲೀ ನನಗಾಗಲೀ ಏನೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಹೀಗಾಗುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ನೀನು ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಮಯ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿರುವಿ. ನೀನಿನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.” ಮುದುಕಿಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೂರವಿತ್ತು.

ಹುಡುಗ ನಿರಾಶೆಗೊಳಗಾದ. ಇನ್ನೆಂದೂ ಕನಸುಗಳನ್ನು ನಂಬಲೇಬಾರದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ. ಅವನಿಗೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಬಹಳಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಬಾಕಿಯಿತ್ತು. ಮೊದಲಿಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿನ್ನುವ ಎಂದು ಪೇಟೆಯತ್ತ ಹೊರಟ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಮೊದಲ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಲೇ ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದ ಹಳೆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಒಂದು ದಪ್ಪಗಿನ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪೇಟೆಯ ಚೌಕಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಂಚೊಂದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಖರೀದಿಸಿದ್ದ

ಮದ್ಯವನ್ನು ಹೀರಿದ. ಮದ್ಯ ರುಚಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕುರಿಮಂದೆಯನ್ನು ನಗರದ ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬನ ದೊಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದ. ಈ ನಗರದಲ್ಲೂ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿ ಪರಿಚಿತರಿದ್ದರು. ಸಂದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಊರುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಗ ಹೊಸ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ, ಅವರೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣವು ಇಷ್ಟವಾಗಿರುವುದೂ ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ.

ಧರ್ಮಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರತಿದಿನ ನೋಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ, ನಾವು, ನಾವು ಬಯಸುವ ನಾವಾಗದೆ ಅವರು ಬಯಸುವ ನಾವಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವರು ಕೋಪಿಸಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಇತರರು ಅವರ ಬದುಕನ್ನು ಹೇಗೆ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು, ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತಹ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸೂರ್ಯನು ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ಕೆಳಗಿಳಿಯುವವರೆಗೆ ಕಾದು ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮಂದೆಯ ಜೊತೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರಿಸುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಇನ್ನು ಕೇವಲ ಮೂರೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗಳನ್ನು ಕಾಣಲಿರುವ ಯೋಚನೆಯೇ ಅವನಲ್ಲಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಆಗ ತಾನೇ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಲಾರಂಭಿಸಿದ.

ಮೊದಲ ಪುಟದಲ್ಲೇ ಶವ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಶ್ರಾಸದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ಯಾವತ್ತಾದರೂ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯುವುದಾದರೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಬರೆಯಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಹೆಸರುಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕಾದ ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಓದಲು ತೊಡಗಿದಂತೆ ಆ ಪುಸ್ತಕವು ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶವು ಹಿಮಭರಿತ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಾಗಿತ್ತು. ತಂಪಗಿನ ಹಿಮದ ಕಲ್ಪನೆ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ತಂಪುಗೊಳಿಸಿ ಮುದನೀಡಿತ್ತು.

ಪುಸ್ತಕ ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಹುಡುಗನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು.

“ಅಲ್ಲಿ, ಆ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ?” ಪೇಟೆಯ ಚೌಕಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಜನರತ್ತ ಕೈ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಆ ವೃದ್ಧ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.” ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ನಿರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದ ಹುಡುಗ, ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದಂತೆ ನಟಿಸಿದ.

ಪುಸ್ತಕ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ, ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗಳ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಕುರಿಮಂದೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವುಗಳ ತುಪ್ಪಟ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ತನಗೆ ಸವಾಲಿನ ಹಾಗೂ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆಯೆಂಬುವುದನ್ನು ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಹ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಹುಡುಗ ಅದಾಗಲೇ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆನಂದಿಸಿದ್ದ. ಕಳೆದ ಬಾರಿ ಅವಳ ತಂದೆಯ ಅಂಗಡಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗ ಕುರಿಯ ತುಪ್ಪಟವನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಬರಬೇಕೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದ. ಅವನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಆ ಹುಡುಗಿಯು ಯಾವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಿತಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳೆಂಬುದು ನೆನಪಿತ್ತು. ಈ ಬಾರಿ ತುಪ್ಪಟ ಕೊಯ್ಲು ಮಾಡುವಾಗ ಹುಡುಗಿಗೆ ಹೇಳಲೆಂದೇ ಕೆಲವು ಆಕರ್ಷಕ ಕತೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ತಾನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದ ಕತೆಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಕೆಲವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವವೆಂದೇ ಆಕೆಯೊಡನೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದ. ಓದು ಬರಹ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಅದು ಹುಡುಗನ ಸ್ವಂತದಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹುಡುಗಿಗೆ ಅದು ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ನನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಸೀಸೆಯಿಂದ ಒಂದು ಗುಟುಕು ಮದ್ಯ ಕುಡಿಯಬಹುದೇ?” ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ಆ ವೃದ್ಧ ಯಾಚಿಸಿದ. ಮದ್ಯ ಕುಡಿದ ಬಳಿಕವಾದರೂ ಈ ಮುದುಕ ತನ್ನ ಬೆನ್ನು ಬಿಡಬಹುದೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಹುಡುಗ ಮದ್ಯದ ಸೀಸೆಯನ್ನು ಅವನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿದ. ಆದರೆ ವೃದ್ಧನಿಗೆ ಇವನೊಡನೆ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಿತ್ತು.

“ನೀನು ಓದುತ್ತಿರುವ ಪುಸ್ತಕ ಯಾವುದು?” ವೃದ್ಧ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಬೇರೆ ಬೆಂಚಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವೃದ್ಧನೊಡನೆ ನಿಷ್ಕರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನಿಸಿದರೂ, ಹಿರಿಯರೊಡನೆ ಗೌರವದಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂಬ, ತನ್ನ ತಂದೆ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಾತು ನೆನಪಾಗಿ, ಅನುಚಿತವಾಗಿ ವರ್ತಿಸದೆ ‘ನೀನೇ ಓದಿಕೊಳ್ಳು’ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ವೃದ್ಧನ

ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿದ್ದವು. ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಲು ತಿಳಿಯದಿರುವುದು ಮೊದಲ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರೆ, ಎರಡನೆಯದು; ಆ ವೃದ್ಧನಿಗೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಓದಲು ತಿಳಿದಿರದಿದ್ದರೆ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದಾದರೂ ಸ್ಥಳ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಯಾನೆಂಬ ಯೋಚನೆ.

“ಹಲ್ಲೊಂ...” ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ ವೃದ್ಧ, ಪುಸ್ತಕದ ನಾಲ್ಕು ಬದಿಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಯಾವುದೋ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತುವನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ನೋಡಿ, “ಇದೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ರಗಳೆಯದ್ದು ಕೂಡಾ!” ಎಂದುಬಿಟ್ಟ. ಈಗ ಅಚ್ಚರಿಗೊಳ್ಳುವ ಸರದಿ ಹುಡುಗನದಾಗಿತ್ತು.

ಅಂದರೆ, ವೃದ್ಧನಿಗೆ ಓದಲು ಬರುತ್ತದೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿದ್ದಾನೆ ಕೂಡಾ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ರಗಳೆಯದ್ದಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಬದಲಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ಈಗಲೇ ಬದಲಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ.

“ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆಯೋ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಕೂಡಾ ಬಹುತೇಕ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಜನರಿಗಿರುವ ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಮೊದಲು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ, ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲರೂ ‘ಆ ಮಹಾನ್ ಸುಳ್ಳು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕತೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತದೆ.”

“ವಿಶ್ವದ ಆ ಮಹಾನ್ ಸುಳ್ಳು ನಂಬಿಕೆ ಯಾವುದು?” ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡ ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಅದೇನೆಂದರೆ, ಜೀವನದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಏನು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುವುದರ ಮೇಲಿನ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ವಿಧಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬುವುದು.”

“ಆದರೆ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಂತಹದ್ದೇನೂ ಸಂಭವಿಸಿಲ್ಲ. ಪೋಷಕರು ಪಾದ್ರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಕುರುಬನಾಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ.”

“ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀನು ಪ್ರಯಾಣ ವನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದೆ.”

‘ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಇವನಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ’ ಹುಡುಗ ತನಗೇ

ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಈ ನಡುವೆ ಆ ವೃದ್ಧ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾಗಿದ್ದ. ಹುಡುಗನಿಗೆ ವೃದ್ಧನ ಉಡುಪುಗಳು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಂಡವು. ಅವನು ಅರಬರಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆಫ್ರಿಕಾ ಖಂಡವು ತಾರಿಫಾದಿಂದ ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅರಬರು ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸರಕುಗಳೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ಅರಬರು, ದಿನದ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ತಮ್ಮ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಆಗಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಿತ್ತು.

“ನೀನಲ್ಲಿಯವನು?” ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ನಾನು ಎಲ್ಲೆಡೆಯವನು!” ವೃದ್ಧ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ಹಾಗೆಂದರೇನು? ಎಲ್ಲೆಡೆಯವನಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ನಾನೊಬ್ಬ ಕುರುಬ. ಹಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಬಂದಿರುವುದು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಿಂದ. ಅದೇ ಆಂಡಾಲೂಸಿಯಾದ ಪುರಾತನ ಕೋಟೆಯ ಬಳಿಯ ನಗರದಿಂದ. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿರುವುದೂ ಅಲ್ಲೇ.”

“ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಜೆರುಸಲೆಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.” ವೃದ್ಧ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಹುಡುಗನಿಗೆ ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಎಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿದರೆ ಎಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಜ್ಜಾನ ಬಯಲಾಗುತ್ತದೋ ಎಂಬ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಸುಮ್ಮನಾದ. ಪೇಟೆಯ ಚೌಕಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬಂತು.

“ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಹೇಗಿದೆ?” ಏನಾದರೂ ಸುಳಿವು ಸಿಗಬಹುದೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಹುಡುಗ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ.

“ಅದು ಹಿಂದೆ ಹೇಗಿತ್ತೋ ಹಾಗೇ ಇದೆ.” ವೃದ್ಧ ಬಲು ಚಾಲಾಕಿ. ಯಾವುದೇ ಸುಳಿವು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಖಚಿತವಾಗಿ ಆಂಡಾಲೂಸಿಯಾದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನು ಈಗಾಗಲೇ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಿದ್ದ.

“ನೀನು ಜೆರುಸಲೆಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಿ?” ಪುನಃ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಹುಡುಗ.

“ಏನು..! ಜೆರುಸಲೆಮ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ..!!? ನಾನು ಜೆರುಸಲೆಮ್‌ನ ರಾಜ!” ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದ ವೃದ್ಧ.

‘ಜನರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಜೊತೆಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕುರಿಗಳ ಜೊತೆಗಿರುವುದೇ ಉತ್ತಮ. ಅವುಗಳು ಈ ರೀತಿ ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿ ಎಂದೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿರುವುದು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮ. ನಮಗೆ ಕೇಳಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳು ರೋಚಕ ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಂವಾದ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಾಯಿಕಟ್ಟಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.’ ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮಲೆಕ್ಸದೀಕ್. ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಎಷ್ಟು ಕುರಿಗಳಿವೆ?” ವೃದ್ಧ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಇವೆ, ಒಂದಿಷ್ಟು.” ವೃದ್ಧ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಹುಡುಗ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಿದೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕುರಿಗಳಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ನನ್ನಿಂದಾಗದು.”

ಹುಡುಗನಿಗೇಗ ರಗಳೆಯಾಗತೊಡಗಿತು. ತಾನೇನೂ ಇವನ ಬಳಿ ಸಹಾಯ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುಡಿಯಲು ತನ್ನ ಸೀಸೆಯಿಂದ ಮದ್ಯ ಬೇಡಿದ್ದೂ ಇವನೇ ಮತ್ತು ಮಾತು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದೂ ಇವನೇ.

“ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯಬೇಕಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಂದೆ ಕೊಡು. ನನ್ನ ಕುರಿಮಂದೆಯ ಜೊತೆ ನನಗೆ ಮುಂದಿನ ನಗರಕ್ಕೆ ಸಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.”

“ನಿನ್ನ ಕುರಿಮಂದೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶ ನನಗೆ ಕೊಡು. ಗುಪ್ತ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆಂದು ನಿನಗೆ ನಾನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವೆ.”

ಹುಡುಗನಿಗೇಗ ಎಲ್ಲವೂ ಅರಿವಾಗತೊಡಗಿತು. ಆ ಮುದುಕಿ ಸಲಹೆಗಾಗಿ ನನ್ನಿಂದ ಶುಲ್ಕ ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈ ಮುದುಕನನ್ನು ಬಹುಶಃ ಅವಳ ಗಂಡನಿರಬೇಕು, ಕಲ್ಪಿತ ಸಂಪತ್ತಿನ ಆಸೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ದೋಚಲು ಈಗ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಬಹುಶಃ ಇವನೂ ಒಬ್ಬ ಜಿಪ್ಸಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

ಆದರೆ ಹುಡುಗ ಮುಂದೇನಾದರೂ ಹೇಳಲು ಬಾಯಿ ತೆರೆಯುವ ಮೊದಲೇ ಆ ವೃದ್ಧ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ತನ್ನ ಮುಂದಿದ್ದ ಬೆತ್ತವೊಂದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ. ಅದರ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲೇ ಚೌಕಿಯ ಅಂಗಳದ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಬರೆಯತೊಡಗಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವಂತಹ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಬೆಳಕೊಂದು ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿತು. ಬೆಳಕಿನ ತೀವ್ರತೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಹುಡುಗನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕುರುಡಾಗಿಸಿತು.

ತನ್ನ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮೀರಿದ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದ ವೃದ್ಧ, ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಮೇಲಂಗಿಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬೆಳಕು ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಎದೆ ಮೇಲಿನ ಆ ಭಾಗವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ. ಹುಡುಗನ ದೃಷ್ಟಿ ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳಿದಾಗ, ಮರಳ ರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಆ ವೃದ್ಧನು ಬರೆದದ್ದನ್ನು ಓದಲು ಶಕ್ತನಾದ. ಆ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಾಮದ ಚೌಕಿಯ ಅಂಗಳದ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧನು, ಹುಡುಗನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಅವನು ಕಲಿತಿದ್ದ ಧರ್ಮಶಾಲೆಯ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದ. ತನಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ತಿಳಿದಿರದಿದ್ದ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗಳ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ತಾನೀವರೆಗೂ ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದ ಕೆಲವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಷಯಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದ್ದವು.

* * *

“ನಾನು ಜೆರುಸಲೆಮ್‌ನ ರಾಜ.” ಆ ವೃದ್ಧ ಹೇಳಿದ್ದ.

“ಒಬ್ಬ ರಾಜ ಅದೇಕೆ ಒಬ್ಬ ಕುರುಬ ಹುಡುಗನ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ?” ಭಯ ಮತ್ತು ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾದ ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೀನು ನಿನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಆರಂಭ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದೀಯೆ.” ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಎಂದರೇನೆಂದು ಅರಿಯದ ಹುಡುಗ ಮತ್ತಷ್ಟು ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾದ; ವೃದ್ಧನ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತ. “ಅದು ನೀನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಸದಾ ಬಯಸುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನ ಜೀವನದ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ. ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಏನೆಂಬುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವನು ಕನಸು ಕಾಣಲು ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬಯಸಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂದು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಬದುಕಿನ ಆ ಕಾಲ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವು ಕೂಡಾ. ಆದರೆ ಸಮಯ ಕಳೆದಂತೆ ನಿಗೂಢ ಶಕ್ತಿಯೊಂದು ಆ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಪೂರೈಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಮನಗಾಣಿಸುತ್ತಾ ಅದರಿಂದ ಹಿಂಜರಿಯುವಂತೆ ಅವನನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ.”

ವೃದ್ಧನ ಮಾತುಗಳಾವುವೂ ಹುಡುಗನ ಮೇಲೇನೂ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆ ‘ನಿಗೂಢ ಶಕ್ತಿ’ಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕೆನಿಸಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ

ಮಗಳು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಿತಳಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿದ್ದವು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ.

“ನಿಗೂಢ ಶಕ್ತಿಯೆಂದರೇನು?” ಹುಡುಗ ಕುತೂಹಲ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ.

“ಅದು ಮೊದಲಿಗೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ. ಆದರೆ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅದು ಒಬ್ಬತನ ತನ್ನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವಂತಹ ಶಕ್ತಿಯೂ ಹೌದು. ಅದು ನಿನ್ನ ಚೇತನ ಮತ್ತು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಗುಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೊಂದು ಮಹಾನ್ ಸತ್ಯವಿದೆ, ನೀನು ಯಾರೇ ಆಗಿರು, ಅಥವಾ ಏನೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರು, ನೀನು ಆತ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಏನನ್ನಾದರೂ ಬಯಸಿದರೆ ಆ ಬಯಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ರೂಪು ಪಡೆಯತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಅದುವೇ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬನ ಬದುಕಿನ ನೈಜ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಧ್ಯೇಯ.

“ಆ ಧ್ಯೇಯವು ನಿನ್ನ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗಳನ್ನು ವರಿಸುವುದೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ... ಹೌದು, ಆ ಗುಪ್ತ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ವಿಶ್ವಾತ್ಮವು ಜನರ ಸಂತಸದಿಂದ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ; ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಸಂತೋಷ, ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಮತ್ತು ಮಾತ್ಸರ್ಯದ ಮೂಲಕ ಕೂಡಾ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ನೈಜ ಬಾಧ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನೀನೇನನ್ನಾದರೂ ಆತ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಯಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಡಲು ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಸಂಚು ಹೂಡಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ.”

ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮೌನವಾದರು.

“ನೀನು ಕುರಿಮಂದೆಯನ್ನು ಸಾಕುವುದೇಕೆ?” ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವೃದ್ಧನೇ ಮೌನ ಮುರಿದ.

“ಏಕೆಂದರೆ.. ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದು ನನಗಿಷ್ಟ” ಹುಡುಗ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಚೌಕಿಯ ಮೂಲೆಯ ಒಂದು ಬೇಕರಿಯ ಒಳಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯತ್ತ ಕೈತೋರಿಸಿದ ವೃದ್ಧ, “ನೋಡು, ಹುಡುಗನಾಗಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಆ ಬೇಕರಿಯವನಿಗೂ ಲೋಕ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವ ಬಯಕೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಆತ ಮೊದಲಿಗೆ ಒಂದು ಬೇಕರಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ಹೋದರಾಯಿತೆಂದು ನಿರ್ದರಿಸಿದ್ದ.

ಈಗ ಮುದುಕನಾದ ಮೇಲೆ ಆಫ್ರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲ ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯಲಿದ್ದಾ ನಂತೆ. ಮನುಷ್ಯ ತಾನು ಕಂಡ ಕನಸನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವನದ ಯಾವ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ನಿಭಾಯಿಸಲು ಸಮರ್ಥ ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ.”

“ಆತ ನನ್ನಂತೆ ಕುರುಬನಾಗಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದರೆ ಸಾಕಿತ್ತು.” ಹುಡುಗನೆಂದ.

“ಹೌದು. ಅದನ್ನೂ ಅವನು ಯೋಚಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ಬೇಕರಿಯ ಮಾಲಕನಾಗುವುದು ಕುರುಬನಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮ. ಬೇಕರಿಯ ಮಾಲಕರಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಕುರುಬರಾದರೋ ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗುವವರು. ಜನರು ತಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಬೇಕರಿಯವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲೆಂದು ಬಯಸುವರೇ ಹೊರತು ಕುರುಬನನ್ನಲ್ಲ.”

ಹುಡುಗನಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗಳ ನೆನಪಾಗಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಯಾರೋ ತನ್ನ ಎದೆಗೆ ತಿವಿದಂತೆ ನೋವಾಯಿತು. ಅವಳ ನಗರದಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬ ಬೇಕರಿಯವನು ಇರಬಹುದಲ್ಲಾ..

ವೃದ್ಧ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದ, “ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಕುರುಬರಿಗೆ ಅಥವಾ ರೊಟ್ಟಿ ಸುಡುವವರಿಗೆ ತಾವೇನಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುವುದಕ್ಕಿಂತ, ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಇತರರು ಏನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬುವುದೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.”

ಪುಸ್ತಕದ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದ ವೃದ್ಧ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪುಟವನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಓದತೊಡಗಿದ. ಕೆಲಹೊತ್ತು ಕಾದ ಹುಡುಗ, “ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನಗೇತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿ?” ವೃದ್ಧನ ಓದಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುವಂತೆ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಯಿಹಾಕಿ ಕೇಳಿದ.

“ಏಕೆಂದರೆ.., ನಿನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಸಾಧನೆಯು ಯಶಸ್ವಿ ಯಾಗುವ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಪಲಾಯನ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯ.”

“ಅಂದರೆ, ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಜನರ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುವಿ ಎಂದಾಯಿತು.”

“ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಭಿನ್ನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರದ ರೂಪದಲ್ಲಾದರೆ, ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಉತ್ತಮ ಉಪಾಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ. ಇನ್ನು

ಕೆಲವು ಬಾರಿ ತೀರಾ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಲು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾನು ನೆರವಾಗುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಾಧಕರಿಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತೇನೆ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಜನರಿಗೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.”

ವಾರದ ಹಿಂದೆ ತಾನೊಂದು ಕಲ್ಲಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಗಣಿ ಕಾರ್ಮಿಕನೊಬ್ಬನ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಹುಡುಗನಿಗೆ ವಿವರಿಸತೊಡಗಿದ.

“ಆ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿ ಒಂದು ಪಚ್ಚೆಕಲ್ಲಿನ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಒಂದು ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಸತತ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಾವಿರಾರು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಆ ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತಾ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದ. ಇನ್ನೇನು, ಆ ಪಚ್ಚೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಲ್ಲು, ಬರೀ ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಒಡೆದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದರೆ ಸಾಕಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹತಾಶೆಗೊಳಗಾದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದುಡಿಮೆ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಿರರ್ಥಕವಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡಲಾಗದೆ ಅವನಿಗೆ ನೆರವಾಗಲು ನಾನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಕಲ್ಲಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಉರುಳಿಕೊಂಡು ಅವನ ಕಾಲ ಬುಡಕ್ಕೆ ಸಾಗಿ ನಿಂತೆ. ಮೊದಲೇ ತನ್ನ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ವ್ಯರ್ಥ ಪ್ರಯತ್ನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹತಾಶ ನಾಗಿದ್ದ ಅವನು ಕೋಪದಿಂದ, ಕಲ್ಲಾಗಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಲದೊಂದಿಗೆ ಎತ್ತಿ ದೂರ ಎಸೆದ. ಅವನು ಅದೆಷ್ಟು ಬಲವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಎಸೆದಿದ್ದನೆಂದರೆ, ನಾನು ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದನೋ ಆ ಕಲ್ಲು ಒಡೆದು ನುಚ್ಚು ನೂರಾಗಿತ್ತು. ನೋಡಿದರೆ ಆ ಕಲ್ಲಿನೊಳಗೇ ಹುದುಗಿತ್ತು; ಅವನು ಅದುವರೆಗೆ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ ವಿಶ್ವದ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ ಮತ್ತು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಆ ಪಚ್ಚೆ ಹರಳು.

“ಜನರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಆರಂಭದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ಓಡುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕರೂಢಿಯೇ ಹೀಗೆ.”

ವೃದ್ಧ ಕೊನೆಯ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಒಂದಿಷ್ಟು ಒತ್ತಿ, ಕಹಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ. ಈಗ ಆಸಕ್ತನಾದ ಹುಡುಗ, ಗುಪ್ತ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ವೃದ್ಧ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ.

“ನಿನ್ನ ಗುಪ್ತ ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಜಲ ಸಮಾಧಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಅದೇ ಪ್ರವಾಹದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಅನಾವರಣಗೊಳ್ಳಲಿದೆ” ಎಂದ ವೃದ್ಧ ಮುಂದುವರಿಸಿ, “ನಿನಗೆ ಇನ್ನೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ನಿನ್ನ ಮಂದೆಯ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶ ಕುರಿಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದ.

“ಅದರ ಬದಲು ನನಗೆ ಮುಂದೆ ಸಿಗುವ ಸಂಪತ್ತಿನ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಲದೇ?” ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

ವೃದ್ಧ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಹುಡುಗನ ಮುಖ ನೋಡಿದ. “ನಿನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಡುವ ವಾಗ್ದಾನದೊಂದಿಗೆ ನೀನು ಕಾರ್ಯಾರಂಭಿಸಿದರೆ, ಕೊನೆಗೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಭಲ ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ನೀನು ವಿಮುಖ ನಾಗುತ್ತಿ.”

ತನಗೆ ಸಿಗಲಿರುವ ಸಂಪತ್ತಿನ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶವನ್ನು ತಾನೀಗಾಗಲೇ ಜಿಪ್ಪಿ ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಹುಡುಗ ತಿಳಿಸಿದ.

“ಜಿಪ್ಪಿಗಳು ಅಂತಹ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ಬೆಲೆಯಿದೆ ಎಂದು ನೀನು ತಿಳಿದದ್ದು ಒಳಿತೇ ಆಯಿತು. ಬೆಳಕಿನ ವೀರರು (ಭರವಸೆ ಕಳಕೊಳ್ಳದೆ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡವರು, Warriors of light) ಕಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೂ ಇದನ್ನೇ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ವೃದ್ಧ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮರಳಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ, “ನಾಳೆ ಇದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಮಂದೆಯ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶ ಕುರಿಗಳನ್ನು ತಂದು ನನಗೊಪ್ಪಿಸು. ಗುಪ್ತ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಶುಭವಾಗಲಿ.” ವೃದ್ಧ ಎದ್ದು ನಡೆದು, ಚೌಕಿಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಮರೆಯಾದ.

* * *

ಹುಡುಗ ಮತ್ತೆ ಪುಸ್ತಕ ಓದಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಆದರೆ ಗಮನಕೊಡದಾದ. ಆ ವೃದ್ಧ ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮನಸ್ಸು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ವಿಚಲಿತವಾಗಿತ್ತು. ವೃದ್ಧ ತೋರಿಸಿದ್ದ ಅದೇ ಬೇಕರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ. ಬೇಕರಿಯವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧ

ತನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದೋ ಬೇಡವೋ ಎಂದು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಚಿಂತಿಸಿದ. ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೆದಕಿ ಗೊಂದಲ ನಿರ್ಮಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದರಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ತಾನೇನಾದರೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಆತ ಮತ್ತೆ ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ತಾನೀಗಾಗಲೇ ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಜೀವನದಲ್ಲೂ ನಿರಾಸಕ್ತನಾಗಿ, ಅದನ್ನೂ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿತ್ತು. ಕನಿಷ್ಠ ಅದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳದಿರಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ.

ಪೇಟಿಯನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತಾ ನಗರದ ಮುಖ್ಯದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಸಣ್ಣ ಕಟ್ಟಡವಿತ್ತು. ಆ ಕಟ್ಟಡದ ತೆರೆದ ಕಿಟಕಿಯ ಮುಂದೆ ಜನರು ನಿಂತು ಆಫೀಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಟಿಕೀಟು ಖರೀದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈಜಿಪ್ಟ್ ಆಫೀಕಾದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

“ಸಹಾಯ ಬೇಕಿತ್ತೇ?” ಕಿಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಟಿಕೀಟು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹುಡುಗನೊಡನೆ ಕೇಳಿದ.

“ಹೌದು. ಇವತ್ತಲ್ಲ ಬಹುಶಃ ನಾಳೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹುಡುಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ.

“ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕನಸುಗಾರ. ಅವನ ಬಳಿ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವಿಲ್ಲ.” ಹುಡುಗ ಮರಳಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಟಿಕೀಟು ಕಿಂಡಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ, ತನ್ನ ಸಹಾಯಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಇವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಕೇವಲ ಒಂದು ಕುರಿ ಮಾರಿದರೆ ಕಾಲು ವೆ ದಾಟಿ ಆಚೆ ದಡಕ್ಕೆ ಸೇರಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಆ ಯೋಚನೆಯೇ ಹುಡುಗನಲ್ಲಿ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿತು. ಟಿಕೀಟು ಕಿಂಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಕುರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ. ಗುಪ್ತ ಸಂಪತ್ತಿನ ಆಸೆ ತೊರೆದು ಮತ್ತೆ ಕುರುಬನಾಗಿಯೇ ಜೀವನ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕುರಿ ಸಾಕಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪಳಗಿದ್ದ. ತುಪ್ಪಟ ಯಾವಾಗ ಕೊಯ್ಲು ಮಾಡಬೇಕು, ಗಬ್ಬದ ಕುರಿಗಳ ಪಾಲನೆ ಹೇಗೆ, ತೋಳಗಳಿಂದ ಅವುಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನಾಗಲೇ ಕಲಿತಿದ್ದ. ಆಂಡಾ ಲೂಸಿಯಾದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳು ಅವನಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಿತವಾಗಿದ್ದವು. ತನ್ನ ಪ್ರತಿ ಕುರಿಯೂ ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬಾಳುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನೂ ಅವನು ಅರಿತಿದ್ದ.

ತನಗೆ ಆಲೋಚಿಸಲು ತುಸು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯಾವಕಾಶ ದೊರಕು ವಂತಾಗಲು ಹುಡುಗ ದೂರದ ದಾರಿಯೊಂದರ ಮೂಲಕ, ತನ್ನ ಹಿಂಡನ್ನು

ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದ ದೊಡ್ಡಿಗೆ ಮರಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ನಗರದ ಕೋಟೆಯ ಮೂಲಕ ಹಾದು ಹೋಗುವಾಗ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಿಂತು, ಆಮೇಲೆ ಕೋಟೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಎತ್ತರದ ಗೋಡೆಯೊಂದರ ಮೇಲೇರಿ ನಿಂತ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಆಫ್ರಿಕಾ ದೇಶದ ಮಿಣುಕು ನೋಟವೊಂದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಿತ್ತು. ಸ್ವೇನ್ ದೇಶವನ್ನು ಆಫ್ರಿಕಾದ ಮೂರಿಷರು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಎಂದು ಅವನು ಓದಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಇಡೀ ತಾರಿಫಾ ನಗರವನ್ನು, ತಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಹಿಂದೆ ವೃದ್ಧನೊಡನೆ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡಿದ್ದ ಚೌಕಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಿತ್ತು. ವೃದ್ಧನನ್ನು ತಾನು ಭೇಟಿಯಾದ ಆ ಕ್ಷಣವನ್ನು ಶಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನಿಗೆ ಇಚ್ಛೆಯಾಯಿತು.

ಹುಡುಗ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು ತನ್ನ ಕನಸನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬಲ್ಲ ಆ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಮಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಇವನೊಬ್ಬ ಬಡ ಕುರುಬನಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಮಹಿಳೆಗಾಗಲೀ, ವೃದ್ಧನಿಗಾಗಲೀ ಹುಡುಗನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬೇರಾರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಯೋಚಿಸದೆ ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು. ಕುರುಬ ಮತ್ತು ಕುರಿಗಳ ನಡುವಿನ ಬಾಂಧವ್ಯ ಅವರಿಗೇನು ಗೊತ್ತು? ಹುಡುಗನಿಗಾದರೋ ತನ್ನ ಮಂದೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುರಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮಂದೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕುರಿ ಹೆಳವ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವ ಕುರಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮರಿ ಹಾಕಲಿದೆ, ಯಾವ ಕುರಿ ಆಲಸಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ. ಅವುಗಳ ತುಪ್ಪಟ ಕತ್ತರಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಗೊತ್ತಿರುವ ಚೊತೆಗೆ ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಲ್ಲುವುದೂ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ತಾನೇನಾದರೂ ಅವುಗಳ ಕೈ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವುಗಳು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದ ಕಷ್ಟದ ಅರಿವೂ ಇತ್ತು.

ಗಾಳಿ ಬೀಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆ ಗಾಳಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹುಡುಗ ತಿಳಿದಿದ್ದ. ಜನರು ಅದನ್ನು ಲೇವಂತರ್ ಮಾರುತವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೆಡಿಟೆರೇನಿಯನ್ ಸಮುದ್ರಗಳ ಪೂರ್ವದ ಅಂಚಿನಿಂದ ಲೇವಂತರ್ ಚಂಡಮಾರುತಗಳು ಎಬ್ಬಿಸಿದ ಅಲೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಯಿ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಮೂರಿಷರು ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದರಂತೆ. ಚಂಡಮಾರುತವು ತನ್ನ ವೇಗವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸಿತ್ತು.

ಹುಡುಗನಾದರೋ ಇದಾವುದರ ಗಮನವೂ ಇಲ್ಲದೆ 'ಕುರಿಮಂದೆ ಅಥವಾ ನಿಗೂಢ ಸಂಪತ್ತು' ಇವೆರಡರ ಮಧ್ಯೆ ತನ್ನ ಆಯ್ಕೆಯ ಗೊಂದಲ

ದಲ್ಲಿದ್ದ. ತಾನು ಹೊಂದಿರುವ ಮತ್ತು ಹೊಂದಬಹುದಾದ ಎರಡರ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಇವೆರಡರ ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅವಳು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕುರಿಗಳಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುರಿಗಳಂತೆ ಅವಳು ತನ್ನನ್ನೇನೂ ಅವಲಂಬಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಅವಳಿಗೆ ನನ್ನ ನೆನಪು ಕೂಡಾ ಇದ್ದಿರಲಾರದು. ನಾನು ಯಾವಾಗ ಮತ್ತೆ ಭೇಟಿಯಾಗಲಿರುವೆನೆಂಬುದು ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಏನೊಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವಳ ಪಾಲಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ದಿನಗಳೂ ಒಂದೇ. ನಿನ್ನ, ಇಂದು ಮತ್ತು ನಾಳಿನ ದಿನಗಳು ಒಂದೇ ಆದಾಗ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ಅನುದಿನದ ಜೀವನದ ಸೂರ್ಯೋದಯ ಹೊತ್ತುತರುವ ಹೊಸತನಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ವಿಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆ.

‘ನನ್ನ ತಂದೆ, ತಾಯಿ ಮತ್ತು ತನ್ನೂರಿನ ಕೋಟಿ ಕೊತ್ತಲಗಳನ್ನು ನಾನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅವರಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಅವರೂ ಈಗಾಗಲೇ ನಾನಿಲ್ಲದ ಬದುಕಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ನನ್ನ ಕುರಿಗಳೂ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.’ ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯದ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಅವನು ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ಚೌಕಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಿತ್ತು. ಜನರಿನ್ನೂ ಆ ಬೇಕರಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ವೃದ್ಧನೊಡನೆ ತಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯುವ ಜೋಡಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಮುತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದರು. “ಹೋ, ನಮ್ಮ ರೊಟ್ಟಿಯಂಗಡಿಯಾತ..” ಹುಡುಗನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಗಾರ ಬಂತು. ತನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿಕ್ಕಿದ.

ಚಂಡಮಾರುತದ ತೀವ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆಯುವುದು ಹುಡುಗನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರತೊಡಗಿತು. ಈ ಚಂಡಮಾರುತ, ಹಿಂದೆ ಉತ್ತರ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಮೂರಿಷರನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಮರುಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಪರದಾಧಾರಿ ಸುಂದರಿಯರ ಕಂಪನ್ನು ಕೂಡಾ ಬೀಸಿ ತಂದಿತ್ತು. ಅಪರಿಚಿತವಾದ ಪಿರಮಿಡ್ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದ ಸಾಹಸಿ ಪುರುಷರ ಬೆವರು ಮತ್ತು ಕನಸುಗಳನ್ನೂ ಇದೇ ಮಾರುತ ಹೊತ್ತು ತಂದಿತ್ತು. ಗಾಳಿಗಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಂಡು ಒಮ್ಮೆ ಹುಡುಗ ಅಸೂಯೆ ಪಟ್ಟನಾದರೂ ಮರುಗಳಿಗೆಯಲ್ಲೇ, ಬೇಕಾದರೆ ತನಗೂ ಈ ಗಾಳಿಯಂತೆ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ನೆನಪು ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ

ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತಾರೂ ತಡೆಯುವವರಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುರಿಮಂದೆ, ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗಳು, ಆಂಡಾಲೂಸಿಯಾದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳು ಇವೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸೋಪಾನಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಬಾರದೆಂದು ಹುಡುಗ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ.

ಮರುದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹುಡುಗ ವೃದ್ಧನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದ. ತನ್ನ ಮಂದೆಯ ಆರು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ತಂದಿದ್ದ.

“ನನಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. ನನ್ನ ಮಂದೆಯ ಉಳಿದ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬ ನಾನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕುರುಬನಾಗುವ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಆರಂಭದಲ್ಲೇ ಇದೊಂದು ಶುಭ ಶಕುನ.” ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ.

“ಇದು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆಯೇ,” ವೃದ್ಧ ಉತ್ತರಿಸಿದ. “ಇದನ್ನು ‘ನೆರವಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತ’ (Principle of favourability) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಇಸ್ಪೀಟು ಎಲೆಗಳ ಆಟ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಆಡುವಾಗ ನಿನಗೆ ಗೆಲ್ಲುವ ಅವಕಾಶ ಅಧಿಕ. ಇದುವೇ ‘ಆರಂಭಿಗನ ಅದೃಷ್ಟ’ (Beginner's luck)”

“ಅದು ಹೇಗೆ?” ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ.

“ನೀನು ನಿನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಗೋಚರ ಶಕ್ತಿಯೊಂದು ಬಯಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸಿವನ್ನು ಯಶಸ್ಸಿನ ರುಚಿಯೊಂದಿಗೆ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.”

ನಂತರ ವೃದ್ಧ, ಹುಡುಗನು ತಂದಿದ್ದ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸತೊಡಗಿದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಳವ ಕುರಿಯಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ.

“ನನ್ನ ಮಂದೆಯಲ್ಲೇ ಆ ಹೆಳವ ಕುರಿ ಅತ್ಯಂತ ಜಾಣ್ಮೆಯ ಕುರಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ತುಪ್ಪಟ ಕೊಡುವಂತಹದ್ದು ಕೂಡಾ.” ತನ್ನ ಹೆಳವ ಕುರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹುಡುಗ ಸಮಜಾಯಿಸಿ ನೀಡಿದ. ಬಳಿಕ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ, “ನನ್ನ ಗುಪ್ತ ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲಿದೆ?”

“ಅದು ಈಜಿಪ್ತಿನ ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದೆ.” ವೃದ್ಧ ಉತ್ತರಿಸಿದಾಗ ಹುಡುಗ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. ಇಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಆ ಮುದುಕಿ ಏನೊಂದು ಮುಂಗಡ ಸಂಭಾವನೆ ಪಡೆಯದೆಯೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಳು.

“ಗುಪ್ತ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ಶಕುನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸ ಬೇಕು. ದೇವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಸರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹ ಒಂದು ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಶಕುನಗಳನ್ನು ಓದುವ ಮೂಲಕ

ಆ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹುಡುಕಬೇಕು.”

ಇದಕ್ಕೆ ಹುಡುಗ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಚಿಟ್ಟೆಯೊಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ವೃದ್ಧ ಮತ್ತು ಹುಡುಗನ ನಡುವೆ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುತ್ತಾ ಹಾರತೊಡಗಿತು. ಜೀರುಂಡೆ, ಮಿಡತೆ, ಹಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಎಸಳಿನ ಬಿಳಿ ಹೂಗಳಂತೆ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಕೂಡಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಕುನವೆಂದು ತನ್ನ ತಾತ ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತೊಂದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು,

“ಅದು ಸರಿ,” ಹುಡುಗನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಓದಲು ಶಕ್ತನಾದ ವೃದ್ಧ ಹೇಳಿದ. “ನಿನ್ನ ತಾತ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇವು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಕುನಗಳು.”

ವೃದ್ಧನಿಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲಂಗಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದ. ಅದರೊಳಗೆ ಅವನು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ವಜ್ರ ಮತ್ತು ಹರಳುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಭಾರೀ ಎದೆ ಕವಚವೊಂದನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ. ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿ ವೃದ್ಧನ ಎದೆಯ ಮೂಲಕ ಹೊಮ್ಮಿದ್ದ ಪ್ರಖರವಾದ ಬೆಳಕಿನ ನೆನಪಾಯಿತು. ‘ಇವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ರಾಜನಾಗಿರಲೇ ಬೇಕು. ಕಳ್ಳ ಕಾಕರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಿರಲು ವೇಷ ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು.’ ಹುಡುಗ ಭಾವಿಸಿದ.

“ತೆಗೆದುಕೋ ಇವುಗಳನ್ನು” ತನ್ನ ಎದೆಗವಚದ ಮಧ್ಯೆ ನೆಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದು ಬಿಳಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಪ್ಪು ಹರಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹುಡುಗನ ಕೈಗಿತ್ತ. “ಈ ಹರಳುಗಳನ್ನು ಉರೀಮ್ ಮತ್ತು ತುಮ್ಮೀಮ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪುಹರಳು ‘ಹೌದು’ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾದರೆ ಬಿಳಿಹರಳು ‘ಅಲ್ಲ’ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಶಕುನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ನಿನಗೆ ಕಷ್ಟವೆನಿಸಿದಾಗ ಇವುಗಳು ನಿನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಕೇಳು. ಆದರೆ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸ್ವಂತ ನಿರ್ಣಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬನೆ ಒಳಿತು. ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಗುಟ್ಟು ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳ ಬಳಿಯಿದೆ. ಅದು ನಿನಗೂ ಗೊತ್ತು. ಅದರ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಈ ಆರು ಕುರಿಗಳ ಸಂಭಾವನೆ ನನಗೆ ಪಡೆಯಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತಾನೇ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಹುಡುಗ ಆ ಎರಡೂ ಹರಳುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಚೀಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಥೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡ.

“ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ. ನೀನು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಮಹತ್ವ

ಕೊಡಬಾರದು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಸಾಧನೆಯ ಅಂತಿಮ ಫಲಿತಾಂಶ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವವರೆಗೂ ನೀನು ಆ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ವಿಮುಖನಾಗಬಾರದು.” ಎಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ ವೃದ್ಧ, ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಬಯಸಿದವನಂತೆ ಹೇಳಿದ, “ನೀನು ಹೋಗುವ ಮುಂಚೆ ನಿನಗೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.”

“ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕ, ವಿಶ್ವದ ಅತೀ ದೊಡ್ಡ ಜ್ಞಾನಿಯಿಂದ ‘ಸಂತೋಷದ ರಹಸ್ಯ’ ಕಲಿಯಲೆಂದು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ. ಆ ಬಾಲಕ ಸುಮಾರು ನಲುವತ್ತು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡಿದ ನಂತರ, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪರ್ವತವೊಂದರ ಸುಂದರ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅದ್ಭುತ ಜ್ಞಾನಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದ.

“ನಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕ ಬಾಲಕ ಆ ಕೋಟೆಯ ಮುಖ್ಯ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ, ಆ ಕೊಠಡಿ ಒಬ್ಬ ಸಂತನ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ ಬದಲಿಗೆ, ಅದು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ಕುಶಲಕರ್ಮಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಗುಂಪಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಜನರಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಒಂದು ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಕೊಠಡಿಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಿತವಾದ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಗಾಯನ ಇಂಪಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಠಡಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಮೇಜೊಂದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ಜ್ಞಾನಿಯು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಬಾಲಕ ತನ್ನ ಸರದಿಗಾಗಿ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕಾಯಬೇಕಾಯಿತು.

“ಬಾಲಕನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಆಲಿಸಿದ ನಂತರ ಜ್ಞಾನಿಯು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದ ರಹಸ್ಯದ ಕುರಿತು ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಬಳಿ ಬಿಡುವಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ತನ್ನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ ನೋಡಿ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ ಮರಳುವಂತೆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ.

‘ಅಂದ ಹಾಗೆ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿನಗೊಂದು ಕೆಲಸವಿದೆ’ ಎಂದ ಜ್ಞಾನಿಯು ಎರಡು ಹನಿ ಎಣ್ಣೆಯಿದ್ದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಚಮಚವನ್ನು ಬಾಲಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು, ‘ನೀನು ಅರಮನೆಯ ಒಳಗೆ ತಿರುಗಾಡುವಾಗ ಎಣ್ಣೆ ಸೋರಿ ಹೋಗದಂತೆ ಸೂಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು’ ಎಂದು ಬೇರೆ ಸೂಚಿಸಿದ.

“ಬಾಲಕನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಮಚ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ

ತನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಮನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಳಿಯುತ್ತಾ, ಅರಮನೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಜ್ಞಾನಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕೊಠಡಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದ.

‘ಸರಿ’ ಜ್ಞಾನಿಯು ಬಾಲಕನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ‘ನನ್ನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದೆಯಾ? ಊಟದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೇತುಹಾಕಿದ್ದ ಆ ಸುಂದರ ಪರ್ಶಿಯನ್ ಕಸೂತಿ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆಯಾ? ಈ ಪ್ರದೇಶದ ನಿಷ್ಣಾತ ತೋಟಗಾರನಿಗೆ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷ ತಗಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಸುಂದರ ಹೂತೋಟವನ್ನು ಕಂಡೆಯಾ? ನನ್ನ ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಂದರ ಚರ್ಮದ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆಯಾ?’

‘ಬಾಲಕ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ, ತನ್ನ ಗಮನವೆಲ್ಲಾ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಮಚ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಎಣ್ಣೆಯ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಬೇರಾವುದನ್ನೂ ಗಮನಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೊಂಡ.

‘ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ಪುನಃ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಪಂಚದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಬಾ’ ಜ್ಞಾನಿ ಆದೇಶಿಸಿದ. ‘ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ವಾದರೆ ನೀನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನಂಬಬಾರದು.’

‘ನಿರಾಳನಾದ ಬಾಲಕ ಎರಡು ಹನಿ ಎಣ್ಣೆಯಿರುವ ಚಮಚ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಅರಮನೆ ನೋಡಲು ಹೊರಟ. ಈ ಬಾರಿ ಅವನು ಛಾವಣಿ ಮತ್ತು ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ. ಅರಮನೆಯ ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಸುಂದರ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು, ಹೂತೋಟವನ್ನು, ಹೂಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಇವುಗಳೆಲ್ಲದರ ಆಯ್ಕೆಯ ಹಿಂದಿದ್ದ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಆನಂದಿಸಿದ. ಜ್ಞಾನಿಯ ಬಳಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದ ಬಾಲಕ ಈ ಬಾರಿ ತಾನು ಕಂಡದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ವಿವರಿಸಿದ.

‘ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಚಮಚದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಣ್ಣೆಯ ಹನಿಗಳೆಲ್ಲಿ?’ ಜ್ಞಾನಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಬಾಲಕ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಮಚವನ್ನು ನೋಡಿದ. ಆ ಎರಡು ಹನಿ ಎಣ್ಣೆ ಚೆಲ್ಲಿಹೋಗಿತ್ತು.

‘ಸರಿ, ಈಗ ನಾನು ನಿನಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ತುಣುಕು ಉಪದೇಶ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ’ ಆ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿ ಹೇಳಿದ. ‘ಸಂತೋಷದ ರಹಸ್ಯವೇನೆಂದರೆ ವಿಶ್ವದ ವಿಸ್ಮಯಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುವ ಭರದಲ್ಲಿ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಚಮಚ ಮತ್ತು ಎರಡು ಹನಿ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮರೆಯದಿರುವುದು.’

ನಮ್ಮ ಕುರುಬ ಹುಡುಗ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ವೃದ್ಧ ರಾಜನು ಹೇಳಿದ ಕತೆಯ ಸಾರ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ಕುರುಬ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಬಯಸಬಹುದು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು.

ತನ್ನ ಕೈಗಳೆರಡನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಹಿಡಿದ ವೃದ್ಧ ಹುಡುಗನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಲವಾರು ವಿಚಿತ್ರ ಸನ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮತ್ತು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟ.

* * *

ತಾರಿಫಾದ ಅತ್ಯಂತ ಎತ್ತರದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಮೂರಿಷರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಕೋಟೆ ಇದೆ. ಅದರ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ನಿಂತರೆ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಆಫ್ರಿಕಾ ದೇಶದ ಒಂದು ಅಸ್ಪಷ್ಟ ನೋಟ ಕಾಣಬಹುದಿತ್ತು. ಆ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಜೆರುಸಲೆಮ್‌ನ ವೃದ್ಧ ರಾಜ ಮಲೆಕ್ಸದೀಕ್ ಆ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಲೇವಂತರ್ ಮಾರುತವು ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ತಣ್ಣನೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕುರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೊಸ ಮಾಲಿಕನಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೂ, ಹೊಸ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ಉತ್ತೇಜಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸಣ್ಣ ಹಡಗೊಂದು ಬಂದರಿನಿಂದ ಹೊರ ದಾಟುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮಲೆಕ್ಸದೀಕ್ ಕಂಡ. “ತಾನು ಮತ್ತೆಂದಿಗೂ ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಾಣಲಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಅಬ್ರಹಾಮನಿಂದ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶ ಶುಲ್ಕ ಪಡೆದು ಮತ್ತೆಂದೂ ಅವನನ್ನು ಕಾಣದಂತೆ.” ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಅವನ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ದೇವತೆಗಳೆಂದೂ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಾರದಂತೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಎಂಬುವುದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲೆಂದು ಜೆರುಸಲೆಮ್‌ನ ಆ ವೃದ್ಧ ರಾಜ, ಮನತುಂಬಿ ಹಾರೈಸಿದ.

‘ಹುಡುಗ ಬೇಗನೆ ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಮರೆಯಲಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ’ ವೃದ್ಧ ರಾಜ ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ‘ನಾನವನಿಗೆ ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು. ಆಗ ಅವನು ನನ್ನ ಕುರಿತು ಜನರಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ನಾನು ಜೆರುಸಲೆಮ್‌ನ ರಾಜ ಮಲೆಕ್ಸದೀಕನನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೆನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.’

ವೃದ್ಧ ಹತಾಶೆಯಿಂದ ಆಕಾಶದತ್ತ ನೋಡಿ ತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.
 'ದೇವರೇ, ನೀನು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಇದು ಜಂಬದಲ್ಲೇ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ
 ಜಂಬವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ರಾಜ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆಯೇ
 ಒಂದಿಷ್ಟು ಸ್ವಪ್ನಶಿಷ್ಟೆ ಮತ್ತು ಜಂಬ ಹೊಂದಿರುವುದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.'

* * *

ಆಫ್ರಿಕಾ ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ, ಹುಡುಗ ಭಾವಿಸಿದ.

ಟಾನ್ಜಿಯಾನ್ ಅಗಲ ಕಿರಿದಾದ ರಸ್ತೆಗಳ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ತುಂಬಿದ್ದ ಪಾನಗೃಹ
 ಗಳಲ್ಲೊಂದರಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಕೆಲವು ಪುರುಷರು ಒಂದು ದೈತ್ಯಾಕಾರದ
 ಬುರುಡಿಯಿಂದ ಉದ್ದದ ಚುಂಗಾಣಿಯ ಮೂಲಕ ಪರಸ್ಪರ ಕೈ
 ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನು,
 ಪರಸ್ಪರ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪುರುಷರನ್ನು, ಮುಖ ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ
 ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು, ಎತ್ತರದ ಗೋಪುರದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಕರೆ
 ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಮುಲ್ಲಾನನ್ನು ಮತ್ತು ಮಂಡಿಯೂರಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಣೆಯಿಟ್ಟು
 ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ಕಂಡ. 'ಇದು ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮ ವಿರೋಧಿಗಳ ಆರಾಧನಾ
 ಕ್ರಮ' ಎಂದು ತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ಅವನು ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ ಬಿಳಿಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ, ಕವಚರಹಿತ
 ಖಡ್ಗಧಾರಿ ಸಂತ ಸಾಂಟಿಯಾಗೊ ಮಟಮೋರಸನ ವಿಗ್ರಹ ಕಂಡಿದ್ದ.
 ಅವಲ್ಲದೆ ತಾನೀಗ ಕಾಣುತ್ತಿರುವಂತಹದ್ದೇ ಆಕೃತಿಗಳು ಅವನ ಪಾದಕ್ಕೆ
 ಮಂಡಿಯೂರಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ಕಂಡಿದ್ದ. ಹುಡುಗನಿಗೆ ಏಕಾಂತದ
 ಜೊತೆಗೆ ಭಯದ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮ ವಿರೋಧಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ
 ಅವನಿಗೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಯಾಣದ ಭರಾಟೆ
 ಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಅತೀ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯದ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನೇ ಮರೆತಿದ್ದ.
 ಅದು ಭಾಷೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರು ಅರಬಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ
 ಬೇರಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಆಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಹುಡುಗನ ಸಂಪತ್ತಿನ
 ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ತೊಡಕಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿತ್ತು. ಪಾನಗೃಹದ ಮಾಲಕ
 ತನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಹುಡುಗ ಪಕ್ಕದ ಗಿರಾಕಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಪಾನೀಯದತ್ತ
 ಕೈಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಬೇಡಿಕೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಅದು ಕಹಿ ಚಹಾ ಆಗಿತ್ತು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ
 ಅವನಿಗೆ ಮದ್ಯ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ತನ್ನ ಗುಪ್ತ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವ ವಿಧಾನದ ಹೊರತು ಅವನಿಗೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇರಾವುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಚಿಂತಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕುರಿ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಅವನ ಹೆಗಲ ಚೀಲದಲ್ಲಿತ್ತು. ಯಾರ ಬಳಿ ಹಣವಿರುತ್ತದೋ ಅವನೆಂದೂ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಲ್ಲ. ಹಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನೂ ಅವನು ಅರಿತಿದ್ದ. ಬಹುಶಃ ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಪಿರಮಿಡ್ ತಲುಪಬಲ್ಲೆ. ಕೇವಲ ತನ್ನ ಆರು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸಲೆಂದು, ಚಿನ್ನದ ಎದೆಯುಡುಗೆ ಧರಿಸಿದ್ದ ಜೆರುಸಲೆಮ್‌ನ ಆ ವೃದ್ಧ ರಾಜ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದ್ದಿರಲಾರ.

ಬಯಲುಗಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಕುರಿಮಂದೆಯ ಜೊತೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಹಲವಾರು ಸಂಕೇತಗಳಿಗೆ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಪಳಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ನೆಲ ಮತ್ತು ಆಕಾಶವನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಯಾವ ಪಥದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಸುರಕ್ಷಿತವೆಂಬುವುದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದ. ಹಾಗೂ ಕೆಲವೊಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಉಪಸ್ಥಿತಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಹಾವುಗಳ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರೆ, ಕೆಲವು ಕುರುಚಲು ಗಿಡಗಳು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನೀರು ಇರುವುದನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತನ್ನ ಕುರಿಗಳಿಂದ ಕಲಿತಿದ್ದ. ದೇವರು ಕುರಿಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬಲ್ಲನಾದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿಯಾನು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಹುಡುಗನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ತುಂಬಿಸಿತು ಮತ್ತು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಹಾ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಮ್ಮಿ ಕಹಿ ಅನಿಸಿತು.

“ನೀನು ಯಾರು?” ಪಕ್ಕದಿಂದ ಸ್ವಾನಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಬಂದ ಧ್ವನಿಯೊಂದು ಇವನನ್ನು ಯೋಚನೆಯ ಗುಂಗಿನಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಸಿತು. ತಾನು ಶಕುನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಆಗಂತುಕನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಅವನಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ನೀಡಿತು.

“ನಿನಗೆ ಸ್ವಾನಿಷ್ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?” ಹುಡುಗ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಬಳಿ ನಿಂತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಂತೆ ಉಡುಗೆ ತೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಮೈ ಬಣ್ಣ ಮತ್ತು ಕೂದಲು ಅದೇ ಪ್ರದೇಶದವನೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಸಾಧಾರಣ ತನ್ನದೇ ಎತ್ತರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯದವನಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದ.

“ನಾವು ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಿಂದ ಕೇವಲ ಎರಡು ಗಂಟೆ ದೂರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಾನಿಷ್ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ.” ಆಗಂತುಕ ವಿವರಿಸಿದ.

“ಸರಿ, ಕುಳಿತುಕೊ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಈ ಕಹಿ ಚಹಾ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸೀಸೆ ಮದ್ಯ ತರಿಸು.”

“ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮದ್ಯ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮಲು ಪದಾರ್ಥ ಸೇವನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಧರ್ಮವು ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತದೆ.”

ಹುಡುಗ ನಿರಾಶನಾದ. ಅವನು ತನಗೆ ಪಿರಮಿಡ್ ತಲುಪಬೇಕಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಂತುಕನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ. ತನ್ನ ಗುಪ್ತ ಸಂಪತ್ತಿನ ಕುರಿತು ಹೇಳಬೇಕೆನಿಸಿದರೂ, ಅಪರಿಚಿತನಾದ್ದರಿಂದ ಹೇಳದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ. ಹೇಳಿದರೆ ಇವನೂ ತನಗೆ ಸಿಗಲಿರುವ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶ ಕೇಳುವ ಭಯವಿತ್ತು. ಇನ್ನೂ ಹೊಂದಿಲ್ಲದ ಸೊತ್ತನ್ನು ತಾನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ನೀಡುವ ವಾಗ್ದಾನದ ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನೆ ತಾನೇ ವೃದ್ಧನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ ಮಾತುಗಳು ಅವನಿಗೆ ನೆನಪಾದವು.

“ನನ್ನ ಪಿರಮಿಡ್ ಯಾತ್ರೆಗೆ ನೀನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗುವುದಾದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಅದರ ವೇತನ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ.”

“ಪಿರಮಿಡ್‌ಗೆ ತಲುಪುವ ದಾರಿಯ ಕುರಿತು ನಿನಗೇನಾದರೂ ಕಲ್ಪನೆ ಇದೆಯೇ?” ಆಗಂತುಕ ಕೇಳಿದ.

ಪಾನಗೃಹದ ಮಾಲಿಕನು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಅವರಿಬ್ಬರ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಹುಡುಗನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರದಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾವಿಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅವನ ಉಪಸ್ಥಿತಿ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗನಿಗೆ ತನ್ನ ಭಾಷೆ ತಿಳಿಯುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯೊಬ್ಬ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ. ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅವನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ತಯಾರಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಪಿರಮಿಡ್ ತಲುಪಬೇಕಾದರೆ ಇಡೀ ಸಹಾರಾ ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಪಿರಮಿಡ್ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಮೊದಲು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು.” ಆಗಂತುಕ ಯುವಕ ಹೇಳಿದ.

ಹುಡುಗನಿಗೆ ಇದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಆದರೆ, “ನೀನೇನನ್ನಾದರೂ ಆತ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಯಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಡಲು ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಸಂಚು ಹೂಡಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ” ವೃದ್ಧ ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು. ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಚೀಲದಿಂದ ಹಣ ಹೊರತೆಗೆದ ಹುಡುಗ ಆಗಂತುಕ ಯುವಕನಿಗೆ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಪಾನಗೃಹದ ಮಾಲಿಕನು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ

ಬಂದು ಕೋಪದಿಂದ ತನ್ನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿ ಆಗಂತುಕನನ್ನು ಬಯ್ಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅವನು ಬಹಳ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡವನಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದ.

“ನಾವಿಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುವ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹೊರಹೋಗುವಂತೆ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.” ಆಗಂತುಕ ಯುವಕ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಅಷ್ಟೇಯಾ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಬಿಲ್ಲು ಪಾವತಿಸಲು ಎದ್ದು ನಿಂತಾಗ ಪಾನಗೃಹದ ಮಾಲಿಕನು ಕೈಹಿಡಿದು ಹುಡುಗನನ್ನು ತನ್ನತ್ತ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಅರಬಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಹೇಳತೊಡಗಿದ. ಹುಡುಗನೂ ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದು ಅವನೊಡನೆ ಸೆಣಸಾಡಲು ಯೋಚಿಸಿದರೂ ತಾನು ಅನ್ಯರ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸುಮ್ಮನಾದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಾನಗೃಹದ ಮಾಲಿಕನನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದ ಆಗಂತುಕ, ಹುಡುಗನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಕರೆತಂದ.

“ಅವನು ನಿನ್ನ ಹಣ ದೋಚಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ” ಯುವಕ ಹೇಳತೊಡಗಿದ. “ಟಾನ್ವಿಯರ್ ಉಳಿದ ಆಫ್ರಿಕಾದಂತಲ್ಲ. ಇದು ಬಂದರು ಪ್ರದೇಶ. ಪ್ರತಿ ಬಂದರಲ್ಲೂ ಕಳ್ಳಕಾರರು ತುಂಬಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದು ಸುರಕ್ಷಿತವಲ್ಲ.” ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಹೊಸ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ನಂಬಿದ. ಅಪಾಯಕಾರಿ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಅವನು ತನಗೆ ನೆರವಾಗಿದ್ದ. ತನ್ನ ಚೀಲದಿಂದ ಹಣ ಹೊರ ತೆಗೆದು ಎಣಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ. “ನಮಗೆ ನಾಳೆಯೇ ಪಿರಮಿಡ್‌ಗೆ ಹೊರಡಬೇಕು” ಹುಡುಗನಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಯುವಕ ಹೇಳಿದ. “ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮಗೆ ಎರಡು ಒಂಟೆಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಬೇಕು.”

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಟಾನ್ವಿಯರ್‌ನ ಅಗಲ ಕಿರಿದಾದ ರಸ್ತೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ರಸ್ತೆ ತುಂಬಾ ವಿವಿಧ ವಸ್ತುಗಳ ಮಳಿಗೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದವು. ಅವರು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ದೊಡ್ಡ ಚೌಕಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ದೊಡ್ಡ ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರು. ತರಕಾರಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಕಠಾರಿಗಳು, ರತ್ನಗಂಬಳಿಗಳು, ತಂಬಾಕಿನವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಚೌಕಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಹೊಸ ಗೆಳೆಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಣವಿರುವುದರಿಂದ ಹುಡುಗ ರೆಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚದೆ ಅವನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು ಅವನಿಂದ ಮರಳಿ ಪಡೆಯಲು ಯೋಚಿಸಿದನಾದರೂ, ಈ ಪ್ರದೇಶದ ರೀತಿ ರಿವಾಜುಗಳನ್ನು

ಅರಿತರದ ಹುಡುಗ ಅದೆಲ್ಲಿ ಅಸೌಜನ್ಯವಾದೀತೋ ಎಂದು ಅಂಜಿ ಸುಮ್ಮನಾದ.

‘ನಾನು ಅವನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ.’ ತನಗೇ ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನಿಸಿಕೊಂಡ. ಹೇಗೂ ತಾನು ಅವನಿಗಿಂತ ಬಲಿಷ್ಠನಿದ್ದೇನೆಂದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಮನಸ್ಸು ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿರುವ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮಳಿಗೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಖಡ್ಗವೊಂದು ಹುಡುಗನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಅವನು ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಚರ್ಮದ ಹೊರ ಕವಚವು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕೆಲಸದಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರ ಕಪ್ಪು ಹಿಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅಮೂಲ್ಯ ಹರಳುಗಳನ್ನು ಕೂರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ಈಜಿಪ್ತಿನಿಂದ ಮರಳಿ ಬರುವಾಗ ಆ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಖರೀದಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ.

“ಆ ಖಡ್ಗದ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟೆಂದು ಕೇಳುವೆಯಾ?” ತನ್ನ ಹೊಸ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ. ಅವನ ಗೆಳೆಯ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಖಡ್ಗ ನೋಡುವ ಭರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ತಾನು ಅವನ ಮೇಲಿನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕಳೆಕೊಂಡಿದ್ದು ಅರಿವಾಗಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎದೆ ಧಸಕ್ಕೊಂಡಿತು. ಏನು ಮಾಡುವುದೆಂದು ತೋಚದೆ, ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಲೂ ಧೈರ್ಯ ಬಾರದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಆ ಖಡ್ಗ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತ. ಒಂದರೆಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ತನ್ನ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿಡೀ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಜನರು ತರ ತರದ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಹೊಸ ಗೆಳೆಯನ ಸುಳಿವು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

‘ಎಲ್ಲೋ ಅಚಾನಕ್ಕಾಗಿ ಜನ ಜಂಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ನನ್ನಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದು.’ ಹುಸಿನಂಬಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಹುಡುಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಅವನು ತಿರುಗಿ ಬರುವವರೆಗೆ ಕಾಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಅವನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತರದ ಗೋಪುರವೇರಿದ ಮುಲ್ಲಾ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಮಳಿಗೆಗಳ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ, ಇರುವೆಗಳು ಮುತ್ತುವಂತೆ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ ಮಂಡಿಯೂರಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸತೊಡಗಿದರು. ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗತೊಡಗಿದ. ಹುಡುಗ ಚೌಕಿಯ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಬಿಳಿ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಹಿಂದೆ ಸೂರ್ಯನು ಮರೆಯಾಗುವವರೆಗೆ ಸೂರ್ಯ ಪಥವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತ.

ಇಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸೂರ್ಯ ಉದಯಿಸಿದಾಗ ಹುಡುಗ ಬೇರೊಂದು ಖಂಡದ ಮೇಲಿದ್ದ.

ಅರುವತ್ತು ಕುರಿಗಳ ಮಂದೆಯ ಒಡೆಯನಾಗಿ, ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳ ಭೇಟಿಯ ಕ್ಷಣಗಣನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಇಂದು ಮುಂಜಾನೆ ತನಗೆ ಪರಿಚಿತವಾದ ಆ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಜೀವನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅವನ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಮಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ ಅದೇ ಹುಡುಗ, ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಮಾತನಾಡಲು ಭಾಷೆಯೂ ತಿಳಿಯದ ಅಪರಿಚಿತ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳಕೊಂಡು ಭಿಕ್ಷಾರಿಯಾಗಿದ್ದ. ಹುಡುಗನೀಗ ಕುರುಬನೂ ಅಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಶುರುವಿನಿಂದಲೇ ಆರಂಭಿಸುವ ಎಂದರೆ ಹುಡುಗನ ಬಳಿ ಚಿಕ್ಕಾಸೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸಿ ಅಸ್ತಮಿಸುವುದರ ನಡುವೆ ಸಂಭವಿಸಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತಾನೇ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಂದೆರಗಿದ ಆಪತ್ತು ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಂಗೆಡಿಸಿತು. ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಎಷ್ಟು ಹತಾಶಗೊಂಡಿದ್ದನೆಂದರೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಈಗ ಜೋರಾಗಿ ಅಳಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಹುಡುಗ ಇದುವರೆಗೆ ತನ್ನ ಕುರಿಗಳ ಮಂದೆಯೂ ಅತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಮನೆಮಂದಿಯಿಂದಲೂ ದೂರವಾಗಿದ್ದ. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯೂ ನಿರ್ಜನವಾಗಿತ್ತು. ಕನಸುಗಳ ಜೊತೆ ಬದುಕಲು ಹೊರಟ ತನಗೆ ದೇವರು ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ನೆನೆದ ಹುಡುಗ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅತ್ತ.

ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ, 'ನನ್ನ ಬಳಿ ಕುರಿಗಳಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನವರನ್ನೂ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದ್ದೆ. ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ದುಃಖಿತ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಹಾಯಕ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಗೆದ ದ್ರೋಹದಿಂದಾಗಿ ಜನರ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ನಾನೀಗ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ನಂಬಿಕೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ನನ್ನ ಸಂಪತ್ತು ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದುದರಿಂದ ಸಂಪತ್ತು ಹೊಂದಿರುವ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಾನಿನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸತೊಡಗುತ್ತೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಜಗತ್ತನ್ನು ಜಯಿಸಲು ನಾನು ತೀರಾ ಕ್ಷುಲ್ಲಕನಾಗಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೇ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟು ಬದುಕಬೇಕು.' ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಬಳಿ ಏನು ಉಳಿದಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲು ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಚೀಲವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದ. ಬಹುಶಃ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ತಿಂದು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದ ಒಂದು ತುಂಡು ರೊಟ್ಟಿ ಉಳಿದಿರಲೂ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಒಂದು ದಪ್ಪ ಪುಸ್ತಕ, ಹಳೆಯ ಜಾಕೀಟು

ಮತ್ತು ಹೌದು, ಆ ವೃದ್ಧನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಎರಡು ಹರಳುಗಳು.

ಆ ಹರಳುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ನೋಡಿದ; ಮನಸ್ಸಿಗೇಕೋ ನೆಮ್ಮದಿಯಾದಂತಾಯಿತು.

ವೃದ್ಧನ ಚಿನ್ನದ ಎದೆಗವಚದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದ್ದ ಆ ಎರಡು ಹರಳುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಆರು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿನಿಮಯಿಸಿದ್ದ. ಈ ಹರಳುಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ತನ್ನ ಮರುಪ್ರಯಾಣದ ಟಿಕೇಟನ್ನು ಖರೀದಿಸಬಹುದಿತ್ತು.

ಇಲ್ಲ, 'ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನು ಜಾಣನಾಗಬೇಕು' ಎಂದು ತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹರಳುಗಳಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಧೈಲಿಯನ್ನು ಚೀಲದಿಂದ ಹೊರತೆಗೆದು ತನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡ. ಹೌದು, ಇದು ಬಂದರು ಪ್ರದೇಶ. ಅವನ ಹೊಸ ಗೆಳೆಯ ಹೇಳಿದ್ದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸತ್ಯವೆಂದರೆ 'ಬಂದರು ಪ್ರದೇಶ ತುಂಬಾ ಕಳ್ಳರು ತುಂಬಿರುತ್ತಾರೆ.' ಪಾನಗೃಹದ ಮಾಲಿಕನ ವರ್ತನೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಈಗ ಅರ್ಥವಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಅವನು ಆಗಂತುಕನನ್ನು ನಂಬದಿರುವಂತೆ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತನಗೆ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. 'ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ನಾನೊಬ್ಬ ಕುರುಬ. ಜಗತ್ತನ್ನು ನಾನು ಊಹಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಕಾಣುತ್ತೇನೆ ಹೊರತು ಅದು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಲ್ಲ.' ಧೈಲಿಯೊಳಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಕೈಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಹರಳುಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದ. ಅವುಗಳ ತಂಪು ಮೇಲ್ಮೈಯ ಅನುಭವ ವೇದ್ಯವಾಯಿತು. ಇದೀಗ ಆ ಹರಳುಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವನ ಸಂಪತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ ಅವುಗಳನ್ನಾದರೂ ಹೊಂದಿರುವುದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುದ ನೀಡಿತ್ತು. ಆ ಹರಳುಗಳು ಅವನಿಗೆ ಜೆರುಸಲೆಮ್‌ನ ವೃದ್ಧ ರಾಜನು ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೆನಪಿಸಿದವು. 'ನೀನೇನನ್ನಾದರೂ ಆತ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಯಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಡಲು ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಸಂಚು ಹೂಡಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ.' ಆ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹುಡುಗ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ.

ಅವನಿಗೆ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಪುಡಿಗಾಸೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅಪರಿಚಿತ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ನಿರ್ಜನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ, ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಕಾಯಲು ಕುರಿಗಳೂ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಒಂದು ಒಂಟಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದ್ದ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಗತಕಾಲ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಎರಡು ಹರಳುಗಳು ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದವು.

“ಇವುಗಳನ್ನು ಉರೀಮ್ ಮತ್ತು ತುಮ್ಮೀಮ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇವುಗಳು ನಿನಗೆ ಶಕುನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಹಕರಿಸುತ್ತವೆ.” ವೃದ್ಧ

ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿದ್ದ ಧೈಲಿಯನ್ನು ಚೇಬಿನಿಂದ ಹೊರತೆಗೆದ. ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳ ಮುಂದಿಡಬೇಕೆಂದು ವೃದ್ಧ ಸೂಚಿಸಿದ್ದ. ಆದ್ದರಿಂದ ತನಗೆ ಏನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂಬುವುದನ್ನು ಅವನು ಮೊದಲು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಪ್ರಪಂಚಮವಾಗಿ ಆ ವೃದ್ಧ ರಾಜನ ಆಶೀರ್ವಾದವಿನ್ನೂ ತನ್ನ ಮೇಲಿದೆಯೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಯೋಚಿಸಿ, ಧೈಲಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಒಂದು ಹರಳನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆದ. ಅದು 'ಹೌದು' ಸಂಕೇತಿಸುವ ಕಪ್ಪು ಹರಳಾಗಿತ್ತು; ಸಂತುಷ್ಟನಾದ.

“ಗುಪ್ತ ಸಂಪತ್ತು ತನಗೆ ದೊರಕಲಿದೆಯೇ?” ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಧೈಲಿಯೊಳಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಹರಳುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕತೊಡಗಿದ. ಅವನು ಹಾಗೆ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಾಗ, ಹರಳುಗಳು ಚೀಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ತೂತೊಂದರ ಮೂಲಕ ತೂರಿಕೊಂಡು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದವು. ಆ ಧೈಲಿಯಲ್ಲಿ ತೂತಿರುವುದನ್ನು ಹುಡುಗ ಅದುವರೆಗೂ ಗಮನಿಸಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಉರೀಮ್ ಮತ್ತು ತುಮ್ಮೀಮ್ ಹರಳುಗಳನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ಮತ್ತೆ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಲು ಬಗ್ಗಿ ಮಂಡಿ ಯೂರಿದಾಗ ವೃದ್ಧನು ಹೇಳಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಉಪದೇಶ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು, “ಶಕುನಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಕಲಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸು.”

“ಶಕುನಗಳು..” ಮುಗುಳ್ಳುಕೆ ಹುಡುಗ ಆ ಹರಳುಗಳನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ತನ್ನ ಧೈಲಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ. ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ತೂತನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಇನ್ನು ಹೊರ ಬೀಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಹೊರಬೀಳಬಹುದಿತ್ತು.

‘ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲೇಬಾರದು. ಹಾಗೆಯೇ, ಏನೇ ಬರಲಿ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಯಾವತ್ತೂ ದೂರ ಓಡಿ ಹೋಗಕೂಡದು’ ಎಂಬ ಹೊಸ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದ. ‘ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನ್ನ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ನಾನೇ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತೇನೆ’ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಆ ಹರಳುಗಳು ವೃದ್ಧ ರಾಜನ ಆಶೀರ್ವಾದವಿನ್ನೂ ಅವನ ಜೊತೆಗಿರುವುದಾಗಿ ಶುಭ ನುಡಿದಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಅದು ಅವನ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತ್ತು. ನಿರ್ಜನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಸುತ್ತ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದ. ಈಗ ಹುಡುಗ ಹಿಂದಿಗಿಂತಲೂ ಕಮ್ಮಿ ಹತಾಶನಾಗಿದ್ದ. ಈ ಪ್ರದೇಶ ಅವನಿಗೇಗ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶ ಮಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು.

‘ಹೊಸ ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು.’ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಆಶಿಸಿದ್ದೂ ಇದನ್ನೇ. ಪಿರಮಿಡ್ ತಲುಪದಿದ್ದರೂ

ಕುರುಬನೊಬ್ಬ ಎಂದೂ ಊಹಿಸಿರಲಾರದಷ್ಟು ದೂರ ಅದಾಗಲೇ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ್ದ. 'ತಾವಿರುವಲ್ಲಿಂದ ಕೇವಲ ಎರಡು ಗಂಟೆಯ ಹಡಗು ಪ್ರಯಾಣದ ದೂರದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತು ಅದೆಷ್ಟು ಬದಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬೇರೆ ಕುರುಬರೂ ಅರಿತಿದ್ದರೆ...' ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅವನ ವಿಶ್ವ ಒಂದು ನಿರ್ಜನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಚೌಕಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದೇ ಚೌಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಹುಡುಗ ಕಂಡಿದ್ದ ಅಪರಿಮಿತ ಜೀವನೋತ್ಸಾಹ ಮರೆಯುವಂತಹದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಆ ಖಡ್ಗ ನೆನಪಾಗಿ ನೋವಾದರೂ, ಅಂತಹ ಒಂದು ಖಡ್ಗವನ್ನು ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಚಿಂತಿಸಿದಾಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾದದ್ದೇನೆಂದರೆ, 'ಕಳ್ಳನೊಬ್ಬನಿಂದ ಮೋಸಕ್ಕೊಳಗಾದ ಒಬ್ಬ ಬಡಪಾಯಿ ಸಂತ್ರಸ್ತ ಅಥವಾ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ಒಬ್ಬ ಸಾಹಸಿ ಶೋಧಕ' ಇವೆರಡರ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

“ನಾನು ಸಂಪತ್ತಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ಒಬ್ಬ ಸಾಹಸಿ ಶೋಧಕನಾಗಬಯಸುತ್ತೇನೆ.” ತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

* * *

ಮಲಗಿದ್ದ ಹುಡುಗನ ಮೈ ಕುಲುಕಿ ಯಾರೋ ಎಬ್ಬಿಸಿದರು. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ನಡುಭಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಹುಡುಗ ನಿದ್ದೆಗೆ ಶರಣಾಗಿದ್ದ. ಪೇಟೆಯ ಜೀವನ ಮತ್ತೆ ಆರಂಭವಾಗುವ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಅಭ್ಯಾಸದಂತೆ ಎದ್ದು ತನ್ನ ಕುರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದ. ತಾನೀಗ ಹೊಸ ವಿಶ್ವವೊಂದರಲ್ಲಿರುವ ನೆನಪಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಹುಡುಗ ದುಃಖಿತನಾಗುವ ಬದಲಿಗೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕುರಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ನೀರು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಅಲೆಯುವ ತಾಪತ್ರಯವಿರಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಪುಡಿಗಾಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ತುಂಬಿತ್ತು. ತಾನು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದ ಸಾಹಸಿಗಳಂತೆ ಒಬ್ಬ ಸಾಹಸಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿಯೇ ಆತ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದ.

ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯತೊಡಗಿದ. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರು. ಹುಡುಗನು

ಮಿಠಾಯಿ ಅಂಗಡಿಯವನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಳಿಗೆ ಜೋಡಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನೆರವಾದ. ಅಂಗಡಿಯಾತನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗುವಿತ್ತು. ತನ್ನ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅರಿವಿದ್ದ ಆತ, ರೂಢಿಯಂತೆ ತನ್ನ ದಿನದ ಕಾಯಕ ಆರಂಭಿಸುವ ಹುರುಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂದಹಾಸ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಾನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದ ಆ ನಿಗೂಢ ರಾಜನನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿತು. 'ಈ ಅಂಗಡಿಯಾತ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ನನ್ನಂತೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಮಿಠಾಯಿ ಮಾರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಬಯಸಿ ಅವನು ಈ ಕಸಬನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.' ಆ ವೃದ್ಧ ರಾಜ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ತಾನೂ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ಅದು, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ ಅಥವಾ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವುದು. ಅದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡರೂ, ತಾನೆಂದೂ ಅದನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಂಗಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಯಾದ ನಂತರ, ಮಿಠಾಯಿ ಅಂಗಡಿಯಾತ ತಾನು ಮಾಡಿದ ದಿನದ ಮೊದಲ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಿನ್ನಲು ಕೊಟ್ಟು, ಹುಡುಗ ಅದನ್ನು ತಿಂದು, ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಮುಂದೆ ನಡೆದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ತಾನು ಆ ಮಿಠಾಯಿ ಅಂಗಡಿಯವನಿಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸಿದ್ದು ನೆನಪಾಯಿತು. 'ಹೌದು, ನಾನವನೊಡನೆ ಸ್ಪಾನಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನು ಅರಬಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ, ನಮಗಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು.'

'ಬಹುಶಃ ಪದಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸದ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಿರಬಹುದು' ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸಿದ. 'ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಕುರಿಗಳ ಜೊತೆ ಇದರ ಅನುಭವ ಹೊಂದಿದ್ದೆ. ಈಗ ಅದು ಮನುಷ್ಯರ ಜೊತೆಯೂ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ.'

ಹುಡುಗ ಅನೇಕ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯತೊಡಗಿದ್ದ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಅನುಭವ ಅವನಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಇತ್ತು. ಅವನೂ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಮನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ. ಪದಗಳಿಲ್ಲದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಲಿತರೆ, ಮುಂದೆ ಪದಗಳನ್ನೂ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಲಿಯಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ.

ಟಾನ್ವಿಯರ್‌ನ ಅಗಲ ಕಿರಿದಾದ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಸರಿಸದೆ ಸಮಾಧಾನ

ವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಹಾಗಾದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶಕುನಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ತಾಳ್ಮೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೆಂಬ ಅರಿವೂ ಇತ್ತು. ಆದರೆ, ಕುರುಬರಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ತಾಳ್ಮೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಜ್ಞಾನವಿರುತ್ತದೆ. 'ತಾನು ತನ್ನ ಕುರಿಗಳೊಡನೆ ಕಲಿತ ಪಾಠವನ್ನು ಈ ಅಪರಿಚಿತ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ' ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸಿದ. "ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳೂ ಒಂದೇ." ವೃದ್ಧ ರಾಜನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದವು.

* * *

ಪ್ರತಿದಿನ ಮುಂಜಾನೆಯಂತೆಯೇ ಅಂದು ಕೂಡಾ ಆ ಸ್ವಟಿಕ ಗಾಜಿನ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಆತಂಕಗಳೊಂದಿಗೆ ಎದ್ದಿದ್ದ. ಕೆಲವೇ ಗ್ರಾಹಕರು ಹಾದು ಹೋಗುವ ಬೆಟ್ಟದ ಒಂದು ಏರುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸ್ವಟಿಕ ಗಾಜಿನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ. ಅವನು ಕಲಿತಿದ್ದುದು ಇದೊಂದೇ. ಸ್ವಟಿಕದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದು. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸತೇನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಲು ಈಗ ಕಾಲ ಮೀರಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಗಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅರಬ್ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ಫ್ರೆಂಚ್ ಮತ್ತು ಆಂಗ್ಲ ಭೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಜರ್ಮನ್ ಸೈನಿಕರು ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಗ್ರಾಹಕರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಟಿಕದ ವ್ಯಾಪಾರ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಒಂದು ದಿನ ತಾನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಧನಿಕನಾಗಿ, ತನ್ನ ಪ್ರಾಯದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸುಂದರ ಮಹಿಳೆಯರು ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಗಳಾಗಿ ಐಷಾರಾಮದ ಬಾಳ್ವೆಯನ್ನು ಅವನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ಸಮಯ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದಂತೆ ಟಾನ್ಸಿಯರ್ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಸಮೀಪದ ಸ್ಕೂಟ ಪಟ್ಟಣ ಟಾನ್ಸಿಯರ್ ಗಿಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಕುಸಿಯತೊಡಗಿತು. ಇವನ ನೆರೆಕರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಂಗಡಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಂದ ನೆಲೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದವು ಮತ್ತು ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಈ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಅಂಗಡಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಬಾಕಿ ಉಳಿದವು. ಈ ಕೆಲವೇ ಚಿಕ್ಕ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡಲು ಗ್ರಾಹಕರು ಬೆಟ್ಟ ಏರಿ ಬರುವ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದ್ದರು.

ಆದರೆ, ಸ್ವಟಿಕದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮುಂದೆ ಬೇರೆ ಆಯ್ಕೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೀವನದ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸ್ವಟಿಕದ ಖರೀದಿ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿ ಅನುಭವವಿದ್ದ ಅವನು ಈಗ ಬೇರೇನೂ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವಿರಳವಾಗಿ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಇಡೀ ಮುಂಜಾನೆಯನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದನು. ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅವನು ಇದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ತನ್ನ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಹಾದು ಹೋಗುವವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿವರ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಇಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟದ ಸಮಯಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಬಂದು ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಅವನು ಗಮನಿಸಿದ. ಹುಡುಗನು ಸಾಧಾರಣ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಡುಗೆಯನ್ನೇ ತೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಅನುಭವದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಅವನ ಬಳಿ ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೊಳೆದಿತ್ತು. ಆದರೂ, ಹುಡುಗನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವ ತನಕ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಮುಂದೂಡಲು ಅವನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

* * *

ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ನೇತು ಹಾಕಿದ್ದ ಫಲಕವೊಂದರಲ್ಲಿ, ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸಬಹುದೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿತ್ತು. ಒಳಗೆ ಗಲ್ಲಾ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕುಳಿತಿದ್ದುದನ್ನು ಹುಡುಗ ಗಮನಿಸಿದ.

“ನೀನು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ ನಾನು ಅಂಗಡಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಪಾಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಟಿಕದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಬಲ್ಲೆ. ಈಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಖರೀದಿಸಲಾರರು.” ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ.

ವ್ಯಾಪಾರಿ ಏನೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿದ.

“ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ನೀನು ನನಗೆ ತಿನ್ನಲು ಏನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು.”

ಈಗಲೂ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಅವನು ಸಮಯ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಹುಡುಗ ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಚೀಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದಪ್ಪಗಿನ ಜಾಕೀಟು ಇತ್ತು. ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಜಾಕೀಟನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಅದರಿಂದ ಸ್ವಟಿಕದ ಗಾಜುಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಕಪಾಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ

ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಟಿಕದ ಗಾಜುಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದ. ಹುಡುಗ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಇಬ್ಬರು ಗ್ರಾಹಕರು ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದು ಕೆಲವು ಸ್ವಟಿಕಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದರು. ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ತಿನ್ನಲೇನಾದರೂ ಕೊಡುವಂತೆ ಹುಡುಗ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ.

“ನಾವು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿ ಬರೋಣ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಅಂಗಡಿಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ವಿರಾಮದ ಸೂಚನಾ ಫಲಕವೊಂದನ್ನು ತೂಗುಹಾಕಿದ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲೇ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಒಂದು ಉಪಾಹಾರ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದೇ ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕ.

“ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಸ್ವಟಿಕಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ” ಅವನು ಹೇಳಿದ. “ಹಸಿದಿರುವವನಿಗೆ ಉಣಿಸಲು ಕುರ್‌ಆನ್ ನನಗೆ ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೆ.”

“ಮತ್ತೇಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಲು ಬಿಟ್ಟಿ?” ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಸ್ವಟಿಕಗಳು ಕೊಳಕಾಗಿದ್ದವು ಮತ್ತು ನಮಗಿಬ್ಬರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು.”

ಊಟದ ಮಧ್ಯೆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹುಡುಗನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿದ, “ನನ್ನ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ದಿನ ಇಬ್ಬರು ಗ್ರಾಹಕರು ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅದೊಂದು ಶುಭ ಶಕುನವಾಗಿದೆ.”

‘ಜನರು ಶಕುನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ’ ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸಿದ, ‘ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನು ನನ್ನ ಕುರಿಗಳೊಡನೆ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷ ಪದಗಳಲ್ಲದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ.’

“ನೀನು ನನ್ನ ಬಳಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಿಯಾ?” ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಈ ದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ನಸುಕಿನ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಟಿಕಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿ ಮುಗಿಸುವೆ. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ನಾಳೆ ಈಜಿಪ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಲು ನೀನು ನನಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು.”

ವ್ಯಾಪಾರಿ ನಕ್ಕ.

“ನೀನು ನನ್ನ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಷವಿಡೀ ದುಡಿದರೂ, ಮಾರಾಟವಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಟಿಕಗಳ ಮೇಲೆ ನಾನು ನಿನಗೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಲಾಭಾಂಶ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಈಜಿಪ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಲು ನೀನು ಮತ್ತೂ ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕಾದೀತು. ಈಜಿಪ್ಟ್ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲುಗಳುದ್ದದ ದುರ್ಗಮ ಸಹಾರಾ ಮರುಭೂಮಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದೆ.”

ಹುಡುಗನಿಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಇಡೀ ನಗರವೇ ನಿದ್ರೆಗೆ ಶರಣಾಗಿ ಮೌನಕ್ಕೆ ಜಾರಿದ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ಪೇಟೆಯ ಶಬ್ದಗಳಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಗದ್ದಲವಿಲ್ಲ. ಗೋಪುರದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಪಠಣಗಳಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಭರವಸೆ ಅಥವಾ ದಿಟ್ಟತನವಿಲ್ಲ. ವೃದ್ಧ ರಾಜನಾಗಲೀ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ. ಸಂಪತ್ತಿಲ್ಲ, ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಹುಡುಗನ ಆತ್ಮವು ನಿಶ್ಚಲವಾದ್ದರಿಂದ ಇಡೀ ಜಗತ್ತೇ ನಿಶ್ಚಲವಾದಂತೆ ಅವನಿಗನಿಸಿತು. ಉಪಾಹಾರ ಗೃಹದ ಬಾಗಿಲ ಮೂಲಕ ಅವನು ಶೂನ್ಯದತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ತಾನು ಸತ್ತು ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಲೆಂದು ಅವನು ಆಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಆತಂಕದಿಂದ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿದ. ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಮುಂಚೆ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದ ಉತ್ಸಾಹವೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಇಳಿದುಹೋಗಿತ್ತು.

“ಮಗಾ, ನೀನು ನಿನ್ನ ಊರಿಗೆ ಮರಳಿಹೋಗಲು ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಹಣ ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುವೆ.” ಸಂತೈಸುವ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹೇಳಿದ.

ಹುಡುಗ ಮರು ಮಾತನಾಡದೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಉಡುಪು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಚೀಲ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ.

“ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ತಯಾರಿದ್ದೇನೆ.” ದೀರ್ಘ ಮೌನದ ಬಳಿಕ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದ, “ನನಗೆ ಕುರಿಮಂದೆ ಖರೀದಿಸಲು ಹಣದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.”

ಭಾಗ ಎರಡು

ಸುಮಾರು ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಂದ ಸ್ವಟಿಕದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗನಿಗೆ, ಇದು ತನ್ನನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಕೆಲಸವಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಗಲ್ಲಾಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ವಟಿಕದ ವ್ಯಾಪಾರಿ, ಸ್ವಟಿಕದ ಗಾಜುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗಾ ವಹಿಸುವಂತೆ ಸದಾ ಗೊಣಗುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದ. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಗೊಣಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಹುಡುಗನನ್ನು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾರಾಟದಲ್ಲೂ ಇವನಿಗೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಲಾಭಾಂಶ ದೊರಕುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಹುಡುಗ ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಮೊತ್ತವನ್ನೂ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದ. ಹಾಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದ.

ಆ ದಿನ ಅವನೊಂದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿದ.

‘ನಾನು ಈಗ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಕೆಲವಾದರೂ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲು ತನಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಬೇಕಾದೀತು.’ ತಾನು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದಿಸುವಂತಾಗಲು ಹೊಸದೊಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿಯೇ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡ.

“ಬೆಟ್ಟದ ಕೆಳಗಿನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ದಾರಿಹೋಕರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲು ಸ್ವಟಿಕಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಪಾಟೊಂದನ್ನು ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದಿನ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿರಿಸಲು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.” ಹುಡುಗ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ಅಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾನು ಹಿಂದೆಂದೂ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಅನುಮಾನಿಸಿದ. “ಜನರು ಅದರ ಮುಂದೆ ಹಾದು ಹೋಗುವಾಗ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಸಿದರೆ ಸ್ವಟಿಕಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ನುಚ್ಚುನೂರಾದಾವು.”

“ಹಾಗೆಂದಾದರೆ, ನಾನು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಬಯಲುಗಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಮೇಯಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಾವುಗಳು ಕಚ್ಚಿ ಕೆಲವು ಕುರಿಗಳಾದರೂ ಸಾಯಬೇಕಿತ್ತು.

ಕುರಿ ಮತ್ತು ಕುರುಬರ ಬದುಕಿರುವುದೇ ಹಾಗೆ.”

ವ್ಯಾಪಾರಿ ಏನೂ ಉತ್ತರಿಸದೆ ಕೆಲವು ಸ್ವಟಿಕದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಬಯಸಿದ್ದ ಗ್ರಾಹಕನೊಬ್ಬನತ್ತ ತಿರುಗಿದ. ಅವನ ವ್ಯಾಪಾರ ಈಗ ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು. ಈ ರಸ್ತೆ, ಟಾನ್ಲಿಯರ್‌ನ ಪ್ರಮುಖ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದ ಆ ಹಳೆಯ ದಿನಗಳತ್ತ ಮತ್ತೆ ಮರಳಿದ ಹಾಗೆ!

“ವ್ಯಾಪಾರ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸುಧಾರಣೆಗೊಂಡಿದೆ” ಗ್ರಾಹಕನು ಹೊರಹೋದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಪಾರಿ, ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದ. “ನಾನು ಈಗ ಉತ್ತಮವಾಗಿಯೇ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನೀನೂ ನಿನ್ನ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದಾಗಿದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಬಯಸುವುದು ಏಕೆ?”

“ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಶಕುನಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.” ಹುಡುಗನ ಬಾಯಿ ತಪ್ಪಿ ಆ ಮಾತುಗಳು ಹೊರಬಂದವು. ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ವೃದ್ಧನನ್ನು ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಬಾರದಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹುಡುಗ ವಿಷಾದಿಸಿದ.

‘ಇದನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ ಅದೃಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ನೀನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಜೀವನ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಯಸುತ್ತದೆ.’ ವೃದ್ಧ ರಾಜ ಹೇಳಿದ್ದ.

ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಹುಡುಗನ ಮಾತಿನ ಮರ್ಮ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯೇ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಕುನವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಅಂಗಡಿಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ದಿನದಿಂದ ತನ್ನ ಗಲ್ಲಾಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಣ ತುಂಬ ತೊಡಗಿತ್ತು. ಹುಡುಗನನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ವಿಷಾದವಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಿರದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು, ಹುಡುಗನು ಶೀಘ್ರವೇ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ತನ್ನ ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ತುಸು ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭಾಂಶವನ್ನೇ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಹುಡುಗ ಕೂಡಾ ತನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

“ನೀನು ಪಿರಮಿಡ್‌ಗೆ ಏಕೆ ಹೋಗಬಯಸುತ್ತಿ?” ಹುಡುಗನ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಪಾಟಿನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ವಿಷಯಾಂತರಿಸಲು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ನಾನು ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ.” ಹುಡುಗ ತನ್ನ

ಕನಸಿನ ಕುರಿತೇನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಂಪತ್ತು ಅವನಿಗೇಗ ಕೇವಲ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಕನಸಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

“ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಕೇವಲ ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾಟಬಯಸುವ ಯಾರನ್ನೂ ನಾನು ಕಂಡಿಲ್ಲ” ವ್ಯಾಪಾರಿಯೆಂದ. “ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳು ಕೇವಲ ಕಲ್ಲಿನ ರಾಶಿ. ಬೇಕಿದ್ದರೆ ನೀನೂ ನಿನ್ನ ಮನೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಬಹುದು.”

“ಹಾಗಾದರೆ, ನೀನು ಪ್ರಯಾಣಿಸುವ ಕನಸನ್ನು ಎಂದೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ.” ಅಂಗಡಿಯ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಗ್ರಾಹಕನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಹುಡುಗ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೊಡನೆ ಹೇಳಿದ.

ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಮತ್ತೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಪಾಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹುಡುಗನ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ. “ಹೆಚ್ಚಿನ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮತ್ತು ನಾನು ಆ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ತಕ ಹಸನ್‌ನಂತಲ್ಲವಲ್ಲಾ? ಅವನು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲೇನಾದರೂ ಎಡವಿದರೆ, ಅದು ಅವನ ಮೇಲೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವಾದರೋ, ಜೀವಮಾನವಿಡೀ ಆ ತಪ್ಪಿನ ಜೊತೆಗೇ ಬದುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ಅದೂ ನಿಜವೆಂದು ಹುಡುಗ ಭಾವಿಸಿದ.

“ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಪಾಟು ನಿನಗೆ ಏಕೆ ಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ?”

“ನನಗೆ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಹೊಂದಬೇಕು. ಅದೃಷ್ಟ ನಮ್ಮ ಕಡೆಗಿರುವಾಗ ನಾವದರ ಗರಿಷ್ಠ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಅದೃಷ್ಟ ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾವದರ ಜೊತೆ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ ಆರಂಭಿಗನ ಅದೃಷ್ಟವೆನ್ನುವುದು.”

ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮೌನವಾದ. ಆ ನಂತರ ಹೇಳಿದ.

“ಪ್ರವಾದಿಗಳು ನಮಗೆ ಕುರ್‌ಆನ್ ಕೊಟ್ಟು ಐದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು, ಏಕನಾದ ನೈಜ ದೇವನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವುದು. ಉಳಿದವುಗಳೆಂದರೆ; ದಿನದ ಐದು ಬಾರಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು, ರಮಝಾನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವ್ರತ ಆಚರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಹರಿಗೆ ದಾನ ನೀಡುವುದು.” ಅವನು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

ಪ್ರವಾದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಭಾವುಕನಾಗಿ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡವು. ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊರತೆಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಅವನೊಬ್ಬ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ತತ್ವದಂತೆ ಜೀವಿಸ ಬಯಸುವ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದ.

“ಐದನೇ ಬಾಧ್ಯತೆಯೇನು?” ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ.

“ಎರಡು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಾನು ಯಾವತ್ತೂ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವ ಕನಸು ಕಂಡೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೆ” ವ್ಯಾಪಾರಿ ವಿವರಿಸತೊಡಗಿದ. “ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಐದನೇ ಬಾಧ್ಯತೆ ಪವಿತ್ರ ಮಕ್ಕಾ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜೀವಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಪುಣ್ಯ ನಗರ ಮಕ್ಕಾವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವ ಬಾಧ್ಯತೆ, ಕೆಲವು ಶರತ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಾ ನಗರವು ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ನಾನು ತರುಣನಾಗಿದ್ದಾಗ ಹಣ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಈ ಅಂಗಡಿ ತೆರೆಯಲು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಇದರ ಮೂಲಕ ನಾನು ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಾ ಯಾತ್ರೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ, ನನ್ನ ಗೈರುಹಾಜರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಈ ಅತೀ ನಾಜೂಕಿನ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನನಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರಿಕರು ನನ್ನ ಅಂಗಡಿಯ ಎದುರಿನಿಂದ ಮಕ್ಕಾ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಸೇವಕರು ಹಾಗೂ ಒಂಟೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಕಾರವಾನ್ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಂಡವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದರೆ, ಮಿಕ್ಕುಳಿದ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ನನಗಿಂತ ಬಡವರಾಗಿದ್ದರು.

“ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದವರೆಲ್ಲರೂ ಯಾತ್ರೆಯಿಂದಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೃಪ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತಂದ ನಿಶಾನೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಾ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದವರ ಪೈಕಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಹೊಲಿದು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮೂರಿನ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಚಮ್ಮಾರನಿದ್ದ. ಅವನು ಟಾನ್ವಿಯರ್‌ನ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಮ ಖರೀದಿಸಲು ನಡೆಯುವಾಗ ದಣಿದಿದ್ದಷ್ಟು, ಯಾತ್ರೆಗಾಗಿ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಷವಿಡೀ ನಡೆದಾಗಲೂ ದಣಿದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.”

“ಹಾಗಾದರೆ, ಈಗ ನೀನು ಮಕ್ಕಾ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಬಹುದಲ್ಲಾ? ಏಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ?” ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಏಕೆಂದರೆ, ನಾನಿಂದು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವುದೇ ಆ ಒಂದು ಕನಸಿನ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ! ಬದಲಾವಣೆಯಿಲ್ಲದ ಈ ನೀರಸ ದಿನಗಳು, ಕಪಾಟಿನಲ್ಲಿ ಮೂಕವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಸ್ವಟಿಕ ಗಾಜುಗಳು, ಅದೇ ರೇಜಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಉಪಾಹಾರ ಗೃಹದ ಮಧ್ಯಾಷ್ಟ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯ ಊಟ; ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿ ಬದುಕಲು ಆ ಒಂದು ಕನಸು ಶಕ್ತಿ ನೀಡುತ್ತದೆ. ನನಗಿರುವ ಭಯವೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನನ್ನ ಆ ಕನಸು ಸಾಕಾರಗೊಂಡರೆ, ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬದುಕಲು ಬೇರೇನೂ ಕಾರಣಗಳೇ ಇಲ್ಲವಾಗಬಹುದು.

“ನೀನು ಪಿರಮಿಡ್ ಮತ್ತು ಕುರಿಗಳ ಕುರಿತ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿರುವೆ. ನೀನು ನನ್ನಂತಲ್ಲ. ನೀನು, ನಿನ್ನ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸ ಬಯಸುತ್ತಿ. ನಾನಾದರೋ, ಮಕ್ಕಾ ಯಾತ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇವಲ ಕನಸು ಕಾಣಲು ಮಾತ್ರ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮರುಭೂಮಿಯ ಮೂಲಕ ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗುವುದನ್ನು, ಮಕ್ಕಾದ ಆ ಪವಿತ್ರ ಕಲ್ಲಿನ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾಗುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ತಡವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಏಳು ಬಾರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬರುವುದನ್ನು ನಾನೀಗಾಗಲೇ ಸಾವಿರಾರು ಬಾರಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಪವಿತ್ರ ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ಜನರನ್ನು, ಅವರಾಡುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನೂ ನಾನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ನನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಗಳಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಬಹುದೆಂಬ ಭಯವಿದ್ದರೂ, ನಾನು ಮಾತ್ರ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಈ ಕನಸಿನೊಡನೆ ಜೀವಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಆ ದಿನ ಹುಡುಗನಿಗೆ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಪಾಟನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಅನುಮತಿಸಿದ.

‘ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರ ಕನಸುಗಳನ್ನು ತಾವೆಣಿಸಿದಂತೆಯೇ ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.’

* * *

ಮತ್ತೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದವು. ರಸ್ತೆ ಬದಿಯ ಈ ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಾಗಿ ಹಲವಾರು ಗ್ರಾಹಕರು ಅಂಗಡಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹುಡುಗನು ಅಂದಾಜು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕತೊಡಗಿದ್ದ. ಇನ್ನು ಕೇವಲ ಆರು ತಿಂಗಳು ದುಡಿದರೆ ಸ್ಟೇನ್‌ಗೆ ಮರಳಿ ಹೋಗಿ ಅರುವತ್ತು ಕುರಿಗಳು ಅಥವಾ ಅದರ ದುಪ್ಪಟ್ಟು

ಕುರಿಗಳ ದೊಡ್ಡ ಮಂದೆಯನ್ನೇ ಖರೀದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಂದೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸಿ, ಅರಬರೊಡನೆ ನೇರವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಬಹುದು.

ಅವನಿಗೆ ಅವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲೂ ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದ.

ಅಂದೊಮ್ಮೆ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ತಾರಿಫಾದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಉರೀಮ್ ಮತ್ತು ತುಮ್ಮೀಮ್ ಹರಳುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಅವನು ಅವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸ್ವಟಿಕದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಮಕ್ಕಾ ಒಂದು ಕನಸಾಗಿರುವಂತೆ ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳೂ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ದೂರದ ಕನಸಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ, ಹುಡುಗನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ವಿಜಯಿಯಾಗಿ ತಾರಿಫಾದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕಾಲಿಡುವುದನ್ನು ಕಾತರದಿಂದ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ.

‘ನಿನಗೆ ಏನು ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುವುದರ ಕುರಿತು ಮೊದಲಿಗೆ ನಿನಗೇ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇರಬೇಕು.’ ವೃದ್ಧ ರಾಜನು ಹೇಳಿದ್ದ. ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಅವನು ತನ್ನ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಅಪರಿಚಿತ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಕುರಿಮಂದೆಯನ್ನು ದುಪ್ಪಟ್ಟುಗೊಳಿಸಲು, ಪ್ರಾಯಶಃ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನಿಂದ ಮೋಸಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತೇನೋ? ಹುಡುಗನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಾಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿತ್ತು. ಸ್ವಟಿಕದ ವ್ಯವಹಾರ, ಪದಗಳಿಲ್ಲದ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಶಕುನಗಳು ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕಲಿತಿದ್ದ.

ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹುಡುಗ ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡ. ಅಷ್ಟು ದೂರ ನಡೆದು ಬೆಟ್ಟಹತ್ತಿ ದಣಿದು ಬಂದವರಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ನೀಗಲು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವನು ದೂರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಶಕುನಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹುಡುಗ, ವ್ಯಾಪಾರಿಯೊಡನೆ ಈ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ. “ಬೆಟ್ಟವೇರಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಚಹಾ ಮಾರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು.”

“ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡೆ ಇಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಮಾರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ.” ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹೇಳಿದ.

“ನಾವು ಸ್ವಟಿಕದ ಲೋಟದಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡುವ. ಆಗ

ಜನರು ಚಹಾ ಆಸ್ವಾದಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವಟಿಕದ ಲೋಟಗಳನ್ನೂ ಖರೀದಿಸ ಬಯಸಬಹುದು. ಜನರನ್ನು ಮರುಳು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ವದ್ದೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ.”

ವ್ಯಾಪಾರಿ ಆಗೇನೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅಂಗಡಿ ಮುಚ್ಚಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಹುಡುಗನನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ, ತನ್ನ ಜೊತೆ ಹುಕ್ಕಾ ಸೇದಲು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ.

“ನೀನು ಏನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಿ?” ಆ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕೇಳಿದ.

“ಆಗಲೇ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹೇಳಿರುವೆ. ನನಗೆ ಕುರಿಮಂದೆಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.”

ವ್ಯಾಪಾರಿ ತನ್ನ ಹುಕ್ಕಾದ ಬುರುಡಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೆಂಡ ತುಂಬಿ, ಒಮ್ಮೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ದಮ್ಮೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳತೊಡಗಿದ. “ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಅಂಗಡಿಯ ಬದುಕಿಗೆ ನಾನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಯಾವ ಸ್ವಟಿಕದ ಗಾಜು ಹೇಗೆ ಎಂಬುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸ್ವಟಿಕಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಹಿತಿಗಳೂ ತಿಳಿದಿವೆ. ನನಗೆ ಅವುಗಳ ಪರಿಮಾಣ ಗೊತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಸ್ವಟಿಕ ಯಾರೊಡನೆ ಯಾವ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಚಹಾವನ್ನು ಸ್ವಟಿಕದ ಲೋಟದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ವೃದ್ಧಿಸಿ ನಾವು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನೂ ಬದಲಿಸ ಬೇಕಾಗಬಹುದು.”

“ಸರಿ. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು ತಾನೇ?” ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ.

“ಅಲ್ಲ. ನಾನೀಗಾಗಲೇ ನಾನಿರುವ ಬದುಕಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಮುಂಚೆ, ಇಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಇಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ, ದಿವಾಳಿಯಿದ್ದರೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾನು ಮಾತ್ರ ಇದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವೃಥಾ ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಸಮಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದು ನನಗೆ ಖಿನ್ನತೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಈಗ ನಾನು ಕಾಣುವಂತೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಕೆಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಂಗಡಿ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸಿದ್ದೆನೋ ಈಗಲೂ ಅಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡದಿದೆ. ನನಗಿಂದು ಏನನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹೊಸ ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದು ಹೇಗೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನೀಗ

ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಇರಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.”

ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಹಿರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ.

“ನೀನು ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ನಿಜವಾದ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿರುವಿ. ಈ ಹಿಂದೆ ನಾನೆಂದೂ ಕಾಣದಿದ್ದ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳು ನನಗಿಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೆ. ಕಡೆಗಣಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅನುಗ್ರಹವೂ ಶಾಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ, ನನಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದ್ದೇನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇದುವರೆಗೂ ಯೋಚಿಸಿಯೇ ಇರದಿದ್ದ ಹೊಸ ಅವಕಾಶಗಳತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಲು ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಬಲವಂತ ಪಡಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ನಾನೀಗ ಯಶಸ್ಸಿನ ರುಚಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಮುಂದಿರುವ ಅಪಾರ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನೂ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಮುಂದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಿದ್ದರೂ ನಾನದನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನೀನು ಬರುವಾಗ ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ನನಗೀಗ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.”

ತಾರಿಫಾದ ರೊಟ್ಟಿಯಂಗಡಿಯವನಿಗೆ ಆ ದಿನ ತಾನು ಏನೂ ಹೇಳದಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತೆಂದು ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸಿದ.

ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಮಿಸುವವರೆಗೆ ಅವರು ಹುಕ್ಕಾ ಸೇರುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅರಬಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಭಿಮಾನವೆನ್ನಿಸಿತ್ತು. ತಾನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಕುರಿಗಳು ಕಲಿಸಿ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಭಾವಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ, ಖಚಿತವಾಗಿ ಅವುಗಳು ನನಗೆ ಅರಬಿ ಭಾಷೆ ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

‘ಪ್ರಾಯಶಃ ಕುರಿಗಳು ಕಲಿಸಲಾಗದ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ವಿಷಯಗಳು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರಬಹುದು’ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತುಲನೆಮಾಡುತ್ತಾ ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ‘ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಕುರಿಗಳು ಆಹಾರ ಮತ್ತು ನೀರಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೇನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಅವುಗಳು ನನಗೇನೂ ಕಲಿಸಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ನಾನೇ ಅವುಗಳಿಂದ ಕಲಿತದ್ದಾಗಿರಬೇಕು.’

“ಮಕ್ಕುಬ್.” ಅಂತಿಮವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ನುಡಿದ.

“ಅದರ ಅರ್ಥವೇನು?”

“ಅದರ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯಲು ನೀನೊಬ್ಬ ಅರಬನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕಿತ್ತು” ಅವನು ಉತ್ತರಿಸಿದ. “ಆದರೂ ನಿನ್ನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, ಅದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ” ಎಂದು.

ತಾನು ಸ್ವಟಿಕದ ಲೋಟದಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಮಾರುವ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವುದಾಗಿ, ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹುಕ್ಕಾದ ಬುರುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಸಿ ತುಂಬುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ, ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ನದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡುವುದು ತೀರಾ ಅಸಾಧ್ಯ.

* * *

ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೇರಿ ದಣಿದು ಬಂದ ಜನರಿಗೆ ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ ಮಸಾಲೆ ಚಹಾ ಮಾರುವ ಒಂದು ಸ್ವಟಿಕದ ಅಂಗಡಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಂದರ ಸ್ವಟಿಕದ ಗಾಜಿನ ಲೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಂಗಡಿಗೆ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಭೇಟಿ ನೀಡಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು.

“ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯೆಂದೂ ಈ ರೀತಿ ಯೋಚಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.” ಮೆಚ್ಚಿ ನುಡಿದ ಗ್ರಾಹಕನೊಬ್ಬ ಕೆಲವು ಸ್ವಟಿಕದ ಲೋಟಗಳನ್ನೂ ಖರೀದಿಸಿದ. ಆ ರಾತ್ರಿ ಯೋಚಿಸಿದ್ದ ಭೋಜನಕೂಟದಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗಳು ಸ್ವಟಿಕದ ಗಾಜುಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಾರೆಂದು ಅವನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಚಹಾದ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಸ್ವಟಿಕ ಹಿಡಿದಿಡುವುದರಿಂದ ಚಹಾ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾದಿಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗ್ರಾಹಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟ, ಸ್ವಟಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಪೂರ್ವ ಏಷ್ಯಾದ ಜನರು ಸ್ವಟಿಕದ ಲೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಕುಡಿಯುವ ಅಭ್ಯಾಸ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ.

ಕೆಲವೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಟಿಕದ ಹಳೆಯ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆವಿಷ್ಕಾರದ ಸುದ್ದಿ ಹರಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಬೆಟ್ಟವೇರಿ ಬರತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ, ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ನೌಕರರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

ಈಗ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಸ್ವಟಿಕದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಭಾರೀ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಾಹುಡಿಯನ್ನೂ ಆಮದು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದ. ಹೊಸ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು

ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ, ತಿಳಿಯುವ ಹವ್ಯಾಸವಿದ್ದ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ಅಂಗಡಿಗೆ ಮುಗಿಬೀಳತೊಡಗಿದರು.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳು ಹೀಗೇ ಉರುಳಿದವು.

* * *

ಹುಡುಗನು ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಎದ್ದಿದ್ದ. ಅವನು ಆಫೀಕಾ ಖಂಡಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಇಂದಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳು ಮತ್ತು ಒಂಭತ್ತು ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಈ ದಿನಕ್ಕೇದೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಖರೀದಿಸಿದ್ದ ಶ್ವೇತ ವರ್ಣದ ನಿಲುವಂಗಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಅರಬರಂತೆ ತಲೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು, ಒಂಟಿಯ ಚರ್ಮದ ಕಪ್ಪು ತಲೆಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಿದ. ಹೊಸ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಮೌನವಾಗಿ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಇಳಿಯತೊಡಗಿದ.

ನಗರವಿನ್ನೂ ಮಲಗಿಯೇ ಇತ್ತು.

ಸ್ವತಃ ಫಲಾಹಾರ ತಯಾರಿಸಿ ತಿಂದು, ಸ್ವಟಿಕದ ಲೋಟದಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಚಹಾ ಕುಡಿದ. ಅದೇ ತಾನೆ ಉದಯಿಸಿದ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಯಾವುದರ ಪರಿವೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಮರುಭೂಮಿಯ ಕಂಪನ್ನು ಬೀಸಿ ತರುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಳಿಯ ಶಬ್ದವನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಾ, ಮೌನವಾಗಿ ಹುಕ್ಕಾಸೇದುತ್ತಾ ಕುಳಿತ. ಹುಕ್ಕಾಸೇವನೆ ಮುಗಿಸಿಯಾದ ನಂತರ ತನ್ನ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು, ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಹಾಗೇ ತನ್ಮಯನಾಗಿ ಕುಳಿತ. ಅದು ಅವನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣದ ಗಂಟಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವನ ಮರುಪ್ರಯಾಣದ ಹಡಗಿನ ಟಿಕೀಟು ಕೊಳ್ಳಲು, ಹಾಗೂ ಆಫೀಕಾದಿಂದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಯಾತ ಮಾಡಲು ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಹಣ ಈಗ ಅವನ ಬಳಿ ಜಮೆಯಾಗಿತ್ತು.

ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಎದ್ದು ಬಂದು ಅಂಗಡಿ ತೆರೆಯುವುದನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತ. ಅವನು ಬಂದ ನಂತರ ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಚಹಾ ಕುಡಿಯಲು ಹೊರಟ.

“ನಾನು ಈ ದಿನ ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ” ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ. “ನನ್ನ ಬಳಿ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಹಣವಿದೆ, ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಮಕ್ಕಾ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಲು ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು.”

ಆ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಏನೂ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹರಸುವಿಯಾ?” ಹುಡುಗ ವಿನಮ್ರನಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

“ನೀನು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವಿ.”

ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಈಗಲೂ ಏನೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಚಹಾ ಕುಡಿಯುವುದರಲ್ಲೇ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದ.

ಚಹಾ ಕುಡಿದು ಮುಗಿದಾದ ನಂತರ ಹೇಳಿದ, “ನಾನು ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಸ್ವಟಿಕದ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊಸ ದಿಶೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ, ನಾನು ಮಕ್ಕಳ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿನಗೂ ಗೊತ್ತು, ನೀನು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿನಗೇ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ.”

“ನಿನಗೆ ಯಾರು ಹೇಳಿದರು ಹಾಗೆಂದು?” ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಮಕ್ತುಬ್. ಅದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.” ಆ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹೇಳಿದ. ಮತ್ತು ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಹುಡುಗನನ್ನು ಮನದುಂಬಿ ಹರಸಿದ.

* * *

ಹುಡುಗ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸ ತೊಡಗಿದ. ಅವು ಮೂರು ಚೀಲಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದವು. ಅವನು ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ಹಳೆಯ ಚೀಲ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಅದರ ಉಪಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ದಾನ ಮಾಡುವ ಎಂದು ಅದರೊಳಗಿದ್ದ ಜಾಕೀಟನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದ.

ಆಗ ಜಾಕೀಟಿನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಎರಡು ಹರಳುಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ಲಿದವು. ಉರೀಮ್ ಮತ್ತು ತುಮ್ಮೀಮ್.

ಹರಳುಗಳು ಹುಡುಗನಿಗೆ ವೃದ್ಧರಾಜನನ್ನು ನೆನಪಿಸಿತು. ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಅವನನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದನ್ನು ನೆನದು ಬೆಚ್ಚಿದ. ಮತ್ತೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮರಳಲು ಬೇಕಾದ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಬೇರಾವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಲೂ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. “ಕನಸು ಕಾಣುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಡ” ವೃದ್ಧ ರಾಜ ಹೇಳಿದ್ದ. “ಮತ್ತು ಶಕುನಗಳನ್ನು ಸದಾ ಅನುಸರಿಸು.”

ಹುಡುಗನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ಉರೀಮ್ ಮತ್ತು ತುಮ್ಮೀಮ್ ಹೆಕ್ಕಿಕೊಂಡ. ವೃದ್ಧ ರಾಜನು ತನ್ನ ಜೊತೆಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಅನಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ

ಸಂವೇದನೆಯ ಅನುಭವ ಅವನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದಿದ್ದ. ಶಕುನಗಳ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಈಗ ತೆರಳುವ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು. 'ನಾನು ಹಿಂದೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನೋ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಲು ಮರಳಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕುರಿಗಳು ನನಗೆ ಅರಬಿ ಭಾಷೆ ಕಲಿಸಿದ್ದರೂ.'

ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವೊಂದನ್ನು ಕುರಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ಕಲಿಸಿದ್ದವು. ಅದು 'ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಪದಗಳಿಲ್ಲದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಭಾಷೆಯೊಂದಿದೆ' ಎಂಬುವುದನ್ನು. ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನು ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಬಳಸಿದ್ದು ಅದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು. ಅದು, ತಾನು ನಂಬಿದ ಮತ್ತು ಬಯಸಿದ ವಸ್ತುವಿನ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಿದ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನ ಭಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ಟಾನ್ವಿಯರ್ ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಅಪರಿಚಿತ ನಗರವಾಗಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ನಗರವನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ತಾನು ಜಯಿಸಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸಿದ. "ನೀನೇನನ್ನಾದರೂ ಆತ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಯಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಡಲು ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ನಿನ್ನ ಚೊತೆ ಸಂಚು ಹೂಡಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ." ವೃದ್ಧ ರಾಜ ಹೇಳಿದ್ದ.

ಆದರೆ ಕಳ್ಳನೊಬ್ಬನಿಂದ ದೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಕುರಿತಾಗಲೀ, ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಮರುಭೂಮಿಯ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ತನ್ನ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದೂ ಅದನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಲೀ ಆ ವೃದ್ಧ ರಾಜನು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳೆಂದರೆ ಬರೀ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಪೇರಿಸಿಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ರಾಶಿ, ಅದನ್ನು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದೂ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಹಿಂದೆ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದಾದ ಕುರಿಮಂದೆಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುವಷ್ಟು ಹಣವಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಖರೀದಿಸಲೇ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ.

ತನ್ನ ಹಳೆಯ ಚೀಲವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಹುಡುಗ, ಅದನ್ನು ಬಾಕಿ ಸಾಮಾನುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ. ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿದು ಕೆಳಗೆ ಬಂದಾಗ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ವಿದೇಶಿ ದಂಪತಿಯೊಂದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಉಳಿದ ಗ್ರಾಹಕರು ಸ್ವಟಿಕದ ಲೋಟದಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಕುಡಿಯಲೆಂದು ಅಂಗಡಿಗೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಇಂದು ಅಂಗಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು.

ಸ್ವಟಿಕದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಕೇಶ, ವೃದ್ಧ ರಾಜನ ಕೇಶದಂತಿರುವುದನ್ನು ಇದೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಹುಡುಗ ಗಮನಿಸಿದ.

ಟಾನ್ವಿಯರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ದಿನ ತನ್ನ ಬಳಿ ತಿನ್ನಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದೂ ತಿಳಿಯದಾದಾಗ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ಳುಕು ಆ ಮಿಠಾಯಿ ಅಂಗಡಿಯವನನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡ. ಅವನ ನಗುವೂ ವೃದ್ಧ ರಾಜನ ನಗುವಿನಂತಿತ್ತು. ಇದು, ವೃದ್ಧ ರಾಜ ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಆ ವೃದ್ಧ ರಾಜನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. 'ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವರಿಗೆ ನೆರವಾಗಲು, ತಾನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಆ ವೃದ್ಧ ರಾಜ ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಾದವು.

ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಕೊನೆಯ ವಿದಾಯವನ್ನು ಹೇಳದೆಯೇ ಹುಡುಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಗ್ರಾಹಕರ ಮುಂದೆ ಅಳುವುದು ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹುಡುಗ ಈ ಪರಿಸರದಿಂದ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗಲಿದ್ದ. ಆದರೆ, ಈಗ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಜಯಿಸಬಲ್ಲೆನೆಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

'ನಾನು ಮತ್ತೆ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಕಲು, ನನಗೆ ಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.' ಆದಷ್ಟು ನಿರ್ಧಾರದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಸಂತಸವಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕನಸನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಲೆಂದು ಇಡೀ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದಿದ್ದ. ಆದರೆ ಆ ಕನಸು ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷ ಕಳೆದಂತೆ ತನ್ನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಆ ಕನಸು ಹುಡುಗನ ನೈಜ ಕನಸಾಗಿರದು. ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು; ಆ ಸ್ವಟಿಕದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಕ್ಕಾ ಯಾತ್ರೆಯ ಕನಸಿನಂತೆ, ಕನಸಿನ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಜೀವಂತವಾಗಿರಿಸಿ ತನಗಿಷ್ಟ ಬಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಲೇಸೆಂದು ತನ್ನನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಉರೀಮ್ ಮತ್ತು ತುಮ್ಮೀಮ್ ಹರಳುಗಳು ವೃದ್ಧ ರಾಜನ ಮನೋಬಲ ಮತ್ತು ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಇವನೊಳಗೆ ಆಹುತಿಸಿತು.

ಅವನಿಗರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಹುಡುಗ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಅದೇ ಪಾನಗೃಹದೊಳಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದ. ಇದು ಕೂಡಾ ಶಕುನವೇ

ಇರಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ. ಆದರೆ ಈ ಬಾರಿ ಆ ಕಳ್ಳ ಯುವಕ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಾನಗೃಹದ ಮಾಲಕ ಇವನಿಗೆ ಚಹಾ ತಂದು ಕೊಟ್ಟ.

‘ತನಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ಮರಳಿ ಹೋಗಿ ಕುರುಬನಾಗಬಹುದು’ ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸಿದ. ‘ಕುರಿಗಳ ಪಾಲನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸತಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನಗೆ ಈಜಿಪ್ತಿನ ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಬಹುಶಃ ಇನ್ನೊಂದು ಅವಕಾಶ ಎಂದೂ ಸಿಗಲಾರದು. ಆ ವೃದ್ಧ ಚಿನ್ನದ ಎದೆಗವಚ ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಮತ್ತೆ ಗತಕಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಖಂಡಿತಾ, ಅವನೊಬ್ಬ ರಾಜನಾಗಿರಲೇಬೇಕು, ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಜ್ಞ ರಾಜ.’

ಆಂಡಾಲೂಸಿಯಾದ ಬಯಲುಗಾವಲುಗಳು ಹುಡುಗನಿಂದ ಕೇವಲ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹುಡುಗನ ಮತ್ತು ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳ ನಡುವೆ ಇಡೀ ಮರುಭೂಮಿಯೇ ಹರಡಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಹುಡುಗ ಈ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ. ತಾನೀಗ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಎರಡು ತಾಸುಗಳಷ್ಟು ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ, ಆ ಎರಡು ತಾಸು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸಲೂಬಹುದು; ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ.

ತಾನೇಕೆ ಕುರಿಮಂದೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಗಾತಿಗಳಾಗಿರಬಲ್ಲವು. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಗೆ ಸ್ವಂತ ಸಂಪತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕ ಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮರುಭೂಮಿಯು ತನ್ನ ಗೆಲೆಯನಾಗಬಲ್ಲದೇ ಎಂಬುದು ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಂಪತ್ತು ದೊರಕದೆ ಹೋದರೆ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಮನೆಗೆ ಮರಳಬಹುದು.

‘ಹೇಗೂ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಎರಡೂ ಇದೆ. ಏಕಾಗಬಾರದು.’ ಈ ಯೋಚನೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವನನ್ನು ಅತೀವ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಿತು. ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಮರಳಿ ಹೋಗಿ ಕುರುಬನಾಗ ಬಹುದು ಅಥವಾ ಸ್ವಟಿಕದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಗುಪ್ತನಿಧಿಗಳೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನ ಬಳಿ ಕನಸೊಂದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವನೊಬ್ಬ ರಾಜನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಇದು ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವಂತಹದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಪಾನಗೃಹದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವಾಗ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ಸ್ವಟಿಕ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ವಿತರಕನೊಬ್ಬನು ಮರುಭೂಮಿ

ದಾಟುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರವಾನ್ ಮೂಲಕ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ನೆನಪಾಯಿತು. ಉರೀಮ್ ಮತ್ತು ತುಮ್ಮೀಮ್ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ. ಆ ಎರಡು ಹರಳುಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಹುಡುಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಮರಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ. “ಯಾರು ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೋ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರಿಗೆ ಸಮೀಪವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.” ವೃದ್ಧ ರಾಜ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ.

‘ಆ ವಿತರಕನ ಗೋದಾಮಿನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ, ನಿಜಕ್ಕೂ ಪಿರಮಿಡ್ ಅಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿದೆಯಾ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಏನೂ ಖರ್ಚಿಲ್ಲ ತಾನೇ?’ ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದ್ದ.

* * *

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಾಸನೆ, ಸೆಖೆ ಮತ್ತು ಧೂಳಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಕಟ್ಟಡವೊಂದರ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಆಂಗ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಆ ಕಟ್ಟಡದ ಒಂದು ಭಾಗ ಗೋದಾಮಾಗಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಲಾಯವಾಗಿತ್ತು.

‘ಇಂತಹ ಒಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿಯೇನೆಂದು ನಾನೆಂದೂ ಯೋಚಿಸಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ’ ರಸಾಯನ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಚಿಕೆಯೊಂದರ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ತಿರುವುತ್ತಾ ಅವನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ‘ಹತ್ತು ವರ್ಷ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ನಂತರ ಈಗ ಲಾಯದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ.’

ಆದರೆ, ಆಂಗ್ಲರವನಿಗೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಅವನು ಶಕುನಗಳನ್ನು ನಂಬಿದ್ದ. ಅವನ ಪೂರ್ತಿ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನದ ಗಮನವೆಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವದ ಒಂದು ನೈಜ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲಿಗೆ ಅವನು ಎಸ್ಪರಾಂಟೊ (Esperanto, ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಒಂದು ಕೃತಕ ಭಾಷೆ) ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದ. ಆನಂತರ, ವಿಶ್ವದ ಧರ್ಮಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದ. ಈಗ ಅವನು ರಸವಿದ್ಯೆ ಸಿದ್ಧಿಯ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿದ್ದ. ಎಸ್ಪರಾಂಟೊ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಾತಾಡಬಲ್ಲನಾಗಿದ್ದ. ವಿಶ್ವದ ಪ್ರಮುಖ ಧರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನಿನ್ನೂ ರಸವಾದಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಪ್ರಮುಖ ಸವಾಲುಗಳ ಸತ್ಯದ ಹಿಂದಿರುವ ಸಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು

ಬಿಡಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನ ಇದುವರೆಗಿನ ಅಧ್ಯಯನ ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಾಗದ ಹಂತಕ್ಕೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿತ್ತು. ರಸವಾದಿಯೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸುವ ವಿಫಲ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದ. ಆದರೆ ರಸವಾದಿಗಳು ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಯೋಚಿಸುವ ಅವರು ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ನೆರವಾಗಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದರು. ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು, ಪ್ರಾಯಶಃ ಮೇರು ಆವಿಷ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿಯ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರೂ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ವೈಫಲ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿರಬಹುದು.

ತನ್ನ ತಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಹುಭಾಗವನ್ನು ಅವನು ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿಯ (Philosophers Stone) ಹುಡುಕುವಿಕೆಯ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದ. ವಿಶ್ವದ ಶ್ರೇಷ್ಠಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಾಲ ಕಳೆದಿದ್ದ ಮತ್ತು ರಸವಿದ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಪರೂಪದ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವದ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ್ದ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅರಬ ದೇಶದ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ರಸವಾದಿಯು ಯುರೋಪಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದನೆಂದು ಪುಸ್ತಕವೊಂದರಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಮತ್ತು ಅವನು ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧರಸ ಸಂಜೀವಿನಿ ದಿವ್ಯಾಷಧವನ್ನು (Elixir of Life) ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದನೆಂದೂ ಬರೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಆಂಗ್ಲ ಮನುಷ್ಯ ರಸವಾದಿಯ ಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಾಢವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿದ್ದ. ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಭೂ ವಿಜ್ಞಾನ ತಂಡದೊಂದಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬ, ತಾನು ಕೇಳಿದ್ದ ಅಸಾಧಾರಣ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಅರಬನೊಬ್ಬನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರದಿದ್ದರೆ, ಆ ರಸವಾದಿಯ ಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸದೆ, ಅದನ್ನೊಂದು ಕಟ್ಟು ಕತೆಯೆಂದು ತಳ್ಳಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ.

“ಅಲ್-ಫಯ್ಯೂಮ್ ಓಯಿಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವನು ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ” ಅವನ ಮಿತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದ. “ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯವೆಂದೂ ಮತ್ತು ಅವನು ಯಾವುದೇ ಲೋಹವನ್ನು ಚಿನ್ನವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬಲ್ಲನೆಂದೂ ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.”

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದ ಆಂಗ್ಲನಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ತಡೆ ಹಿಡಿಯಲಾಗದೆ, ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವ ನಿಯೋಜಿತ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ, ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಗಂಟುಕಟ್ಟಿ, ಇದೀಗ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಧೂಳು ಮತ್ತು ದುರ್ಗಂಧದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಗೋದಾಮಿನ ಲಾಯದೊಳಗೆ ಬಂದು ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಗೋದಾಮಿನ ಹೊರಗೆ

ವರ್ತಕರ ದೊಡ್ಡ ಕಾರವಾನ್ ತಂಡವೊಂದು ಅಲ್-ಫಯ್ಯೂಮ್ ಮೂಲಕ ಸಹಾರಾ ಮರುಭೂಮಿ ದಾಟಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತಿತ್ತು. 'ತಾನು ಆ ಹಾಳು ರಸವಾದಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹುಡುಕಿಯೇ ತೀರುತ್ತೇನೆ.' ಆಂಗ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಈಗವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದುರ್ವಾಸನೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಹ್ಯವಾಯಿತು.

ತನ್ನ ಸರಂಜಾಮುಗಳೊಂದಿಗೆ ಅರಬರಂತೆ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಅದೇ ಗೋದಾಮಿನ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಆಂಗ್ಲನಿಗೆ ವಂದಿಸಿದ. "ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿರುವಿ?" ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

"ನಾನು ಮರುಭೂಮಿಯ ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ." ಆಂಗ್ಲರವ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ ತಾನು ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕದತ್ತ ಗಮನಹರಿಸಿದ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವುದೂ ಬೇಕಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವಲೋಕನ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ರಸವಾದಿಯು ಅವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಅವನಿಗೆ ಖಚಿತವಿತ್ತು.

ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಹುಡುಗ ಓದತೊಡಗಿದ. ಅದು ಸ್ಪಾನಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತೆಂದು ಆಂಗ್ಲರವ ಯೋಚಿಸಿದ. ಈ ಹುಡುಗ ಅರಬಿ ಭಾಷೆಗಿಂತ ಸ್ಪಾನಿಷ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇವನೂ ಅಲ್-ಫಯ್ಯೂಮಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೇನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಾಗ ಮಾತನಾಡಿ ಸಮಯ ಕಳೆಯಲು ಒಬ್ಬ ಜೊತೆ ಸಿಕ್ಕ ಹಾಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

* * *

'ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸೋಜಿಗ' ಪುಸ್ತಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲೇ ಬರುವ ಸಮಾಧಿ ಕ್ರಿಯೆಯ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಓದಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ. 'ನಾನು ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಆರಂಭದ ಕೆಲವು ಪುಟಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಾಗಲಿಲ್ಲ.'

ಈಗ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಕೆಡಿಸಲು ಆ ವೃದ್ಧ ರಾಜನಿಲ್ಲದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಓದಲು ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಿರ್ಧಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸಂಶಯಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ

ಒಂದು ವಿಷಯವು ಅವನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅದೇನಂದರೆ, 'ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಂಡಾಗ, ಅದು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿದಂತೆ ಮತ್ತು, ಆ ಪ್ರವಾಹ ಅವನು ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುವಾಗ ಊಹಿಸಿಯೂ ಇರದಂತಹ ಅಜ್ಞಾತ ತಾಣಗಳಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ.

'ನನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ನಾನಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಾಗ, ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಸ್ಫಟಿಕದ ಅಂಗಡಿಗೆ ತಂದು ಮುಟ್ಟಿಸಿತೆಂದು ನಾನು ಊಹಿಸಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರವಾನನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವುದೂ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿರಬಹುದು. ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿಸಬಹುದೆಂಬುವುದು ಮಾತ್ರ ನಿಗೂಢ.'

ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಆಂಗ್ಲರವ ಪುಸ್ತಕ ಓದುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಸ್ನೇಹ ಸ್ವಭಾವದವನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾಗಲೂ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಸಹನೆ ಕಂಡುಬಂದಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ ಗೆಳೆತನ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು, ಆದರೆ ಆಂಗ್ಲರವ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗ ತಾನು ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮಡಚಿಟ್ಟ, ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕಿದ ಮುಖಭಾವದಿಂದ ತಾನೂ ಆ ಆಂಗ್ಲರವನಂತೆ ಕಾಣುವುದು ಅವನಿಗೆ ಬೇಡವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಉರೀಮ್ ಮತ್ತು ತುಮ್ಮೀಮ್ ಹೊರತೆಗೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಆಡತೊಡಗಿದ.

"ಉರೀಮ್ ಮತ್ತು ತುಮ್ಮೀಮ್!" ಆಂಗ್ಲರವ ಹೆಚ್ಚುಕಮ್ಮಿ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟೇ ಹೇಳಿದ.

"ಇಲ್ಲ, ಅವು ಮಾರಾಟಕ್ಕಲ್ಲ." ಹುಡುಗ ಧಟ್ಟನೆ ಹೇಳಿ ಅವನ್ನು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ.

"ಅವು ಅಂತಹ ಬೆಲೆಬಾಳುವಂತಹದ್ದೇನಲ್ಲ.." ಆಂಗ್ಲರವ ಹೇಳಿದ. "ಅವೂ ಸ್ವಟಿಕಶಿಲೆಯಿಂದ ಮಾಡಿರುವಂತಹವುಗಳು. ಅಂತಹ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸ್ವಟಿಕಶಿಲೆಗಳು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿವೆ. ಆದರೆ, ಅವು ಉರೀಮ್ ಮತ್ತು ತುಮ್ಮೀಮ್‌ಗಳೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅವು ಈ ಭೂಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತದೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ."

"ಅದು ನನಗೊಬ್ಬ ರಾಜನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು." ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ.

ಆಂಗ್ಲರವ ಉತ್ತರಿಸುವ ಬದಲಿಗೆ, ತನ್ನ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಅಂತಹದ್ದೇ ಎರಡು ಹರಳುಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ. "ಏನು? ರಾಜ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೆಂದು

ಹೇಳಿದಿಯಾ?” ಅವನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಒಬ್ಬ ರಾಜ ನನ್ನಂತಹ ಕುರುಬನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ನೀನು ನಂಬಲಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.” ಹುಡುಗ ಮಾತನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸ ಬಯಸಿದ.

“ಹಾಗಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ರಾಜರನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದವರು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲದಾಗ, ಅವರನ್ನು ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವವರೇ ಕುರುಬರು. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜರು ಕುರುಬರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ವಿಷಯವಲ್ಲ.” ತಾನು ಹೇಳುವ ವಿಷಯ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹುಡುಗ ಶಕ್ತನಿರಲಾರನೆಂಬ ಅನುಮಾನದೊಂದಿಗೇ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದ, “ಅದು ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿದೆ. ಉರೀಮ್ ಮತ್ತು ತುಮ್ಮೀಮ್ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಕಲಿಸಿದ್ದೂ ಅದೇ ಬೈಬಲ್. ದೈವಿಕ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಈ ಹರಳುಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಸಂತರು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಎದೆಕವಚದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ.”

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಾನು ಗೋದಾಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತಸವಾಯಿತು.

“ಬಹುಶಃ ಇದು ಕೂಡಾ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಕುನವಾಗಿರಬಹುದು.” ಆಂಗ್ಲರವ ಹೇಳಿದ.

“ನಿನಗೆ ಶಕುನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದವರಾರು?” ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಹುಡುಗನ ಕುತೂಹಲ ಏರುತ್ತಿತ್ತು.

“ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಶಕುನವೇ” ಆಂಗ್ಲರವ ತಾನು ಓದುತ್ತಿರುವ ಪುಸ್ತಕ ಮಡಚಿ ವಿವರಿಸತೊಡಗಿದ. “ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಹ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ವಿಶ್ವಭಾಷೆಯೊಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಈಗ ಅಳಿದುಹೋಗಿದೆ. ನಾನು ಉಳಿದ ಕೆಲಸಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆ ವಿಶ್ವಭಾಷೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿರುವೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನೀಗ ಇಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಂಡುಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿದೆ; ಒಬ್ಬ ರಸವಾದಿಯನ್ನು.”

“ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿಗಳು” ಇವರ ಮಾತಿನ ಮಧ್ಯೆ ಗೋದಾಮಿನ ಮಾಲಕ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿದ. “ಈ ದಿನ ಕಾರವಾನೊಂದು ಅಲ್-ಫಯ್ಯೂಮಿಗೆ ಹೊರಡಲಿದೆ.” ದಪ್ಪಗಿನ ಆ ಅರಬ ಹೇಳಿದ.

“ಆದರೆ ನನಗೆ ಈಜಿಪ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ.” ಹುಡುಗನೆಂದ.

“ಅಲ್-ಫಯ್ಯೂಮ್ ಈಜಿಪ್ತಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅಷ್ಟೂ ತಿಳಿಯದ ನೀನಾವ ರೀತಿಯ ಅರಬ್?” ಗೋದಾಮಿನ ಮಾಲಕ ಭೇಡಿಸಿದ.

“ಇದೂ ಒಂದು ಶುಭ ಶಕುನ” ಗೋದಾಮಿನ ಮಾಲಕ ಹೊರಹೋದ ನಂತರ ಆಂಗ್ಲರವ ಹೇಳಿದ. “ಬೇಕಿದ್ದರೆ, ಅದೃಷ್ಟ ಮತ್ತು ಯೋಗಾಯೋಗದ ಮೇಲೆ ನಾನೊಂದು ಬೃಹತ್ ವಿಶ್ವಕೋಶವನ್ನೇ ಬರೆಯಬಲ್ಲೆ. ಈ ಎರಡು ಪದಗಳಿಂದಲೇ ವಿಶ್ವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕಭಾಷೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.”

ತುರೀಮ್ ಮತ್ತು ಉಮ್ಮೀಮ್ ಹೊಂದಿರುವ ಅವನನ್ನು ತಾನು ಭೇಟಿ ಯಾದದ್ದು ಕೇವಲ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಆಂಗ್ಲರವ, “ನೀನೂ ರಸವಾದಿಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀಯಾ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಸಂಪತ್ತಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ.” ಹುಡುಗನು ಹೇಳಿ ನಾಲಗೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

ಆದರೆ ಆಂಗ್ಲರವ ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

“ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ನಿನ್ನ ಹಾಗೇನೇ..”

“ನನಗೆ ರಸವಿದ್ಯೆವೆಂದರೆ ಏನೆಂದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ..” ಹುಡುಗನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಆ ಗೋದಾಮಿನ ಮಾಲಕ ಅವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆದ.

* * *

“ನಾನು ಈ ಕಾರವಾನಿಗೆ ನಾಯಕ” ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಗಡ್ಡಧಾರಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇಳಿದ. “ನನ್ನ ಜೊತೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಸಾವು- ಬದುಕಿನ ನಿರ್ಧಾರವು ನನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಮರುಭೂಮಿಯೆಂದರೆ ಚಂಚಲ ಹೆಣ್ಣಿನಂತೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆಕೆ ಪುರುಷರನ್ನು ಉನ್ಮಾದಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ.”

ಸುಮಾರು ಇನ್ನೂರು ಮಂದಿ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ಒಂಟೆ, ಕುದುರೆ, ಹೇಸರಗತ್ತೆ, ಕೋಳಿ ಮುಂತಾದ ನಾಲ್ಕು ನೂರಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದವು. ಜನ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು, ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಖಿಡ್ಡ ಹಾಗೂ ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಬಂದೂಕು ತೂಗುಹಾಕಿದ್ದ ಪುರುಷರೂ ಇದ್ದರು. ಆಂಗ್ಲರವನ ಬಳಿ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಹಲವು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಿದ್ದವು. ಮಾತಿನ ಗದ್ದಲದ ನಡುವೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ನಾಯಕ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

“ಇಲ್ಲಿ ನಾನಾ ತರದ ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ, ನಾನು ಆರಾಧಿಸುವ ದೇವನೊಬ್ಬನೇ. ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹ್. ನಾನು ಅವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಏನೆಂದರೆ, ಈ ಮರುಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಯಶ ಸಾಧಿಸಲು ನಾನು ನನ್ನ ಕೈಲಾದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವೆ. ಮತ್ತು, ನೀವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಆದೇಶಗಳನ್ನು, ಅದೇನೆ ಇರಲಿ, ಪಾಲಿಸುವಿರಾಗಿ ನೀವು ನಂಬುತ್ತಿರುವ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವಿಧೇಯತೆಯ ಅರ್ಥ ಸಾವು.”

ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಗುಸುಗುಸು ಶುರುವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮೌನವಾಗಿ ಅವರವರ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹುಡುಗನು ಏಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದ. ಆಂಗ್ಲರವ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾಗುವ ಸಮಯಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕ ಸಮಯ ಗುಸುಗುಸು ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಜನರು ದೇವರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದೀರ್ಘ ಕಹಳೆ ಮೊಳಗಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೇರಿದರು. ಹುಡುಗ ಮತ್ತು ಆಂಗ್ಲರವ ಒಂಟಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಒಂಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಏರಿಕೊಂಡರು. ಪುಸ್ತಕ ತುಂಬಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಆಂಗ್ಲರವನ ಒಂಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಖೇದವಾಯಿತು.

“ಆಕಸ್ಮಿಕ ಎಂಬ ಪದವೇ ಇಲ್ಲ” ಗೋದಾಮಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಆಂಗ್ಲರವ ಹೇಳಿದ. “ನಾನಿಲ್ಲಿರುವುದು ಏಕೆಂದರೆ..., ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬ ಅರಬ ರಸವಾದಿಯ ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ...” ಕಾರವಾನ್ ಚಲಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಆಲಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ, ಅವನು ಏನು ಹೇಳಲಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ಹುಡುಗ ಊಹಿಸಿದ್ದ.

‘ಒಂದನ್ನು ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸುವ ಅದೇ ನಿಗೂಢ ಸಂಕೋಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ. ಅದೇ ಸಂಕೋಲೆ ಅವನು ಕುರುಬನಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು, ಅದೇ ಅವನ ಮರುಕಳಿಸುವ ಕನಸಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ, ಅವನನ್ನು ಆಫ್ರಿಕಾ ಖಂಡದ ನಗರವೊಂದಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು, ಒಬ್ಬ ರಾಜನನ್ನು ಕಾಣಲು, ಒಬ್ಬ ಸ್ವಟಿಕ ವ್ಯಾಪಾರಿಯನ್ನು ಸಂಧಿಸಲು, ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನಿಂದ ದೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು

ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು..., ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾದಷ್ಟು ಆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯೇ ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಧೈಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ..., 'ಹುಡುಗನ ಯೋಚನಾಲಹರಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿತ್ತು..

ಕಾರವಾನ್ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ, ಸೂರ್ಯನ ತಾಪ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ನಿಂತು, ಮತ್ತೆ ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಪುನರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಂಗ್ಲರವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಹುಡುಗ ಅವನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ.

ಜಾನುವಾರು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರು ಮರುಭೂಮಿ ದಾಟುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹುಡುಗ ಮೌನವಾಗಿಯೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿನವೂ ಪ್ರಯಾಣ ಆರಂಭಿಸಿದ ದಿನಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಲೆಲ್ಲ ದಿಗಿಲು, ಬೊಬ್ಬೆ, ಮಕ್ಕಳ ಕೂಗು, ಜಾನುವಾರುಗಳ ಅರಚಾಟ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರ ಮತ್ತು ವರ್ತಕರ ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಳಿಸುವ ಆದೇಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಿಶ್ರವಾಗಿ ಗೊಂದಲದ ಗೂಡಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಳಿಯ ನಾದ, ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗೊರಸುಗಳ ಶಬ್ದಗಳು ಮಾತ್ರ. ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳು ಅವರೊಳಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಕೂಡಾ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ.

“ನಾನು ಈ ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ದಾಟಿದ್ದೇನೆ” ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಒಂಟೆ ನಡೆಸುವಾತನೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ. “ಮರುಭೂಮಿಯು ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ದಿಗಂತ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಷ್ಟು ದೂರವಿರುವುದರಿಂದ, ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತೀರಾ ಕುಬ್ಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಅವನನ್ನು ಮೌನವಾಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.”

ಹುಡುಗ ಈ ಹಿಂದೆಂದೂ ಮರುಭೂಮಿಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿರದಿದ್ದರೂ, ಆ ಒಂಟೆ ನಡೆಸುವಾತನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ಅವನ ಅಂತರ್ವ್ಯಷ್ಟಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರಿವಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಸಮುದ್ರ ಅಥವಾ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೂ ಅದರ ಪ್ರಕೃತಿದತ್ತವಾದ ಅಗಾಧ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮನಸೋತು ಅವನು ಇದೇ ರೀತಿ ಮೌನವಾಗುತ್ತಿದ್ದ.

‘ನಾನು ನನ್ನ ಕುರಿಗಳಿಂದ ಕಲಿತಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಸ್ವಟಿಕಗಳಿಂದಲೂ ಕಲಿತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಮರುಭೂಮಿಯಿಂದಲೂ ಹಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು

ಕಲಿಯಲಿರಬಹುದು. ಮರುಭೂಮಿಯು ಪುರಾತನ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಜ್ಞವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.’

ಗಾಳಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೇ ಗಾಳಿ ತಾರಿಫಾದ ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ಬೀಸಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಜೊತೆಗೇ ಕುರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ತುಪ್ಪಟದ ನೆನಪಾಯಿತು. ಕುರಿಗಳು ಎಂದಿನಂತೆ ಆಂಡಾಲೂಸಿಯಾದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಅಲೆಯುತ್ತಿರಬಹುದು.

‘ಅವುಗಳು ಇನ್ನೆಂದೂ ನನ್ನ ಕುರಿಗಳಲ್ಲ’ ಗತಿಸಿದ ದಿನಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಅವುಗಳು ತಮ್ಮ ಹೊಸ ಮಾಲಿಕನಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ನನ್ನನ್ನು ಮರೆತಿರಬಹುದು. ಅದೂ ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಕುರಿಗಳಂತಹ ಸಂಚಾರಿ ಜೀವಿಗಳು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಬದುಕಲು ಅರಿತಿರುತ್ತವೆ.

ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ. ಬಹುಶಃ ಒಬ್ಬ ಬೇಕರಿಯವನ ಜೊತೆಗೋ ಅಥವಾ ಓದು ಬರಹ ಬಲ್ಲ ಮತ್ತು ರೋಚಕ ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕುರುಬನ ಜೊತೆಗೋ ಅವಳಿಗೇಗಾಗಲೇ ಮದುವೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇರುವುದು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ. ಆ ಒಂಟಿ ನಡೆಸುವಾತನ ಮಾತು ತನ್ನ ಅಂತರ್ವ್ಯಷ್ಟಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾದದ್ದು ಹುಡುಗನನ್ನು ರೋಮಾಂಚನಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ವಿಶ್ವದ ಸಮಸ್ತ ಜನರ ಗತಕಾಲ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯಗಳೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬಲ್ಲ ಆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಹುಶಃ ತಾನೂ ಈಗ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವೆನೇನೋ?

ಅವನ ತಾಯಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಪದ ‘ಊಹೆಗಳು.’

ಅಂತರ್ವ್ಯಷ್ಟಿಯೆಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆತ್ಮವನ್ನು, ಎಲ್ಲರ ಗತಕಾಲದ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಬೆಸೆದಿರುವ ಮತ್ತು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಿಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಜೀವನ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮುಳುಗಿ ಏಳಿಸುವುದು ಎಂಬುದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಈಗ ಅರ್ಥವಾಗತೊಡಗಿತ್ತು.

‘ಮಕ್ತಾಬ್.’ ಸ್ಪಟಿಕದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾ ಹುಡುಗ ಗುಣಗುಣಿಸಿದ.

ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೆಡೆ ಮರಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವೆಡೆ ಬಂಡೆಗಳು. ಬಂಡೆಗಳು ಎದುರಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತು ಬಳಸಿ ಸಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬಂಡೆಗಳ ಸಮೂಹ ಎದುರಾದರೆ, ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ಸುತ್ತುದಾರಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು

ಕಾರವಾನ್ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಿತ್ತು. ಕೆಲವೆಡೆ ಮರಳು ತುಂಬಾ ನಯವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅಡಿಯಿಡಲು ಕಷ್ಟವಾದರೆ ಅವುಗಳೇ ಗಟ್ಟಿ ಮರಳಿನ ದಾರಿ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕೆರೆಗಳು ಬತ್ತಿ, ಅವುಗಳ ಮೇಲ್ಮೈ ಉಪ್ಪಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿ ನೆಲದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಒಂಟೆಗಳ ಕಾಲು ಹೂತು ಹೋದರೆ, ಒಂಟೆ ನಡೆಸುವವರು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ್ದ ಹೊರೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ, ಆ ಹೊರೆಯನ್ನು ಅಂತಹ ಕಠಿಣ ದಾರಿಯಲ್ಲೂ ತಾವೇ ಹೊತ್ತು ನಡೆದು, ಮತ್ತೆ ಒಂಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯೊಬ್ಬ ಅಸ್ವಸ್ಥನಾದರೆ ಅಥವಾ ಸಾವಿಗೀಡಾದರೆ, ಗುಂಪಿನಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಆಯ್ದು, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುವ ಮೂಲ ತತ್ತ್ವ ಒಂದೇ. ಅದು, ಎಷ್ಟೇ ತಿರುವುಗಳಿರಲಿ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟೇ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರಲಿ, ಕಾರವಾನ್ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ನಿಶ್ಚಿತ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆ ಈ ಅಡೆತಡೆಗಳಿಂದ ಪಾರಾದರೆ, ಕಾರವಾನ್ ಮತ್ತೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಪಥಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಓಯಸಿಸ್‌ನ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಸಾಗಬೇಕು. ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮುಂಜಾವಿನ ಬಾನಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದರೆ ನೀರು, ಖರ್ಜೂರದ ಮರಗಳು, ವಸತಿ ಮತ್ತು ಜನವಾಸವಿರುವ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರವಾನ್ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆಂದು ಅರ್ಥ.

ಇದಾವುದರ ಪರಿವೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಒಬ್ಬನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಂಗ್ಲರವ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಅವನು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದರಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಿದ್ದ.

ಹುಡುಗನ ಬಳಿಯೂ ಪುಸ್ತಕವಿತ್ತು. ಪ್ರಯಾಣದ ಆರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಓದಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಾರವಾನಿನ ಚಲನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಗಾಳಿಯ ಶಬ್ದವನ್ನು ಆಲಿಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿ ಕಂಡಿತ್ತು. ತನ್ನ ಒಂಟೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಬಳಿಕ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ತಾನು ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅದು ತನಗೆ ಹೊಸ ವಿಷಯವೊಂದನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆಂಬ ಹುಸಿ ನಂಬಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಅದೊಂದು ಅನವಶ್ಯಕ ಹೊರೆಯೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆಸೆದಿದ್ದ.

ಸದಾ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂಟಿ ನಡೆಸುವಾತನೊಡನೆ ಹುಡುಗನ ಗೆಳೆತನ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಅವರು ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ಬೆಂಕಿಯ ಸುತ್ತ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ, ತನ್ನ ಕುರುಬ ಜೀವನದ ಸಾಹಸದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾತನೂ ತನ್ನ ಕತೆಯನ್ನು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ:

“ನಾನು ಎಲ್-ಕೈರೂಮ್‌ನಲ್ಲಿ (Cairo) ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನದೇ ಆದ ಹಣ್ಣಿನ ತೋಟ, ಮಕ್ಕಳು, ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಬದಲಾಗದಂತಹ ಜೀವನವೊಂದಿತ್ತು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಫಸಲು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿದ್ದಾಗ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋದೆವು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಾಕಿಯಿದ್ದ ಆ ಒಂದೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ ತೃಪ್ತನಾದೆ. ನನಗಿನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಬಹುದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆ ಭಾವನೆಗಳೇ ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಂತೃಪ್ತಗೊಳಿಸಿತ್ತು.

“ಒಂದು ದಿನ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಭೂಮಿ ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸಿ, ನೈಲ್ ನದಿ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯತೊಡಗಿತು. ಅದುವರೆಗೂ ಅಂತಹ ಒಂದು ಘಟನೆ ಇತರರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಬಹುದೇ ಹೊರತು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಲಾರದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರು ಅವರ ಓಲಿವ್ ಮರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿತರಾಗಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆದರಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ನಾನಾದರೋ ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ನಾಶವಾಯಿತೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ.

“ನನ್ನ ಭೂಮಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶವಾಗಿ, ಬದುಕಲು ಬೇರೆ ದಾರಿ ಹುಡುಕಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನೀಗ ಒಂಟಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ, ಆ ದುರಂತ ನನಗೆ ಆಲ್ಲಾಹನ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು, ‘ಜನರು ಅವರ ಬೇಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಿರುವವರೆಗೂ ಅವರು ಯಾವುದೇ ಅಗೋಚರ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.’

“ನಾವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಭೀತರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಸೊತ್ತು, ಬದುಕು ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಕತೆ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸ, ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಕೈಯಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರಿತ ದಿನದಂದು ಆ ಆತಂಕ ಇಂಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.”

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇವರ ಕಾರವಾನ್ ತಂಡ ಎದುರಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ತಂಡವನ್ನು ಸಂಧಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ತಂಡದ ಬಳಿ ಮತ್ತೊಂದು ತಂಡಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದವು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಕೈ ಬರೆದಿರುವಂತೆ. ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆ ಒಂಟಿ ನಡೆಸುವವರು ಸುತ್ತ ಕುಳಿತು ಬೆಂಕಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮಲಯ ಮಾರುತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡು, ಮರುಭೂಮಿಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ, ನಿಗೂಢ ಮುಸುಕುಧಾರಿಗಳು ಇವರ ಮುಂದೆ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿತ್ತು ಅವರು ಕಾರವಾನ್ ತಂಡಗಳ ಕಣ್ಣಾವಲಿಗೆ ನಿಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳೀಯ ಮೂಲನಿವಾಸಿ 'ಬದ್ಡಿ'ಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಯಾತ್ರೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿರ ಬಹುದಾದ ಕಳ್ಳಕಾರ ಮತ್ತು ಅನಾಗರಿಕ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಣ್ಣು ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟು ದೇಹ ಪೂರ್ತಿ ಕಪ್ಪು ವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಮುಸುಕುಧಾರಿಗಳು ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಹಠಾತ್ತನೆ ಇವರ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅಷ್ಟೇ ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಒಂಟಿ ನಡೆಸುವಾತ, ಹುಡುಗ ಮತ್ತು ಆಂಗ್ಲರವ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಬೆಂಕಿ ಒಲೆಯ ಬಳಿ ಬಂದು, ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗಗಳ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಗಾಳಿ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಅರುಹಿದನು. ಮೂವರೂ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಮೌನವಾದರು. ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಯಾರೂ ಏನೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಭಯದ ವಾತಾವರಣ ಹರಡಿದ್ದನ್ನು ಹುಡುಗ ಗಮನಿಸಿದ.

“ನಮಗೆ ಅಪಾಯವಿದೆಯೇ?” ಹುಡುಗ ಆತಂಕದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದ.

“ಒಮ್ಮೆ ಮರುಭೂಮಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ” ಒಂಟಿ ನಡೆಸುವಾತನಂದ. “ನಾವು ಮುಂದೆ ಸಾಗುವ ಸುರಕ್ಷಿತ ದಾರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು; ಅಪಾಯವನ್ನು ಕೂಡಾ.”

ಅವನು ಮತ್ತೆ ಅದೇ ನಿಗೂಢ ಪದ 'ಮಕ್ತುಬ್' ಹೇಳಿ ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದ.

“ನೀನು ಕಾರವಾನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಡುವುದು ಉಚಿತ” ಒಂಟಿಯಾತ ತೆರಳಿದ ನಂತರ ಹುಡುಗ ಆಂಗ್ಲರವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ. “ನಾವು ಬಹಳಷ್ಟು ತಿರುವುಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಒಂದೇ ಗುರಿಯತ್ತ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.”

“ನೀನು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ ಜಗತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಚಿತ” ಆಂಗ್ಲರವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದ. “ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಕಾರವಾನ್

ಎರಡೂ ಒಂದೇ.”

ಬೃಹತ್ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರು ಮತ್ತು ಜಾನುವಾರುಗಳು ಈಗ ವೇಗವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸತೊಡಗಿದ್ದವು. ಹಗಲುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೀರವವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ರಾತ್ರಿಗಳು ಕೂಡಾ. ಹಿಂದೆಯೆಲ್ಲ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ಬೆಂಕಿ ಒಲೆಗಳ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಹರಟುತ್ತಿದ್ದ ಯಾತ್ರಿಕರು ಈಗ ಮೌನವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಕಾರವಾನ್ ತಂಡದ ನಾಯಕನು, ಶತ್ರುಗಳ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಬೆಂಕಿ ಕಾಯಕೂಡದೆಂದೂ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

ರಾತ್ರಿಯ ಚಳಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸುತ್ತಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೋಟೆ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಯಾತ್ರಿಕರೆಲ್ಲಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಮಲಗುವುದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಾಯಕನು ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಶಸ್ತ್ರ ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದನು. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಆಂಗ್ಲರವನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹುಡುಗನನ್ನು ಕರೆದು, ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರದ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಮರಳು ದಿಬ್ಬಗಳ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು. ತಿಂಗಳ ಬೆಳಕು ಮರುಭೂಮಿ ತುಂಬಾ ಹರಡಿತ್ತು. ಆಂಗ್ಲರವನಿಗೆ ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ. ಕತೆಯಲ್ಲಿ, ಸ್ಫಟಿಕದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನ ಸಾಧನೆ ಕೇಳಿದ ಆಂಗ್ಲರವ ಪ್ರಭಾವಿತನಾದ.

“ಅದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಮೂಲತತ್ತ್ವ” ಅವನು ಹೇಳಿದ. “ಅದನ್ನು ರಸವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ‘ವಿಶ್ವಾತ್ಮ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಮೀಪವಾಗುವುದು ಏನನ್ನಾದರೂ ಆತ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಯಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ. ಅದು ಒಂದು ಗುಣಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿಗೂ ಒಂದು ಆತ್ಮವಿದೆ. ಅದು ಖನಿಜವಾಗಿರಬಹುದು, ಕಾಯಿಪಲ್ಲೆ ಮರಮಟ್ಟುಗಳಾಗಿರಬಹುದು, ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅದೊಂದು ಸರಳ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಆಗಿರಬಹುದು.

“ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ನಿರಂತರ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಭೂಮಿಯು ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೊಂದು ಆತ್ಮವಿದೆ. ನಾವೂ ಅದೇ ಆತ್ಮದ ಒಂದು ಅಂಶವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅದು ನಮಗಾಗಿ ಮಿಡಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಸ್ಫಟಿಕದ

ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಗಾಜು ಗಳು ನಿನ್ನ ಯಶಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಹಯೋಗ ಹೊಂದಿದ್ದನ್ನು ನೀನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಿರಬಹುದು.”

ಹುಡುಗನು ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಬೆಳ್ಳಿಗಾಗಿದ್ದ ಮರಳರಾಶಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದ.

“ನಾನು ಕಾರವಾನ್ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದ ಹುಡುಗ. “ಕಾರವಾನ್ ಮತ್ತು ಮರುಭೂಮಿ ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆ ಒಂದೇ. ಅದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮರುಭೂಮಿಯು ಕಾರವಾನನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಾಗಲು ಅನುಮತಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕಾರವಾನ್ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂದು ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಎದೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಕಾರವಾನ್ ತಂಡವನ್ನು ಸೇರಿದ್ದರೆ, ಈ ಯಾತ್ರೆಯು ಇನ್ನಷ್ಟು ತ್ರಾಸದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.”

ಅವರು ಚಂದ್ರನನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲೇ ಕೆಲ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತರು.

“ಇದುವೇ ಶಕುನಗಳ ಮಾಯಾಲೋಕ” ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ. “ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳು ಹೇಗೆ ಮರುಭೂಮಿಯ ಸಂಚ್ಛೇಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕಾರವಾನಿನ ಆತ್ಮ ಅದಾವ ರೀತಿ ಮರುಭೂಮಿಯ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಸಂವಹನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ನಾನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.”

“ನಾನಿನ್ನು ಕಾರವಾನಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.” ಆಂಗ್ಲರವನೆಂದ.

“ಮತ್ತು, ನಾನು ನಿನ್ನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.” ಹುಡುಗ ಹೇಳಿ ನಕ್ಕ.

* * *

ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರ ಪುಸ್ತಕಗಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾದರಸ, ಲವಣ, ಉರಗಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜರುಗಳ ಕುರಿತು ಬಹಳಷ್ಟು ವಿವರಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅವಾವುದೂ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲೂ ಪುನರಾವರ್ತಿತ ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆಯೆಂದರೆ, ‘ವಿಷಯಗಳು ಬೇರೆ

ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದೇ.’

ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅವನು ಓದಿ ತಿಳಿದದ್ದೇನೆಂದರೆ, ರಸಶಾಸ್ತ್ರಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಸೂತ್ರವು ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಒಂದು ಪಚ್ಚಿ ಮರಕತ ಶಿಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿಡಲಾಗಿದೆ.

“ಅದನ್ನು ‘ಪಚ್ಚಿ ಶಿಲಾಫಲಕ’ (Emerald Tablet) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.” ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಡುವ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಆಂಗ್ಲರವ ಹೇಳಿದ.

“ಹಾಗಾದರೆ, ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಬೇಕು?” ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಆ ಕೆಲವೇ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲು.” ತಾನು ಹೇಳಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ತನಗೇ ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲರವ ಹೇಳಿದ.

ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪೈಕಿ ರಸವಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. ರಸವಾದಿಗಳು ಲೋಹಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಜೀವಮಾನವನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ಯಾವುದೇ ಲೋಹವನ್ನು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಾಯಿಸಿದರೆ, ಅದು ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂಲಗುಣಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಏನು ಉಳಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಅದುವೇ ‘ವಿಶ್ವದ ಆತ್ಮ’ ಅಥವಾ ‘ವಿಶ್ವಾತ್ಮ’ವೆಂದು ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಈ ವಿಶ್ವಾತ್ಮದ ಮೂಲಕ ಭೂಮುಖದ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಅರಿಯಲು ಅವರು ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು, ಯಾಕೆಂದರೆ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸರ್ವವೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಂವಹನಿಸುವ ಭಾಷೆಯೂ ಅದುವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಅಂಶ ದ್ರವ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶ ಘನದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಆ ಆವಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರು ‘ಮೇರು ಆವಿಷ್ಕಾರ’ (Master's Work) ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

“ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಶಕುನಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಸಾಲದೇ?” ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಳಗೊಳಿಸುವ ಹುಚ್ಚು” ಕೋಪದಿಂದ ಆಂಗ್ಲರವ ಉತ್ತರಿಸಿದ. “ರಸವಿದ್ಯೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಗಂಭೀರ ಶಿಸ್ತಿನ ವಿಜ್ಞಾನ. ರಸವಾದಿಗಳು ಯಾವ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದರೋ ಅದೇ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಇದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು.”

ಈಗ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಆ ಮೇರು ಆವಿಷ್ಕಾರದ ದ್ರವರೂಪದ ಅಂಶವು, ಸರ್ವರೋಗ ನಿವಾರಕ ‘ಸಿದ್ಧರಸ ಸಂಜೀವಿನಿ’ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅದುವೇ ರಸವಾದಿಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಿಂದ ತಡೆದದ್ದು. ಮತ್ತು ಅದರ ಘನರೂಪವೇ ‘ಸ್ವರ್ಣಮಣಿ’.

“ಸ್ವರ್ಷಮಣಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ” ಆಂಗ್ಲರವ ವಿವರಿಸತೊಡಗಿದ್ದ. “ರಸವಾದಿಗಳು, ಬೆಂಕಿಯು ಲೋಹಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸಿದರು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಲೋಹದ ಸಂಗವನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಡುವಷ್ಟು ಕಾಲ ಅವರು ಬೆಂಕಿಯ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕಳೆದರು. ಲೋಹಗಳ ಶುದ್ಧೀಕರಣವು ಸ್ವಯಂ ಅವರನ್ನೇ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲು ನಾಂದಿಯಾಯಿತು ಎಂಬುವುದನ್ನು ಅವರು ಕಂಡುಕೊಂಡರು.”

ಹುಡುಗನು ಸ್ವಟಿಕದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ. ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಲು ಸ್ವಟಿಕದ ಗಾಜುಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಅವನು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ. ಒಬ್ಬನ ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ರಸವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು, ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಮನವರಿಕೆಯಾಗತೊಡಗಿತು.

“ಸ್ವರ್ಷಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅತ್ಯಪೂರ್ವ ಅಂಶವಿದೆ. ಆ ಶಿಲೆಯ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಎಳೆ, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದ ಯಾವುದೇ ಲೋಹವನ್ನು ಚಿನ್ನವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬಲ್ಲದು.” ಆಂಗ್ಲರವನೆಂದ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಹುಡುಗ ರಸವಿದ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ಸುಕನಾದ. ‘ಒಂದಿಷ್ಟು ತಾಳೆ ವಹಿಸಿದರೆ ನಾನೂ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಚಿನ್ನವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬಲ್ಲೆ’ ಅವನು ಯೋಚಿಸಿದ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದ ಹೆಲ್ವೆಟಿಯಸ್ (Claude Adrien Helvtius), ಫುಲ್ಕನೆಲ್ಲಿ (Fulcanelli) ಮತ್ತು ಜಾಬಿರ್ (Jabir Khayyam) ರಂತಹ ಅನೇಕ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜೀವನಗಾಥೆಯನ್ನು ಅವನು ಓದಿದ್ದ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಾಕರ್ಷಕ ಕತೆಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಂಚರಿಸಿ, ಪ್ರಾಜ್ಞರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿಸಿ, ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಜನರ ಮುಂದೆ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ, ಸ್ವರ್ಷಮಣಿ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧರಸ ಸಂಜೀವಿನಿಯನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಹುಡುಗನು ಆ ಮೇರು ಆವಿಷ್ಕಾರವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಪುಸ್ತಕದ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ, ಅವನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಕಳಕೊಂಡ ಅನುಭವವಾಗತೊಡಗಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ರೇಖಾ ಚಿತ್ರಗಳು, ಸಾಂಕೇತಿಕ ಸೂಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಬರಹಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಂಡವು.

* * *

“ಏಕೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟು ಜಟಿಲ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ?” ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಹುಡುಗ ಆಂಗ್ಲರವನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಪುಸ್ತಕಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅವನು ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಸಹನೆಯಿಂದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದ.

“ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾರಿಗೆ ಕಲಿಯುವ ಅರ್ಹತೆಯಿದೆಯೋ ಅವರು ಮಾತ್ರವೇ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು. ನೀನೇ ಯೋಚಿಸು, ಎಲ್ಲರೂ ಸೀಸವನ್ನು ಚಿನ್ನವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಏನಾದೀತು? ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯೇ ಇಲ್ಲವಾದೀತು!” ಆಂಗ್ಲರವ ಹೇಳಿದ, “ಯಾರು ಪಟ್ಟು ಬಿಡದೆ ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಮೇರು ಆವಿಷ್ಕಾರ ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೇನೇ ನಾನು ಈ ಮರುಭೂಮಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂಕೇತಗಳ ನಿಗೂಢಾರ್ಥವನ್ನು ಬಿಡಿಸಬಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ನೈಜ ರಸವಾದಿಯ ತಲಾಶೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ.”

“ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳ ರಚನೆಯಾದುದು ಯಾವಾಗ?” ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಕೆಲವು ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ.”

“ಹೇಗೆ? ಆಗ ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರಗಳಿರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ?” ಹುಡುಗ ವಾದ ಮುಂದುವರಿಸಿದ, “ಮತ್ತು ರಸವಿದ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ, ಇಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಕೇತ ಮತ್ತು ಇಷ್ಟೊಂದು ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇಕೆ?”

ಆಂಗ್ಲರವ ಅದಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ತಾನು ಕಾರವಾನಿನ ಚಲನೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ವಿಷಯಾಂತರಿಸಿದ.

ಆದರೆ, ಜನರು ಈಗ ಯುದ್ಧದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅವನು ಗಮನಿಸಿದ್ದ.

* * *

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಹುಡುಗ ಆಂಗ್ಲರವನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದ.

“ಏನಾದರೂ ಕಲಿತೆಯಾ?” ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಹುಡುಗನ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಆಂಗ್ಲರವ ಕಾದ. ಸಂಭಾವ್ಯ ಯುದ್ಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆಯಲು ಅವನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾತನಾಡಬೇಕಿತ್ತು.

“ಹೌದು. ನಾನೇನು ಕಲಿತೆನೆಂದರೆ, ಈ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆತ್ಮವಿದೆ. ಯಾರು

ಆತ್ಮದ ಇರುವನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಾನೋ ಅವನು ವಿಶ್ವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ನಾನು ಕಲಿತದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಅನೇಕ ರಸವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ, ತನ್ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವಾತ್ಮವನ್ನು, ಸ್ವರ್ಶಮಣಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧರಸ ಸಂಜೀವಿನಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಕಲಿತದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಈ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಪಚ್ಚ ಮರಕತ ಶಿಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದಿಡುವಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿದೆ.”

ಆಂಗ್ಲರವನಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ‘ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದ ದೀರ್ಘ ಸಂಶೋಧನೆ, ನಿಗೂಢ ಸಂಕೇತಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯ ಉಪಕರಣಗಳಾವುದೂ ಹುಡುಗನ ಮೇಲೇನೂ ಪರಿಣಾಮ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನಿನ್ನೂ ಪಕ್ಕವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥ.’ ಅವನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ.

ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆದು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡ.

‘ಹೋಗು. ನೀನು ಎಂದಿನಂತೆ ಕಾರವಾನನ್ನು ನೋಡುವುದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸು. ಹೇಗೂ ಅದು ನನಗೇನನ್ನೂ ಕಲಿಸಲಿಲ್ಲ.’ ಆಂಗ್ಲರವನೆಂದ. ಮರುಭೂಮಿಯ ನೀರವ ಮೌನ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಡುಗೆಯಿಂದ ಅಲೆ ಅಲೆಯಾಗಿ ಏಳುತ್ತಿದ್ದ ಮರಳ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಹುಡುಗ ಹಿಂದಿರುಗಿದ.

‘ಕಲಿಯಲು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವರದ್ದೇ ಆದ ವಿಧಾನಗಳಿವೆ’ ಹುಡುಗ ತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ‘ಅವನ ವಿಧಾನ ನನ್ನಂತಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನನ್ನದು ಅವನಂತಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನವನನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತೇನೆ.’

* * *

ಕಾರವಾನ್ ಈಗ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಸಂಚರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಮುಸುಕುಧಾರಿ ಬದ್ಧಿಗಳು ಈಗ ಆಗಾಗ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ್ದರು. ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಒಂಟಿಯಾತ ತಿಳಿಸಿದ್ದ. ಕಾರವಾನ್ ಓಯಿಸಿಸ್ ತಲುಪಿದರೆ ಭಾಗ್ಯವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬಸವಳಿದಿದ್ದವು. ಜನರ ಮಧ್ಯೆ

ಮಾತುಕತೆಗಳು ತೀರಾ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಮೌನ, ರಾತ್ರಿಯ ಪಾಳಿಯ ಅತ್ಯಂತ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದೆಯಾದರೋ ಒಂಟೆಗಳ ಮುಲುಕಾಟ ಕೇವಲ ಮುಲುಕಾಟವಾಗಿದ್ದರೆ, ಈಗ ಅದು ಧಾಳಿಯ ಮುನ್ನೂಚನೆಯಾಗಿರ ಬಹುದೆಂದು ಜನರು ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಒಂಟೆ ನಡೆಸುವಾತನು ಯುದ್ಧದ ಬೆದರಿಕೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡವನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ನಾನಿನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಡೇರೆಯ ಸುತ್ತ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿರದ, ಗಾಢಾಂಧಕಾರ ಕವಿದಿದ್ದ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಗೊಂಚಲಿನಿಂದ ಖರ್ಚೂರ ತೆಗೆದು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಒಂಟಿಯಾತ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದ. “ನಾನು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೇವಲ ತಿನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಕವಾಯತಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಕೇವಲ ನಡೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಗಮನಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಹೋರಾಡಿ ಸಾಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ, ಅದು ಇನ್ನಾವುದಾದರೊಂದು ದಿನ ಸಾಯುವುದಷ್ಟೇ ಉತ್ತಮ; ಅಷ್ಟೇ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾನು ಗತಿಸಿಹೋದ ನಿನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬರಲಿರುವ ನಾಳೆಗಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೇವಲ ನನ್ನ ಇಂದಿನ ದಿನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಕೇವಲ ನಿನ್ನ ಇಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅನುಭವಿಸಿ ಜೀವಿಸಬಲ್ಲೆಯಾದರೆ ನೀನೊಬ್ಬ ಅತ್ಯಂತ ತೃಪ್ತ ಮನುಷ್ಯ. ಆಗ ನಿನಗೆ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮವಿರುವುದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಕಾಶ ತುಂಬಾ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರು ಹೋರಾಡುವುದು, ಅವರೂ ನನ್ನ ನಿನ್ನಂತಹ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ. ಇದನ್ನು ಅರಿತರೆ, ಜೀವನವೆಂಬುವುದು ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಒಂದು ಸಂತೋಷ ಕೂಟ, ಒಂದು ಮಹಾಪರ್ವ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಈ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮದಾಗಿದೆ.”

ಎರಡು ರಾತ್ರಿಗಳ ನಂತರ ಹುಡುಗ ಮಲಗುವ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಪ್ರತಿರಾತ್ರಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳತ್ತ ನೋಡಿದ. ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮರುಭೂಮಿಯ ಹತ್ತಿರದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸತೊಡಗಿತು, ಅವನಿಗೆ ದಿಗಂತ ಎಂದಿಗಿಂತ ಕೊಂಚ ಕೆಳಗಿಳಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

“ಅದೋ ಓಯಸಿಸ್!” ಒಂಟೆ ನಡೆಸುವಾತ ಉದ್ಗರಿಸಿದ.

“ಸರಿ, ಈಗ ಅಲ್ಲಿಗೇ ನೇರವಾಗಿ ಯಾಕೆ ಹೋಗಬಾರದು?” ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಏಕೆಂದರೆ, ನಮಗೀಗ ಮಲಗಬೇಕು!”

* * *

ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸುವಾಗಲೇ ಹುಡುಗನೂ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ. ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿ ಅವನು ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇಗ ಮರುಭೂಮಿಯ ಅಗಲಕ್ಕೂ ಅಂತ್ಯ ಕಾಣದಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ಖರ್ಜೂರದ ಮರಗಳು ಹರಡಿ ನಿಂತಿದ್ದವು.

“ನಾವು ಯಶಸ್ವಿಯಾದೆವು.” ಆಂಗ್ಲರವ ಹೇಳಿದ. ಆ ದಿನ ಅವನೂ ನಸುಕಿಗೇ ಎದ್ದಿದ್ದ.

ಆದರೆ ಹುಡುಗ ಮೌನಿಯಾಗಿದ್ದ. ಇದುವರೆಗೂ ಮರುಭೂಮಿಯ ನೀರವ ಮೌನದಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದ ಅವನು, ಈಗ ಹಸಿರು ವೃಕ್ಷ ರಾಶಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ, ಪಿರಮಿಡ್ ತಲುಪಲು ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಈ ಮುಂಜಾನೆಯೂ ಕೇವಲ ಒಂದು ನೆನಪು ಮಾತ್ರವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು, ಈ ಕ್ಷಣ 'ನನ್ನ ಕ್ಷಣ'. ಒಂಟಿಯಾತ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದ ಸಂತೋಷದ ಕ್ಷಣ. ನಾನು ನನ್ನ ಗತಿಸಿದ ನಿನ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರುವಂತೆ ಮತ್ತು ನಾಳೆಗಳ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ನನ್ನ 'ಈ ಕ್ಷಣ'ವನ್ನೂ ಆನಂದಿಸಿ ಬದುಕಬೇಕು. ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಈ ಖರ್ಜೂರದ ತೋಟ ಕೇವಲ ಒಂದು ನೆನಪು ಮಾತ್ರವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಈ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನೆರಳು, ನೀರು ಮತ್ತು ಯುದ್ಧದಿಂದ ಅಭಯ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುವ ಒಂದು ವಾಸ್ತವ. ನಿನ್ನೆ ಒಂಟಿಗಳ ಮುಲುಕಾಟ ಅಪಾಯದ ಮುನ್ನೂಚನೆಯಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ದರೆ, ಈಗ ಈ ಖರ್ಜೂರದ ಸಾಲುಗಳು ಪವಾಡ ಸದೃಶವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

‘ವಿಶ್ವವು ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ’ ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸಿದ.

* * *

‘ಕಾಲವು ವೇಗವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಂತೆ ಕಾರವಾನ್‌ಗಳು ಕೂಡಾ.’ ಓಯಿಸಿಸ್‌ಗೆ ತಲುಪುತ್ತಿರುವ ನೂರಾರು ಮಂದಿಯ ಕಾರವಾನ್ ತಂಡವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ರಸವಾದಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಜನರು ಹೊಸಬರ ಆಗಮನವನ್ನು ಕಂಡು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದ್ದರು. ಕಾರವಾನ್ ಎಬ್ಬಿಸಿದ ಧೂಳು ಮರುಭೂಮಿಯ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಮಬ್ಬಾಗಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳು ಅಪರಿಚಿತರ ಆಗಮನದ ಕಾರಣದಿಂದ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪುಟಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಕಾರವಾನಿನ ನಾಯಕನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಅವನೊಡನೆ ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ರಸವಾದಿ ಗಮನಿಸಿದ.

ಆದರೆ ಅದಾವುದೂ ರಸವಾದಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಬಂದು ಹೋಗುವುದನ್ನು ಅವನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು. ಮರುಭೂಮಿ ಹಿಂದೆ ಹೇಗಿತ್ತೋ ಈಗಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಭಿಕ್ಷುಕರು ಮರುಭೂಮಿಯ ಮರಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಅವನು ಕಂಡಿದ್ದ. ತೂಫಾನಿನಿಂದ ದಿಬ್ಬಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮರಳು ಮಾತ್ರ ಅವನು ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದಾಗಿನಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಅದೇ ಮರಳಾಗಿತ್ತು. ನೀಲ ಆಕಾಶ ಮತ್ತು ಹಳದಿ ಮರಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡುತ್ತಾ ವಾರಗಟ್ಟಲೆ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದ ನಂತರ ಯಾತ್ರಿಕರು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಹಸಿರು ಕಂಡಾಗ ಅನುಭವಿಸುವ ಆನಂದವನ್ನು ಕಂಡು ಅವನೂ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

‘ಜನರು ಖರ್ಚುರದ ಮರಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಲೆಂದೇ ಬಹುಶಃ ದೇವರು ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರಬೇಕು’ ಅವನು ಭಾವಿಸಿದ. ಅವನು ಯೋಚಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯದತ್ತ ಗಮನ ಕೊಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ರಸವಿದ್ಯೆಯ ಕೆಲವು ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಾನು ಕಲಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಈಗಷ್ಟೇ ಓಯಿಸಿಸ್ ತಲುಪಿರುವ ಕಾರವಾನಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಶಕುನಗಳು ಅದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದವು. ಅದು ಯಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಿರದಿದ್ದರೂ, ಅವನ ಅನುಭವದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಗುರುತಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವನೂ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಶಿಷ್ಯನಂತೆಯೇ ಸಮರ್ಥನಿರಬಹುದೆಂದು ಎಣಿಸಿದ.

‘ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಮೌಖಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಯಾಕೆ ಕಲಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ’ ರಸವಾದಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ‘ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ, ಅವುಗಳು ರಹಸ್ಯಗಳು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿರಲಾರದು. ದೇವರು ಯಾವ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಅಡಗಿಸಿಡುವುದಿಲ್ಲ.’ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಒಂದೇ ಸಮಜಾಯಿಸಿಯೆಂದರೆ, ಈ ವಿಚಾರಗಳು ಶುದ್ಧ ಆಚಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಕೇವಲ ಚಿತ್ರ ಹಾಗೂ ಪದಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವೇ ಇವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಶುದ್ಧ ಆಚಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಇವನ್ನು ಪಸರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ, ಜನರು ಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಪದಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿ ಮೂಲ ವಿಷಯವಾದ, ವಿಶ್ವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಮರೆತು

ಬಿಡಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿದ್ದವು.

* * *

ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಾನು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಂಬಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಓಯಿಸಿಸ್ ತಾನು ಹಿಂದೆ ಭೂಗೋಲದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದ ಖರ್ಜೂರದ ಮರಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ನೀರಿನ ಕೆರೆಯಾಗಿರದೆ, ತನ್ನ ಸ್ಪೇನ್ ದೇಶದ ಅನೇಕ ಮಹಾ ನಗರಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಗಾಧವಾಗಿತ್ತು. ಮುನ್ನೂರಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಬಾವಿಗಳು, ಐವತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಜೂರದ ಮರಗಳು, ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಡೇರೆಗಳು ಓಯಿಸಿಸ್ ತುಂಬಾ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು.

“ಇದು ಅರೇಬಿಯನ್ ನೈಟ್ಸ್‌ನ ‘ಸಾವಿರದೊಂದು ರಾತ್ರಿ’ಯ ಕತೆಯಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.” ಆಂಗ್ಲರವ ಹೇಳಿದ. ಅವನು ರಸವಾದಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಯಾಗುವ ಆತುರದಲ್ಲಿದ್ದ.

ಅವರೆಲ್ಲ ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ಒಳಗೆ ಕಾರವಾನ್ ತಂಡವನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ಪುರುಷರು ಯುದ್ಧದ ಬಗ್ಗೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಹಿತಿಗಳಿವೆಯೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಯಸಿದ್ದರೆ, ಮಹಿಳೆಯರು ವರ್ತಕರು ತಂದಿರುವ ಜವುಳಿ ಮತ್ತು ಅಮೂಲ್ಯ ಹರಳುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಪೈಪೋಟಿಯಿಂದ ಮುಗಿಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮರುಭೂಮಿಯ ನೀರವತೆ ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ಈಗ ಮರೆತುಹೋಗಿತ್ತು. ಅವರು ಯಾವುದೋ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಲೋಕದಿಂದ ಮತ್ತೆ ನರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟವರಂತೆ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ, ನಗುತ್ತಾ ನಿರಾಳರಾಗಿದ್ದರು. ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರು ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಓಯಿಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ಇರುವುದರಿಂದ, ಇದನ್ನು ತಟಸ್ಥ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಒಂಟೆ ನಡೆಸುವಾತ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರು ಓಯಿಸಿಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತ ತಾಣಗಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಾರವಾನಿನ ನಾಯಕ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿಸಿ ಕೆಲವು

ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, “ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಯುವ ವರೆಗೆ ಕಾರವಾನ್ ಓಯಿಸಿಸ್‌ನಲ್ಲೇ ನೆಲೆ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಓಯಿಸಿಸ್‌ಗೆ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಆತಿಥ್ಯದ ಧರ್ಮದಂತೆ ನಮ್ಮ ವಾಸ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಲಾಗುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಕಾವಲು ಪಡೆಯವರನ್ನೂ ಸೇರಿದಂತೆ, ನಿಯಮದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ನೇಮಿಸಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಲು ಆದೇಶಿಸಿದ. “ಓಯಿಸಿಸ್, ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಅಥವಾ ಸೇನೆಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದು ಯುದ್ಧದ ನಿಯಮ.” ನಾಯಕ ವಿವರಿಸಿದ್ದ.

ಹುಡುಗನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಆಂಗ್ಲರವ ತನ್ನ ಚೀಲದಿಂದ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಣ್ಣದ ಹಿಡಿಕೆಯಿದ್ದ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು, ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಿದ.

“ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪಿಸ್ತೂಲ್ ಏಕೆ?” ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಅದು ನನಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡಲು ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ.” ಆಂಗ್ಲರವ ಹೇಳಿದ.

ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ. ತನ್ನ ಕನಸಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಹುಶಃ ವೃದ್ಧ ರಾಜನು ಹೇಳಿದ್ದ ‘ಆರಂಭಿಗನ ಅದೃಷ್ಟದ’ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಕನಸಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಭಲ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ಸಹನೆ ಕಳಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ. ದುಡುಕಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿದರೆ, ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಸಂಕೇತ ಹಾಗೂ ಶಕುನಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿತ್ತು.

‘ದೇವರು ಶಕುನಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಪಥದಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದಾನೆ.’

ತನ್ನ ಈ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೇ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. ಇದುವರೆಗೂ ಅವನು ಉಣ್ಣುವಂತೆ ಅಥವಾ ನಿದ್ರಿಸುವಂತೆ; ಪ್ರೀತಿ ಅರಸುವಂತೆ ಅಥವಾ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕುವಂತೆ; ಶಕುನಗಳೂ ಕೂಡಾ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ. ಇದು ತಾನು ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಲು ದೇವರು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ

ಭಾಷೆಯೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ಯೋಚಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

‘ತಾಳ್ಮೆ ಕಳಕೊಳ್ಳಬೇಡ’ ತನಗೇ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ‘ಇದು ಒಂಟಿಯಾತ ಹೇಳಿದಂತೆ, ತಿನ್ನುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಿನ್ನುವ ಮತ್ತು ಸಂಚರಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಸೂತ್ರ, ಬೇರೇನೂ ಯೋಚಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.’

ಓಯಸಿಸ್‌ನ ಪ್ರಥಮ ದಿನ, ದಣಿವು ಮತ್ತು ಬಳಲಿಕೆಯಿಂದ ಆಂಗ್ಲರವನೂ ಸೇರಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಗನೇ ಮಲಗಿದ್ದರು. ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಂಗಲು, ಅವನದೇ ಪ್ರಾಯದ ಐವರು ಯುವಕರ ಜೊತೆ ಒಂದು ಡೇರೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವನ ಹೊಸ ಸಂಗಾತಿಗಳಾದ ಮರುಭೂಮಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳು ಹೊರ ಜಗತ್ತಿನ ಕತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹುಡುಗನು ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಕುರುಬ ಜೀವನದ ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿ, ಸ್ವಟಿಕದಂಗಡಿಯ ತನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಆರಂಭಿಸಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲರವ ಇವನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಡೇರೆಗೆ ಬಂದ.

“ನಾನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಹುಡುಗನನ್ನು ಡೇರೆಯಿಂದ ಹೊರ ಕರೆತರುತ್ತಾ ಆಂಗ್ಲರವ ಹೇಳಿದ. “ರಸವಾದಿಯ ಇರವನ್ನು ಕಂಡು ಹುಡುಕಲು ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯಬೇಕು.”

ಮೊದಲಿಗೆ, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ರಸವಾದಿಯನ್ನು ಅವರಾಗಿಯೇ ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಒಬ್ಬ ರಸವಾದಿಯು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವನ ಡೇರೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಒಲೆ ಉರಿಯುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಯೋಚಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ರಸವಾದಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹುಡುಕಿದರು. ಓಯಸಿಸ್ ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಕ್ಕಿಂತ ಅಗಾಧವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಡೇರೆಗಳಿದ್ದವು.

“ನಾವು ಇಡೀ ದಿನ ವೃಥಾಮಾಡಿದೆವು.” ಹುಡುಗನ ಜೊತೆ ಒಂದು ಬಾವಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆಂಗ್ಲರವ ಹೇಳಿದ.

“ನಾವು ಯಾರಲ್ಲಿಯಾದರೂ ವಿಚಾರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.” ಹುಡುಗ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟ.

ಆಂಗ್ಲರವನಿಗೆ ತಾನು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಉದ್ದೇಶ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಪಕ್ಕನೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ, ಹುಡುಗ ತನಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಬಿ ಭಾಷೆ ಅರಿತಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವನಿಗೇ ಒಪ್ಪಿಸಿದ. ನೀರಿಗಾಗಿ ಚರ್ಮದ ಚೀಲ ಹಿಡಿದು ಬಾವಿಗೆ ಬಂದ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಹುಡುಗ ಸಂಧಿಸಿದ.

“ವಂದನೆಗಳು ತಾಯಿ. ಓಯಿಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ರಸವಾದಿ ಎಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವೆನೆಂದು ನಾನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

ತಾನಂತಹ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಆಕೆ ಗಡಬಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿದಳು. ಆದರೆ ಆಕೆ ಹೋಗುವ ಮುಂಚೆ, ಕಪ್ಪು ವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರು ವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಿಳಿಹೇಳಲು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅವನು ಗೌರವಿಸಬೇಕಿತ್ತು.

ಆಂಗ್ಲರವ ನಿರಾಶನಾದ. ತನ್ನ ಈ ದೀರ್ಘ ಪ್ರವಾಸ ಅವನಿಗೆ ವ್ಯರ್ಥವಾದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಹುಡುಗನಿಗೂ ಬೇಸರವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಈ ಹೊಸ ಗೆಳೆಯ, ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಂತಹ ಒಂದು ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಅವನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಚು ಹೂಡಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆ ವೃದ್ಧ ರಾಜನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ. ಅವನ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾಗಲಾರದು

“ನಾನು ರಸವಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈವರೆಗೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ” ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ.
“ಬಹುಶಃ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕೂಡಾ.”

ಆಂಗ್ಲರವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚೊಂದು ಹೊಳೆಯಿತು.

“ಅದು ಸರಿ. ಬಹುಶಃ ರಸವಾದಿಯೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅರಿತಿರಲಾರದು. ಇಲ್ಲಿ ಓಯಿಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಜನರ ರೋಗಗಳನ್ನು ಶಮನಪಡಿಸುವವ ಯಾರೆಂದು ಹೋಗಿ ಕೇಳಿ ತಿಳಿ.” ಅವನು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಕಪ್ಪು ವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದ್ದ ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರು ನೀರಿಗಾಗಿ ಬಾವಿಗೆ ಬಂದರು. ಆಂಗ್ಲರವ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಹುಡುಗ ಅವರು ಯಾರನ್ನೂ ಮಾತನಾಡಿಸುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ.

“ನೀನು ಜನರ ರೋಗ ಶಮನಗೊಳಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿರುವೆಯಾ?” ಹುಡುಗ ವಿಚಾರಿಸಿದ.

“ಅಲ್ಲಾಹನು ನಮ್ಮ ರೋಗಗಳನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ” ಅಪರಿಚಿತನನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆದರಿದಂತೆ ಕಂಡ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ. “ನೀನು ಮಾಟಗಾರ ಚಿಕಿತ್ಸಕನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವೆಯಾ?” ಕುರ್‌ಆನಿನ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ಚಿತ್ತ.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದ. ಅವನು ಹಿಂದಿನವನಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಾಯದವನಾಗಿದ್ದು, ನೀರಿನ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪಾತ್ರೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಹುಡುಗ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸಿದ.

“ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀನು ಹುಡುಕುವುದೇಕೆ?” ಅವನು ಮರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಏಕೆಂದರೆ, ನನ್ನೊಬ್ಬ ಗೆಲೆಯ ಅವನನ್ನು ಕಾಣಲು ಅನೇಕ ತಿಂಗಳು ಪ್ರಯಾಣಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಓಯಿಸಿಸ್‌ಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ.” ಹುಡುಗ ತಿಳಿಸಿದ.

“ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಇಲ್ಲಿ ಓಯಿಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವನೊಬ್ಬ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರಲೇಬೇಕು” ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿ ಆ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇಳಿದ. “ಬುಡಕಟ್ಟು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಿಗೂ ಅವನು ಸಮ್ಮತಿಸುವವರೆಗೂ ಅವನನ್ನು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಕಾದು, ನಿನ್ನ ಕಾರವಾನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗು. ಓಯಿಸಿಸ್ ಜೀವನದ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡಬೇಡ” ಎಂದು ಹೇಳಿದವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿದ.

ಆಂಗ್ಲರವ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದ. ಅವರು ಸರಿಯಾದ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಕೊನೆಗೆ, ಕಪ್ಪು ವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಅವಳ ಭುಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಂದಿಗೆಯಿತ್ತು. ಅವಳು ರುಮಾಲಿನಿಂದ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿರಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗನು ರಸವಾದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಲು ಅವಳ ಬಳಿ ಬಂದ. ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವನ ಕಾಲುಗಳು ಸ್ತಬ್ಧವಾಗಿ, ವಿಶ್ವಾತ್ಮವು ಅವನೊಳಗೆ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಅವಳ ನೀಲಿ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಮಂದಹಾಸ ಮತ್ತು ಮೌನಗಳ ನಡುವೆ ಸುಂದರವಾದ ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳ ಮಾದಕ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ, ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ಸಂವಹನಿಸುವ ಭಾಷೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವನ್ನು ಅವನು ಕಲಿತ. ಅದು ಕೇವಲ ಹೃದಯದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಭಾಷೆ. ಅದುವೇ ಪ್ರೇಮ. ನಾಗರಿಕತೆಗಿಂತ ಹಳೆಯದು ಮತ್ತು ಮರುಭೂಮಿಗಿಂತಲೂ ಪುರಾತನವಾದದ್ದು. ಎರಡು ಜೋಡಿ ಪ್ರೇಮಿಸುವ ಕಣ್ಣುಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಧಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಅದೇ ಬೆಳಕು ಇದೀಗ ಈ ಬಾವಿ ದಂಡೆಯ ಬಳಿ ಅವರಿಬ್ಬರ ದೃಷ್ಟಿಗಳು ಕೂಡಿದಾಗ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತ್ತು.

ಅವಳು ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿದಳು. ಖಚಿತವಾಗಿಯೂ ಆ ಮುಗುಳು

ನಗುವೊಂದು ಶುಭ ಶಕುನ. ತನಗದರ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಜೀವನಪೂರ್ತಿ ಅವನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಶಕುನ. ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ, ಮಂದೆಯ ಕುರಿಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ವಟಿಕದ ಗಾಜುಗಳಲ್ಲಿ, ಮರುಭೂಮಿಯ ಮೌನದಲ್ಲಿ ಅವನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅರಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಕುನ. ಅದುವೇ ವಿಶ್ವದ ಪರಿಶುದ್ಧ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭಾಷೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ವಿವರಣೆಗಳ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತವಾದ ಕಾಲದ ಮೂಲಕ ಹಾದು ಹೋಗಲು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಮರ್ಥನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದಂತೆ.

ಹುಡುಗನಿಗೆ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅನಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, 'ನಾನು ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಏಕೈಕ ಮಹಿಳೆಯ ಸಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಪದಗಳ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಅವಳೂ ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಮಾನ್ಯತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ.' ಜಗತ್ತಿನ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯಗಳಿಗಿಂತ ಅವನಿಗದು ಹೆಚ್ಚು ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿತ್ತು.

'ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಬದ್ಧನಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಅಥವಾ ಅವಳನ್ನು ಅರಿತಿರಬೇಕು' ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವನ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಹುಶಃ ಆ ರೀತಿ ಭಾವಿಸಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಹೃದಯ ಮಾತ್ರ ಅರಿವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಅರಿತಿರಲಾರರು. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನೀವು ಅರಿತಿದ್ದಾಗ ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅರಿಯುವುದು ಸುಲಭ. ಅದು ಮರುಭೂಮಿಯ ಮಧ್ಯೆಯಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮಹಾನಗರದಲ್ಲೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅಂತಹ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಧಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಗಳ ಮಿಲನವಾದಾಗ, ಭೂತ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯಗಳೆರಡೂ ಅಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವುದು 'ಆ ಕ್ಷಣ', ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳೂ ಒಂದೇ ಕೈಯಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂಬ ನಂಬಲಾಗದ ವಾಸ್ತವ ಮಾತ್ರ. ಅದೇ ಹಸ್ತವು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಆವಾಹಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಕ್ಕೂ ಅವಳಿ ಆತ್ಮವೊಂದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಅವಳಿ ಆತ್ಮದ ಹೊರತಾದ ಮನುಷ್ಯನ ಕನಸುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಇಲ್ಲ.

'ಮಕ್ಕುಬ್' ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸಿದ.

"ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುವಿ? ಅವಳೊಡನೆ ಬೇಗ ಕೇಳು." ಆಂಗ್ಲರವ ಹುಡುಗನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.

ಹುಡುಗ ಅವಳ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಮುಗುಳ್ಳುಕೆಳು.

ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅವನೂ ಮುಗುಳ್ಳುಕೆ.

“ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?” ಅವನು ಕೇಳಿದ.

“ಫಾತಿಮಾ” ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ಹುಡುಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ನನ್ನ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ಮಹಿಳೆಯರು ಅದೇ ಹೆಸರು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ.”

“ಅದು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಸುಪುತ್ರಿಯ ಹೆಸರು” ಫಾತಿಮಾ ಹೇಳಿದಳು.

“ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋದ ನಮ್ಮ ವೀರ ಯೋಧರು ಆ ಹೆಸರನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಪಸರಿಸಿದರು.” ಆ ಸುಂದರಾಂಗಿ ಯೋಧರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನುಡಿದಳು.

ಆಂಗ್ಲರವ ಮತ್ತೆ ಕುಳುಕಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದಾಗ ಹುಡುಗನು ಅವಳಲ್ಲಿ ರೋಗ ಶಮನಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕುರಿತು ಕೇಳಿದ.

“ಅವನು ವಿಶ್ವದ ಸರ್ವ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಜಿನ್ನಾಗಳ ಜೊತೆ ಸಂವಹನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜಿನ್ನಾಗಳೆಂದರೆ ಯಕ್ಷರು, ದೇವಚರರ ಒಂದು ವಿಭಾಗ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಆಕೆ ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯ ಓ.. ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಕೈ ತೋರಿಸಿ, ತನ್ನ ಬಿಂದಿಗೆಗೆ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಳು.

ಆಂಗ್ಲರವನು ರಸವಾದಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣದತ್ತ ಹೊರಟು ಅದೃಶ್ಯನಾದ. ಹುಡುಗ ಅಲ್ಲೇ ಬಾವಿ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಅಂದು ತಾರಿಫಾದಲ್ಲಿ ಲೇವಂತರ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ತಂದಿದ್ದ ಅದೇ ಮರುಭೂಮಿಯ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಂಪು ಅವನ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಹೌದು, ಅದೇ ಮಾದಕ ಪರಿಮಳ. ಅವಳ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಅರಿಯುವ ಮುಂಚೆಯೇ ತಾನವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದೆನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಅವಳ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿ ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವುದೇ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಲು ತನ್ನನ್ನು ಶಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲದೆಂದು ಅವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ.

ಮರುದಿನ ಹುಡುಗಿ ನೀರಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಅವನು ಮತ್ತೆ ಬಾವಿಗೆ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲರವನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು.

“ನಾನು ಇಡೀ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತು ಸಂಜೆ ರಸವಾದಿಗಾಗಿ ಕಾದೆ” ಆಂಗ್ಲರವನೆಂದ. “ಮುಸ್ಸಂಜೆ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಕಾಣಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಕಾಣಿಸಿಕ್ಕಿದ. ನಾನೇನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೆನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ನಾನು ಯಾವತ್ತಾದರೂ ಸೀಸವನ್ನು ಚಿನ್ನವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರುವೆನೋ ಎಂದು ಅವನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ. ಅದನ್ನು ಕಲಿಯಲೆಂದೇ ನಾನು ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ

ಹೇಳಿದ.” ಅವನು ಹೇಳಿದ, “ನೀನು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸು.”

ಅವನು ಕೊನೆಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಷ್ಟೇ, “ಹೋಗು. ಹೋಗಿ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸು.”

ಹುಡುಗ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರು ಎಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಬಡಪಾಯಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಇಷ್ಟುದೂರ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದ.

“ಮತ್ತಿನ್ನೇನು ಮಾಡುವುದು? ಹೋಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸು.” ಹುಡುಗನಂದ.

“ಹೌದು, ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುವುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೀಗಲೇ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಆಂಗ್ಲರವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಫಾತಿಮಾ ಬಂದು ತನ್ನ ಬಿಂದಿಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಳು.

“ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ನೇರವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಂದಿರುವೆನು” ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ. “ನೀನು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಬಿಂದಿಗೆ ಹುಡುಗಿಯ ಕೈ ಜಾರಿ ನೀರೆಲ್ಲ ಚೆಲ್ಲಿತು.

“ನಾನಿಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ನಿನಗಾಗಿ ಕಾಯುವೆನು. ಸಂಪತ್ತಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಮರುಭೂಮಿ ದಾಟಿ ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ಯುದ್ಧ ನನಗೆ ಒಂದು ಶಾಪವಾಗಿ ಕಂಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಅದು ಶಾಪವಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ವರ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಳಿ ತಂದು ತಲುಪಿಸಿತು.”

“ಒಂದು ದಿನ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಯಲಿದೆ..” ಹುಡುಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಖರ್ಜೂರ ತೋಟದತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದ. ‘ಒಂದೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಕುರುಬನಾಗಿದ್ದೆ, ಮುಂದೆಯೂ ಕುರುಬನಾಗಿ ಜೀವಿಸಬಲ್ಲೆ’ ಎಂದು ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸಿದ. ಫಾತಿಮಾ ಸಂಪತ್ತಿಗಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡಳು.

“ಬುಡಕಟ್ಟು ಪುರುಷರು ಸದಾ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ” ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಓದಿದಂತೆ ಹುಡುಗಿ ಹೇಳಿದಳು. “ಮತ್ತು ಮರುಭೂಮಿಯ ನಾರಿಯರು ತಮ್ಮ ಪುರುಷರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ.”

ತನ್ನ ಬಿಂದಿಗೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅವಳು ಹೊರಟಳು.

ಹುಡುಗನು ಪ್ರತಿದಿನ ಫಾತಿಮಾಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಾವಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಕುರುಬನಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ, ವೃದ್ಧ ರಾಜನ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು

ಸ್ವಟಿಕದ ಅಂಗಡಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೆಲ್ಲಾ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಅವರ ನಡುವೆ ಗೆಳೆತನ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆಕೆಯ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ದಿನದ ಆ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಉಳಿದಂತೆ ದಿನ ಕಳೆಯುವುದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ತೀರಾ ದುಸ್ತರವಾಗಿ ಭಾಸವಾಗತೊಡಗಿತು.

ಕಾರವಾನ್ ಓಯಿಸಿಸ್ ತಲುಪಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ದಾಟಿದಾಗ, ನಾಯಕನು ತನ್ನೊಡನೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯಾತ್ರಿಕರ ಒಂದು ಸಭೆ ಕರೆದು ಹೇಳಿದ, “ಯುದ್ಧ ಯಾವಾಗ ನಿಲುಗಡೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ” ಅವನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದ. “ಯುದ್ಧ ಬಹು ಸಮಯದವರೆಗೂ ಮುಂದುವರಿದೀತು, ಬಹುಶಃ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ತನಕ. ಎರಡೂ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಲಿಷ್ಠ ಸೇನಾಬಲವಿದೆ ಮತ್ತು ಉಭಯ ಕಡೆಗಳಿಗೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸುವುದು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಧರ್ಮದ ಎದುರು ನಡೆಯುವ ಧರ್ಮಯುದ್ಧವಲ್ಲ. ಇದು ಎರಡು ಶಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಅಧಿಕಾರದ ಸಮತೋಲನಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಯುದ್ಧ. ಈ ಮಾದರಿಯ ಯುದ್ಧಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಉಭಯ ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಹಾಯವಿರುತ್ತದೆ.”

ಜನರೆಲ್ಲಾ ಸಭೆ ಮುಗಿಸಿ ತೆರಳಿದರು. ಹುಡುಗ ಫಾತಿಮಾಳನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋದ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಡೆದ ಸಭೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ನಾವು ಭೇಟಿಯಾದ ಮರುದಿನ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಾನೂ ನಿನ್ನ ಒಂದು ಭಾಗವಾದೆ.” ಫಾತಿಮಾ ಹೇಳಿದಳು. ಹುಡುಗನು ಆಕೆಯ ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿಯನ್ನೇ ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅದು ಖರ್ಚೂರ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಯ ನಾದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇಂಪಾಗಿತ್ತು. ಆಕೆ ತನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. “ನಾನು ದೀರ್ಘ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ಓಯಿಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೇನೆ. ಜೊತೆಗೇ, ಮರುಭೂಮಿಯ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುವುದನ್ನೂ. ನಾನು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ ಇದ್ದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಈ ಮರುಭೂಮಿ ನನಗೊಂದು ಅದ್ಭುತ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಲಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ಅದು ನನ್ನ

ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಆ ಕೊಡುಗೆ ನೀನು.”

ಹುಡುಗ ಫಾತಿಮಾಳ ಕೈಹಿಡಿಯ ಬಯಸಿದ. ಆದರೆ ಅವಳ ಕೈಗಳೆರಡೂ ಬಿಂದಿಗೆಯ ಹಿಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದವು.

“ನೀನು ನಿನ್ನ ಕನಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿರುವೆ. ಮತ್ತು ವೃದ್ಧ ರಾಜ, ಗುಪ್ತ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಶಕುನಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ. ಈಗ ನನಗೆ ಯಾವ ಅಂಜಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಶಕುನಗಳೇ ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆ ತಂದಿವೆ. ನಾನೀಗ ನಿನ್ನ ಕನಸಿನ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಕೂಡಾ. ನೀನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬೇಕಾದರೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ, ನೀನು ನಿನ್ನ ಗುರಿಯತ್ತ ಮುಂದುವರಿಯುವುದನ್ನು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಕಾಯು. ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನ ಕನಸಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಡು. ಮರಳ ದಿಬ್ಬಗಳು ಮರುಭೂಮಿಯ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಬದಲಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಮರುಭೂಮಿ ಎಂದೂ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ.”

“ಮಕ್ತಬ್” ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು. “ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ನಿನ್ನ ಕನಸಿನ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತೀ.”

ಆ ದಿನ ಹುಡುಗಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳಿದ ನಂತರ ಹುಡುಗ ವಿಷಣ್ಣನಾಗಿದ್ದ. ತನಗೆ ಪರಿಚಯವಿರುವ ವಿವಾಹಿತ ಕುರುಬರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ. ಅವರು ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರದ ಬಯಲುಗಾವಲುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹುಡುಗ ಕಂಡಿದ್ದ. ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯು, ಪ್ರೀತಿಸಿದವರ ಜೊತೆಗಿರುವುದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಹುಡುಗ ಅವನ ಮುಂದಿನ ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಫಾತಿಮಾಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ಮರುಭೂಮಿ ನಮ್ಮ ಪುರುಷರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಹುತೇಕ ಅವರು ಮರಳಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ” ಫಾತಿಮಾ ಹೇಳಿದಳು. “ನಮಗೆ ಅದು ಗೊತ್ತು ಮತ್ತು ನಮಗದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಮರಳಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ಬಿಳಿ ಮೋಡಗಳ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ, ಕಂದರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ, ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೊರ ಚಿಮ್ಮುವ ನೀರಿನ ಚಿಲುಮೆಯಾಗಿ, ಮತ್ತು ನಾವು ಕಾಣುವ ಎಲ್ಲದರ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಬದುಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ವಿಶ್ವಾತ್ಮರಾಗುತ್ತಾರೆ.”

“ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮರಳಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಉಳಿದ ಹೆಂಗಸರೂ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಂದು ದಿನ ಅವರ ಪುರುಷರೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಮರಳಿ ಬಂದಾರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ. ಆಗೇನಾ ನಾನು, ಆ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಸೂಯೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಆ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬಳಾಗುವೆನು.

“ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಮರುಭೂಮಿಯ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ನನಗದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನವಿದೆ. ಮರುಭೂಮಿಯ ಮರಳ ದಿಬ್ಬಗಳಿಗೆ ರೂಪಕೊಡುವ ಗಾಳಿಯಂತೆ ನನ್ನ ಪುರುಷನೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ತಿರುಗುವುದನ್ನು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಮೋಡಗಳ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ, ಕಂದರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ, ಅಥವಾ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೊರ ಚಿಮ್ಮುವ ನೀರಿನ ಚಿಲುಮೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ನಾನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅರಗಿಸಬಲ್ಲೆ.”

ಹುಡುಗನು ಆಂಗ್ಲರವನನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೊರಟ.

ಫಾತಿಮಾಳ ಕುರಿತು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಬಯಸಿದ್ದ. ಆಂಗ್ಲರವ ತನ್ನ ಡೇರೆಯ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಕುಲುಮೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಹುಡುಗ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ. ಅದೊಂದು ಸೌದೆಯ ಉರುವಲಿನಿಂದ ನಡೆಯುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕುಲುಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಸ್ವಚ್ಛ ಗಾಜಿನ ಬುರುಡಿಯೊಂದು ಬಿಸಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಂಗ್ಲರವನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಅವನು ಪುಸ್ತಕ ಓದುವಾಗ ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉಜ್ವಲವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

“ಇದು ಸಾಧನೆಯ ಮೊದಲ ಹಂತ” ಅವನು ವಿವರಿಸಿದ. “ನನಗೆ ಲೋಹದಿಂದ ಗಂಧಕವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ವೈಫಲ್ಯದ ಭಯವಿರಬಾರದು. ನನಗಿದ್ದ ವೈಫಲ್ಯದ ಭಯ ಇದುವರೆಗೂ ಈ ಮೇರು ಆವಿಷ್ಕಾರದ ಯಶಸ್ಸಿನಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ತಡೆದಿತ್ತು. ಈಗ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಆರಂಭಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಇನ್ನೂ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಕಾಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಮಿಷಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.” ಅವನು ಬೆಂಕಿಗೆ ಉರುವಲು ಹಾಕುತ್ತಲೇ ಹೇಳಿದ್ದ.

ಅಸ್ತಮಿಸುವ ಸೂರ್ಯ ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ನಸುಗೆಂಪಾಗಿರುವ ವರೆಗೂ ಹುಡುಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದ. ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮರುಭೂಮಿಯ ಬಳಿ ಉತ್ತರವಿರಬಹುದೇ? ಮರುಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗುವ ಬಯಕೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಉತ್ಕಟವಾಯಿತು.

ದಾರಿ ತಪ್ಪದಿರಲೆಂದು ಓಯರ್ಸಿಸ್‌ನ ಖರ್ಚುರದ ತೋಟವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ದೂರ ಸುತ್ತಾಡಿದ. ಹರಳು ಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಯ ಶಬ್ದವನ್ನು ಆಲಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಡಿರುವ ಚಿಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರುಭೂಮಿಯೂ ಸಾಗರವಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿದ. ಒಂದು ಇಳಿಜಾರು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ದೂರದ ಕ್ಷಿತಿಜವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಅದರಿಂದ ಸ್ವಯಂ ಸಮ್ಮೋಹಿತನಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಪ್ರೀತಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥದ ಕಲ್ಪನೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ, ಆದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

‘ಫಾತಿಮಾ ಮರುಭೂಮಿಯ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಸಿಗಬಹುದಾದರೆ ಅದು ಮರುಭೂಮಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ.’ ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಾನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದಾಗ ಬಾನಲ್ಲಿ ಜೋಡಿ ಹದ್ದುಗಳು ಹಾರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಹದ್ದುಗಳು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತು ಗುರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹಾರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದ. ಅವುಗಳ ಹಾರಾಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ವಿನ್ಯಾಸವಿಲ್ಲವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದು ಹುಡುಗನೊಳಗೆ ವಿವಿಧ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸತೊಡಗಿದವು. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಅವನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಕಂಡುಬರಬಹುದೆಂದು ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಚಲನವನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡತೊಡಗಿದ. ‘ಬಹುಶಃ ಈ ಮರುಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಸ್ವಾರ್ಥದ ಹೊರತಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಲೂಬಹುದು’ ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸಿದ.

ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಹೃದಯ ಬಯಸಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರತೊಡಗಿತು. ಅವನಿಗೆ ಮಲಗಬೇಕೆನಿಸಿತು. ‘ನಾನೀಗ ವಿಶ್ವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಹದ್ದುಗಳ ಹಾರಾಟವೂ ಸೇರಿ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಡಿಗೆಯೂ ನನಗೊಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.’ ತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಆಭಾರಿಯಾದ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥವತ್ತಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದು ಎಣಿಸಿದ.

ಅವನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ದಿಢೀರನೆ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ಹದ್ದುಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕೆಳಮುಖವಾಗಿ ಹಾರಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹದ್ದಿನ ಮೇಲೆರೆಗಿತು. ಅದು ಹಾಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹದ್ದನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದಾಗ, ಸೈನ್ಯವೊಂದು ಆಯುಧಗಳೊಡನೆ ಓಯಿಸಿಸ್‌ನತ್ತ ಧಾವಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ದೃಶ್ಯವೊಂದು ಹುಡುಗನ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾದು ಮಾಯವಾಯಿತು. ದೃಶ್ಯ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲೇ ಮಾಯವಾದರೂ ಅದು ಅವನನ್ನು ಕಂಪಿಸಿತು. ಜನರು ಮರೀಚಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಡುವುದನ್ನು ಅವನು ಕೇಳಿದ್ದ, ಮತ್ತು ಕೆಲವನ್ನು ಸ್ವತಃ ಕಂಡೂ ಇದ್ದ. ಮನೋಬಯಕೆಗಳು ಉತ್ಕಟತೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮರೀಚಿಕೆಗಳಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಸೈನ್ಯವೊಂದು ಓಯಿಸಿಸನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನೆಂದೂ ಬಯಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಮರೆತು ಮತ್ತೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಮರಳಲು ಬಯಸಿದ. ಮತ್ತೆ ಮರುಭೂಮಿಯ ನಸುಗೆಂಪು ಬಣ್ಣ ಮತ್ತು ಶಿಲೆಗಳತ್ತ ತನ್ನ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಆದರೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಡಗಿದ್ದ ಯಾವುದೋ ಅವ್ಯಕ್ತ ಭಯದಿಂದಾಗಿ ಅವನಿಗದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

‘ಸದಾ ಶಕುನಗಳತ್ತ ಗಮನ ಕೊಡು’ ಎಂಬುದಾಗಿ ವೃದ್ಧ ರಾಜ ಹೇಳಿದ್ದ. ತಾನು ಕಂಡ ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂಭವಿಸಲಿದೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಾಯಿತು.

ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಓಯಿಸಿಸ್‌ನತ್ತ ಮರಳಿ ನಡೆಯತೊಡಗಿದ. ತನ್ನ ಸುತ್ತಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸತೊಡಗಿದ. ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಮರುಭೂಮಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಕಂಡರೆ, ಓಯಿಸಿಸ್ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರತೊಡಗಿತು.

ಖರ್ಜೂರದ ಮರವೊಂದರ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಒಂಟಿ ನಡೆಸುವಾತ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಾನವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಮರಳ ದಿಬ್ಬದ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಿಂದ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗನನ್ನು ಅವನು ನೋಡಿದ.

“ಸೈನ್ಯವೊಂದು ಓಯಿಸಿಸ್‌ನತ್ತ ಧಾವಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದೆ.” ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ. “ಅಂತಹ ಒಂದು ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಕಂಡೆ.”

“ಮರುಭೂಮಿಯು ಮನುಷ್ಯರ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಅಂತಹ ದೃಶ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸುತ್ತದೆ.” ಒಂಟಿ ನಡೆಸುವಾತನೆಂದ.

ಹುಡುಗನು ಹದ್ದುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ. ಅವುಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಕಾದಾಡುವುದನ್ನು ತಾನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ತನಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ

ವಿಶ್ವಾತ್ಮದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ಎದ್ದಂತಾದ ಅನುಭವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ.

ಹುಡುಗನು ಹೇಳುವುದು ಈಗ ಒಂಟಿ ನಡೆಸುವಾತನಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವಸ್ತು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಒಬ್ಬನಿಗೆ, ಪುಸ್ತಕದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಹಾಳೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬನ ಹಸ್ತ ನೋಡಿ; ಎಲೆಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಅಥವಾ ಹದ್ದುಗಳ ಹಾರಾಟವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿ; ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಆ ಕ್ಷಣದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸಬಹುದು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯಗಳು ತಾವಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಸುತ್ತ ಏನು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನೋಡಿ, ವಿಶ್ವಾತ್ಮದ ಮೂಲಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮಾತ್ರ.

ಇದನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಸುಲಭ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಬಹಳಷ್ಟು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಇವರನ್ನು ಸಿದ್ಧಪುರುಷರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ವಯಸ್ಸಾದವರು ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಭಯ ಭಕ್ತಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮರುಭೂಮಿಯ ಪುರುಷರು ಈ ಸಿದ್ಧಪುರುಷರ ಸಲಹೆ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾರಣ, ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಾವು ತಮ್ಮ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಲು ಹಿಂಜರಿಕೆಯಾದೀತೆಂಬ ಭಯ ಅವರಿಗೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಪುರುಷರು ಯುದ್ಧದ ಅಂತಿಮ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸದೆ ಕೇವಲ ಹೋರಾಟದ ಸ್ವಾದವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಈಗಾಗಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಬರೆದಿರುವನೋ ಅದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುವುದು ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮರುಭೂಮಿಯ ಜನರು ತಮ್ಮ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಸ್ಮಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬದುಕಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳ ಜ್ಞಾನವಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೋರಾಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುವಿನ ಖಡ್ಗವೆಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಕುದುರೆ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬದುಕಿ ಉಳಿಯಲು ಅವನ ಮುಂದಿನ ವರಸೆ ಹೇಗಿರಬಹುದು ಎಂಬೆಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ,

ನಿಖರವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂಟಿ ನಡೆಸುವಾತನು ಯೋಧನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಸಿದ್ಧ ಪುರುಷರ ಸಲಹೆ ಕೇಳಿದ್ದನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವಾಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಹಿರಿಯ ಸಿದ್ಧಪುರುಷನೊಬ್ಬ ಒಂಟಿಯಾತನಲ್ಲಿ, ಅವನೇಕೆ ಭವಿಷ್ಯ ತಿಳಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಆಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದ.

“ಏಕೆಂದರೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನನಗೆ ಬೇಕಿರುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ನಾನೇನು ಸಂಭವಿಸಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು.” ಅವನು ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದ.

“ಹಾಗಾದರೆ, ಅವುಗಳು ನಿನ್ನ ಭವಿಷ್ಯದ ಭಾಗವಾಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?” ಆ ಸಿದ್ಧಪುರುಷ ಕೇಳಿದ್ದ.

“ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಮುಂಬರುವುದನ್ನು ಅರಿತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಯಾರಾಗಿರಲು ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.”

“ಮುಂದೆ ಒಳಿತು ಸಂಭವಿಸುವುದಾದರೆ ಅದೊಂದು ಹಿತಕರ ಅನುಭವ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ” ಸಿದ್ಧಪುರುಷ ಹೇಳಿದ್ದ. “ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಬರಲಿರುವುದು ಕೆಡುಕಾಗಿದ್ದು ನೀನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಅರಿತಿದ್ದರೆ, ಸಂಭವಿಸುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

“ನನಗೆ ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನೊಬ್ಬ ಪುರುಷ” ಒಂಟಿ ನಡೆಸುವಾತ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ. “ಪುರುಷರು ಯಾವಾಗಲೂ ಭವಿಷ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಜೀವಿಸ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.”

ಈ ಸಿದ್ಧಪುರುಷನು ಮರದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಟೊಂಗೆಗಳನ್ನು ಎಸೆದು ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಟೊಂಗೆಗಳನ್ನು ಎಸೆದು ಅವುಗಳು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ರೀತಿ ಅನುಸರಿಸಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಆ ದಿನ ಅವನು ಟೊಂಗೆಗಳನ್ನೆಸೆಯದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ತನ್ನ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡ.

“ನಾನು ನನ್ನ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಜನರ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಯುತ್ತೇನೆ” ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದ. “ನನಗೆ ಟೊಂಗೆಗಳ ವಿಜ್ಞಾನ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬರೆದಿರುವ ‘ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ’ ಹೇಗೆ ಲಗ್ನಿಯಿಡುವುದೆಂದೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಗತಕಾಲವನ್ನು ಓದಬಲ್ಲೆ. ಮರೆತಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯಬಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ತನ್ಮೂಲಕ ಪ್ರಸ್ತುತ ವರ್ತಮಾನದ ಶಕುನಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲೆ.”

“ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಅವರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಓದುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಅದನ್ನು ಊಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಭವಿಷ್ಯದ ಜ್ಞಾನವಿರುವುದು ದೇವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಕೆಲವೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವನದನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾದರೆ, ನಾನು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಊಹಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದು ನೀನು ಕೇಳಬಹುದು. ನನ್ನ ಊಹೆ ವರ್ತಮಾನದ ಶಕುನಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ರಹಸ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ನೀನು ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುವುದೂ ಉತ್ತಮವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ವರ್ತಮಾನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿನವನ್ನೂ ದೇವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆ ಮತ್ತು ದೇವರು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಬದುಕು. ಆಗ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿನವೂ ಒಂದು ಚಿರಂತನತೆಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ.”

“ದೇವರು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಿಸುವ ಆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತವೆ?” ಒಂಟಿಯಾತ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದ.

“ಆ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದು ಅವನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ. ದೇವರೂ ತೀರಾ ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಮುಂಬರುವುದನ್ನು ಬಹಿರಂಗಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದು ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ; ಅದೇನೆಂದರೆ, ಆ ಭವಿಷ್ಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲೆಂದೇ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.”

‘ದೇವರು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯದ ಒಂದು ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ’ ಒಂಟಿ ನಡೆಸುವಾತ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ‘ಆದರೆ ದೇವರು ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಈ ಹುಡುಗನನ್ನೇಕೆ ಆರಿಸಿದ?’

“ಹೋಗು, ಹೋಗಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸರದಾರರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡು. ಓಯಿಸಿಸ್‌ನತ್ತ ಧಾವಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸೈನ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡು.” ಒಂಟಿಯಾತ ಹೇಳಿದ.

“ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿಯಾರು.” ಹುಡುಗನೆಂದ.

“ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಮರುಭೂಮಿಯ ಪುರುಷರು. ಮರುಭೂಮಿಯ ಪುರುಷರು ಶಕುನಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅರಿತಿರುತ್ತಾರೆ.”

“ಹಾಗಾದರೆ, ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಅದನ್ನು ಅರಿತಿರಬಹುದು.”

“ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಅವರಿಗದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅದನ್ನು ಯಾರ ಮುಖಾಂತರವಾದರೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಅವರು ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆಯೂ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಇದೇ ರೀತಿ ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಾರಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೀನು.”

ಹುಡುಗ ಫಾತಿಮಾಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟು ಸರದಾರರನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋಗುವುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ.

* * *

ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಬಿಳಿ ಡೇರೆಯೊಂದರ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಪಹರೆಯವನ ಬಳಿ ಹುಡುಗ ಬಂದ. “ನನಗೆ ಮುಖ್ಯ ಸರದಾರರನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಮರುಭೂಮಿಯ ಶಕುನಗಳನ್ನು ತಂದಿರುವೆನು.” ಹುಡುಗನು ಪಹರೆಯವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಏನೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸದ ಪಹರೆಯಾತ ನೇರವಾಗಿ ಡೇರೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕ. ತುಸು ಹೊತ್ತು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬಂದಾಗ ಅವನ ಜೊತೆ ಬಿಳಿ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನದ ಜರಿಯ ವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಅರಬ ಯುವಕನಿದ್ದ. ತಾನು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಹುಡುಗ ಆ ಯುವಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಯುವಕ ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಕಾಯುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಡೇರೆಯ ಒಳಹೊಕ್ಕು ಮರೆಯಾದ.

ಕತ್ತಲು ಆವರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಯೋಧರು ಮತ್ತು ವರ್ತಕರ ತಂಡವೊಂದು ಡೇರೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮತ್ತೆ ನಿರ್ಗಮಿಸಿತು. ಒಂದೊಂದಾಗಿಯೇ ದೀಪಗಳು ನಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಓಯಿಸಿಸ್ ಮರುಭೂಮಿಯಷ್ಟೇ ನಿಶ್ಯಬ್ದತೆಗೆ ಜಾರಿತು. ದೊಡ್ಡ ಡೇರೆಯ ದೀಪ ಮಾತ್ರ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೂ ಹೊತ್ತು ಹುಡುಗ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಫಾತಿಮಾಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳೊಡನೆ ನಡೆದ ಕೊನೆಯ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಕೊನೆಗೆ, ಸುಮಾರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಯುವಿಕೆಯ ನಂತರ ಒಳಗಿನಿಂದ ಕರೆ ಬಂದು ಪಹರೆಯಾತ ಅವನನ್ನು ಡೇರೆಯ ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಒಳಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಂಡ ಹುಡುಗ ಸ್ತಂಭೀಭೂತನಾದ. ಮರುಭೂಮಿಯ ನಡುವೆಯೂ ಇಂತಹ ಒಂದು ಡೇರೆ ಇರಬಹುದೆಂದು ಅವನೆಂದೂ ಕಲ್ಪಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ತಾನಿದುವರೆಗೂ ನಡೆದಿರದಂತಹ ನೆಲಹಾಸು ಹಾಸಿತ್ತು. ಮೇಲೆ ಛಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಡುಚಿನ್ನದ, ಕೆತ್ತನೆಯ ದೀವಿಗೆಗಳು ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ಸರದಾರರು ಡೇರೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವೃತ್ತಾಕಾರದಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದ ಕಸೂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಬೆಲೆಬಾಳುವ ರೇಶ್ಮೆಯ ದಿಂಬುಗಳ ಮೇಲೆ ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದರು. ನೌಕರರು ಚಹಾ ಮತ್ತು ಸಂಬಾರಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳಿ ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ನೌಕರರು, ಹುಕ್ಕಾದ ಬುರುಡಿಯೊಳಗಿನ ಬೆಂಕಿ ಆರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಳಾಂಗಣವು ಸುವಾಸನೆಯುಕ್ತ ಧೂಪದ ಪರಿಮಳದಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು.

ಅಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಎಂಟು ಜನ ಸರದಾರರು ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದರು. ಮಧ್ಯದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಬಿಳಿ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನದ ಕಸೂತಿಯ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿರುವ ಹಿರಿಯ ಅರಬ, ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಸರದಾರನೆಂಬುವುದನ್ನು ಹುಡುಗ ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಗುರುತಿಸಿದ. ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ, ಹುಡುಗನೊಡನೆ ಈ ಮುಂಚೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದ ಯುವಕ ಆಸೀನನಾಗಿದ್ದ.

“ಶಕುನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಅಪರಿಚಿತ ಯಾರು?” ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಕೇಳಿದ.

“ಅದು ನಾನು” ಹುಡುಗನು ಉತ್ತರಿಸಿ, ತಾನು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದ.

“ಇಲ್ಲಿ ತಲೆ ತಲಾಂತರಗಳಿಂದ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ನಾವಿರುವಾಗ, ಮರುಭೂಮಿಯು ಅದೇಕೆ ಅಂತಹ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಒಬ್ಬ ಅಪರಿಚಿತನಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆ?” ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸರದಾರ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಏಕೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಮರುಭೂಮಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ” ಹುಡುಗ ಉತ್ತರಿಸಿದ. “ಆದ್ದರಿಂದ ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ರೂಢಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾಣದ ವಸ್ತುಗಳು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿರಲೂ ಬಹುದು.”

‘ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ವಿಶ್ವಾತ್ಮದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಗೊತ್ತು’ ಎಂದು ಹುಡುಗ ಹೇಳಬಯಸಿದ, ಆದರೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

“ಓಯಿಸಿಸ್ ಒಂದು ತಟಸ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಓಯಿಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ.” ಮೂರನೇ ಸರದಾರ ಹೇಳಿದ.

“ನಾನು ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆ ಬಗ್ಗೆ ನೀವೇನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ.”

ಸರದಾರರು ಈಗ ಹಾವಭಾವಗಳೊಂದಿಗೆ ಗಹನವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗ್ರಾಮ್ಯ ಅರಬಿ ಭಾಷೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ

ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಎದ್ದು ಹೊರಡಲನುವಾದಾಗ, ಪಹರೆಯವನು ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿರುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಈಗ ಹುಡುಗ ಹೆದರಿದ. ಶಕುನಗಳಂತೂ ಮೊದಲೇ ಕೆಡುಕನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದವು. ತಾನು ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಒಂಟಿಯಾತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತೆಂದು ವಿಷಾದಿಸಿದ.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಹಿರಿಯ ಸರದಾರ ನಯವಾಗಿ ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಆ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಒಂದು ಮಾತೂ ಆಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ವಿಶ್ವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಭಾಷೆಗೆ ಒಗ್ಗಿದ್ದ ಹುಡುಗನಿಗೆ, ಡೇರೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಶಾಂತಿಯ ಮಿಡಿತದ ಅನುಭವವಾಗಿ ತಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಸರಿಯೆಂದು ಭಾಸವಾಗ ತೊಡಗಿತು. ಮಾತುಕತೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಹಿರಿಯ ಸರದಾರನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಲು ಉಳಿದವರು ಮೌನವಾದರು. ಹಿರಿಯ ಸರದಾರ ಹುಡುಗನತ್ತ ತಿರುಗಿದ. ಈಗ ಅವನ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತು.

“ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಒಂದಾನೊಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕನಸುಗಳನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಾರಾಗೃಹಕ್ಕೆ ದಬ್ಬಿ, ನಂತರ ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕಿಟ್ಟಿದ್ದರು.” ಹಿರಿಯ ಸರದಾರ ಈಗ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

“ನಮ್ಮ ವರ್ತಕರು ಅವನನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ, ಈಜಿಪ್ಟಿಗೆ ತಂದರು. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಷ್ಟೇ, ಯಾರು ಕನಸುಗಳನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೋ, ಅವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲೂ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು” ಎಂದ ಹಿರಿಯ ಸರದಾರ, ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ, “ಫೆರೋನನು ಸಣಕಲು ಮತ್ತು ದಷ್ಟಪುಷ್ಟವಾದ ಹಸುಗಳ ಕನಸು ಕಂಡಾಗ, ನಾನು ಈಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಗುಲಾಮ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಆ ಕನಸನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿ ಈಜಿಪ್ಟನ್ನು ಭೀಕರ ಕ್ಷಾಮದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿದ. ಅವನ ಹೆಸರು ಯೋಸಫ. ಅವನೂ ಅಪರಿಚಿತ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತನಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೂ ಆಗ ಬಹುಶಃ ನಿನ್ನದೇ ಪ್ರಾಯವಾಗಿರಬಹುದು.”

ಅವನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದವು.

“ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವರು. ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಜಿಪ್ಟನ್ನು ಭೀಕರ ಕ್ಷಾಮದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಪನ್ನ ಸಮುದಾಯವಾಗಿಸಿತು. ಪುರುಷರು

ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ದಾಟಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಬೇಕೆಂಬುವುದನ್ನೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಎರಡೂ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಓಯಿಸಿಸ್‌ಗಳಿರುವುದರಿಂದ, ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಓಯಿಸಿಸ್‌ಗಳನ್ನು ತಟಸ್ಥ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.”

ಹಿರಿಯ ಸರದಾರ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಉಳಿದವರಾರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಸಂಪ್ರದಾಯ ನಮ್ಮನ್ನು ಮರುಭೂಮಿಯ ಸಂದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಮರುಭೂಮಿಯಿಂದಲೇ ಕಲಿತದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ.”

ಸರದಾರ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ನಿಂತರು. ಸಭೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಹುಕ್ಕಾಳು ನಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಪಹರೆಯವರು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿ ನಿಂತರು. ಹುಡುಗನೂ ಹೊರಡಲು ಸಜ್ಜಾದ. ಆಗ ಹಿರಿಯ ಸರದಾರ ಹುಡುಗನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳಿದ, “ನಾಳೆಯ ಒಂದು ದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಓಯಿಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಾರದೆಂಬ ನಮ್ಮ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮುರಿಯಲಿದ್ದೇವೆ. ನಾಳೆ ದಿನವಿಡೀ ನಾವು ಓಯಿಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆಸುವೆವು. ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಮಿಸುವಾಗ ಮತ್ತೆ ಜನರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಹಿಂದೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವರು. ಪ್ರತಿ ಶತ್ರುವಿನ ಹೆಣಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನೀನೊಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಪಡೆಯುವೆ.”

“ಆದರೆ, ಅವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡದ ಹೊರತು ನಾವಾಗಿಯೇ ಆಯುಧ ಹೊರತೆಗೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಆಯುಧಗಳೂ ಮರುಭೂಮಿಯಷ್ಟೇ ಚಂಚಲ. ಒಮ್ಮೆ ಹೊರ ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಉಪಯೋಗಿಸದಿದ್ದರೆ, ಮುಂದಿನ ಬಾರಿ ಅದು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವು ಆಯುಧ ಹೊರತೆಗೆದು ನಾಳೆ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ, ಅದನ್ನು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಗುವುದು.”

ಹುಡುಗನು ಡೇರೆಯಿಂದ ಹೊರಟಾಗ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕು ಮಾತ್ರ ಓಯಿಸಿಸನ್ನು ಬೆಳಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಡೇರೆಯ ಕಡೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕತೊಡಗಿದ.

ನಡೆದ ಘಟನೆಯಿಂದ ಹುಡುಗ ಹೆದರಿದ್ದ.

ವಿಶ್ವಾತ್ಮದ ಮೂಲಕ ಗುರಿ ತಲುಪುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದರೂ,

ಅದಕ್ಕೆ ತೆರಬೇಕಾದ ಬೆಲೆ ಅವನ ಪ್ರಾಣವೂ ಆಗಿರಬಹುದಾದ ಸಂಭವವಿತ್ತು. ಇದೊಂದು ಭಯಾನಕ ಸವಾಲು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಕುರಿಮಂದೆಯನ್ನು ಮಾರಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಹೊರಟಂದಿನಿಂದ ಪ್ರತಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಇಂತಹ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಹುಡುಗ ಎದುರಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದ. ಒಂಟಿ ನಡೆಸುವಾತ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ, 'ನಾಳೆಯೇ ಸಾಯಬೇಕಿದ್ದರೆ ಅದು ಉಳಿದ ಯಾವುದೇ ದಿನ ಸಾಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಟ್ಟದ್ದೇನಲ್ಲ,' ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದ್ದ. 'ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿನವೂ ಇರುವುದು ಬದುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಲೋಕದಿಂದ ತನ್ನ ನಿರ್ಗಮನವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.'

ಅದು 'ಮಕ್ತುಬ್, ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.'

ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅವನು ಮೌನವಾಗಿದ್ದ. ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಷಾದಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. 'ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ನಾಳೆಯೇ ಮರಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಅದು ದೇವರು ನನ್ನ ವಿಧಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥ. ಆದರೆ, ಈಗ ಕನಿಷ್ಠ ಆ ಜಲಸಂಧಿಯನ್ನು ದಾಟಿ, ಸ್ವಟಿಕದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ದುಡಿದು, ಮರುಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಫಾತಿಮಾಳ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮೌನವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.'

ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ತನ್ನ ಮನೆ ತೊರೆದು ಹೊರಟ ನಂತರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿನವನ್ನೂ ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಕಟವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿ ಬದುಕಿದ್ದ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾಳೆಯೇ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದರೂ, ಬೇರಾವ ಕುರುಬರೂ ಇದುವರೆಗೆ ನೋಡಿರದಷ್ಟು ಜಗತ್ತನ್ನು ಅವನು ನೋಡಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿತ್ತು.

ಅಜಾನಕ್ಕಾಗಿ ಗುಡುಗಿನಂತಹ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಹುಡುಗ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ. ಅದರ ಜೊತೆಗೇ ಬೀಸಿದ ತಾನು ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಂಡಿರದಂತಹ ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ದೂರ ಹಾರಿಬಿದ್ದ. ಆ ಪ್ರದೇಶ ಸಂಪೂರ್ಣ ಧೂಳಿನ ಸುಳಿಯಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿ, ಅದರ ತೀವ್ರತೆ ಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಮರೆಮಾಡಿತ್ತು. ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡುವಾಗ, ಅವನ ಮುಂದೆ ಒಂದು ದೈತ್ಯಾಕಾರದ ಕುದುರೆ ಮುಂಗಾಲೆತ್ತಿ ನಿಂತು ಭೀಕರವಾಗಿ ಕೆನೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಧೂಳಿನ ತೀವ್ರತೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ, ತನ್ನ ಕಣ್ಣು ಮುಂದಿದ್ದ ದೈತ್ಯ ಕಂಡು ಹುಡುಗ ನಡುಗಿಹೋದ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಪ್ಪು ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿದ್ದ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಯೊಬ್ಬ ಆ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ.

ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೊಂದು ಪೇಟವಿತ್ತು. ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಖ ಕಪ್ಪು ಕರವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವನ ಎಡ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಗಿಡುಗವೊಂದು ಕೂರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಅವನೊಬ್ಬ ಮರುಭೂಮಿಯ ದೂತನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಉಪಸ್ಥಿತಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ದೂತನಿಗಿಂತ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಶತ್ರು ಪಾಳಯದವನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸಿದ.

ಆಗಂತುಕ ಅಶ್ವಾರೋಹಿ ತನ್ನ ಜೀನಿನ ಒರೆಯಿಂದ ಉದ್ದದ ಖಡ್ಗವೊಂದನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದ. ಅದರ ಉಕ್ಕಿನ ಅಲಗುಗಳು ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕಿಗೆ ಫಳಫಳನೆ ಮಿಂಚಿದವು.

“ಹದ್ದುಗಳ ಹಾರಾಟದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ತೋರಿದವನಾರು?” ಅವನು ಅದೆಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದನೆಂದರೆ, ಅವನ ದ್ವನಿ ಅಲ್-ಫಯ್ಯೂಮಿನ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಖರ್ಜೂರದ ಮರಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುವಂತಿತ್ತು.

“ಆ ಧೈರ್ಯ ತೋರಿದವನು ನಾನೇ.” ಹುಡುಗ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ತನ್ನೆದುರಿನ ದೃಶ್ಯ ಅವನಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾನು ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದ ಸಂತ ಸಾಂಟಿಯಾಗೋ ಮಟಮೋರಸ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಪಾದಕೈರಿರುವ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿತು. ದೃಶ್ಯ ಅದೇ ರೀತಿಯಿದ್ದರೂ ಪಾತ್ರಗಳು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಅದಲು ಬದಲಾಗಿದ್ದವು.

“ಆ ಧೈರ್ಯ ತೋರಿದವನು ನಾನು” ಹುಡುಗ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿ ಖಡ್ಗದ ಏಟನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ತಲೆಬಾಗಿ ನಿಂತ. “ನನ್ನಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಗಳು ಉಳಿಯಬಹುದು. ಇದನ್ನು ನಾನು ವಿಶ್ವಾತ್ಮದ ಮೂಲಕ ಕಾಣಬಲ್ಲೆ.”

ಆದರೆ, ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಖಡ್ಗ ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ರಭಸವಾಗಿ ಹುಡುಗನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಬೀಳದೆ, ನೆತ್ತಿಯನ್ನು ಸವರಿ ನಿಂತು ಹಣೆಯಿಂದ ಒಂದು ಹನಿ ರಕ್ತ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕಿಸಿತು.

ಹುಡುಗನಂತೆಯೇ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿದ್ದ. ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಬೇಕೆಂದೂ ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಮಹಾ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದಲಿದ್ದೇನೆಂಬ ಅಪೂರ್ವ ಆನಂದ ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲೇಗ ಮೂಡಿತು. ಮತ್ತು ಫಾತಿಮಾಳಿಗಾಗಿ ಕೂಡಾ. ಕಡೆಗೆ ಶಕುನಗಳು ಸತ್ಯವಾಗಲೇ ಬೇಕಲ್ಲ!

ಇಲ್ಲಿ ಅವನು ಶತ್ರುವಿನೊಡನೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ.

ಆದರೆ ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾತ್ಮವು ಅವನನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಶೀಘ್ರವೇ ಅವನು ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಒಂದಾಗಲಿದ್ದ. ಬಹುಶಃ ನಾಳೆ ಅವನ ಶತ್ರುವೂ ಅದೇ ಆತ್ಮದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಲೂಬಹುದು.

“ಪಕ್ಷಿಗಳ ಹಾರಾಟವನ್ನು ನೀನು ಅದೇಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದೆ?” ಆಗಂತುಕ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹುಡುಗನ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲಿರಿಸಿಯೇ ಕೇಳಿದ.

“ಪಕ್ಷಿಗಳು ಅದೇನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದವೋ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಓದಿದೆ. ಅವುಗಳು ಓಯಿಸಿಸನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬಯಸಿದ್ದವು. ನಾಳೆ ನೀವೆಲ್ಲಾ ನಾಶ ಹೊಂದಲಿರುವಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ, ಓಯಿಸಿಸ್ ನೀವು ಎಣಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿದೆ.” ಖಡ್ಗವಿನ್ನೂ ಹುಡುಗನ ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು.

“ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ನೀನು ಯಾರು?” ಅವನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಆ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಅಲ್ಲಾಹನೇ ಆ ಹದ್ದುಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ. ಅದೇ ಅಲ್ಲಾಹನು ನನಗೆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಕಲಿಸಿದ. ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಕೈಯಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.” ಒಂಟಿಯಾತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಾ, ಹುಡುಗನು ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಈಗ ಆಗಂತುಕ ಹುಡುಗನ ನೆತ್ತಿಯಿಂದ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದ. ಹುಡುಗ ನಿರಾಳನಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಬೇಕೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. “ನೀನು ಕಾಣುವ ಮುನ್ನೂಚನೆಗಳಿಂದ ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿರು. ವಿಧಿಯ ಬರಹವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.” ಅವನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.

“ನಾನು ಕಂಡದ್ದು ಕೇವಲ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ. ಯುದ್ಧದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಾನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ” ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದಾಗ, ಹುಡುಗನ ಉತ್ತರದಿಂದ ಆಗಂತುಕನಿಗೆ ಋಷಿಯಾಗಿದ್ದಿರಬೇಕು. “ಅಪರಿಚಿತನೊಬ್ಬ ಅಪರಿಚಿತ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ?” ಖಡ್ಗ ಇನ್ನೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ನಾನು ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಹದ್ದಲ್ಲ.” ಹುಡುಗ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಆಗಂತುಕ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಒರೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ. ಹುಡುಗನಿಗೀಗ ನೆಮ್ಮದಿ ಯಾಯಿತು.

“ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಕೆಚ್ಚನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಿತ್ತು” ಆಗಂತುಕ ಹೇಳಿದ.

“ವಿಶ್ವಾತ್ಮವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಬೇಕಾಗಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಗುಣವೆಂದರೆ ಎದೆಗಾರಿಕೆ.”

ಹುಡುಗನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆಗಂತುಕ ಈಗ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಜನರು ಅರಿತಿದ್ದ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ. “ಇಷ್ಟು ದೂರ ಕ್ರಮಿಸಿದ ನಂತರ ನೀನನ್ನು ಹಿಂಜರಿಯಬಾರದು” ಅವನು ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದ. “ನೀನು ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸು. ಆದರೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮರುಭೂಮಿಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲೂ ಸವಾಲನ್ನೊಡ್ಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಾರು ವಿಚಲಿತರಾಗುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.”

ಅವನ ಮಾತುಗಳು ಹುಡುಗನಿಗೆ ವೃದ್ಧ ರಾಜನನ್ನು ನೆನಪಿಸಿತು.

“ನಾಳೆ ಶತ್ರುಗಳು ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ಮೇಲೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಾನದ ನಂತರವೂ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಭುಜದ ಮೇಲಿದ್ದರೆ, ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕು.” ಆ ಆಗಂತುಕ ಕುದುರೆ ಸವಾರ ಹೇಳಿದ.

ಖಡ್ಗ ರ್ಘುಳಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕೈಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಚಾಬೂಕ ಬಂತು. ಕುದುರೆ ಮತ್ತೆ ಮುಂಗಾಲು ಎತ್ತಿ ಧೂಳಿನ ರಾಡಿಯೆಬ್ಬಿಸಿತು.

“ನೀನು ಎಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವಿ?” ಅಶ್ವಾರೋಹಿ ದೌಡಾಯಿಸಿ ಹೊರಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಹುಡುಗ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದ.

ಚಾಬೂಕ ಹಿಡಿದ ಅವನ ಕೈ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಬೆಟ್ಟು ಮಾಡಿತು.

ಹೌದು; ಹುಡುಗ ರಸವಾದಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದ!

* * *

ಮರುದಿನ ನಸುಕಿನಲ್ಲೇ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಶಸ್ತ್ರಸಜ್ಜಿತ ಜನರು ಅಲ್-ಫಯ್ಯೂಮಿನ ಖಜೂರ ತೋಟದುದ್ದಕ್ಕೂ ಚದುರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸೂರ್ಯನು ನಡು ನೆತ್ತಿಗೇರಿದಾಗ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತರಷ್ಟು ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರಿದ್ದ ತಂಡವೊಂದು ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ದಿಗಂತದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಗಳ ದಂಡು ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಓಯಿಸಿಸನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಯಾತ್ರಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಉದ್ದದ ನಿಲುವಂಗಿ ಯೊಳಗೆ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಲ್-ಫಯ್ಯೂಮಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಬಿಳಿ ಡೇರೆಗೆ ತಲುಪಿದೊಡನೆಯೇ ತಮ್ಮೊಳಗೆ

ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ನೀಳ್ಗತ್ತಿ ಹಾಗೂ ಬಂದೂಕುಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಡೇರೆಯ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಯಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ, ಅವರು ದಾಳಿಯಿಟ್ಟದ್ದು ಖಾಲಿ ಡೇರೆಯ ಮೇಲಾಗಿತ್ತು!

ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ಯೋಧರು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸುತ್ತವರಿದು ಅರ್ಧ ತಾಸಿನ ಒಳಗೆ ಒಬ್ಬನ ಹೊರತು ಎಲ್ಲಾ ನುಸುಳುಕೋರರನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಚಿನ ತೋಪಿನ ಒಳಗೆ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳಾವುವೂ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆಯರು ಡೇರೆಯ ಒಳಗಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ತಮ್ಮ ಪುರುಷರ ಸುರಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವರೂ ಏನನ್ನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಚಿಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹೆಣಗಳಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಆ ದಿನವೂ ಓಯಿಸಿಸ್ ಎಂದಿನಂತೆ ಇರುವ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ದಿನದಂತೆಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಅತಿಕ್ರಮಿಯೆಂದರೆ ಆ ದಂಡಿನ ದಳಪತಿ. ಆ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅವನನ್ನು ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಮುಖ್ಯ ಸರದಾರನ ಮುಂದೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಓಯಿಸಿಸನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೇಳಲಾಯಿತು. ಅವನ ಜನರು ಅನೇಕ ದಿನಗಳ ಕಾದಾಟದಿಂದ ಹಸಿವು ಮತ್ತು ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ಮತ್ತೆ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ಮರಳಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಲು, ಓಯಿಸಿಸನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಯಿತು ಎಂದು ಅವನು ವಿವರಿಸಿದ್ದ.

“ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರವಿದ್ದರೂ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಪವಿತ್ರ. ನೀವದನ್ನು ಮೀರಬಾರದಿತ್ತು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸರದಾರ, ಅವನಿಗೆ ಗೌರವರಹಿತವಾದ ಮರಣ ದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ. ಖಡ್ಗದಿಂದ ಅಥವಾ ಗುಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲುವ ಬದಲಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಒಣ ತಾಳೆಮರದಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಮರುಭೂಮಿಯ ರಭಸದ ಗಾಳಿಗೆ ಅವನ ದೇಹ ವಿಕಾರವಾಗಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಬುಡಕಟ್ಟು ಮುಖ್ಯ ಸರದಾರ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕರೆ ಕಳಿಸಿದ. ತನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಐವತ್ತು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಯೋಸಫನ ಕತೆ ಪುನರಾವರ್ತಿಸಿ ಹೇಳಿ, ಹುಡುಗನನ್ನು ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ಸಲಹೆಗಾರನಾಗಿ ನೇಮಿಸುವ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ.

* * *

ಸೂರ್ಯ ಅಸ್ತಮಿಸಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮೂಡಲಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಹುಡುಗ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ನಡೆಯತೊಡಗಿದ. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಅವನಿಗೊಂದು ಒಂಟಿ ಡೇರೆ ಗೋಚರಿಸಿತು. ಆ ಡೇರೆಯ ಮುಂದೆ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಅರಬರ ತಂಡವೊಂದು, ಆ ಡೇರೆಯು ಜಿನ್ನೆಗಳು (ಯಕ್ಷರು) ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿತು. ಆದರೂ ಹುಡುಗನು ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಕಾಯ ತೊಡಗಿದನು.

ರಸವಾದಿ ಇವನಿಗೆ ಗೋಚರಿಸಿದಾಗ ಚಂದ್ರನು ನಡು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಎರಡು ಸತ್ತ ಹದ್ದುಗಳನ್ನು ಅವನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

“ನಾನಿಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ.” ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ.

“ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀನಿಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದಿತ್ತು” ರಸವಾದಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ. “ಆದರೆ, ನಿನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದು ತಂದಿರಬಹುದು.”

“ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗಗಳ ನಡುವಿನ ಯುದ್ಧದಿಂದಾಗಿ ನನಗೆ ಮರುಭೂಮಿ ದಾಟುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ.” ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ.

ರಸವಾದಿ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ತನ್ನೊಡನೆ ಡೇರೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದ. ಆ ಡೇರೆ ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ಇತರ ಡೇರೆಗಳಂತೆಯೇ ಇತ್ತು. ಒಲೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಲಕರಣೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹುಡುಗ ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ಅತ್ತಿತ್ತ ಹುಡುಕಾಡಿದ. ಅವನಿಗಲ್ಲಿಯೇನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಅಡುಗೆ ಒಲೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವಿಚಿತ್ರ ನಕ್ಷೆಗಳುಳ್ಳ ನೆಲಹಾಸುಗಳು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿದ್ದವು.

“ಕುಳಿತುಕೋ. ಮೊದಲು ನಾವೇನಾದರೂ ಕುಡಿದು ಈ ಹದ್ದುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನೋಣ.” ರಸವಾದಿಯೆಂದ.

ಬಹುಶಃ ಅವನು ಮೊನ್ನೆ ಕಂಡಿದ್ದ ಅದೇ ಹದ್ದುಗಳಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ತೋಚಿದರೂ, ಅವನದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ರಸವಾದಿ ಒಲೆ ಹೊತ್ತಿಸಿದ. ಆ ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ ಪರಿಮಳ ಡೇರೆಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿತು. ಅದು ಹುಕ್ಕಾದ ಪರಿಮಳಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು.

“ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಬಯಸಿದ್ದೇಕೆ?” ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ.

“ಶಕುನಗಳಿಂದಾಗಿ” ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ. “ನೀನು ಓಯಿಸಿಸ್‌ಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಿ ಮತ್ತು ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ

ಗಾಳಿ ಹೇಳಿತು.”

“ಆ ಗಾಳಿ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆಯಲ್ಲ. ಆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವಿದೇಶಿ, ಆಂಗ್ಲರವನ ಕುರಿತಾಗಿರಬಹುದು. ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದವನು ಅವನು.”

“ಅವನಿಗಿನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇತರ ಹಲವು ಕೆಲಸಗಳು ಬಾಕಿಯಿವೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಸರಿಯಾದ ಪಥದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸತೊಡಗಿದ್ದಾನೆ.”

“ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು?” ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ.

“ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆತ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಏನನ್ನಾದರೂ ಬಯಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಡಲು ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಅವನ ಜೊತೆ ಸಂಚು ಹೂಡಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ.” ವೃದ್ಧ ರಾಜನ ಮಾತುಗಳು ಮಾರ್ದನಿಸುವಂತೆ ರಸವಾದಿ ನುಡಿದ.

ಹುಡುಗನಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು. ‘ಅವನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಲು ಅವನ ಜೊತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ.’

“ಹಾಗಾದರೆ, ನೀನು ನನಗೆ ರಸವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸಿಕೊಡುವಿಯಾ?”

“ಇಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಈಗಾಗಲೇ ಕಲಿತಿರುವೆ. ನಾನು ಕೇವಲ ನಿನ್ನ ಗುಪ್ತ ಸಂಪತ್ತು ಅಡಗಿರುವ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವವನಿದ್ದೇನೆ.”

“ಆದರೆ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.” ಹುಡುಗ ಆತಂಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ.

“ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನಿನಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.” ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ.

“ನನ್ನ ಸಂಪತ್ತು ಈಗಾಗಲೇ ನನಗೆ ದೊರಕಿಯಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಒಂಟಿಯಿದೆ. ಸ್ವಟಿಕದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಈ ಐವತ್ತು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳು. ನನ್ನ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ..”

“ಆದರೆ ಅವು ಯಾವುದೂ ನಿನಗೆ ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳಿಂದ ದೊರಕಿದ್ದಲ್ಲ.” ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ.

“ನನ್ನ ಬಳಿ ಫಾತಿಮಾ ಇದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ನಾನು ಹೊಂದಿರುವ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಹತ್ತರವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯ.”

“ಆದರೆ ಅವಳೂ ನಿನಗೆ ಪಿರಮಿಡ್‌ನಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದವಳಲ್ಲ.”

ಇಬ್ಬರೂ ಮೌನವಾಗಿಯೇ ತಿನ್ನುತೊಡಗಿದರು. ರಸವಾದಿಯು ಸೀಸೆಯಿಂದ ಕೆಂಪಗಿನ ದ್ರಾಪಣವೊಂದನ್ನು ಹುಡುಗನ ಲೋಟಕ್ಕೆ ಸುರಿದ. ಅವನಿದುವರೆಗೂ ಕುಡಿದ ಮದ್ಯಗಳಲ್ಲೇ ಅತೀ ರುಚಿಕರ ಮದ್ಯವಾಗಿತ್ತದು.

“ಮದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಷೇಧವಿಲ್ಲವೇ?” ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ.

“ಮನುಷ್ಯರ ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಏನು ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೋ ಅದು ಕೆಡುಕಲ್ಲ” ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ. “ಆದರೆ ಅವರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಏನು ಹೊರಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೋ ಅದು ಮಾತ್ರ ಕೆಡುಕು.”

ರಸವಾದಿಯ ಪರಿಸರ ಒಂದಿಷ್ಟು ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮದ್ಯ ಹೊಟ್ಟೆಸೇರಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಗ ನಿರಾಳನಾಗುತ್ತಾ ಬಂದ.

ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಇಬ್ಬರೂ ಡೇರೆಯ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಕುಳಿತರು. ತಿಂಗಳ ಬೆಳಕು ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಮರೆಸುವಷ್ಟು ಉಜ್ವಲವಾಗಿತ್ತು.

“ಕುಡಿ, ತಿನ್ನು, ಬದುಕನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸು” ಹುಡುಗ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ರಸವಾದಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದ. “ಈ ರಾತ್ರಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿರಮಿಸು. ನೀನೊಬ್ಬ ಕಾದಾಟಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಸೈನಿಕನಂತೆ. ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡು; ನಿನ್ನ ಹೃದಯವೆಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯಲಿರುವಿ. ನೀನು ಆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಹಾದಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಕಲಿತದ್ದೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥ.”

“ನಾಳೆ, ಮೊದಲಿಗೆ ನಿನ್ನ ಒಂಟಿಯನ್ನು ಮಾರಿ ಕುದುರೆಯೊಂದನ್ನು ಖರೀದಿಸು. ಒಂಟೆಗಳು ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹವಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ಆಯಾಸಗೊಂಡದ್ದನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸದೆ ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲು ದೂರ ನಡೆಯಬಲ್ಲದು. ಆದರೆ, ಒಮ್ಮೆಲೇ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಮೋಣಕಾಲ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದು ಅಲ್ಲೇ ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ಕುದುರೆಗಳು ಹಾಗಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ಒಮ್ಮೆಗೇ ದಣಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ಅವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭ.”

* * *

ಮರುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಹುಡುಗ ಕುದುರೆಯೊಡನೆ ರಸವಾದಿಯ ಡೇರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾದ. ಆಗಲೇ, ಗಿಡುಗನನ್ನು ತನ್ನ ಎಡಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ

ರಸವಾದಿ ಅಣಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ. “ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮವಿರುವ ಜಾಗ ನನಗೆ ತೋರಿಸು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸ ಬಲ್ಲವರು ಮಾತ್ರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಲ್ಲರು.”

ಅವರು ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಸ ತೊಡಗಿದರು. ಹುಡುಗನಿಗಿನ್ನೂ ಮರುಭೂಮಿಯ ಪರಿಚಯ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಜೀವಾತ್ಮವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ರಸವಾದಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದೆನಿಸಿದರೂ ಹೆದರಿ ಸುಮ್ಮನಾದ. ಎರಡು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹದ್ದುಗಳ ಹಾರಾಟವನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದ ಆ ಬಂಡೆಕಲ್ಲುಗಳಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅವರು ತಲುಪಿದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಹದವಾದ ಗಾಳಿ ಮತ್ತು ಮರುಭೂಮಿಯ ನೀರವ ಮೌನ ಮಾತ್ರ ನೆಲೆಸಿತ್ತು.

“ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ” ಹುಡುಗ ಸಂಕೋಚದಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದ. “ಇಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಇದೆಯೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ, ಅದು ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.”

“ಜೀವ, ಜೀವಾತ್ಮವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.” ರಸವಾದಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಲಗಾಮನ್ನು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸಿದ. ಕುದುರೆಯು ಈಗ ನಾಗಾಲೋಟದಿಂದ ಮರಳು ಮತ್ತು ಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಷ್ಟು ಕಾಲ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ರಸವಾದಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ. ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ಖರ್ಜೂರ ತೋಟಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಎದುರಿಗೆ ಬೃಹದಾಕಾರದ ಚಂದ್ರನು ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅದರ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಬೆಳಕು ಮರುಭೂಮಿಯ ಮರಳು ಮತ್ತು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದ್ದವು. ಹುಡುಗನ ಕುದುರೆಯು, ಹಠಾತ್ತನೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ವೇಗ ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಲಿಸತೊಡಗಿತು.

“ಇಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮವಿದೆ” ಹುಡುಗ ರಸವಾದಿಗೆ ಹೇಳಿದ. “ನನಗೆ ಮರುಭೂಮಿಯ ಭಾಷೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನನ್ನ ಕುದುರೆಗೆ ಜೀವಾತ್ಮದ ಭಾಷೆಯ ಅರಿವಿದೆ.”

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದರು. ರಸವಾದಿ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಾ ಕಲ್ಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಹುಡುಕ

ತೊಡಗಿದರು. ರಸವಾದಿಯು ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಿಂತು ಕಲ್ಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಿಲವಿತ್ತು. ರಸವಾದಿಯು ಮೊದಲಿಗೆ ಆ ಬಿಲದೊಳಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ, ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಭುಜದವರೆಗೆ ತನ್ನ ಇಡೀ ತೋಳನ್ನು ತೂರಿಸಿದ. ಬಿಲದೊಳಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧದ ಚಲನೆಯಿತ್ತು. ರಸವಾದಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅತ್ತಿತ್ತ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಮಾತ್ರ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ರಸವಾದಿಯ ಕೈ ಬಿಲದೊಳಗಿರುವ ಯಾವುದೋ ವಸ್ತುವಿನೊಡನೆ ಸೇನಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ರಸವಾದಿ ವೇಗವಾಗಿ ಆ ಬಿಲದೊಳಗಿನಿಂದ ತನ್ನ ಕೈಹೊರಗೆಳೆದು ಜಿಗಿದು ನಿಂತ. ಹುಡುಗನೂ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ. ರಸವಾದಿ ಒಂದು ವಿಷ ಸರ್ಪದ ಬಾಲವನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಹುಡುಗನೂ ರಸವಾದಿಯಿಂದ ದೂರ ಜಿಗಿದ. ಆ ಉರಗವು ಮರುಭೂಮಿಯ ನೀರವತೆಯನ್ನು ಛೇದಿಸುವಂತೆ ಬುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ಅವನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ರೋಷಾವೇಶದಿಂದ ಹೋರಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು, ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಲ್ಲ ಭಯಾನಕ ವಿಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ನಾಗರ ಸರ್ಪವಾಗಿತ್ತು.

“ಅದರ ವಿಷದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರು.” ಹುಡುಗನು ಹೇಳಿದ. ರಸವಾದಿಯು ಅದರ ಹುತ್ತದೊಳಗೆ ಕೈಹಾಕಿದ್ದಾಗ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿಯೂ ಅವನಿಗದು ಕಚ್ಚಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗಾಬರಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ‘ರಸವಾದಿ ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವನು’ ಆಂಗ್ಲರವ ಅವನೊಡನೆ ಹೇಳಿದ್ದು ನೆನಪಾಯಿತು. ‘ಅವನಿಗೆ ಮರುಭೂಮಿಯ ಹಾವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು.’

ರಸವಾದಿಯು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅದರ ಬೆನ್ನಚೀಲದಿಂದ ಒಂದು ಕಠಾರಿ ಹೊರತೆಗೆದುದನ್ನು ಹುಡುಗ ಗಮನಿಸಿದ. ಆ ಕಠಾರಿಯ ತುದಿಯಿಂದ ಮರಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಆವರಣ ಎಳೆದು ಸರ್ಪವನ್ನು ಆ ಆವರಣದೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟ. ತಕ್ಷಣವೇ ಸರ್ಪ ಏನೊಂದು ಪ್ರತಿರೋಧ ತೋರಿಸದೆ ಅದರೊಳಗೆ ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿತು.

“ಚಿಂತಿಸಬೇಡ” ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ. “ಅದು ನಾನೆಳೆದ ವರ್ತುಲವನ್ನು ದಾಟಿ ಹೊರಗೆ ಬರಲಾರದು. ನೀನು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದೆ. ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಶಕುನವದು.”

“ಅದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವ?” ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ.

“ಏಕೆಂದರೆ... ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳು ಮರುಭೂಮಿಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.”

ಹುಡುಗನಿಗೆ ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ಅವನು ವ್ಯಾಕುಲನಾಗಿದ್ದ. ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಫಾತಿಮಾಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

“ಮರುಭೂಮಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ನಾನು ನಿನಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಲಿದ್ದೇನೆ.” ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ.

“ನಾನು ಓಯಿಸಿಸ್‌ನಲ್ಲೇ ಇರಬಯಸುತ್ತೇನೆ.” ಹುಡುಗ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದ. “ನನಗೆ ಫಾತಿಮಾ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾಳೆ. ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಅವಳ ಮೌಲ್ಯ ಯಾವುದೇ ಸಂಪತ್ತಿಗಿಂತ ಮಹತ್ತರವಾದುದು.”

“ಫಾತಿಮಾ ಮರುಭೂಮಿಯ ಹುಡುಗಿ” ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ. “ಪುರುಷರನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಮೊದಲಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಅಗಲಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದವಳು ಅವಳು. ಅವಳ ಸಂಪತ್ತು ಈಗಾಗಲೇ ಅವಳಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ನೀನು. ಅವಳಿಗೇ ನೀನು ಅರಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಪತ್ತು ನಿನ್ನ ಕೈವಶವಾಗಬೇಕೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ.”

“ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಓಯಿಸಿಸ್‌ನಲ್ಲೇ ನೆಲೆಯೂರ ಬಯಸಿದರೆ?” ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಆಗ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ವಿವರಿಸುವೆ” ರಸವಾದಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದ. “ನೀನು ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ಸಲಹೆಗಾರನಾಗುತ್ತಿ. ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಅನೇಕ ಕುರಿ ಹಾಗೂ ಒಂಟೆಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಚಿನ್ನವಿದೆ. ನೀನು ಫಾತಿಮಾಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಸುಖವಾಗಿರುವಿರಿ. ನೀನು ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಕಲಿಯುವಿ ಮತ್ತು ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ನಿನಗೆ ಪರಿಚಿತವಾಗತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಜಗತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀನು ಕಾಣತೊಡಗುವೆ. ಮತ್ತು ಶಕುನಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡುವುದನ್ನು ನೀನು ಹೆಚ್ಚಿಷ್ಟು ಕಲಿಯುವಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಮರುಭೂಮಿಯೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಕ.

“ಸರಿಸುಮಾರು ಎರಡನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಪುನಃ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ನೆನಪಾಗತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಶಕುನಗಳು ಆ ಕುರಿತು ನಿನ್ನೊಡನೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಂವಹನಿಸಲಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ನೀನವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವೆ. ನೀನು

ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಓಯಿಸಿ ಮತ್ತು ಅದರ ನಿವಾಸಿಗಳ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸುವೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಸರದಾರರು ನೀನು ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಗುರುತಿಸುವರು. ನಿನ್ನ ಒಂಟೆಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ನಿನಗೆ ಸಂಪನ್ನತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಡುವವು.

“ಮೂರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಶಕುನಗಳು ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂವಹನಿಸುವುದನ್ನು ಮತ್ತೂ ಮುಂದುವರಿಸುವವು. ನೀನು ಅದರ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆಗೆಟ್ಟು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡಲು ಶುರುಮಾಡುವೆ. ನಿನ್ನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸಾಧನೆಗೆ ತನ್ನಿಂದ ಅಡ್ಡಿಯಾಯಿತೆಂದು ಫಾತಿಮಾ ದುಃಖಿಸುವಳು. ಅದರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಇನ್ನೂ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಅವಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಓಯಿಸಿ ನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿನಗೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಪುರುಷನಿಗಾಗಿ ಕಾಯುವುದು ಓಯಿಸಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವೆಂದು ಅವಳು ಮೊದಲೇ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನವಳನ್ನು ದೂಷಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಫಾತಿಮಾಳ ಪ್ರೀತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ನೀನಂದೇ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಡತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನೀನು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಅಲೆದಾಡತೊಡಗುವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬರಲಾರನೆಂಬ ಭಯ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಪತ್ತಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗದಂತೆ ತಡೆದಿತ್ತು. ಈಗ ಆ ಸಂಪತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಹೂತು ಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ಶಕುನಗಳು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸುವುವು.

“ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಶಕುನಗಳನ್ನು ನೀನು ಅವನ ಸರಿಸದ ಕಾರಣ, ಅವುಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುವು. ಅದನ್ನರಿತ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸರದಾರರು ನಿನ್ನನ್ನು ಸಲಹೆಗಾರನ ಹುದ್ದೆಯಿಂದ ಕಿತ್ತುಹಾಕುವರು. ಆದರೆ, ಅನೇಕ ಒಂಟೆಗಳು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟಿನ ಸರಕುಗಳ ದಾಸ್ತಾನಿನಿಂದ ನೀನು ಅದಾಗಲೇ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಬದುಕಿನ ಉಳಿದ ದಿನಗಳನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸದ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವೆ. ಆದರೆ ಆಗ ಸಮಯ ಕೈಮೀರಿರುತ್ತದೆ.

“ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮವು ಎಂದೂ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಅವನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ಅವನಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಿಂದ ವಿಮುಖನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದರೆ, ಅದು ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮವೇ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ

ಪ್ರೇಮ ವಿಶ್ವದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನುಡಿಯುತ್ತದೆ.”

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ರಸವಾದಿ ಆ ಸರ್ಪದ ಸುತ್ತ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ತಾನೆಳೆದಿದ್ದ ವರ್ತುಲವನ್ನು ಅಳಿಸಿದ. ಸರ್ಪ ಸರಸರನೆ ಕಲ್ಲುಗಳ ನಡುವೆ ಹರಿದು ಮಾಯವಾಯಿತು.

ಮಕ್ಕಾ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಲು ಸದಾ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ವಟಿಕದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮತ್ತು ರಸವಾದಿಯ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಆಂಗ್ಲರವ ಇಬ್ಬರೂ ಹುಡುಗನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋದರು. ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿದ್ದ ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ನೆನಪಾಯಿತು. ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮರುಭೂಮಿಯತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದ. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಕುದುರೆ ಮೇಲೇರಿದರು. ಈ ಬಾರಿ ಹುಡುಗ ರಸವಾದಿಯ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಓಯಿಸಿಸ್ ಗೆ ಮರಳುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ. ಗಾಳಿ ಓಯಿಸಿಸ್ ನ ಶಬ್ದವನ್ನು ಬೀಸಿ ತರುತ್ತಿತ್ತು. ಹುಡುಗ ಆ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಫಾತಿಮಾಳ ಸ್ವರವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಅವನು ವರ್ತುಲದೊಳಗಿನ ಸರ್ಪವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಗಿಡುಗನನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಅಶ್ವಾರೋಹಿ, ಹುಡುಗನೊಡನೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ, ಮರುಭೂಮಿಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅವನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

“ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಬರುವೆನು.” ಹುಡುಗ ರಸವಾದಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಅಪಾರ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಅನುಭವವಾಯಿತು.

“ನಾವು ನಾಳೆ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಹೊರಡಬೇಕು.” ರಸವಾದಿ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸೂಚಿಸಿದ.

* * *

ಹುಡುಗನು ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದ. ಬೆಳಗಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಎದ್ದು ಅವನ ಡೇರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಫಾತಿಮಾಳ ಮನೆ ತೋರಿಸಲು ಕೇಳಿದ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅವಳ ಡೇರೆಗೆ ತಲುಪಿದರು. ಹುಡುಗ ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಒಂದು ಕುರಿ ಖರೀದಿಸಲು ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ ಕೊಟ್ಟು, ಅವನೊಡನೆ ಡೇರೆಯ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ

ಫಾತಿಮಾಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ತಾನು ಹೊರಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಆ ಅರಬ ಬಾಲಕ ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿ ಬಂದ. ಹುಡುಗ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ ಕೊಟ್ಟ.

“ಇನ್ನು ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಟ್ಟು ನೀನು ಹೋಗಿ ಮಲಗು.” ಬಾಲಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ಸಲಹೆಗಾರನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಚಿನ್ನ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಖುಷಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಾಲಕ ಮಲಗಲು ತನ್ನ ಡೇರೆಗೆ ಮರಳಿದ.

ಫಾತಿಮಾ ಡೇರೆಯ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾದಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಯಾಗಿ ತೋಟದ ಮಧ್ಯೆ ನಡೆದರು. ಇದು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯೆಂದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದಾವುದೂ ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

“ನಾನು ನಿನ್ನಿಂದ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ. “ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಮರಳಿ ಬರುವೆನೆಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ, ಏಕೆಂದರೆ....”

“ಏನೂ ಹೇಳಬೇಡ” ಫಾತಿಮಾ ನಡುವೆ ಅವನ ಮಾತು ಕಡಿದು ಹೇಳಿದಳು. “ಪ್ರೀತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳು ಬೇಕಿಲ್ಲ.”

ಆದರೆ ಹುಡುಗ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದ. “ನಾನೊಂದು ಕನಸು ಕಂಡೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದೆ. ಸ್ವಟಿಕದ ಗಾಜುಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಮರುಭೂಮಿ ದಾಟಿದೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗ ಯುದ್ಧ ಘೋಷಿಸಿದ್ದ ರಿಂದ ಓಯಿಸಿಸ್‌ಗೆ ಬಂದೆ. ಗೆಲೆಯನಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ರಸವಾದಿಯ ತಲಾಶೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಾವಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ ಏಕೆಂದರೆ, ಹೀಗೆ ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಸಂಚು ಹೂಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೂಡಲು ನನಗೆ ಸಹಕರಿಸಿತು.”

ಇಬ್ಬರೂ ಅಪ್ಪಿಗೊಂಡರು. ಇದು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿ ಅವರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸ್ವರ್ತಿಸಿದ್ದಾಗಿತ್ತು.

“ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಮರಳಿ ಬರುವೆನು.” ಹುಡುಗನಿಂದ.

“ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಆಶೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ

ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ” ಫಾತಿಮಾ ಹೇಳಿದಳು. “ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವೆನು. ಒಂದು ದಿನ ಇದೇ ರೀತಿ ನನ್ನ ತಂದೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದ. ಆದರೆ, ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದ. ಅಂದಿನಿಂದ ಪ್ರತೀ ಬಾರಿಯೂ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.”

ಅವರು ಮತ್ತೇನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ತೋಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದಿಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಸುತ್ತಾಡಿದ ನಂತರ ಅವಳನ್ನು ಡೇರೆಯ ಬಾಗಿಲಿನವರೆಗೆ ಕರೆದು ತಂದುಬಿಟ್ಟ.

“ನಿನ್ನ ತಂದೆ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದಂತೆ ನಾನೂ ಬರುವೆನು.” ಅವನು ಹೇಳಿದ. ಫಾತಿಮಾಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಅವನು ಕಂಡ.

“ಫಾತಿಮಾ, ನೀನು ಅಳುತ್ತಿರುವಿ...”

“ನಾನು ಮರುಭೂಮಿಯ ಹೆಣ್ಣು...”

ಮುಖವನ್ನು ಮರೆಸುತ್ತಾ ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು, “ಆದರೂ, ನಾನು ಹೆಣ್ಣೇ..”

ಫಾತಿಮಾ ಡೇರೆಯ ಒಳಗೆ ಹೋದಳು. ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸಿದಾಗ ತಾನು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದಿನನಿತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಮನೆ ಕಸುಬುಗಳನ್ನು ಮಾಡಹೊರಟಳು. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಇಂದು ಎಲ್ಲವೂ ಬದಲಾಗಿರುವಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಓಯಿಸಿಸ್ ಅವಳಿಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮತ್ತೆಂದೂ ಕೊಡಲಾರದೇನೋ.. ಅವಳಿಗೆ ಓಯಿಸಿಸ್ ಇನ್ನೆಂದೂ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಖರ್ಚುರದ ಮರಗಳ, ಮುನ್ನೂರು ಬಾವಿಗಳ, ದೀರ್ಘ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ಬಂದ ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಮರಳುವ ಒಂದು ಸ್ಥಳವಾಗಿರದು. ಈ ದಿನದಿಂದ ಓಯಿಸಿಸ್ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಬರಿದಾದ ಭೂಮಿ ಮಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು.

ಆ ದಿನದಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಓಯಿಸಿಸ್‌ಗಿಂತ ಮರುಭೂಮಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗತೊಡಗಿತು. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಮರುಭೂಮಿಯತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ, ಹುಡುಗ ಇದೀಗ ಯಾವ ನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ರವಾನಿಸಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಾಳಿಯು ಅವನ ಮುಖ ಸವರಿ ನಾನಿನ್ನೂ ಅವನಿಗಾಗಿ ಬದುಕಿರುವೆನೆಂಬ ಸಂದೇಶ

ತಿಳಿಸಬಹುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಅವನಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಬ್ಬಳು ಹೇಣ್ಣು, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ತನ್ನ ವೀರ ಪುರುಷನಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈಗ ಮರುಭೂಮಿ ಅವಳಿಗೆ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು; ಅದು ಅವಳಿಗಾಗಿ ಅವನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಾನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ.

* * *

“ನೀನು ಏನನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿರುವೆಯೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿದಿರು” ಮರುಭೂಮಿಯ ಮರಳಿನಾಚೆ ಸವಾರಿ ಆರಂಭಿಸುವಾಗ ರಸವಾದಿ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದ. “ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ವಿಶ್ವಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲೆ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ.”

“ಜನರು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದೆ ಬರುವುದನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ.” ಹುಡುಗನೆಂದ. ಅವನು ಈಗಾಗಲೇ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮರುಭೂಮಿಯ ನೀರವತೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

“ಒಬ್ಬನಿಗೆ ದೊರಕುವ ವಸ್ತು, ಅದು ಶುದ್ಧ ವಿಚಾರಧಾರೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಎಂದೂ ಕೆಡಲಾರದು. ಅದು ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಹಿಂದೆ ಬರಬಹುದು” ರಸವಾದಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದ. “ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ದೊರಕಿದ್ದು ವಿಸ್ಫೋಟಗೊಂಡ ನಕ್ಷತ್ರದಂತೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಬೆಳಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಮರಳಿದಾಗ ಅವನಿಗದು ಕಾಣಿಸಿಗದು.”

ಅವನು ರಸವಿದ್ಯೆಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಘಾತಿಮಾಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಅವನು ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸದಿರುವುದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮರುಭೂಮಿಯು ಅದರ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಏಕತಾನತೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕನಸಿನಾವಸ್ಥೆಗೆ ತಳ್ಳಿತ್ತು. ಓಯಿಸಿಸ್‌ನ ಖರ್ಜೂರದ ಮರಗಳು, ಅಲ್ಲಿಯ ಬಾವಿಗಳು ಮತ್ತು ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೋಹಕ ಮುಖ ಹುಡುಗನ ಮನಪಟಲದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಮಾಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆಂಗ್ಲರವ, ಹಾಗೂ ತನಗರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಶಿಕ್ಷಕನಾದ ಆ ಒಂಟಿ ನಡೆಸುವಾತನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಬಹುಶಃ ರಸವಾದಿಯೆಂದೂ ಪ್ರೇಮಿಸಿದ್ದಿರಲಾರನು’

ಹುಡುಗನು ಯೋಚಿಸಿದ.

ಭುಜದಲ್ಲಿ ಗಿಡುಗನನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡ ರಸವಾದಿ ಹುಡುಗನ ಮುಂದಿ
ನಿಂದ ಕುದುರೆ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ಪಕ್ಷಿಗೆ ಮರುಭೂಮಿಯ ಭಾಷೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ರಸವಾದಿ ಕುದುರೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅದು ಬೇಟೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ
ಹಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಲ ದಿನ ಮೊಲವೊಂದನ್ನು ಅದು ಎತ್ತಿ ತಂದಿದ್ದರೆ,
ಎರಡನೆಯ ದಿನ ಎರಡು ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ತಂದಿತ್ತು.

ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆ ಮಲಗುವಾಗ, ಬೆಂಕಿ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಬಿಚಾನಗಳಿಂದ ಮರೆ
ಮಾಡಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮರುಭೂಮಿಯ ರಾತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ತಣ್ಣಗಿದ್ದು, ದಿನ
ಕಳೆದಂತೆ ಚಂದ್ರನ ಪಥ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಅಂಧಕಾರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.
ಅವರು ಆ ವಾರವಿಡೀ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರ ನಡುವೆ ನಡೆಯುವ ಯುದ್ಧದಿಂದ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಮುಂಜಾಗ್ರತಾ ಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ
ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಸಂಚರಿಸಿದ್ದರು. ಯುದ್ಧವು ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು ಮತ್ತು
ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಗಾಳಿಯು ಜಿಗುಪ್ಸೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ಹಸಿ ರಕ್ತದ ವಾಸನೆಯನ್ನು
ಬೀಸಿ ತರುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾದಾಟ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಕಣ್ಣುಗಳು
ಕಾಣಲು ಅಸಮರ್ಥವಾದದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ಶಕುನಗಳ ಭಾಷೆ ಸದಾ
ಸನ್ನದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಗಾಳಿಯು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಆಗಾಗ ನೆನಪಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಪ್ರಯಾಣದ ಏಳನೇ ದಿನ ರಸವಾದಿಯು ರೂಢಿಯ ಸಮಯಕ್ಕಿಂತ
ಒಂದಿಷ್ಟು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಬಿಡಾರ ಹಾಕಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಬೇಟೆ
ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಗಿಡುಗ ಅವನ ಭುಜದಿಂದ ಹಾರಿತು. ರಸವಾದಿಯು
ತನ್ನ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ನೀರು ಕೊಟ್ಟ.

“ಈಗ ನೀನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿನ್ನ ಯಾತ್ರೆಯ ಕೊನೆಯ
ಹಂತದಲ್ಲಿರುವೆ” ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ. “ನಿನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು
ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೊರಟದ್ದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.”

“ಆದರೆ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ನೀನು ನನಗೇನನ್ನೂ ಕಲಿಸಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ”
ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ. “ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೀನು
ನನಗೆ ಕಲಿಸಿ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ
ರಸವಿದ್ಯೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಆ ಅಂಗ್ಲರವನ ಜೊತೆ ನಾನು
ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಅವನ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ
ಏನನ್ನು ಕಲಿಯಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.”

“ಕಲಿಯಲು ಇರುವ ದಾರಿ ಒಂದೇ” ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ. “ಅದು

ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ. ನೀನು ಕಲಿಯಬೇಕಾದುದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ನಿನ್ನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತುಕೊಂಡಿರುವಿ. ನೀನು ಕಲಿಯಲು ಬಾಕಿಯಿರುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ.”

ಹುಡುಗ ಅದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಯಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ರಸವಾದಿ ದಿಗಂತವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಅವನ ಗಿಡುಗನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ.

“ನೀನು ನಿನ್ನನ್ನು ರಸವಾದಿಯೆಂದು ಏಕೆ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿ?” ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ.

“ಏಕೆಂದರೆ ನಾನೊಬ್ಬ ರಸವಾದಿ, ಅದಕ್ಕೆ.” ರಸವಾದಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ಸೀಸವನ್ನು ಚಿನ್ನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಅಸಫಲರಾದ ಇತರ ರಸವಾದಿಗಳು ಎಡವಿದ್ದಲ್ಲಿ?”

“ಅವರು ಕೇವಲ ಚಿನ್ನದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಮೂಲಕ ದೊರಕುವ ಐಶ್ವರ್ಯ ಬೇಕಿತ್ತೇ ಹೊರತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಜೀವಿಸಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧರಿರಲಿಲ್ಲ.”

“ನಾನು ಇನ್ನೂ ತಿಳಿಯಲು ಬಾಕಿಯಿರುವ ಆ ವಿಷಯ ಯಾವುದು?” ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ. ಆದರೆ ರಸವಾದಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸದೆ, ದಿಗಂತದತ್ತ ನೋಡುವುದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ಕೊನೆಗೂ, ಗಿಡುಗ ಅವರ ಅಂದಿನ ಆಹಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದಿತು. ಅವರು ಒಂದು ಹೊಂಡ ಅಗೆದು ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಒಲೆ ಹಚ್ಚಿದರು.

“ನಾನೊಬ್ಬ ರಸವಾದಿ, ಏಕೆಂದರೆ ನಾನೊಬ್ಬ ರಸವಾದಿ” ಅಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ. “ರಸವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ತಾತನಿಂದ ಕಲಿತೆ. ಮತ್ತು ಅವನು ಅವನ ತಂದೆಯಿಂದ, ಹೀಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅದು ವಿಶ್ವದ ಉಗಮದ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇರು ಆವಿಷ್ಕಾರವನ್ನು ಒಂದು ಪಚ್ಚಿ ಮರಕತ ಶಿಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದಿಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಜನರು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದಂತೆಲ್ಲಾ ಸರಳ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿ ಗ್ರಂಥ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮತ್ತು ದಾರ್ಶನಿಕ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳಂತಹ ಹೊಸ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸತೊಡಗಿದರು, ಅವರು ಇತರರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ವಿಧಾನ ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆಂದು ಭಾವಿಸತೊಡಗಿದರು ಕೂಡಾ. ಆದರೆ, ಮೇರು ಆವಿಷ್ಕಾರದ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಕೆತ್ತಿಟ್ಟಿರುವ ಆ ‘ಪಚ್ಚಿ ಶಿಲಾಫಲಕ’ ಇಂದಿಗೂ ಸಜೀವವಾಗಿದೆ.”

“ಪಚ್ಚೆ ಶಿಲಾಫಲಕದ ಮೇಲೆ ಏನು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ?” ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ.

ರಸವಾದಿಯು ಈಗ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸತೊಡಗಿದ. ಐದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಮುಗಿಸಿದ. ರಸವಾದಿಯು ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಹುಡುಗನು ವೃದ್ಧ ರಾಜನನ್ನು ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದ ಆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಚೌಕಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡ. ಅದು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಯಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

“ಪಚ್ಚೆ ಶಿಲಾಫಲಕದ ಮೇಲೆ ಬರೆದಿರುವುದು ಇದನ್ನು.” ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ.

“ಇದು ಸಾಂಕೇತಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದೆ” ಹುಡುಗ ನಿರಾಶೆಯ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ. “ಇದು ನಾನು ಆ ಆಂಗ್ಲರವನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡಂತೆಯೇ ಇದೆ.”

“ಅಲ್ಲ, ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿದ್ದಂತಲ್ಲ” ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ. “ಇದು ಆ ಎರಡು ಹದ್ದುಗಳ ಹಾರಾಟದಂತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೇವಲ ಊಹೆ ಅಥವಾ ಯುಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪಚ್ಚೆ ಶಿಲಾಫಲಕವು ವಿಶ್ವಾತ್ಮವನ್ನು ತಲುಪಲಿಕ್ಕಿರುವ ನೇರ ಪಥವಾಗಿದೆ.

“ಈ ನಮ್ಮ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜಗತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಒಂದು ಚಿತ್ರಣ ಮತ್ತು ನಕಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅರಿತಿದ್ದರು. ನಾವು ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಉದ್ದೇಶ, ನಾವು ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಈ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಲೋಕ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಖಾತರಿ ಮಾಡಿಕೊಡಲಿಕ್ಕಾಗಿದೆ. ದೇವರು ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯಗಳ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯರು ಅವನ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಸ್ಮಯಕಾರಿ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ. ‘ಕ್ರಿಯೆ’ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಅದನ್ನೇ.”

“ಹಾಗಿದ್ದರೆ ‘ಪಚ್ಚೆ ಶಿಲಾಫಲಕ’ದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನೂ ನಾನು ಕಲಿಯಬೇಕೇ?” ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ.

“ಪ್ರಾಯಶಃ ನೀನು ರಸವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಇದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಮಯವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನೀನು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮರುಭೂಮಿಯ ಆಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗು. ಮರುಭೂಮಿಯು ನಿನಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಭೂಮುಖದ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡಲಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಇಡೀ ಮರುಭೂಮಿಯ ಅಧ್ಯಯನ

ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; ಒಂದು ಮರಳ ಕಣವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದರೂ ಸಾಕು, ನಿನಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿಸ್ಮಯಗಳ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ.”

“ನಾನು ಮರುಭೂಮಿಯ ಆಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವುದೆಂದರೆ ಹೇಗೆ?”

“ನಿನ್ನ ಹೃದಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಿರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ವಿಶ್ವಾತ್ಮದಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಒಂದು ದಿನ ಅದು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮರಳುತ್ತದೆ.”

* * *

ಮತ್ತೆರಡು ದಿನ ಅವರು ಮೌನವಾಗಿಯೇ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಚಲಿಸಿದರು. ಅತ್ಯಂತ ಭೀಕರ ಕದನ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಅವರು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ರಸವಾದಿ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿದ್ದ. ಅವರು ಮೌನವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಆಲಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದ. ಆದರೆ, ಅದು ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆಯಾದರೂ ಅವನ ಹೃದಯವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹಾಗಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದು ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಕಾಲ ತನ್ನ ವಿಷಣ್ಣತೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮರುಭೂಮಿಯ ಸೂರ್ಯೋದಯ ಕಂಡು, ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಷ್ಟು ಭಾವಪರವಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಸಂಪತ್ತಿನ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅದು ಜೋರಾಗಿ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮರುಭೂಮಿಯ ಅನಂತ ದಿಗಂತದತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ ಚಲಿಸುವಾಗ ಅದು ಅಷ್ಟೇ ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಹುಡುಗ ಮತ್ತು ರಸವಾದಿ ಇಬ್ಬರೂ ಮೌನವಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಅವನ ಹೃದಯ ಮಾತ್ರ ನಿಶ್ಚಬ್ದವಾಗಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ನಾವು ಹೃದಯವನ್ನು ಏಕೆ ಆಲಿಸಬೇಕು?” ಆ ದಿನ ಬಿಡಾರ ಹೂಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹೃದಯವಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತು ಅಡಗಿದೆ.”

“ಆದರೆ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಗಾಗಿದೆ” ಹುಡುಗನಂದ. “ಅದಕ್ಕೂ ಕನಸುಗಳಿವೆ. ಅದು ಭಾವುಕವಾಗಿದೆ. ಮರುಭೂಮಿಯ ಹೆಣ್ಣಿನ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ ಉನ್ಮಾದಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ

ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ರಾತ್ರಿ ಅದು ನನ್ನನ್ನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ತಡೆಯುತ್ತದೆ.”

“ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ” ರಸವಾದಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದ. “ಅದರ ಅರ್ಥ, ನಿನ್ನ ಹೃದಯವಿನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ. ಅದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಾ ಇರು.”

ಮುಂದಿನ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಇಬ್ಬರು ಸವಾರರು ಹಲವಾರು ಸಶಸ್ತ್ರ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಹಾದು ಹೋದರು. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸೈನಿಕರು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹುಡುಗನ ಹೃದಯವೀಗ ಭಯದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿತ್ತು. ತಾನು ವಿಶ್ವಾತ್ಮದಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದಂತಹ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕತೆಗಳನ್ನು ಅದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳತೊಡಗಿತು. ಅವನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವ ಸಂಪತ್ತು ಸಿಗದಿರಲೂ ಬಹುದು ಮತ್ತು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಯಲೂಬಹುದೆಂದು ಹೃದಯ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವನನ್ನು ಹೆದರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತು ಎರಡೂ ದೊರಕಿರುವುದರಿಂದ ತಾನೀಗ ತೃಪ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಇಷ್ಟೇ ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು.

“ನನ್ನ ಹೃದಯ ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ವಂಚಕ” ಒಂದು ದಿನ ಕುದುರೆಗಳು ವಿಶ್ರಮಿಸಲು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾಗ ರಸವಾದಿಗೆ ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ. “ಅದು ನಾನು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅರಸಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ.”

“ಅದಕ್ಕೂ ಅರ್ಥವಿದೆ” ರಸವಾದಿ ವಿವರಿಸಿದ. “ನೀನು ಕನಸಿನ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಇದುವರೆಗೆ ಗಳಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಅದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಹೆದರಿಕೊಂಡಿದೆ.”

“ಹಾಗಾದರೆ, ನಾನು ಹೃದಯದ ಮಾತೇಕೆ ಕೇಳಬೇಕು?”

“ಏಕೆಂದರೆ, ನಿನಗೆ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಅದರ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರಬಹುದು. ಹೃದಯ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೀನು ಕೇಳದ ಹಾಗೆ ನಟಿಸಿದರೂ, ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನ ಒಳಗಿನಿಂದ ಜೀವನದ ಕುರಿತು ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಕುರಿತು ನೀನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅದು ನಿನಗೆ ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಾ ಚುಚ್ಚುತ್ತಿರಬಹುದು.”

“ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ, ಅದು ದ್ರೋಹಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರ ಮಾತು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದೇ?”

“ದ್ರೋಹವೆಂದರೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬೀಳುವ ಹೊಡೆತ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಿತಿರುವಿಯಾದರೆ ಅದೆಂದೂ ಆ ರೀತಿ

ಮಾಡಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಕನಸು ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಜೊತೆ ಯಾವ ರೀತಿ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನೀನೆಂದೂ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಿಂದ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆಂದು ಕೇಳುವುದೇ ಉತ್ತಮ. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಕನಿಷ್ಠ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಹೊಡೆತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.”

ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಾದುಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಹುಡುಗ ನಿರಂತರವಾಗಿ ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅದರ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೇ ಅರ್ಥವಾಗತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಯಥಾರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದ. ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ಮರಳಿ ಓಯಿಸಿ ಸೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯನ್ನೂ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ.

ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅವನ ಹೃದಯ ತಾನೇಗ ಸಂತ್ರಸ್ತನಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿತು. “ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾನು ದೂರಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಾನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೃದಯವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಾತ್ರ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಹೃದಯವಿರುವುದೇ ಹಾಗೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲು ಭಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಅರ್ಹರಲ್ಲವೆಂದೋ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾರೆವೆಂದೋ ಭಾವಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ನಾವು ಹೃದಯಗಳಾದರೋ, ನಾವು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡೇವು ಅಥವಾ ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗದಿರಲೂಬಹುದು ಅಥವಾ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಂಪತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮರಳಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೂತುಹೋಗಲೂಬಹುದೆಂಬ ಭಾವನೆಗಳಿಂದಲೇ ಅಂಜಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಹೀಗೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸಂಭವಿಸಿದರೆ, ನಾವು ಹೃದಯಗಳು ಅದನ್ನು ದಾರುಣವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

“ನನ್ನ ಹೃದಯ ಅದು ನರಳಬೇಕಾದೀತೆಂದು ಹೆದರಿಕೊಂಡಿದೆ.” ಒಂದು ಕಗ್ಗತ್ತಲ ರಾತ್ರಿ ಹುಡುಗ ಆಕಾಶವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ರಸವಾದಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ನರಳುವಿಕೆಯ ಭಯ, ಸ್ವತಃ ನರಳುವಿಕೆಗಿಂತ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಿನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಹೇಳು. ಮತ್ತು ಕನಸಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದ ಯಾವುದೇ ಹೃದಯ ಇದುವರೆಗೂ ನರಳಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಮರತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಆ ‘ಕ್ಷಣದ’

ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.” ರಸವಾದಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ.

“ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ದೇವರೊಡನೆ ಆ ಕ್ಷಣದ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ” ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ. “ನಾನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಉಜ್ವಲವಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗಳಿಗೆಯೂ ನಾನು ಕಾಣುವ ಕನಸಿನ ಒಂದು ಭಾಗವೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಊಹಿಸಿಯೂ ಇರದಂತಹ, ಎದೆಗಾರಿಕೆಯಿದ್ದರೂ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗದಂತಹ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಕುರುಬನಿಗೆ ಸಾಧಿಸಲು ಎಂದೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೆ.”

ಆ ಇಡೀ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅವನ ಹೃದಯ ಮೌನವಾಗಿತ್ತು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಹುಡುಗ ಗಾಢವಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದ. ಅವನು ಎದ್ದಾಗ ಅವನ ಹೃದಯವು ವಿಶ್ವಾತ್ಮದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿತು—

“ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೊಳಗೂ ದೇವರಿರುತ್ತಾನೆ. ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಮರುಭೂಮಿಯ ಒಂದು ಮರಳ ಕಣದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಮರಳಿನ ಆ ಕಣವೂ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಒಂದು ‘ಕ್ಷಣ’ವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಅದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಮಿಲಿಯಾಂತರ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಅವನನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಸಂಪತ್ತಿದೆ.

“ನಾವು ಜನರ ಹೃದಯಗಳು ಬಹಳ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಅಂತಹ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಜನರಿಗೆ ಅದರ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆಮೇಲೆ ನಾವು ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಬದುಕನ್ನು ಅದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ವಿಧಿಯತ್ತ ಸಾಗಲು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ವಿಷಾದವೆಂದರೆ, ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ, ಅವರಿಗಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಜಗತ್ತನ್ನು ಒಂದು ಬೆದರಿಕೆಯ ತಾಣವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದರಿಂದಾಗಿ ಜಗತ್ತು ದಿಟವಾಗಿ ಒಂದು ಬೆದರಿಕೆಯ ತಾಣವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತದೆ.

“ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ನಾವು ಹೃದಯಗಳು ಆದಷ್ಟು ಮೆತ್ತಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಎಂದೂ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಬಾರದೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಹೃದಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಯೂ ಅನುಸರಿಸದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಜನರು ದುಃಖಿತರಾಗುವುದನ್ನು ನಾವು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ.”

“ಹೃದಯಗಳು ಅದೇಕೆ ಜನರನ್ನು ಅವರ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ?” ಹುಡುಗ ರಸವಾದಿಯೊಡನೆ ಕೇಳಿದ.

“ಏಕೆಂದರೆ, ಅದು ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ನರಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನರಳುವುದನ್ನು ಹೃದಯಗಳು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ.” ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ.

ಆ ಗಳಿಗೆಯಿಂದ ಹುಡುಗ ಅವನ ಹೃದಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಿತುಗೊಂಡ. ಕೃಪೆಯಿಟ್ಟು, ತನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಎಂದೂ ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಬಾರದೆಂದು ಹೃದಯದೊಡನೆ ವಿನಂತಿಸಿದ. ಕನಸುಗಳಿಂದ ಕಳಚಿಕೊಂಡು ತಾನು ಅಲೆಡಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಕರೆಗುಂಡಿಯೊತ್ತಿ ತನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಬೇಡಿಕೊಂಡ. ಪ್ರತಿ ಬಾರಿ ಅಂತಹ ಎಚ್ಚರಿಸುವಿಕೆಯ ಧ್ವನಿ ತನ್ನೊಳಗಿಂದ ಕೇಳಿ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸುವುದಾಗಿಯೂ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ.

ಹೃದಯದ ಚತಗಿನ ತನ್ನ ಸಂವಾದವನ್ನು ಆ ರಾತ್ರಿ ರಸವಾದಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಹುಡುಗನ ಹೃದಯವು ಈಗ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಮರಳಿತೆಂದು ರಸವಾದಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು.

“ನಾನೀಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?” ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆ” ರಸವಾದಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ. “ಶಕುನಗಳತ್ತ ಗಮನ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸು. ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಲು ನಿನ್ನ ಹೃದಯವು ಶಕ್ತವಾಗಿದೆ.”

“ನಾನು ತಿಳಿದಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಆ ‘ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಷಯ’ ಇದೇನಾ?”

“ಅಲ್ಲ” ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ. “ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕಾದ ಆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಒಂದು ಕನಸು ಈಡೇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ, ಆ ಕನಸಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಹಾದಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಕಲಿತ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ವಿಶ್ವಾತ್ಮ ನಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವಿಶ್ವಾತ್ಮ ಕ್ರೂರಿಯೆಂದಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಕನಸನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುವ ಜೊತೆಗೇ ಆ ಕನಸಿನತ್ತ ಸಾಗಿದ ಹಾದಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ನಾವು ಕಲಿತ ಎಲ್ಲಾ

ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲೂ ಪಾರಂಗತರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅದು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮರುಭೂಮಿಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು, 'ಓಯಿಸಿಸನ್ನು ಕಾಣುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಮಡಿಯುವುದು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅನ್ವೇಷಣೆಯೂ ಆರಂಭಿಗನ ಅದೃಷ್ಟದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ಅನ್ವೇಷಕ ಕಠೋರವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಜಯಶಾಲಿಯಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.”

ಹುಡುಗನಿಗೆ ತನ್ನ ದೇಶದ ಒಂದು ಹಳೆಯ ನಾಣ್ಣುಡಿ ನೆನಪಾಯಿತು; 'ರಾತ್ರಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಕತ್ತಲೆಯ ಅವಧಿಯು ಬೆಳಗಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಮುಂಚೆ ಬರುತ್ತದೆ.'

* * *

ಅದರ ಮರುದಿನವೇ ಅಪಾಯದ ಮೊದಲ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸೂಚನೆ ಕಂಡು ಬಂದಿತು. ಮೂವರು ಸಶಸ್ತ್ರ ಸೈನಿಕರು ಇವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಹುಡುಗ ಮತ್ತು ರಸವಾದಿ ಅಲ್ಲೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ವಿಚಾರಿಸತೊಡಗಿದರು.

“ನಾನು ನನ್ನ ಗಿಡುಗನೊಂದಿಗೆ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.” ರಸವಾದಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಆಯುಧಗಳಿವೆಯೇ ಎಂದು ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.” ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೇಳಿದ. ರಸವಾದಿ ಮತ್ತು ಹುಡುಗ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದರು.

“ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಹಣ ಏಕೆ ಇದೆ?” ಹುಡುಗನ ಚೀಲವನ್ನು ತಪಾಸಿಸುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ನನಗೆ ಪಿರಮಿಡ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ.” ಹುಡುಗ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ರಸವಾದಿಯ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ತಪಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವನಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ದ್ರಾವಣ ತುಂಬಿದ್ದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸ್ವಟಿಕದ ಬುರುಡಿ ಮತ್ತು ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಹಳದಿ ಗಾಜಿನ ಮಣಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. “ಇವುಗಳೇನು?” ಅವನು ವಿಚಾರಿಸಿದ.

“ಇವು ಸ್ವರ್ಣಮಣಿ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧರಸ ಸಂಜೀವಿನಿ. ಇದು ರಸವಾದಿಗಳ

ಮೇರು ಆವಿಷ್ಕಾರವಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಈ ಸಿದ್ಧರಸ ಸಂಜೀವಿನಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಮತ್ತೆಂದೂ ರೋಗಗಳು ಕಾಡಲಾರವು; ಮತ್ತು ಈ ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿಯ ಸಣ್ಣ ಎಳೆಯೊಂದು ಯಾವುದೇ ಲೋಹವನ್ನು ಚಿನ್ನವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಲ್ಲದು.”

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಅರಬ ಸೈನಿಕರು ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕರು. ಅವರ ಜೊತೆ ರಸವಾದಿಯೂ ನಕ್ಕ. ಅವರಿಗೆ ಅವನ ಮಾತುಗಳು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಕಂಡು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಅವರ ಸೊತ್ತುಗಳ ಜೊತೆ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟರು.

“ನಿನಗೇನು ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆಯಾ?” ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಹುಡುಗ ರಸವಾದಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. “ನೀನೇಕೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ?”

“ನಿನಗೆ ಬದುಕಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಸರಳ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡಲು” ರಸವಾದಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ. “ನೀನು ಅಮೂಲ್ಯ ಸೊತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಗ ಅದರ ಕುರಿತು ಇತರರಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚೇ ಹೇಳು. ಆಗ ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ.”

ಅವರು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಚಲಿಸತೊಡಗಿದರು. ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ಹುಡುಗನ ಹೃದಯ ಹೆಚ್ಚಿಚ್ಚು ಮೌನವಾಗತೊಡಗಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಗತಿಸಿದ ಅಥವಾ ಬರಲಿರುವ ದಿನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ವೀಕ್ಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹುಡುಗನ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವಾತ್ಮದಿಂದ ತನ್ನ ದಾಹವನ್ನು ತಣಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂತ್ಯಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಹುಡುಗ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೃದಯವೀಗ ಗೆಲೆಯರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ದ್ರೋಹ ಬಗೆಯಲು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದರು.

ಹುಡುಗನ ಹೃದಯವೀಗ ಕೇವಲ ಅವನನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬಲು ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಮರುಭೂಮಿಯ ನೀರವ ದಿನಗಳು ತುಂಬಾ ತ್ರಾಸದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಲು ಕುರಿಮಂದೆಯನ್ನು ಮಾರುವ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ತೋರಿಸಿದ್ದು ಮತ್ತು ಸ್ವಟಿಕದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವಾಗ ಅವನು ತೋರಿದ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಹುಡುಗನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣಗಳೆಂದು ಅವನ ಹೃದಯ ಹೇಳಿತು.

ಅವನು ಇದುವರೆಗೂ ಗಮನಿಸದೇ ಇದ್ದ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿತು. ಅವನಿಗೆ ಬೆದರಿಕೆಯೊಡ್ಡಿದ್ದ ಅಪಾಯಗಳು ಮತ್ತು

ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದ ಹಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿತು. ಒಮ್ಮೆ ಹುಡುಗನು ಎತ್ತಿತಂದಿದ್ದ ಅವನ ತಂದೆಯ ಕೋವಿಯಿಂದ ಅಪಾಯಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟು ಅವನು ಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು; ಮತ್ತೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನು ಜ್ವರ ಪೀಡಿತನಾಗಿ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ತಲೆತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದು ಅಲ್ಲೇ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿತು. ಕಾರಣ, ಅಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಹುಡುಗನು ಸಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರಿಬ್ಬರು ಇವನನ್ನು ಕೊಂದು ಕುರಿಗಳನ್ನು ದೋಚಲು ಹೊಂಚುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದು, ಇವನು ಹೋಗಲು ತಡಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ, ಬಹುಶಃ ಹೋಗುವ ದಾರಿ ಬದಲಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ಎಣಿಸಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಯೋಜನೆ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನೂ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿತು.

“ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೃದಯ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆಯೇ?” ಹುಡುಗ ರಸವಾದಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಾರಿ. ಯಾರು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಹೃದಯಗಳು ಮಾತ್ರ. ಅವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಕುಡುಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ವೃದ್ಧರಿಗೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ.”

“ಇದರ ಅರ್ಥ ನಾನು ಅಪಾಯಕ್ಕೊಳಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ?”

“ಅಲ್ಲ; ಇದರ ಅರ್ಥ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ: ಹೃದಯ ತನಗೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ.”

ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತು ಅವರು ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರ ಶಿಬಿರವೊಂದನ್ನು ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಿಬಿರದ ನಾಲ್ಕೂ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪವಾದ ಬಿಳಿ ಪೋಷಾಕು ಧರಿಸಿದ್ದ, ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಸುಸಜ್ಜಿತರಾಗಿದ್ದ ಅರಬರು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹುಕ್ಕಾ ಸೇದುತ್ತಾ ಯುದ್ಧದ ಕತೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರೂ ಈ ಇಬ್ಬರು ಯಾತ್ರಿಕರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

“ಇಲ್ಲೇನೂ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲ.” ಶಿಬಿರ ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವಾಗ ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ. ರಸವಾದಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. “ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯಿಡು, ಆದರೆ, ನೀನು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ. ಮನುಷ್ಯರು ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿರುವಾಗ, ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಗ್ರಾಮದ ಆಕ್ರಂದನ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ

ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರೂ ಸಫಲರಾಗರು.”

“ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಗಳೂ ಒಂದೇ.” ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯೆಂಬುವುದನ್ನು ಸಾಬೀತುಗೊಳಿಸಲೋ ಎಂಬಂತೆ ಇಬ್ಬರು ಅಶ್ವಾರೋಹಿಗಳು ಇವರ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾದರು.

“ನೀವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾರಿರಿ” ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ. “ನೀವು ನಮ್ಮ ಯುದ್ಧ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ.”

“ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ದೂರ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.” ಆ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಗಳ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ. ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವರು ನಿಶ್ಚಲರಾದರು ಮತ್ತು ಇವರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಇವರಿಬ್ಬರ ಮಾತಿನ ವಿನಿಮಯವನ್ನು ಭಯಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಗಮನಿಸಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ, “ನೀನು ನಿನ್ನ ನೋಟದಿಂದ ಆ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ.”

“ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ನಿನ್ನ ಆತ್ಮದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ.” ರಸವಾದಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಅದು ನಿಜ. ತಿಬಿರದ ಮುಂದೆ ಹಾದು ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಶಸ್ತ್ರಸಜ್ಜಿತ ಜನರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾತ ಇವರತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ನೆಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮುಖ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣದಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಅವನು ನಿಂತಿದ್ದರೂ, ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅವನು ಇವರನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಖಚಿತವಾಗಿತ್ತು.

ಕೊನೆಗೆ ಇಡೀ ದಿಗಂತದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಹರಡಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಪರ್ವತಗಳ ಸಾಲನ್ನು ಅವರು ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದಾಗ, ಪಿರಮಿಡ್ ಇನ್ನು ಕೇವಲ ಎರಡು ದಿನಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿರುವುದಾಗಿ ರಸವಾದಿ ತಿಳಿಸಿದ.

“ನಾವು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯುವುದಾದರೆ, ನನಗೆ ರಸವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಈಗಲೇ ಕಲಿಸು.” ಹುಡುಗನಿಂದ.

“ರಸವಿದ್ಯೆ ನಿನಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅದು ವಿಶ್ವಾತ್ಮದ ಮೂಲಕ ನಿನಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ.”

“ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು ಅದನ್ನಲ್ಲ. ಸೀಸವನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ವಿದ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

ಮರುಭೂಮಿಯಂತೆ ರಸವಾದಿಯೂ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಮೌನಕ್ಕೆ ಶರಣಾದ. ಅವನು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದು ಅವರು ಉಪಾಹಾರದ

ವಿರಾಮಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗಲೇ.

“ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಏಕಸನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ” ರಸವಾದಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದ್ದ. “ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಚಿನ್ನವೆಂಬುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ಏಕಸನ ಕ್ರೋಳಪಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ಧಾತು. ಏಕೆಂದು ನನ್ನೊಡನೆ ಕೇಳಬೇಡ, ಏಕೆಂದು ನಾನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಷ್ಟೇ; ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮಾತನ್ನು ಜನರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚಿನ್ನವು ವಿಕಾಸದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಬದಲಿಗೆ, ಸಂಘರ್ಷದ ಮೂಲವಾಗಿ ಕಾಣತೊಡಗಿತು.”

“ಏಚಾರಗಳು ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಗಳ ಮುಲುಕಾಟ ಕೇವಲ ಮುಲುಕಾಟ ಮಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಮೇಣ ಅದು ಅಪಾಯದ ಮುನ್ನೂಚನೆಯಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗತೊಡಗಿತು. ಮತ್ತೆ ಅದು ಮುಲುಕಾಟವೇ ಆಯಿತು..” ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಬಹುಶಃ ರಸವಾದಿಗೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು.

“ನಾನು ನೈಜ ರಸವಾದಿಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ” ರಸವಾದಿ ಮುಂದುವರಿಸಿದ. “ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಚಿನ್ನದ ಜೊತೆ ಸ್ವಯಂ ಅವರೇ ವಿಕಾಸಹೊಂದಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರಮೇಣ ಅವರು ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿಯನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಂದು ವಸ್ತು ವಿಕಸನಕ್ಕೋಳಗಾಗುವಾಗ ಅದು ತನ್ನ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಅರಿತಿದ್ದರು.

“ಕೆಲವರು ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿಯನ್ನು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಅವರಿಗೆ ಅದಾಗಲೇ ಅಂತಹ ಸಹಜ ಪ್ರತಿಭೆಯಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವರ ಆತ್ಮಗಳು ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಇತರರ ಆತ್ಮಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾತರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

“ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ, ಅವರ ಆಸಕ್ತಿ ಕೇವಲ ಚಿನ್ನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಿದ್ದು, ಸೀಸ, ತಾಮ್ರ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿಣಗಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ಈಡೇರಿಸಲು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ಅವರು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವವರೆಂದೂ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಾರರು.” ರಸವಾದಿಯ ಮಾತು ಶಾಪವನ್ನು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುವಂತಿತ್ತು.

ರಸವಾದಿಯು ಬಗ್ಗೆ ನೆಲದಿಂದ ಒಂದು ಚಿಪ್ಪನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ,

“ಈ ಮರುಭೂಮಿ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರವಾಗಿತ್ತು.”

“ನಾನು ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇನೆ.” ಹುಡುಗ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ರಸವಾದಿ ಚಿಪ್ಪನ್ನು ಹುಡುಗನ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಹುಡುಗ ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ ಹಲವು ಬಾರಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

“ಸಮುದ್ರವು ಈ ಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಚಿಪ್ಪಿನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ಮರುಭೂಮಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೀರಿನಿಂದ ಆವೃತವಾಗುವವರೆಗೂ ಆ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅದು ಮುಕ್ತವಾಗದು.”

ಅವರು ತಮ್ಮ ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ ಈಜಿಪ್ಪಿನ ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗತೊಡಗಿದರು.

* * *

ಹುಡುಗನ ಹೃದಯ ಅಪಾಯದ ಸಂಕೇತವನ್ನು ರವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಮಿಸತೊಡಗಿದ್ದ. ಅವರು ದೈತ್ಯಾಕಾರದ ಮರಳ ದಿಬ್ಬಗಳಿಂದ ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹುಡುಗ ರಸವಾದಿಯತ್ತ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವನಂತೆ ನೋಡಿದ. ಆದರೆ ಅವನು ಅಪಾಯದ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದ. ಐದು ನಿಮಿಷಗಳು ಕಳೆದಿರಬಹುದು, ಮುಂದಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಗಳಿಬ್ಬರು ಇವರನ್ನೇ ಕಾದು ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಹುಡುಗ ಕಂಡ. ರಸವಾದಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಲು ಹುಡುಗ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯುವ ಮೊದಲೇ, ಮುಂದಿದ್ದ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎರಡು ಹೋಗಿ ಹತ್ತು, ನೂರು ಮತ್ತು ದಿಬ್ಬಗಳ ಸುತ್ತಲೆಲ್ಲಾ ಅವರೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ನೀಲಿ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿ, ತಲೆವಸ್ತ್ರದ ಸುತ್ತ ಕಪ್ಪು ತಲೆಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಿಪಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಮುಖವನ್ನು ನೀಲಿ ಮುಸುಕಿನ ಹಿಂದೆ ಮರೆಮಾಚಿದ್ದು, ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಷ್ಟು ದೂರದಿಂದಲೂ ಆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅವರ ಆತ್ಮದ ಬಲವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

* * *

ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹತ್ತಿರದ ಒಂದು ಸೈನಿಕ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಹುಡುಗ ಮತ್ತು ರಸವಾದಿಯನ್ನು ಸಿಪಾಯಿಯೊಬ್ಬ ಅವರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಸಭೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಡೇರೆಯೊಳಗೆ ದಬ್ಬಿದ. “ಇವರೇ ಆ ಇಬ್ಬರು ಗೂಢಚಾರರು.”

“ಅಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾತ್ರಿಕರು.” ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ.

“ಮೂರು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನೀವು ಶತ್ರು ಶಿಬಿರದ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಮತ್ತು ನೀವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೈನಿಕ ದಂಡಿನ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ.”

“ನಾನು ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನರಸುತ್ತಾ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುವ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ” ರಸವಾದಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದ. “ನನ್ನ ಬಳಿ ಸೈನ್ಯದ ಕುರಿತಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಚಲನವಲನದ ಕುರಿತಾಗಲೀ ಯಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿಗಳಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

“ಈ ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಯಾರು?”

“ಇವನೊಬ್ಬ ರಸವಾದಿ” ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ. “ಅವನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲ. ಅವನು ನಿಮಗೆ ಅತಿಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ.”

ಹುಡುಗ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ ಮೌನವಾಗಿ ಇವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

“ಈ ವಿದೇಶಿಯನಿಗೆ ಇಲ್ಲೇನು ಕೆಲಸ?” ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಭಾವನೆಯಾಗಿ ಕೊಡಲು ಹಣ ತಂದಿದ್ದಾನೆ.”

ಹುಡುಗ ಮಾತನಾಡಲು ಬಾಯಿ ತೆರೆಯುವ ಮುಂಚೆಯೇ ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚೀಲವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ.

ಆ ಅರಬ ಒಂದೂ ಮಾತು ಹೇಳದೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ. ಆ ಹಣದಿಂದ ಅವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಶಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಬಹುದಿತ್ತು.

“ರಸವಾದಿ ಎಂದರೇನು?” ಕಡೆಗೂ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಬಾಯಿ ತೆರೆದ.

“ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವನ್ನು ಅರಿತಿರುವವನೇ ರಸವಾದಿ. ಅವನು ಬಯಸಿದರೆ ಈ ಇಡೀ ಪಾಳಯವನ್ನು ಗಾಳಿಯ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಬಲ್ಲ.”

ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಗೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕರು. ಅವರಿಗೆ ಯುದ್ಧದ ಅನಾಹುತದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಗಾಳಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಮಾರಣಾಂತಿಕವಾಗಿ ದಾಳಿ ಮಾಡಲಾರದೆಂದು ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಆದರೂ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹೃದಯ ಒಂದಿಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಬಡಿದ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ಮರುಭೂಮಿಯ ಜನರಾದ್ದರಿಂದ ಮಂತ್ರವಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭೀತಿಯಿತ್ತು.

“ನನಗೆ ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.” ಮುಖ್ಯಸ್ಥನೆಂದ.

“ಅವನಿಗೆ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕು” ರಸವಾದಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ. “ಅವನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಅವನೇ ಸ್ವಯಂ ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತನಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಗೋತ್ರದ ಗೌರವಕ್ಕಾಗಿ ವಿನೀತರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನೇ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವೆವು.”

“ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನದಾಗಿರುವ ಯಾವುದನ್ನೂ ನೀವು ನನಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.” ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಅಹಂಕಾರದಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದ. ಆದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ.

ಹುಡುಗ ಹೆದರಿ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ. ರಸವಾದಿ ಅವನನ್ನು ಸಂಬಾಳಿಸಿ ಹೊರ ಕರೆತಂದು ಸಮಾಧಾನಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ, “ನೀನು ಹೆದರಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಲು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡ. ಅವರು ಮರುಭೂಮಿಯ ಕೆಚ್ಚೆದೆಯ ಪುರುಷರು. ಹೇಡಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ.”

ಹುಡುಗನಿಗೆ ಮಾತಾಡಲು ಸ್ವರ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಡೇರೆಯ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಹೊರಬಂದ ನಂತರವೇ ಅವನಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು. ಅವರ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿಡುವ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅದರ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸತೊಡಗಿತ್ತು. ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳ ಹಿಂದೆ ಮರುಭೂಮಿ ಅವರಿಗೆ ಅನಂತ ಮತ್ತು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅದೊಂದು ಅಭೇದ್ಯ ಕೋಟಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಗಿತ್ತು.

“ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ” ಹುಡುಗ ಪರಿತಪಿಸಿದ. “ನಾನು ಜೀವಮಾನವಿಡೀ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ..”

“ಅವೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದೂ ನೀನು ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಏನು ಲಾಭವಾಗುತ್ತಿತ್ತು? ನಿನ್ನ

ಹಣ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಣ ಮನುಷ್ಯರ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸುವುದು ಅಪರೂಪ.”

ಯಾವ ವಿವೇಕದ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದಷ್ಟು ಹುಡುಗ ಹೆದರಿಹೋಗಿದ್ದ. ತನ್ನನ್ನೇ ಸ್ವಯಂ ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಯಾವ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಅವನೊಬ್ಬ ರಸವಾದಿಯೇ ಆಗಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸಿಪಾಯಿ ಬಳಿ ರಸವಾದಿಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಚಹಾ ಕೇಳಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟನ್ನು ಹುಡುಗನ ಮಣಿಗಂಟಿನ ಮೇಲೆ ಸುರಿದ. ಆಗ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನದ ತೆರೆಯೊಂದು ಹಾದುಹೋದಂತಾಗಿ ಹಾಯೆನಿಸಿತು. ರಸವಾದಿಯು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ಗುಣಗುಣಿಸಿದ.

“ಹೆದರಿಕೆಗಳಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಡ” ರಸವಾದಿ ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ. “ನೀನು ಭಯಪಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದ ಜೊತೆ ಸಂವಹನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು.”

“ಆದರೆ, ಸ್ವಯಂ ಗಾಳಿಯಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.” ಹುಡುಗ ಆತಂಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ.

“ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಜೀವಿಸುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಒಂದು ವಸ್ತು ಮಾತ್ರವೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಬಲ್ಲದು; ಅದುವೇ ವೈಫಲ್ಯದ ಭಯ.”

“ಇಲ್ಲ ನಾನು ವೈಫಲ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಭಯಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಸ್ವಯಂ ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದು ಹೇಗೆಂಬುವುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.” ಹುಡುಗ ಅನುಮಾನಿಸಿದ.

“ಸರಿ. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಾದರೆ ನೀನದನ್ನು ಕಲಿತೇ ತೀರಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವೀಗ ಅದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.”

“ಒಂದು ವೇಳೆ ನನಗದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋದರೆ?”

“ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನೀನು ಸಾಯುವಿ ಎಂದರ್ಥ. ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೇನೆಂದೇ ತಿಳಿಯದೆ ಸಾಯುವ ಎಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗಿಂತಲೂ ಅದು ಉತ್ತಮ. ಆದರೆ ಚಿಂತಿತನಾಗಬೇಡ” ರಸವಾದಿ

ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದ. “ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾವಿನ ಭಯ ಜನರನ್ನು ಅವರ ಪ್ರಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗೃತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.”

ಮೊದಲ ದಿನ ಹಾಗೆಯೇ ಕಳೆಯಿತು. ಅಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಭೀಕರ ಕಾಳಗ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಗಾಯಾಳುಗಳನ್ನು ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತು ತಂದಿದ್ದರು. ಮೃತ ಸೈನಿಕರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸಬರನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಜೀವನ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ‘ಸಾವು ಏನನ್ನೂ ಬದಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ’ ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

“ನಿನಗೆ ನಂತರವೂ ಸಾಯಬಹುದಿತ್ತು” ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕ ಅವನ ಮೃತ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯ ದೇಹದ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. “ಶಾಂತಿ ಸಂಧಾನ ಘೋಷಣೆಯಾದ ನಂತರವಾದರೂ ನೀನು ಸಾಯಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಏನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ನೀನು ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಲೇಬೇಕಿತ್ತು.”

ದಿನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ರಸವಾದಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊರಟ. ಅವನು ತನ್ನ ಗಿಡುಗನೊಡನೆ ಮರುಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ. ‘ಸ್ವಯಂ ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವ ಉಪಾಯ ನನಗಿನ್ನೂ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ.’ ಹುಡುಗ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

“ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೆನಪಿಡು. ಜಗತ್ತೆಂಬುವುದು ದೇವರ ಒಂದು ಗೋಚರ ಅಂಶ. ರಸವಿದ್ಯೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆಂದರೆ ಆ ಭೌತಿಕ ಸಮತಲವನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸುತ್ತದೆ.” ರಸವಾದಿ ವಿವರಿಸಿದ.

“ನೀನಿಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿ?” ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ನನ್ನ ಗಿಡುಗನಿಗೆ ಉಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.” ರಸವಾದಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ನನಗೆ ಸ್ವಯಂ ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸಾಯಲಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನೀನು ಗಿಡುಗನಿಗೆ ಉಣಿಸುವುದೇಕೆ?”

“ಸಾಯುವುದಾದರೆ ಅದು ನೀನೊಬ್ಬ ಮಾತ್ರ. ಸ್ವಯಂ ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದು ಹೇಗೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ.”

* * *

ಎರಡನೇ ದಿನ ಹುಡುಗ ಶಿಬಿರದ ಬಳಿ ಕಡಿದಾದ ಬಂಡೆಯೊಂದರ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದ. ಪಹರೆಯವರು ಅವನಿಗೆ ಹತ್ತಲು ಅನುಮತಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಸ್ವಯಂ ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಗುವ ಈ ಯುವ ಮಂತ್ರವಾದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುದರಿಂದ ಯಾರೂ ಅವನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಧೈರ್ಯ ತೋರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮರುಭೂಮಿಯು ದುರ್ಗಮವಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಂತೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಎರಡನೆಯ ದಿನ ಪೂರ್ವಾಹ್ನ ಅವನು ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಾ ಕಳೆದ. ಮರುಭೂಮಿಯು ಅವನ ಭಯ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತೆಂದು ಅವನಿಗನಿಸಿತು. ಈಗ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಭಾಷೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

* * *

ಮೂರನೇ ದಿನ, ಮುಖ್ಯಸ್ಥನು ಅವನ ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಡನೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿದ ನಂತರ ರಸವಾದಿಯನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಕರೆದ.

“ನಾವಿನ್ನು ಹೋಗಿ ಸ್ವಯಂ ಗಾಳಿಯಾಗುವ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಾಣುವ.” ಅವನು ರಸವಾದಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದಾಗ, “ಬನ್ನಿ, ಹೋಗೋಣ” ಎಂದು ರಸವಾದಿ ಸಮ್ಮತಿಸಿದ.

ಹುಡುಗ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾನು ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಹೋಗಿದ್ದ ಆ ಕಡಿದಾದ ಬಂಡೆಯ ಪ್ರಪಾತದತ್ತ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಂಡೆಯ ಕೆಳಭಾಗದ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು ಸೂಚಿಸಿದ ಹುಡುಗ, ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳಿದ, “ನಾನು ಸ್ವಯಂ ಗಾಳಿಯಾಗಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.”

“ನಾವೂ ಅವಸರದಲ್ಲಿಲ್ಲ” ಮುಖ್ಯಸ್ಥನೆಂದ “ನಾವು ಮರುಭೂಮಿಯ ಜನರು.”

ಹುಡುಗ ದಿಗಂತದತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದ.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂಡೆಗಳು, ಮರಳ ದಿಬ್ಬಗಳು, ಮರಮಟ್ಟುಗಳು ಬದುಕಿ ಉಳಿಯುವುದೇ ಅಸಂಭವ ಎಂಬ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ. ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಹುಡುಗ ಅಲೆದಾಡಿದ ಮರುಭೂಮಿ ಈಗ ಅವನ ಮುಂದಿತ್ತು. ಅಷ್ಟು ಸಮಯ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ

ಕಳೆದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಹುಡುಗ ಮರುಭೂಮಿಯ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದ್ದ. ಅವನು ತಿಳಿದ ಮರುಭೂಮಿಯ ಆ ಸಣ್ಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಆಂಗ್ಲರವ, ಕಾರವಾನ್‌ಗಳು, ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದ ಯುದ್ಧಗಳು ಮತ್ತು ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಖರ್ಜೂರದ ಮರ ಮತ್ತು ಮುನ್ನೂರು ಬಾವಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಓಯಸಿಸ್ ಇದ್ದವು.

“ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ನೀನು ಏನನ್ನು ಬಯಸಿ ಬಂದಿರುವಿ?” ಮರುಭೂಮಿ ಅವನೊಡನೆ ಕೇಳಿತು. “ನಿನ್ನೆ ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಕಳೆದಿರುವೆಯಲ್ಲಾ?”

“ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀನಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿರುವೆ” ಹುಡುಗ ಉತ್ತರಿಸಿದ. “ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮರಳ ಮೇಲಿನಿಂದ ದಾರಿ ನೋಡುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಅವಳ ಬಳಿ ಮರಳಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ಗಾಳಿಯಾಗಲು ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ.”

“ಪ್ರೀತಿಯೆಂದರೆ ಏನು?” ಮರುಭೂಮಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿತು.

“ಪ್ರೀತಿಯೆಂದರೆ ಮರಳಿನ ಮೇಲಿನ ಗಿಡುಗನ ಹಾರಾಟ. ಗಿಡುಗನ ನಿತ್ಯದ ಬೇಟೆಗಾಗಿ ನೀನೇ ಹಸಿರಾಗಿ ಬದಲಾಗಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಶಿಲೆಗಳನ್ನು, ನಿನ್ನ ದಿಬ್ಬಗಳನ್ನು, ನಿನ್ನ ಪರ್ವತಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆ ಗಿಡುಗ ಬಲ್ಲ. ನೀನು ಗಿಡುಗನಿಗೆ ಬಹಳ ಉದಾರಿಯಾಗಿರುವಿ.” ಹುಡುಗ ವಿವರಿಸಿದ.

“ಗಿಡುಗನ ಕೊಕ್ಕು ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ದೇಹದ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಕುಕ್ಕಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತವೆ. ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಅಲ್ಪವೇ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಅವನ ಬೇಟೆಗೂ ಕುಡಿಸಿ ಅವುಗಳ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಿ ಸಾಕುತ್ತೇನೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವೆಲ್ಲಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ, ಗಿಡುಗನ ಬೇಟೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆ ಗಿಡುಗ ಆಕಾಶದಿಂದ ಧುಮುಕಿ ನಾನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾರುತ್ತಾನೆ.” ಮರುಭೂಮಿ ತನ್ನ ವ್ಯಥೆ ಹೇಳಿತು.

“ನೀನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾನೇ ಬೇಟೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದು?” ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಗಿಡುಗನನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ಮತ್ತು ಗಿಡುಗ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು; ಕ್ರಮೇಣ ಮನುಷ್ಯ ನಿನ್ನ ಮರಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಆ ಬೇಟೆ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಡಲು. ಜಗತ್ತು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದೇ ಹೀಗೆ.”

“ಹಾಗಾದರೆ, ಪ್ರೀತಿಯೆಂದರೆ ಅದೇನಾ?” ಮರುಭೂಮಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿತು.

“ಹೌದು. ಪ್ರೀತಿಯೆಂದರೆ ಇದುವೇ. ಬೇಟೆಯನ್ನು ಗಿಡುಗನನ್ನಾಗಿ, ಗಿಡುಗನನ್ನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ, ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸರದಿಯಲ್ಲಿ ಮರುಭೂಮಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಪ್ರೀತಿ. ಅದುವೇ ಸೀಸವನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪುನಃ ಭೂಮಿಗೆ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.” ಹುಡುಗ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ನೀನು ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.” ಮರುಭೂಮಿ ನುಡಿಯಿತು.

“ನಿನ್ನ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ನನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಇಷ್ಟಾದರೂ ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿರಬಹುದು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಸ್ವಯಂ ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ.”

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೌನದ ಬಳಿಕ ಮರುಭೂಮಿ ಹೇಳಿತು, “ನಿನಗೆ ನೆರವಾಗಲು ನಾನು ನನ್ನ ಮರಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ಕೊಡುವೆನು. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರೆ. ನೀನು ಗಾಳಿಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ಮೆಲುಗಾಳಿ ಬೀಸತೊಡಗಿತು. ಜನರು ದೂರದಿಂದಲೇ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಅವರವರಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಸವಾದಿ ಮುಗುಳ್ಳುಕ್ಕ.

ಗಾಳಿಯು ಹುಡುಗನ ಬಳಿ ಬಂದು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿತು. ಅದು ಮರುಭೂಮಿಯೊಡನೆ ಹುಡುಗನ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಆಲಿಸಿತ್ತು. ಗಾಳಿಯು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿತಿರುತ್ತದೆ. ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ಗಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅದು ಜಗವಿಡೀ ಬೀಸಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

“ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡು” ಹುಡುಗ ವಿನಂತಿಸಿದ. “ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಂಪನ್ನು ನೀನು ನನಗೆ ಹೊತ್ತು ತಂದಿದ್ದೆ.”

“ನಿನಗೆ ಮರುಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಗಾಳಿಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದವರಾರು?” ಗಾಳಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿತು.

“ನನ್ನ ಹೃದಯ.” ಹುಡುಗ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಗಾಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳಿದ್ದವು. ಅದು ಸಾಗರದಿಂದ ತೇವಾಂಶವನ್ನು ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೀಸಿ ತರುವುದರಿಂದ ಈ ಭೂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸಿರಾಕ್ಕೊ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹುಡುಗ ಬಂದಿರುವ ದೂರದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದೇ

ಗಾಳಿ ಮರುಭೂಮಿಯ ಮರಳಿನ ಜೊತೆ ಮೂರಿಷ್ ಯುದ್ಧದ ಆಕ್ರಂದನವನ್ನು ಬೀಸಿ ತರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಲೇವಂತರ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಾಯಶಃ ತಾನು ಕುರಿಮೇಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಯಲುಗಾವಲಿನ ಆಚೆಗಿನ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರು, ಈ ಗಾಳಿ ಆಂಡಾಲೂಸಿಯಾದಿಂದ ಬೀಸಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸಿರ ಬಹುದು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ, ಈ ಗಾಳಿ ಎಲ್ಲಿಂದಲೂ ಬೀಸಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅದೂ ಮರುಭೂಮಿಗಿಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿರುವುದು. ಒಂದು ದಿನ ಮನುಷ್ಯ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮರಮಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿ, ಕುರಿ ಸಾಕಣೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಲೂಬಹುದು, ಆದರೆ ಗಾಳಿಗೆ ಕಡಿವಾಣ ತೊಡಿಸಲು ಮಾತ್ರ ಅವನಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು.

ಗಾಳಿ ಹೇಳಿತು, “ನಿನಗೆ ಗಾಳಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ.”

“ಅದು ನಿಜವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ರಸವಾದಿಯ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದೇನೆ. ಗಾಳಿ, ಮರುಭೂಮಿ, ಸಾಗರಗಳು, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಸಮಸ್ತವೂ ನನ್ನೊಳಗೆ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಒಂದೇ ಹಸ್ತದಿಂದ ಮತ್ತು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೊಂದಿರುವುದು ಒಂದೇ ಆತ್ಮ. ನಾನೂ ನಿನ್ನಂತಾಗಬಯಸುವೆ. ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನು ದಾಟಿ, ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರತಿ ಮೂಲೆಯನ್ನೂ ತಲುಪಿ, ನನ್ನ ನಿಧಿಯನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ ಮರಳನ್ನು ಜಾಡಿಸಿ, ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿರುವ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ವರವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನಿನ್ನಂತೆ ಬೀಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.”

“ಒಂದು ದಿನ ನೀನು ರಸವಾದಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ” ಗಾಳಿ ಹೇಳಿತು. “ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿದೆಯೆಂದು ಅವನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ. ಆದರೆ, ಜನರೆಂದೂ ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಲಾರರು.”

“ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಿಗಾದರೂ ಗಾಳಿಯಾಗಲು ನನಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಡು” ಹುಡುಗ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ. “ಅದರಿಂದ ನೀನು ಮತ್ತು ನಾನು, ಜನರ ಮತ್ತು ಗಾಳಿಯ ಅನಂತ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.”

ಇಂತಹ ಒಂದು ಘಟನೆ ಹಿಂದೆಂದೂ ಸಂಭವಿಸಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗಾಳಿಯ ಕುತೂಹಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಅದು ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗೊಳಗಾಯಿತು. ಗಾಳಿಗೂ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು

ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಮಾತ್ರ ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಿರಬಹುದು, ನಾವೆಗಳನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿದ್ದಿರಬಹುದು, ಇಡೀ ಕಾನನವನ್ನೇ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಿದ್ದಿರಬಹುದು, ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಬ್ದ ಮತ್ತು ನಾದಗಳೊಡನೆ ನಗರಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಬೀಸಿ ಹಾದು ಹೋಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಈ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಅಸಹಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಗಾಳಿಯು ತನಗೆ ಮೇರೆಗಳೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲೊಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಅದು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ.

“ಇದನ್ನೇ ನಾವು ಪ್ರೀತಿಯೆಂದು ಕರೆಯುವುದು” ಗಾಳಿಯು ತನ್ನ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಇರಾದೆಯಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಅರಿತ ಹುಡುಗ ಹೇಳತೊಡಗಿದ. “ನೀನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಆಗ ಏನು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನೊಳಗೇ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ, ಮನುಷ್ಯನು ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದು ಕೂಡಾ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನೀನು ಸಹಕರಿಸುವವರೆಗೆ.”

ಗಾಳಿಗೆ ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಗರ್ವವಿತ್ತು. ಈಗ ಹುಡುಗನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಮಾತುಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಕಿರಿಕಿರಿ ಉಂಟುಮಾಡತೊಡಗಿತು. ಮರುಭೂಮಿಯ ಮರಳನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತಾ ಅದು ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸ ತೊಡಗಿತು. ತಾನು ಜಗವಿಡೀ ಸುತ್ತುವ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಯಕಷ್ಟಿತ್ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದು ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ವೆಂಬ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಅದು ಕೊನೆಗೂ ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ನಾನು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಬೀಸುವಾಗ ಜನರು ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಕಾಶದತ್ತ ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ” ತನ್ನ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಗಾಳಿ ಖಾರವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿತು. “ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಸೂರ್ಯ ನೊಂದಿಗೆ ಕೇಳುವುದು ಒಳಿತು.”

“ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ಸೂರ್ಯನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡು” ಹುಡುಗ ವಿನಂತಿಸಿದ. “ನೀನು ಮರಳು ಗಾಳಿಯೆಬ್ಬಿಸಿ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಮಬ್ಬಾಗುವಂತೆ ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಮರಳಿನಿಂದ ತುಂಬಿಬಿಡು. ಆಗ ನಾನು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕುರುಡಾಗಿಸದೆ ಆಕಾಶದತ್ತ ನೋಡಿ ಸೂರ್ಯನ

ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲೆ.”

ಗಾಳಿ ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಲವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸಿ ಆಕಾಶವನ್ನು ಮರಳಿನ ಧೂಳಿನಿಂದ ಮಬ್ಬಾಡಿಸಿತು. ಈಗ ಸೂರ್ಯನು ಒಂದು ಬಂಗಾರದ ತಟ್ಟೆಯಂತೆ ಗೋಚರಿಸಿದ. ಧೂಳಿನಿಂದಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ಏನೂ ನೋಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಮರುಭೂಮಿಯ ಜನರು ಇಂತಹ ಸುಳಿಗಾಳಿಗೆ ಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಅದನ್ನವರು ಸಿಸಮ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬೀಸುವ ತೂಫಾನಿಗಿಂತಲೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಕುದುರೆಗಳು ಕೆನೆಯತೊಡಗಿದವು ಮತ್ತು ಆಯುಧಗಳು ಮರಳಿನಿಂದ ಆವೃತವಾದವು.

“ಬಹುಶಃ ನಾವಿದನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.” ಕೆಳಗೆ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿ, ಮುಖ್ಯಸ್ಥನತ್ತ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿದ. ಅವರಿಗೆ ಹುಡುಗನು ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮುಖಗಳು ನೀಲಿ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಭಯ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

“ನಾವಿದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ.” ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ಸ್ವರಗೂಡಿಸಿದ.

“ನನಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಹತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ” ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ವಿನೀತನಾಗಿ ನುಡಿದ. “ನನಗೆ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತನಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡಲೇಬೇಕು.”

ಭಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಆ ಇಬ್ಬರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡ; ಬಿರುಗಾಳಿ ನಿಂತೊಡನೆ ಅವರನ್ನು ಉಚ್ಚಾಟಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಏಕೆಂದರೆ ಮರುಭೂಮಿಯ ನೈಜ ಪುರುಷರು ಎಂದೂ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ.

“ನೀನು ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿರುವೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಗಾಳಿ ತಿಳಿಸಿತು” ಹುಡುಗನು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದ. “ನೀನು ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ವಿಶ್ವಾತ್ಮದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಶ್ವಾತ್ಮವು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದೆ.”

“ನಾನು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ವಿಶ್ವಾತ್ಮವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು” ಸೂರ್ಯ ಹೇಳಿದ. “ಅದು ನನ್ನ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಸಂವಹನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಜೊತೆಯಾಗಿಯೇ ಮರಮಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ನೆರಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ಭೂಮಿಗಿಂತ ಬಹುದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಾನು

ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತು, ನಾನೊಂದಿಷ್ಟು ಭೂಮಿಗೆ ಸಮೀಪಿಸಿದರೂ ಸಾಕು, ಅಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಅಳಿದು ಹೋಗುವುದು ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾತ್ಮವು ಮತ್ತೆಂದೂ ಬದುಕಿರಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಬೇಕಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ಭೂಮಿಗೆ ಜೀವ ಮತ್ತು ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅದು ನನಗೆ ನನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತದೆ.”

“ಹಾಗಾದರೆ ನಿನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತು?” ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ.

“ನನಗೆ ವಿಶ್ವಾತ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತು” ಸೂರ್ಯ ಹೇಳತೊಡಗಿದ. “ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಈ ಅನಂತ ತಿರುಗುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ವಿಶ್ವಾತ್ಮ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಅದಕ್ಕಿರುವ ದೊಡ್ಡ ತೊಡಕೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಖನಿಜಗಳು ಹಾಗೂ ಕಾಯಿಪಲ್ಲೆಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರಾವುದೂ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು. ಕಬ್ಬಿಣವು ತಾಮ್ರವಾಗಬೇಕಾದ ಅಥವಾ ತಾಮ್ರವು ಚಿನ್ನವಾಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ, ಒಂದು ಅನನ್ಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾಗಿ ಅದರದ್ದೇ ಆದ ಒಂದು ನಿಖರವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬರೆದ ಆ ಹಸ್ತ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಐದನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆರನೇ ದಿನವೊಂದಿದೆ..”

“ನೀನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದೂರದಿಂದಲೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಜ್ಞನಾಗಿದ್ದಿ” ಹುಡುಗ ನಡುವೆ ಮಾತನಾಡಿದ. “ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆರನೆಯ ದಿನವಿಲ್ಲವಾಗಿದ್ದರೆ, ಮನುಷ್ಯ ಸಂಕುಲವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾಮ್ರವು ಯಾವತ್ತೂ ಕೇವಲ ತಾಮ್ರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸೀಸವು ಸೀಸವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಅದರದೇ ಆದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿವೆ ಎಂಬುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಸಾಕಾರಗೊಂಡ ನಂತರ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಿಶ್ವಾತ್ಮದೊಡನೆ ಒಂದಾಗುವವರೆಗೂ, ಹೊಸ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊಂದಲು ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ತಾನು ಹಿಂದಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ಸೂರ್ಯ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಇನ್ನೂ ಉಜ್ವಲವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಇವರ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಳಿಯು, ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳು ಹುಡುಗನ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕದಂತೆ ಇನ್ನೂ ಬಲವಾಗಿ ಬೀಸತೊಡಗಿತು.

“ರಸವಿದ್ಯೆ ಇರುವುದೇ ಇದಕ್ಕಾಗಿ” ಹುಡುಗ ಹೇಳತೊಡಗಿದ. “ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಅವನ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಬೇಕು, ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವನು ಹಿಂದೆಯಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಗಿಂತ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ. ಸೀಸವು, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸೀಸದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವಾಗುವ ತನಕ ಅದರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವುದು, ಆ ನಂತರ ಅದು ಸ್ವಯಂ ಚಿನ್ನವಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುವುದು. ಅದನ್ನೇ ರಸವಾದಿಗಳೂ ಮಾಡುವುದು. ನಾವು ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡಾ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ಅವರು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.”

“ಅದು ಸರಿ. ನನಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಏನೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಿದೆ?” ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರೀತಿಯೆಂದರೆ ಮರುಭೂಮಿಯಂತೆ ಸ್ಥಾವರವೂ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ಗಾಳಿಯಂತೆ ಲೋಕ ಸುತ್ತುವ ಜಂಗಮವೂ ಅಲ್ಲ. ನಿನ್ನಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದೂರದಿಂದಲೇ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದೂ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿಯೆಂದರೆ ವಿಶ್ವಾತ್ಮವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ. ನಾನು ವಿಶ್ವಾತ್ಮವನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿ ಸಂಧಿಸಿದಾಗ ಅದು ಪರಿಪೂರ್ಣವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಕ್ರಮೇಣ, ಅದು ಕೂಡಾ ಇತರರಂತೆ ಅದರದ್ದೇ ಆದ ವ್ಯಾಮೋಹ ಮತ್ತು ಕ್ಷೋಭೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ವಿಶ್ವಾತ್ಮವನ್ನು ಪೋಷಿಸುವವರು ನಾವು. ನಾವೆಷ್ಟು ಉತ್ತಮರು ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ನಾವು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಜಗತ್ತು ಕೂಡಾ ಉತ್ತಮ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿಯ ಮಹತ್ವ ಗೊತ್ತಾಗುವುದೇ ಅಲ್ಲಿ. ನಾವು ಪ್ರೀತಿಸುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ನಾವಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ.”

“ಹಾಗಾದರೆ, ನನ್ನಿಂದ ನೀನು ಏನು ಬಯಸುತ್ತಿ?” ಸೂರ್ಯ ವಿಚಾರಿಸಿದ.

“ಸ್ವಯಂ ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತನಾಗಲು ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯ

ಬೇಕು.” ಹುಡುಗ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ಪ್ರಕೃತಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಜ್ಞನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ ನಿಜ. ಆದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಹೇಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದೆಂದು ನನಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.”

“ಮತ್ತೆ ನಾನಿನ್ನಾರಲ್ಲಿ ಕೇಳಲಿ?”

ಸೂರ್ಯ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದ. ಗಾಳಿಯು ಬಹಳ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಆಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸೂರ್ಯನ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಮಿತಿಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲ ಈ ಹುಡುಗನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ಅದು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲೋಕದ ನಾಲ್ಕೂ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಸಾರಿ ಹೇಳಲು ಕಾದು ನಿಂತಿತ್ತು.

“ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬರೆದಿರುವ ಆ ಕೈಗಳೊಡನೆ ಕೇಳು.” ಸೂರ್ಯ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟ. ಗಾಳಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ್ತಾ ಎಂದಿಗಿಂತಲೂ ಬಲವಾಗಿ ಬೀಸತೊಡಗಿತು. ಡೇರೆಗಳು ಗೂಟ ಕಳಚಿ ಹಾರತೊಡಗಿದವು ಜಾನುವಾರುಗಳು ಹಗ್ಗ ಕಡಿದು ಬಂಧಮುಕ್ತವಾದವು. ಕೆಳಗೆ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹೋಗದಂತೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು. ಹುಡುಗನೀಗ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬರೆದ ಆ ಕೈಗಳತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿದ. ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಮೌನಕ್ಕೆ ಜಾರಿದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಭಾಸವಾಗಿ, ಅವನು ಏನೂ ಮಾತನಾಡದಿರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಅವನ ಹೃದಯದೊಳಗಿನಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯ ಸೆಲೆ ಉಕ್ಕಿ ಹೊರಬಂತು. ಹುಡುಗ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸತೊಡಗಿದ. ಅದು ಅವನೆಂದೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರದಂತಹ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಪದಗಳಾಗಲೀ ಬೇಡಿಕೆಗಳಾಗಲೀ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಕುರಿಗಳಿಗೆ ಮೇವು ಒದಗಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ; ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಸ್ವಟಿಕ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಮಾರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೆಂದೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತಿರಲಿ ಎಂದೂ ಮೊರೆಯಿಡಲಿಲ್ಲ. ಮರುಭೂಮಿ, ಗಾಳಿ, ಸೂರ್ಯ ಎಲ್ಲವೂ ಆ ಕಾಣದ ಕೈ ಬರೆದ ಬರಹವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಪಥಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಹಾಗೂ ಆ ಪಚ್ಚೆ ಶಿಲಾಫಲಕದ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಆ ನಿಶ್ಯಬ್ದತೆಯಲ್ಲಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಶಕುನಗಳು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶದಲ್ಲೆಡೆ ಚೆದುರಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಆ ಕ್ಷಣದ ಮೌನದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಕಂಡ. ಶಕುನಗಳ

ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವಿಕೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣ ಅಥವಾ ಮಹತ್ವವಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಅರಿತ. ಮರುಭೂಮಿಯಾಗಲೀ, ಗಾಳಿಯಾಗಲೀ, ಸೂರ್ಯನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಜನರಾಗಲೀ ತಾವು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ತಿಳಿಯದಿರುವುದು ಅವನಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾಯಿತು. ಕೇವಲ ಆ ಕಾಣದ ಕೈಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಇವೆಲ್ಲದರ ಉದ್ದೇಶ ಅರಿತಿರುವುದೆಂದೂ ಮತ್ತು ಆ ಕೈಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅಥವಾ ಸಾಗರಗಳನ್ನು ಮರುಭೂಮಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಶಕ್ತವೆಂದೂ ಅವನಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಯಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆ ಆರು ದಿನಗಳು ಮೇರು ಆವಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿದ್ದ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸರಿಸಿದ ಒಂದು ಮಹಾ ಯೋಜನೆಯಾಗಿತ್ತೆಂಬುದು ಆ ಕಾಣದ ಕೈಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

ವಿಶ್ವಾತ್ಮದ ಮೂಲಕ ಆ ಬಿಂದುವಿಗೆ ತಲುಪಿದ ಹುಡುಗ, ವಿಶ್ವಾತ್ಮವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಕಂಡ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೇ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಆತ್ಮವಾಗಿ ಕಂಡ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಆ ಕೈಗಳು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಕುರುಬ ಹುಡುಗನಾದ ತಾನೂ ಪವಾಡ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡ.

* * *

ಆ ದಿನ ಸಿಸಮ್ ಬಿರುಗಾಳಿ ಅದು ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಂಡಿರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಸಿತ್ತು. ತಲೆಮಾರುಗಳ ನಂತರವೂ ಅರಬರು, ಮರುಭೂಮಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಿ ನಾಯಕನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸಡ್ಡುಹೊಡೆದು, ತಾನೇ ಸ್ವಯಂ ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು, ಸೈನಿಕ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಧೂಳಿಪಟ ಮಾಡಿ ದಂತಕಥೆಯಾದ ಆ ಹುಡುಗನ ವೀರಗಾಥೆಯನ್ನು ಓದಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಿಸಮ್ ಬಿರುಗಾಳಿ ತನ್ನ ಅಬ್ಬರವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹುಡುಗನು ನಿಂತಿದ್ದ ಆ ಸ್ಥಳದತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದರು, ಆದರೆ ಅವನು ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ದೂರದ ಶಿಬಿರದ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಮರಳಿನಿಂದ ತೊಯ್ದು ಹೋಗಿದ್ದ ಸಿಪಾಯಿಯೊಬ್ಬನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅವನು ನಿಂತಿದ್ದ. ಜನರು ಪವಾಡ ನೋಡಿ ಸ್ತಂಭೀಭೂತರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಇಬ್ಬರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಂದಹಾಸವಿತ್ತು. ಅವರೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ, ರಸವಾದಿ; ಅವನಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶಿಷ್ಯನೊಬ್ಬ ದೊರಕಿದ್ದ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ, ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ಅವನಿಗೆ ಆ

ಹುಡುಗನ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಹಿಮೆಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ದರ್ಶನವಾಗಿತ್ತು.

ಮರುದಿನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಹುಡುಗ ಮತ್ತು ರಸವಾದಿಗೆ ಅವರು ಇಚ್ಛಿಸಿದಷ್ಟು ದೂರ ಅವರ ಜೊತೆ ಹೋಗಲು ಬೆಂಗಾವಲುಪಡೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ವಿದಾಯ ಕೋರಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ.

* * *

ಇಡೀ ದಿನ ಸಂಚರಿಸಿ, ಸುಮಾರು ಅಪರಾಹ್ನದ ಕೊನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರು ಒಂದು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದರು. ರಸವಾದಿ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬೆಂಗಾವಲು ತಂಡವನ್ನು ಮರಳಿ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಿದ.

“ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ನೀನು ಒಬ್ಬಂಟಿ” ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ. “ನೀನು ಪಿರಮಿಡ್‌ಗೆ ಕೇವಲ ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿರುವಿ.”

“ನಾನು ನಿನಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ. “ನೀನು ನನಗೆ ವಿಶ್ವದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ.”

“ಇಲ್ಲ. ನೀನಾಗಲೇ ಅರಿತಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ನಿನೊಳಗೆ ಆವಾಹಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರ.”

ರಸವಾದಿ ಆಶ್ರಮದ ಗೇಟನ್ನು ತಟ್ಟಿದ. ಕಪ್ಪು ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿದ್ದ ಸನ್ಯಾಸಿಯೊಬ್ಬ ಹೊರಬಂದ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಿದ ನಂತರ, ರಸವಾದಿ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಆಶ್ರಮದ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿದ.

“ನಾನೊಂದಿಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅವನ ಅಡುಗೆ ಕೋಣೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಕೇಳಿದೆ.” ರಸವಾದಿ ಮುಗುಳ್ಳುಕ್ಕು ಹೇಳಿದ.

ಆಶ್ರಮದ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಅವರು ಮೂವರೂ ನಡೆದರು. ರಸವಾದಿ ಒಲೆ ಹೊತ್ತಿಸಿದ. ಸನ್ಯಾಸಿ ಕೆಲವು ಸೀಸದ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟ. ರಸವಾದಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಾಣಲೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಒಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟ. ಸೀಸವು ಕಾದು ದ್ರವವಾದಾಗ ತನ್ನ ಚೀಲದಿಂದ ಆ ಹಳದಿ ಮೊಟ್ಟಿಯಂತಿದ್ದ ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ. ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಕೂದಲಿನಷ್ಟು ಗಾತ್ರದ ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕೆರೆದು, ಅದನ್ನು ಮಯಣದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಸೀಸ ದ್ರವವಾಗಿದ್ದ ಬಾಣಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ. ಆ ದ್ರಾವಣವು ಈಗ ರಕ್ತಗಂಪು

ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತು. ರಸವಾದಿಯು ಬಾಣಲೆಯನ್ನು ಒಲೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ತಣ್ಣಗಾಗಲು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರಿಸಿದ. ಈ ಕೆಲಸದ ನಡುವೆ ರಸವಾದಿಯು ಸನ್ಯಾಸಿಗೆ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದ ಯುದ್ಧದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

“ಯುದ್ಧ ಬಹುಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.” ರಸವಾದಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಸನ್ಯಾಸಿ ಬೇಸರಪಟ್ಟ. ಕಾರವಾನ್‌ಗಳು ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಯುವುದನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಾ ತುಂಬಾ ದಿನಗಳಿಂದ ಗೀರ್ಮಾದಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದವು.

“ಎಲ್ಲಾ ದೇವರಿಚ್ಛೆ.” ಸನ್ಯಾಸಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದ.

ಬಾಣಲೆ ತಣ್ಣಗಾದಾಗ ಹುಡುಗ ಮತ್ತು ಸನ್ಯಾಸಿ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡರು. ಸೀಸವು ಬಾಣಲೆಯ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಣಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಅದು ಸೀಸವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಚಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು.

“ಒಂದು ದಿನ ನಾನೂ ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಕಲಿಯಬಹುದೇ?” ಹುಡುಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಇದು ನಿನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಲ್ಲ” ರಸವಾದಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ. “ಆದರೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನಿನಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.”

ಅವರು ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ರಸವಾದಿ ಆ ಚಿನ್ನದ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಪಾಲು ಮಾಡಿದ.

“ಇದು ನಿನ್ನ ಪಾಲು” ಒಂದು ಪಾಲನ್ನು ಸನ್ಯಾಸಿಯತ್ತ ಚಾಚುತ್ತಾ ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ, “ನೀನು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ತೋರುವ ಔದಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ.”

“ಆದರೆ ಈ ವೇತನ ನಾನು ತೋರುವ ಔದಾರ್ಯತೆಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚು.” ಸನ್ಯಾಸಿ ಹೇಳಿದ.

“ಆ ಮಾತನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಬೇಡ. ಆತ್ಮ ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಬಾರಿ ಅದು ನಿನಗೆ ಕಮ್ಮಿ ಕೊಟ್ಟೀತು.”

ರಸವಾದಿ ಹುಡುಗನತ್ತ ತಿರುಗಿದ. “ಇದು ನಿನಗೆ. ನೀನು ಆ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ.”

ಇದು ತಾನು ಬುಡಕಟ್ಟು ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಅಧಿಕವೆಂದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆನಿಸಿದರೂ, ಈಗಾಗಲೇ ರಸವಾದಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಸುಮ್ಮನಾದ.

“ಮತ್ತು ಇದು ನನಗಾಗಿ” ಒಂದು ಪಾಲನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಯಿಡುತ್ತಾ ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ. “ಏಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ

ಮರುಭೂಮಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ.”

ಉಳಿದಿದ್ದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಾಲನ್ನು ತೆಗೆದು ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದ, “ಇದು ಹುಡುಗನಿಗೆ. ಪಿರಮಿಡ್‌ನಿಂದ ಹಿಂದೆ ಬರುವಾಗ ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದರೆ!”

“ಆದರೆ ನಾನೀಗ ನನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಡಲಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದೇನೆ.” ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ.

“ನೀನು ಆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಂಡು ಹುಡುಕುವಿ ಎಂದು ನನಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಿದೆ.” ರಸವಾದಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದ.

“ಮತ್ತೆ ಇದೇಕೆ?” ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ.

“ಏಕೆಂದರೆ, ನೀನೀಗಾಗಲೇ ನಿನ್ನ ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಎರಡು ಬಾರಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವೆ. ಒಮ್ಮೆ ಆ ಕಳ್ಳನಿಗೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಿಗೆ. ನಾನೊಬ್ಬ ಮುದಿ, ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯ ಅರಬ ಮತ್ತು ನಾಣ್ಣಡಿಗಳನ್ನು ನಂಬುವವ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತಿದೆ; ಯಾವುದು ಒಮ್ಮೆ ಸಂಭವಿಸುವುದೋ ಅದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಂಭವಿಸಲಾರದು. ಆದರೆ ಯಾವುದು ಎರಡು ಬಾರಿ ಸಂಭವಿಸುವುದೋ, ಅದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಮೂರನೇ ಬಾರಿಯೂ ಸಂಭವಿಸಿಯೇ ತೀರುವುದು.”

ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಏರಿದರು.

* * *

“ನಾನು ನಿನಗೊಂದು ಕನಸಿನ ಕತೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ” ರಸವಾದಿ ಹೇಳ ತೊಡಗಿದಾಗ, ಹುಡುಗ ಅವನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ರಸವಾದಿಯ ಕುದುರೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದ.

“ಪುರಾತನ ರೋಮ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಟಿಬೇರಿಯಸ್‌ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಾತ್ವಿಕ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು. ಒಬ್ಬನು ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದು ರೋಮ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅತ್ಯಂತ ದೂರದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕವಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಸುಂದರ ಕವಿತೆಗಳಿಂದ ಇಡೀ ರೋಮ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಜನಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದ.

“ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಆ ತಂದೆಯೊಂದು ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ದೇವಚರನೊಬ್ಬ ಅವನ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ‘ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ

ಮಗನ ಮಾತುಗಳು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ, ತಲೆ ತಲೆಮಾರುಗಳವರೆಗೂ ಜನರು ಕಲಿತು ಆಡಿಕೊಂಡಿರುವರು' ಎಂದು ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಕಣ್ಣೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಕನಸಿನಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಬದುಕು ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಹಳ ಉದಾರವಾಗಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಯಾವುದೇ ತಂದೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವಂತಹ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಇದಾದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳ ನಂತರ, ರಥವೊಂದರ ಚಕ್ರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಸಾಯಲಿದ್ದ ಮಗುವೊಂದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಆ ತಂದೆ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಜೀವನವಿಡೀ ನ್ಯಾಯ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಬದುಕಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ನೇರವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಹಿಂದೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದ ಅದೇ ದೇವಚರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ.

“ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದಿ” ಆ ದೇವಚರ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ನೀನು ಜೀವನವನ್ನು ಉದಾತ್ತವಾಗಿ ಬದುಕಿ ಘನತೆಯಿಂದ ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿದೆ. ನೀನು ಬಯಸುವ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ನಾನೀಗ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ.”

“ಹೌದು, ಜೀವನ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಉದಾರಿಯಾಗಿತ್ತು” ತಂದೆ ಹೇಳಿದ. “ನೀನು ಅಂದು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಮಗನ ಕವನಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರುಗಳು ಹಾಡಿಕೊಂಡಿರುವರೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಕ್ಕಿ ಬದುಕು ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತೆಂದು ಎಣಿಸಿದ್ದೆ. ನನಗಾಗಿ ಏನೂ ಬೇಡ. ಆದರೆ ತಾನು ಪಾಲಿಸಿ, ಪೋಷಿಸಿ, ವಿದ್ಯೆಕೊಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿದ ತನ್ನ ಮಗನ ಖ್ಯಾತಿ ಯಾವುದೇ ತಂದೆಯು ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತಹದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ನನ್ನ ಮಗನ ಪದಗಳು ಆಡಲ್ಪಡುವ ಆ ದೂರದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಾನೊಮ್ಮೆ ಕಾಣಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.”

ದೇವಚರ ಆ ತಂದೆಯ ಭುಜವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದ. ತಕ್ಷಣ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ದೂರದ ಭವಿಷ್ಯದ ಪರದೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದರು. ಅವರು ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ನೆರೆದಿದ್ದ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಶಾಲ ರಂಗಮಂದಿರವೊಂದರಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದರು.

“ನನ್ನ ಮಗನ ಕವನಗಳು ಅಮರವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು” ಆನಂದ ಭಾಷ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವನು ದೇವಚರನೊಡನೆ ಕೇಳಿದ. “ಆದರೆ ನನ್ನ ಯಾವ ಮಗನು ಬರೆದ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಇವರೆಲ್ಲ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಸುವೆಯಾ?”

ದೇವಚರ ಅವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ನಾಜೂಕಾಗಿ ಅವನನ್ನು

ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಂಚೊಂದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡ.

“ನಿನ್ನ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದ ಮಗನ ಕವನಗಳು ರೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನಪ್ರಿಯ ವಾಗಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅವನ ಕವನಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಆನಂದಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಟಿಬೇರಿಯಸನ ಆಧಿಪತ್ಯ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಜನರು ಅದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟರು. ಈಗ ನೀನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಪದಗಳು ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ನಿನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಮಗನದ್ದಾಗಿವೆ.”

ಆ ತಂದೆ ದೇವಚರನನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿದ.

“ನಿನ್ನ ಮಗ ದೂರ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಹೋದವನು ಬಳಿಕ ರೋಮನ್ ಸೇನೆಯ ಶತಾಧಿಪತಿಯಾದ. ಅವನು ನ್ಯಾಯಶೀಲ ಮತ್ತು ಗುಣವಂತ. ಒಂದು ದಿನ ಅವನ ನೌಕರನೊಬ್ಬ ಅಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿ ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪಿದ್ದ. ರೋಗ ಉಪಶಮನಪಡಿಸುವ ಒಬ್ಬ ಯುಹೂದಿ ಪಂಡಿತನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ ನಿನ್ನ ಮಗ, ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಅನೇಕ ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಸಂಚರಿಸಿದ. ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ತಾನು ಅರಸುತ್ತಿರುವ ಪಂಡಿತ ಒಬ್ಬ ದೇವ ಪ್ರವಾದಿಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರವಾದಿಯಿಂದ ರೋಗಶಮನಕ್ಕೊಳಗಾದ ಹಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಮಗನು ಭೇಟಿಯಾದ. ಆ ಜನರು ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಆ ಪ್ರವಾದಿಯ ಕೆಲವು ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೇಳಿಸಿದರು. ತಾನು ರೋಮನ್ ಸೇನೆಯ ಶತಾಧಿಪತಿಯೆಂಬ ವಾಸ್ತವದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ನಿನ್ನ ಮಗ ಅವರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರಗೊಂಡ. ಅದಾದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳ ನಂತರ ತಾನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮಹಾತ್ಮನು ಸಂದರ್ಶಿಸಲಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅವನು ಹೋಗಿ ತಲುಪಿದ.

ಅವನು ಆ ಮಹಾತ್ಮನೊಡನೆ ತನ್ನ ಸೇವಕನೊಬ್ಬ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಅಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಆ ಮಹಾತ್ಮನು ರೋಗಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಸ್ವತಃ ನಿನ್ನ ಮಗನ ಜೊತೆಗೆ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾದ. ಆದರೆ, ಶತಾಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದ ನಿನ್ನ ಮಗ ಸ್ವತಃ ಒಬ್ಬ ಸಾಕ್ಷಿಕ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಆ ಮಹಾತ್ಮನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅವನೊಬ್ಬ ದೈವಾಂಶ ಸಂಭೂತನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶತಾಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದ ನಿನ್ನ ಮಗನು ಹೇಳಿದ್ದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲೋಕ ಮತ್ತೆಂದೂ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. “ಮಹಾತ್ಮರೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನನ್ನ ಛಾವಣಿಯ ಕೆಳಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅರ್ಹತೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ನೀವು

ಒಂದು ಮಾತು ನುಡಿದರೂ ಸಾಕು ನನ್ನ ಸೇವಕ ಗುಣ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.”

ಕತೆ ಮುಗಿಸಿ ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ, “ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ, ಅವನು ಏನಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ಈ ಲೋಕದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಅದು ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ.”

ಹುಡುಗ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿದ. ಬದುಕಿನ ಪಾಠಗಳು ಒಬ್ಬ ಕುರುಬನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ್ದೆಂದು ಅವನೆಂದೂ ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಶುಭವಾಗಲಿ” ವಿದಾಯ ಕೋರಿದ ರಸವಾದಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ.

“ನಿನಗೂ ಶುಭವಾಗಲಿ” ಎಂದು ಪ್ರತಿವಿದಾಯ ಕೋರಿದ ಹುಡುಗ ಅವನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ.

* * *

ತನ್ನ ಹೃದಯ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆಂದು ಆಲಿಸಲು ಕಾತರದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಾ ಹುಡುಗ ಹಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದ. ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ಅವನ ಹೃದಯ ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು. “ನಿನ್ನ ಹೃದಯವೆಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತು ಕೂಡಾ ಇರುತ್ತದೆ” ರಸವಾದಿ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ.

ಆದರೆ ಅವನ ಹೃದಯ, ಸಂಪತ್ತಿನ ವಿಷಯವೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಕುರಿಮಂದೆಯನ್ನು ತೊರೆದು, ಕನಸನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದ ಕುರುಬ ಹುಡುಗನ ಕತೆಯನ್ನು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿತು. ಅದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾ ದೂರದ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮತ್ತು ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದ ಪುರುಷರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿತು. ಯಾತ್ರೆಗಳು, ಸಂಶೋಧನೆಗಳು, ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಮಾತಾಡಿತು.

ಅವನು ಮತ್ತೊಂದು ಮರಳ ದಿಬ್ಬವನ್ನು ಏರುವವನಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಹೃದಯ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿತು, “ನಿನಗೆ ಕಣ್ಣೀರು ತರಿಸುವ ಸ್ಥಳದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತನಾಗಿರು. ಅಲ್ಲೇ ನಾನಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿದೆ.”

ಹುಡುಗ ನಿಧಾನವಾಗಿ ದಿಬ್ಬವನ್ನು ಏರಿದ. ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ತುಂಬಿದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ಮೇಲೇರುತ್ತಿದ್ದ. ಓಯಿಸಿಸ್ ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು. ದಿಬ್ಬಗಳ ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕು ಬಿದ್ದು ಉಂಟಾದ ನೆರಳುಗಳ ಸಾಲು, ಉರುಳುತ್ತಿರುವ ಸಮುದ್ರದ ತೆರೆಗಳ ನೋಟವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದವು. ಈ ರಾತ್ರಿಯು ಹುಡುಗನಿಗೆ, ಅಂದು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕುದುರೆ ಕಾಲೆತ್ತಿ ಕೆನೆದ, ಅವನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ರಸವಾದಿಯ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿತು. ಮರುಭೂಮಿಯ ಮೌನದ ನಡುವೆ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನರಸಿ ಹೊರಟಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕಿನ ಛಾಯೆ ಹರಡಿತು.

ಅವನು ದಿಬ್ಬದ ತುದಿಗೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಅವನ ಹೃದಯ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಲಿಯಿತು.

ಅಲ್ಲಿ, ಅವನ ಕಣ್ಣೆದುರಲ್ಲಿ ಈಜಿಪ್ತಿನ ರಾಜಗಾಂಭೀರ್ಯದ ಭವ್ಯ ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳು ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಮರುಭೂಮಿಯ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದವು.

ಹುಡುಗ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಅತ್ತ.

ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನನ್ನು ಭರವಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾಗಿ, ತನ್ನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನನ್ನು, ಒಬ್ಬ ಸ್ಥಳಿಕದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯನ್ನು, ಒಬ್ಬ ಆಂಗ್ಲರವನನ್ನು, ಒಬ್ಬ ರಸವಾದಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯು ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನನ್ನು ಅವನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ತಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಮರುಭೂಮಿಯ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತನಗೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ.

ಅವನು ಬಯಸಿದರೆ ಈಗಲೂ ಅವನಿಗೆ ಓಯಿಸಿಸ್‌ಗೆ ಮರಳಿ ಘಾತಿಮಾಳ ಜೊತೆ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುದುರೆಯಾಗಿ ಬದುಕಬಹುದಿತ್ತು. ವಿಶ್ವದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರಿತೂ, ಸೀಸವನ್ನು ಚೆನ್ನವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ರಸವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕರಗತಗೊಳಿಸಿಯೂ ರಸವಾದಿ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲೇ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗ ಅವನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಲಿತಿದ್ದ. ಕಂಡಿದ್ದ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ.

‘ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯು ಅದರ ಅಂತಿಮ ಗುರಿ ತಲುಪುವ

ವರೆಗೂ ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.' ಇದೀಗ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಅಂತಿಮ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅವನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಮರಳಿನತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದ ಹುಡುಗ, ಅವನ ಕಣ್ಣೀರು ಬಿದ್ದ ಜಾಗವನ್ನು ನೋಡಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಪ್ಪೆ ಜೀರುಂಡೆ ಮರಳನ್ನು ಕೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈಜಿಪ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜೀರುಂಡೆಗಳು ದೇವರ ಸಂಕೇತಗಳೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆಂದು ಅವನು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕಲಿತಿದ್ದ; ಮತ್ತೊಂದು ಶುಭ ಶಕುನ.

ಹುಡುಗ ಅಲ್ಲೇ ದಿಬ್ಬವನ್ನು ಅಗೆಯತೊಡಗಿದ. ಪಿರಮಿಡ್‌ನ ಮುಂದೆ ದಿಬ್ಬವನ್ನು ಅಗೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಸ್ವಟಿಕದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡ. “ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಿರಮಿಡ್ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.” ತನ್ನ ಜೀವಮಾನವಿಡೀ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೋದರೂ ಪಿರಮಿಡ್ ನಿರ್ಮಿಸಲು ತನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆಂಬುದನ್ನು ನೆನೆದು ಸ್ವಟಿಕದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಗ ನಕ್ಕ.

ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ತಾನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜಾಗವನ್ನು ಅಗೆದ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಾಣಿಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾದಂದಿನಿಂದ ಶತಮಾನಗಳ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕುಸಿದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಅವನು ಅಗೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಅಗೆದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮರಳನ್ನು ತುಂಬಿಸುವ ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತವನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಅಗೆಯುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ಅವನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಬೊಕ್ಕೆಗಳಿದ್ದು ದಣಿದು ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದ. ಆದರೂ ಅವನ ಹೃದಯದ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಭರವಸೆಯಿತ್ತು, ಅದು ಅವನ ಕಣ್ಣೀರು ಬಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅಗೆಯಲು ಆದೇಶಿಸಿತ್ತು.

ಅಗೆಯುವಾಗ ಅಡ್ಡ ಬಂದ ಒಂದು ಶಿಲೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯಲು ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಕೇಳಿಬಂದವು. ಅವರ ಬೆನ್ನುಗಳ ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಬಂದವರ ಮುಖವಾಗಲೀ, ಕಣ್ಣುಗಳಾಗಲೀ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಇಲ್ಲೇನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿ?” ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಕೃತಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿತು.

ಅವನು ಹೆದರಿದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಈಗ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಮುಂದೇನು

ಸಂಭವಿಸಬಹುದೆಂಬುವುದನ್ನು ಊಹಿಸಿಯೇ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಧೀರನಾಗಿದ್ದ.

“ನಾವು ಬುಡಕಟ್ಟು ಯುದ್ಧ ಸಂತ್ರಸ್ತರು. ನಮಗೆ ಹಣ ಬೇಕಾಗಿದೆ” ಮತ್ತೊಂದು ಆಕೃತಿ ಗುಡುಗಿತು. “ಅಲ್ಲಿ ನೀನೇನು ಅಡಗಿಸುತ್ತಿರುವೆ?”

“ನಾನೇನೂ ಅಡಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ.” ಹುಡುಗ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಹುಡುಗನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಗುಂಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆಳೆದ. ಹುಡುಗನ ಚೀಲ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. “ಇಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವಿದೆ” ಅವನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ.

ಈಗ ಚಂದನ ಬೆಳಕು ಹುಡುಗನನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದವನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಕ್ರೂರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಛಾಯೆಯನ್ನು ಕಂಡ.

“ಬಹುಶಃ ಅವನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಿನ್ನ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೂತಿಟ್ಟಿರಬಹುದು.”

ಅವರು ಹುಡುಗನಿಂದ ಮತ್ತೂ ಅಗೆಸಿದರು. ಆದರೆ ಏನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗಾಗತೊಡಗಿದಾಗ ಅವರ ಸಹನೆ ಕಟ್ಟಿಯೊಡೆದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹಿಗ್ಗಾ ಮುಗ್ಗಾ ಥಳಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಗಾಯಗೊಂಡು ರಕ್ತ ಸುರಿಯತೊಡಗಿತು. ಬಟ್ಟೆ ಹರಿದು ಚಿಂದಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹುಡುಗನಿಗೇಗ ಮೃತ್ಯು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

“ಸಾಯುವುದಾದರೆ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಹಣವಿದ್ದೂ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಣ ಮನುಷ್ಯರ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸುವುದು ಅಪರೂಪ.” ರಸವಾದಿ ಹೇಳಿದ್ದ.

ಕೊನೆಗೂ ಹುಡುಗ ಸತ್ಯ ಹೇಳುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದ. “ನಾನಿಲ್ಲಿ ನಿಧಿಗಾಗಿ ಅಗೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.” ಅವನ ಮುಖ ಬಾತು. ದವಡೆಯಿಂದ ರಕ್ತ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ, ತಾನು ಪಿರಮಿಡ್ ಬಳಿ ನಿಧಿ ಅಡಗಿರುವುದನ್ನು ಎರಡು ಬಾರಿ ಕನಸು ಕಂಡಿದ್ದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳಿದ.

“ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ ಅವನನ್ನು. ಅವನ ಬಳಿ ಇನ್ನೇನೂ ಇದ್ದಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಚಿನ್ನ ಅವನು ಎಲ್ಲೋ ಕದ್ದದ್ದಿರಬೇಕು.” ಗುಂಪಿನ ನಾಯಕನಂತೆ ಕಾಣುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಉಳಿದವರೊಡನೆ ಹೇಳಿದ.

ಹುಡುಗ ಅರೆಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಮರಳಲ್ಲಿ ಉರುಳಿದ.

ಗುಂಪಿನ ನಾಯಕ ಅವನನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ, “ನಾವು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.”

ಆದರೆ ತೆರಳುವ ಮುನ್ನ ಅವನು ಪುನಃ ಹುಡುಗನ ಬಳಿ ಬಂದು ಹೇಳಿದ, “ನೀನು ಬದುಕಿ ಉಳಿಯುವಿ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ವನುಷ್ಯ ಇಷ್ಟು ಮೂರ್ಖನಾಗಬಾರದೆಂಬ ಪಾಠವನ್ನೂ ಕಲಿಯುವಿ.” ಒಂದು ಕ್ಷಣ ತಡೆದು ಮತ್ತೆ ಅವನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ, “ಎರಡು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಇದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನನಗೂ ಒಂದು ಮರುಕಳಿಸುವ ಕನಸು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ನಾನು ಸ್ಟೇನ್ ದೇಶದ ಬಯಲುಗಾವಲಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿ ಕುರುಬರು ಅವರ ಕುರಿಮಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ವಿಶ್ರಮಿಸುವ ಒಂದು ಪಾಳುಬಿದ್ದ ಇಗರ್ಜಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದುಕೊಂಡೂ ನನಗೆ ಕನಸಾಗಿತ್ತು. ಆ ಇಗರ್ಜಿಯ ಉಗ್ರಾಣದ ಅವಶೇಷಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ಅಂಜೂರದ ಮರ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದ್ದು, ಆ ಅಂಜೂರದ ಮರದ ಬುಡವನ್ನು ಅಗೆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಪ್ತ ನಿಧಿ ನನಗೆ ದೊರಕುವುದೆಂದೂ ನನ್ನ ಕನಸು ಹೇಳಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಆ ಕನಸನ್ನು ನಂಬಿ ಇಡೀ ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾಟುವಷ್ಟು ನಾನು ಮೂರ್ಖನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.”

ಅಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಅದೃಶ್ಯರಾದರು.

ಹುಡುಗ ನಡುಗುತ್ತಾ ಎದ್ದು ನಿಂತ.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ.

ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕಂತೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

ಅವನೂ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಕ್ಕ. ಅವನ ಹೃದಯವೀಗ ಆನಂದದಿಂದ ಬಿರಿದಿತ್ತು.

ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಅವನ ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು.

ಹುಡುಗ ಮರಳಿ ಆ ಹಳೆಯ ಇಗರ್ಜಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದಾಗ ರಾತ್ರಿ ಕವಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಜೂರದ ಮರ ಇನ್ನೂ ಉಗ್ರಾಣದಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಅರ್ಧ ಮುರಿದ ಛಾವಣಿಯ ಮೇಲಿಂದ ಈಗಲೂ ಆಕಾಶವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಿತ್ತು. ತನ್ನ ಕುರಿಮಂದೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ಅವನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡ. ಆ ಕನಸೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ನೆಮ್ಮದಿಯ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅವನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕುರಿಮಂದೆಯ ಜೊತೆಗಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಹಾರೆ ಇತ್ತು.

ಸುದೀರ್ಘ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಆಕಾಶ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತ. ತನ್ನ ಬೆನ್ನ ಚೀಲದಿಂದ ಮದ್ಯದ ಸೀಸೆ ಹೊರ ತೆಗೆದು ಒಂದಿಷ್ಟು ಕುಡಿದ. ರಸವಾದಿಯ ಜೊತೆ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಮದ್ಯ ಸೇವಿಸಿದ್ದು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಅವನು ಕ್ರಮಿಸಿದ ಹಲವು ಹಾದಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಲು ದೇವರು ಆಯ್ದ ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ. ತನ್ನ ಮರುಕಳಿಸುವ ಕನಸುಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನಂಬಿರದಿದ್ದರೆ, ಜಿಪ್ಪಿ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು, ವೃದ್ಧ ರಾಜನನ್ನು, ಕಳ್ಳನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ..., ಅದೊಂದು ಮುಗಿಯದ ದೀರ್ಘ ಪಟ್ಟಿ. ಹಾದಿಯು ಶಕುನಗಳಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ದಾರಿ ತಪ್ಪುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ಅವನು ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರಿದ. ಏಳುವಾಗ ಸೂರ್ಯನಾಗಲೇ ಮೇಲೇರಿದ್ದ. ಅಂಜೂರದ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಅಗೆಯತೊಡಗಿದ.

“ಏ ಮುದಿ ಮಾಯಾವೀ..” ಆಕಾಶದತ್ತ ನೋಡಿದ ಹುಡುಗ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ, “ನಿನಗೆ ಇಡೀ ಕತೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಮರಳಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ತುಂಡು ಚಿನ್ನವನ್ನೂ ಆಶ್ರಮದ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಬಳಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದೆ. ಹರಿದ ಚಿಂದಿ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಬಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಆ ಸನ್ಯಾಸಿ ನಕ್ಕಿದ್ದ. ಕನಿಷ್ಠ, ಆ ಸಂಕಷ್ಟದಿಂದಲಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ನಿನಗೆ ಪಾರುಮಾಡಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲವೇ?”

“ಇಲ್ಲ.” ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ರಸವಾದಿಯ ಸ್ವರ ಕೇಳಿ ಬಂದಿತ್ತು. “ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನೀನು ಪಿರಮಿಡ್ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿವೆ, ಅಲ್ಲವೇ?”

ಹುಡುಗ ಮುಗುಳ್ಳುಕ್ಕು ಮತ್ತೆ ಅಗೆಯತೊಡಗಿದ.

ಅರ್ಧ ತಾಸಿನ ನಂತರ ಅವನ ಹಾರೆ ಯಾವುದೋ ಗಟ್ಟಿ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಬಡಿಯಿತು. ಒಂದು ತಾಸಿನ ನಂತರ ಅವನ ಮುಂದೆ ಸ್ವಾನಿಷ್ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ, ಅಮೂಲ್ಯ ಹರಳುಗಳು, ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ಬಿಳಿ ಗರಿಗಳಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಚಿನ್ನದ ಮುಖವಾಡಗಳು, ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟ ಶಿಲಾಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಹತ್ತು ಹಲವು ವಿಧದ ಸಂಪತ್ತಿನ ಭಂಡಾರವೇ ಅವನ ಮುಂದಿತ್ತು.

ನಾಡಿನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗದೆ, ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಮರೆತು ಹೋಗಿದ್ದ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ವಿಜಯೀ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೂರೆಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಕೊಳ್ಳೆ ಅದಾಗಿತ್ತು.

ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಧೈಲಿಯಿಂದ ಉರೀಮ್ ಮತ್ತು ತುಮ್ಮೀಮನ್ನೂ ಹೊರ ತೆಗೆದ. ಅವನು ಆ ಹರಳುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಬಾರಿ, ಒಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಟಾನ್ವಿಯರ್‌ನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ. ಅವುಗಳೂ ಅವನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳು ಅವನು ಇನ್ನೆಂದೂ ಕಾಣಲಾರದ ಆ ವೃದ್ಧ ರಾಜನ ನೆನಪಿನ ಕುರುಹುಗಳಾಗಿದ್ದವು.

ಅದು ನಿಜ. ಯಾರು ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋಗುವರೋ, ಅವರಿಗೆ ಜೀವನವು ನಿಜಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಉದಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹುಡುಗನಿಗೆ, ತಾನು ಜಿಪ್ಸಿ ಮಹಿಳೆಗೆ ಮಾಡಿರುವ ವಾಗ್ದಾನದಂತೆ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲು ಕೊಡಲು ತಾರಿಫಾ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನೆನಪಾಯಿತು.

‘ಜಿಪ್ಸಿಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರು’ ಅವನು ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ‘ಅದು, ಬಹುಶಃ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಊರು ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಆಗಿರಬೇಕು.’

ಗಾಳಿ ಮತ್ತೆ ಬೀಸತೊಡಗಿತ್ತು. ಇದು ಆಫ್ರಿಕಾದಿಂದ ಬೀಸಿ ಬಂದ ಲೇವಂತರ್ ಮಾರುತ.

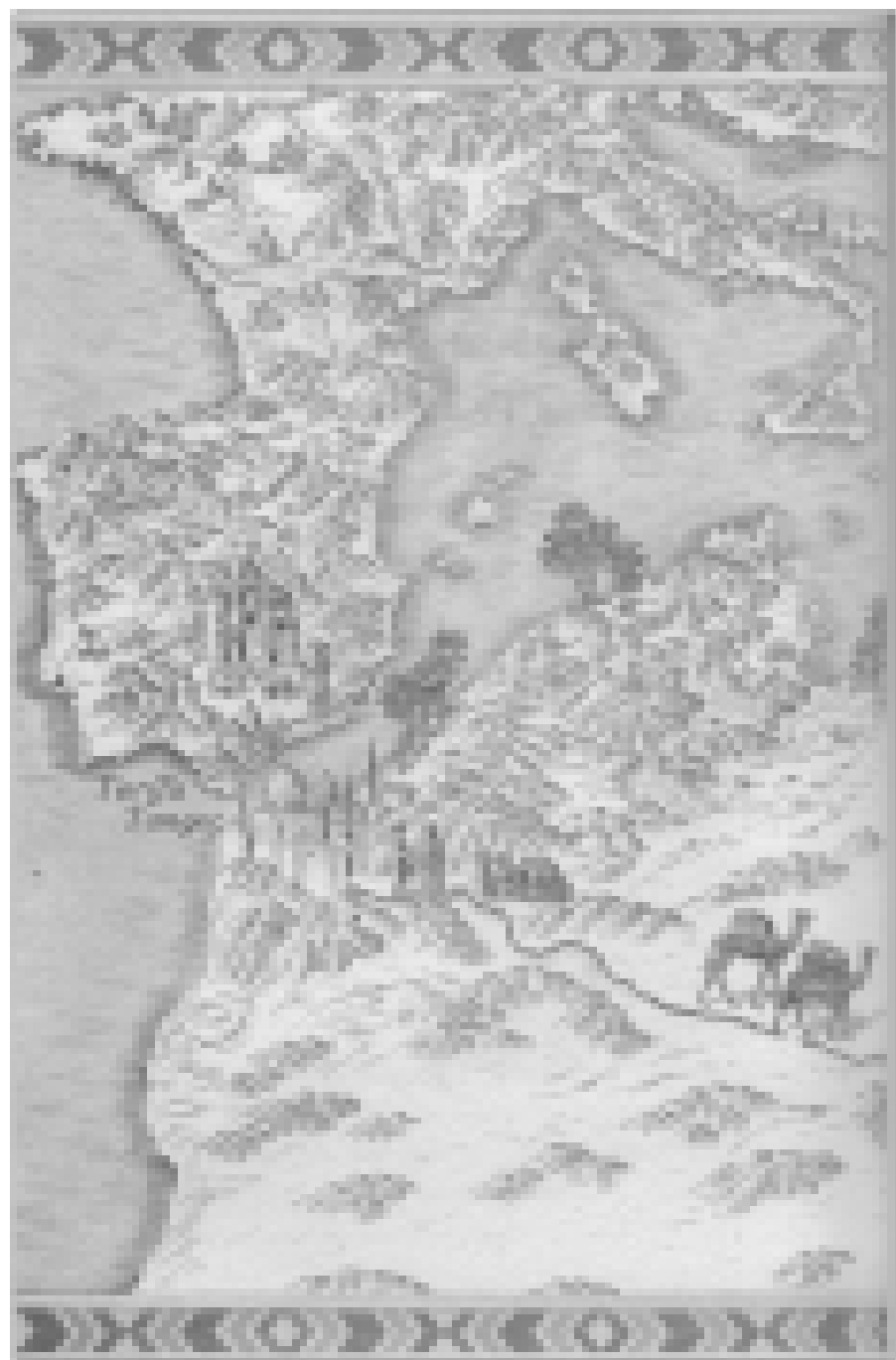
ಅದು ಮರುಭೂಮಿಯ ಸೊಗಡನ್ನು ಅಥವಾ ಮೂರಿಷ್ ಯೋಧರ ಆಕ್ರಮಣದ ಭಯವನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ

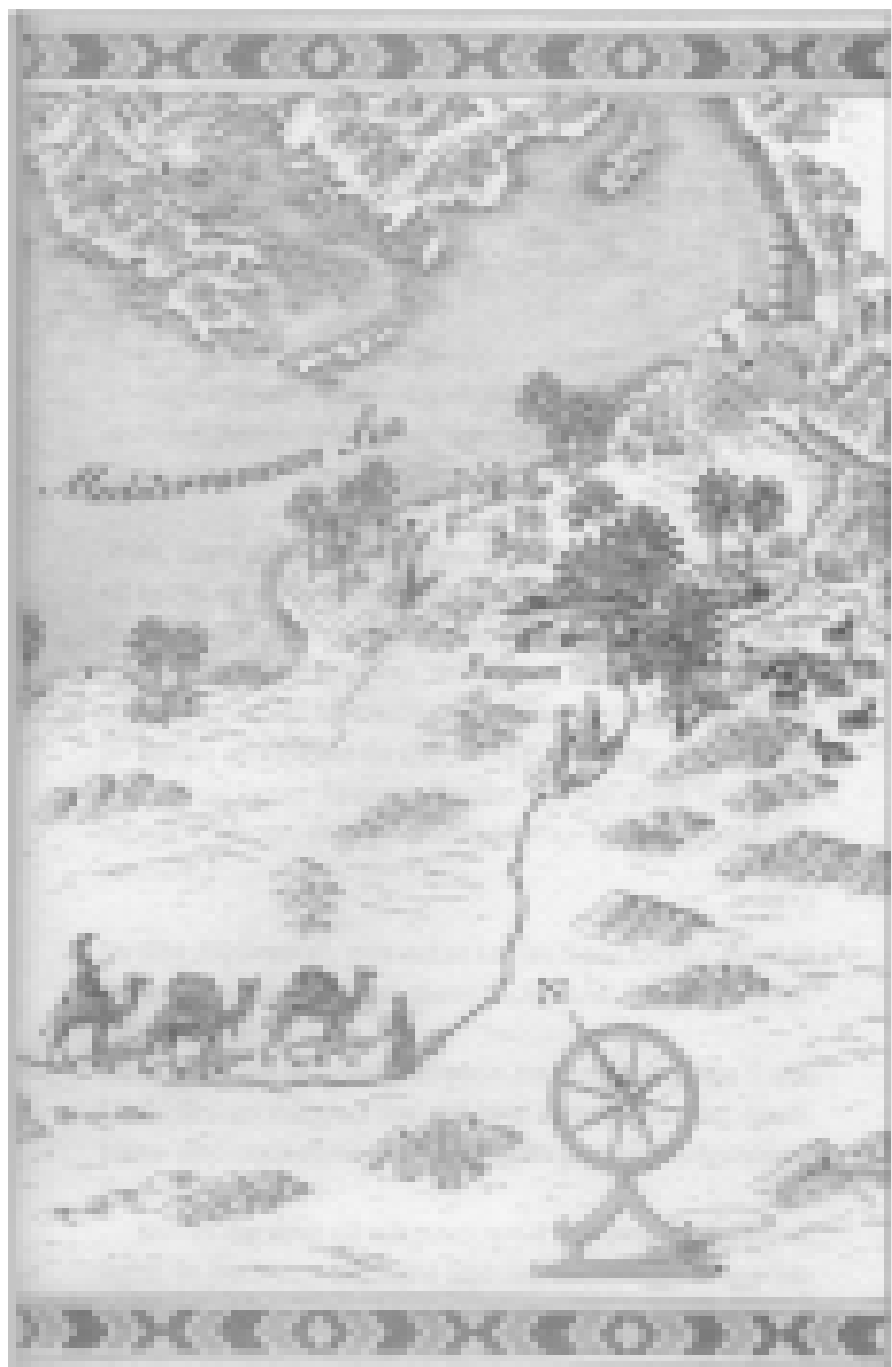
ತೇಲುತ್ತು ಬಂದ ಆ ಲೇವಂತರ್ ಮಾರುತವು, ಹುಡುಗನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಿತವಾಗಿದ್ದ ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸುಮಧುರ ಕಂಪಿನ ಜೊತೆಗೆ, ತುಟಿಯನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿದ ಒಂದು ಮಾದಕ ಮುತ್ತಿನ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನೂ ಇಂದು ಹೊತ್ತು ತಂದಿತ್ತು. ಹುಡುಗ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿದ. ಇದು ಅವಳ ಪ್ರಥಮ ಚುಂಬನ ವಾಗಿತ್ತು.

“ಫಾತಿಮಾ, ಇದೋ ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

ಹುಡುಗ ಹೊರಟ.

ಮುಗಿಯಿತು.

ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ಲೇಖಕ ಪಾವ್ಲೊ ಕೊಯ್ಲೊರ, ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ 'ದಿ ಅಲ್ಟಿಮಿಸ್ಟ್' ಕಾದಂಬರಿಗೆ, ಕತೆಗಾರ ಗೆಳೆಯ ಅಬ್ದುಲ್ ರಹೀಮ್ ಟೇಕೆ ನೀಡಿರುವ ಕನ್ನಡ ರೂಪ ಈ 'ರಸವಾದಿ'. ಸ್ಟೇನ್‌ನ ಅಂಡಾಲೂಸಿಯಾ ಹಳ್ಳಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುರುಬ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನ ಅರಿವಿನ ಹುಡುಕಾಟದ ಈ ಅದ್ಭುತ, ರಮ್ಯ ರೋಚಕ ಸಾಹಸಗಾಥೆಯು ಈಗಾಗಲೇ ಜಗತ್ತಿನ ಸುಮಾರು 80ರಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡು, 190 ಮಿಲಿಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿಗಳ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಗಿನ್ನೆಸ್ ದಾಖಲೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಇತರರು ಅವರ ಬದುಕನ್ನು ಹೇಗೆ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು, ಸ್ವಂತ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತಹ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಯಾಕೆ? ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುವ ಹುಡುಗನೂ, ಕತೆಯ ನಡುವೆ ಮರುಭೂಮಿಯ ಸುಂದರಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕತೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುವಾಗ, ಆ ಹುಡುಗಿ ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳು ನೂರು ಹೊಸ ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ. "ನಾವು ಮರುಭೂಮಿಯ ಹೆಣ್ಣುಗಳು. ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲಿ ಹೊರಡುವ ಪುರುಷರು ಬಹುತೇಕ ಮರಳಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಅದು ಅಭ್ಯಾಸ ವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ, ಇದುವರೆಗೆ ಕೇವಲ ಆಸೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುವೆ. ನಾನು ಮರುಭೂಮಿಯ ಹೆಣ್ಣು; ನಿಜ. ಆದರೂ, ನಾನು ಹೆಣ್ಣೇ..." ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಇತರ ಹಳೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಪುಸ್ತಕವೂ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಸಾಧಿಸಲು ಜನರಿಗಿರುವ ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲು ವಿವರಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪುಸ್ತಕವೂ ಕೊನೆಗೆ, 'ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲರೂ ಆ ಮಹಾನ್ ಸುಳ್ಳು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ, ವಿಶ್ವದ ಆ ಮಹಾನ್ ಸುಳ್ಳು ನಂಬಿಕೆ ಯಾವುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುವ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಯತ್ನ ಈ 'ರಸವಾದಿ'.

ಬೊಳುವಾರು

22
10